

121
21(A-B)

अथ किराताजुनीयम् ।
भारवि विरचितम् ।

Alha Kirataxjuniyam .

Bharvivee & Charitam

121
21(A)

चालीस ट ४३

(A)

१२१

X

एषादर्शनसंपत्तिर्निर्गतिः मेघः यस्मात्त एव भूतः आकाशश्च हितस्य संस्था अभवत्

तत्तया सस्य आगमने कारणं ज्ञातुमिच्छुः

दूरीकृतः रजोगुणः येन

युधिष्ठिरैः धर्मप्रतिपादिकैः नं

प्रकटकर्तारं पापानां दूरीकर्तारं

अवलोकनेन

न प्राप्तः पुण्यस्य
उपचयः समुह
यैः तेन दुरापा
दुस्तेन प्राप्तः

कल्पान

षमिवै स्थितेन ॥ ३ ॥ धर्मात्मनो धर्मनिबन्धिनीनां प्रसूतिमेनैः प्रणुदोऽश्रु
तीनां ॥ हेतुं तदभ्यागमने परीक्षुः सुखोपविष्टं मुनिमा बभूव ॥ ४ ॥ काल
पकं ॥ अनासपुण्योपचयैर्दुरापाफलस्य निर्द्वैतरजाः सवित्री ॥ तुल्या
भवद्दर्शनसंपदे स्थावरे दिवो नीतबला हकायाः ॥ ५ ॥ अयं क्रियाः
कामदुष्टाकृतो नां ससा शिष्यः संप्रति भूमिदेवो ॥ आसंस्तैरस्मि न
गत्सुजातं स्वयं गते यद्बहुमानपात्रं ॥ ६ ॥ श्रियं विकर्षयं पदं सदानि
श्रेयःपरिस्मृतिं तनोति कीर्तिं ॥ संदर्शनं लोकगुरोरमोघं तवीं मेयोनेरिव किं न धत्ते
॥ ७ ॥ श्वो तन्मयस्वेपि हि मयुं तो मेनैर्निर्वृतं निर्वृतिमेति चक्षुः ॥ समुक्षितज्ञा
तिवियोगखेदं त्वसंनिधावुधूसतीवचेतः ॥ ८ ॥ निरास्पदं प्रश्नकुतूहलि

विस्तारयति

आजन्मपर्यंतं

फलस्य सवीज
नाम उपनका
त्री
अस्मिन्नाममे
यज्ञानां क्रिया
परिपूर्णा अभव
त् ४
आकर्षति
कस्य च

आगमनप्रय
जने

121 (13)
20

किं

॥११॥

सुखधीनं

राम

सुखधीनं सुनिस्पृहाणां तथापि कल्याणा कंरी गिरंते मां श्रोतुमिच्छा त.
सुखरी करोति ॥ ९० ॥ इत्युक्तवानुक्ति विशेषरम्यं मनः समाधाय जयोपपत्तौ
॥ उदारचेता गिरमि सुदारां देवाय नेनाभिदधे नरेन्द्रः ॥ ९० ॥ विनीषतां जना
वता मलध्यायशो वतं सा मुभयत्र भूति ॥ अभ्यर्हि ता बंधुषु तुल्यरूपा रतिर्हि
शेषेता तपो धनानां ॥ ९१ ॥ तथापि निघ्नं नृपता वकी नैः प्रकीकृतं मे हृदयं
गुणोद्यैः ॥ वी तस्पृहाणा मपि मुक्ति भा जां भवति भव्येषु हि पदपाताः ॥ ९२ ॥
युग्मं ॥ सुतानेयं किमु तस्य राज्ञः सुयोधनं वानरुतो रतीताः ॥ यस्य कृत्वान्वः
संख्या बल्लाहो हं विदुते विषया निलाषः ॥ ९३ ॥ जहातु नैनं कथं मर्थसि
द्धिः संशय्य कर्ता दिषु तिष्ठते यः ॥ असाधु योगा हि जयांतरायाः प्रमाथिनी ॥ ९४ ॥

भवति

नां विपदां पदानि ॥ १४ ॥ पथश्चुतायां समितोरिराणां धर्म्यधौ देनेन
धुरं चिराय ॥ त्वया विपत्स्वयं विपत्तिरम्यमा विष्कृतं प्रेमपरंगुतोषु
॥ १५ ॥ विधाय विध्वंसमनात्मनीनं शमैकवते भवते स्थलेन ॥ प्रक
शितत्वमतिशीलसाराः कृतोपकाराश्च विदिषस्ते ॥ १६ ॥ लभ्याध
रिजीतव विक्रमेता ज्यायां श्रुवीयास्त्रबले विपक्षः ॥ अतः प्रकर्षाय
विधिर्विधेयः प्रकर्षतं त्राहिरतो जयश्रीः ॥ १७ ॥ त्रिः सप्तकलौ जग
तीपत्नीनां हेता गुरुयस्य सजामदग्न्यः ॥ वीर्यावधतः स्मृतदा विवेद
प्रकर्षमाधारवशं गुणात् ॥ १८ ॥ यस्मिन्नेने श्वर्यकृतव्यलीकः

किं

11397

੨.

विचार कार्येण प्रेरितः

पांडुसुते३

मन्त्रः एतौ कृतौ कृष्णः

॥ राम ॥

सतसमि-नितो मनेव स्वसः तै सन्नोषि पांडु सुते सः दुस्व स्वप्रतिभारः तुल्यदिभागादि नलपुमेने ॥ असंख्येन आलोचितः नीवारः कार्यः पुनः प्रेरितः पुनः प्रेरण सामग्री य
एकीकृत विमज्जमाना पि दुस्वातिभारः ॥ १३ ॥ श्लोकः कथयति ॥ सः श्लोकः शुभतीति श्लोकः यः रुधिरं शुभति संशयं करोति सः श्लोकः विद्वत्पुत्रं पुण्डु सुते पुमप्ये विद्वत्त विपश्चि
वेदो धृजः संख्या नृपं दु तो कवि रिपु मरः मघो नः सुते अर्जुन स्वर्लो मरु हा अघ वा रिपु मरु धर्य एव्य स्थि विधा तथा आशति प्रभवा तती वा त मयो क्रो धो
स्थाने पशु के संन प्राप ॥ १४ ॥ महते जातान् च नुरः ॥ विभ्रात न दू शो हाय ॥

तत्प्रशम्य अकल्पाने ध्याते ध्याते गते दुतम सं इह मरः कृष्णोपदी अमिवे दे प्राप कान विहाय का इव वासरस्य दिवसस्य न तु रापियामान प्रहरान् विहाय विभावरी रात्रि
 विवमथा अंधकारे अभिवेदे विभावरी तमस्मिन् नो रजिनी यमिनी तमीरुमरः इह नेन द्रौपद्या मरुत कृष्ण यत्रि ३५ अथार्जुन स्य प्रसन्ननास मये द्रौपदी
 रुद्र ने सा ह मंगल मंगभीरुः सा द्रौपदी कल्या ने मंगलं शुभं इह मरः मंगल ह्यं गते न भयभी ता द्रौपदी द्रष्टे न गुहः गुप्तः इति अगुठः अगुठ सभावाः अगुठ भावा विप्र
 के रभा क विद्रौपदी लोचने मील यि तु न विषहे कथा भूते लोचने तु वार स्य हि मस्य ले स्वा ते न कुलितः अकुलः तस्य भा दी हि जस्य पुनः पति तः इत्युक्ती क
 जुनः मनस्य प्रसादां प्रसन्नतां प्रसाद सुप्रसन्नता इह मरः सः एव अं जुलिः तेन अकृतिमः स्नेहैः प्रेमस्सेन अभिराम मने हरे एव भूतं व्याप्तः ॥ ३५ ॥

इह स्वस्त्युः पुत्रः
 रासा द्रौपद्या अर्थि
 तं इहं प्रति शयेन
 येमा नर्वण निवज
 ग्राह ३०

ववासरस्य ॥ एकौघ भरतं तदंशमि कृष्णां विभावरी ध्यातमि वाभिपेदे ॥ ३५ ॥ तुषार
 ले स्वाकुलितो मलाभे पर्य्य अती मंगल मंगभीरुः ॥ अगुठ भावा विविलो कने सा
 नलोचने मील यितुं विषहे ॥ ३६ ॥ अकृत्रिम स्नेह रसाभिरामं रा मापितं दृष्टि
 विलोभितं ॥ मनः प्रसादां जलिनानि कामां जगद्ग पाथैय मिवे द्रस्तुः ॥ ३७ ॥
 धैर्या वसादेन हत प्रसादान् अद्विपेने व निदाघ सिंधुः ॥ निरुद्ध वाष्पो दय सं
 केठ मुवाच कृष्णा दितिराज पुत्री ॥ ३८ ॥ मग्नो दिवद्य मनिपंक भूते संभाव
 नां भूतिमिवौद्ध रिव्यन ॥ आधिष्ठिषा मात पसां प्रसिद्धे रस्मदिना मा भूष
 पुंम नीभः ॥ ३९ ॥ य शोधि गंतुं सुखलि सया वामनुष्य संख्यां प्रतिवर्ति
 तुं वा ॥ अतुल्य कानां मफि योग भाजां समुत्सु के वां क मुपैति सिद्धिः ॥ ४० ॥

द्रौपद्या र्थि रं द्रष्टुं

निषद्ध सुजंवाले
 पेके स्त्री सा द्रौपदी
 प्रो इह मरः ५

अति प्रसन्नं कर्तुं

कथा २४

इह उक्तु कर्तुं अगु
 मृका ज्ञा १

धैर्यस्य अवसादनेनाशं तेन हतः प्रसादे प्रसन्नताय स्य एवं भूता राजपूत्री निरुद्धः कल्याणं दयं बभूव वाष्पं नेत्रजलोष्णं क्लेश विविधः संन के रं यथा स्या तूतया
 रुद्रात्कृष्णा तृणदग्दस्य रेण इति उवाच केन का इव न्यगजेन निदाघमी कृष्णा स्य निदाघ उलोपाम इह मरः सिंधुः यथा सिंधुर्न सति तिः स्त्रियो रमरः ३८ ॥
 द्रौपदी प्रति स्नेहता तत्रास मये कृष्ण करोति ॥ तं पसां सिद्धिं वारभ्येति आत पसां तपस्या सिद्धि पथं तः स्मदिना प्र ये स्त्री मो दुय नी मा भू मातु योगे अटो लोपः इति प्राभू नभव
 आपि मानसी यथा धिषां शक तां पुस्या धिर्मान सीव्यथा इह मरः किं कुर्वन् पंक भूते शत्रु मनि कपटो स्त्री मा जद भो पथयः प्र के तवे इह मरः माया व्याप्तां प्रति तेज कि
 तं पुष्टि रिव न भूति मिवा १ ॥ अतुल्य न तां हि इह ह ॥ सिद्धि योगं भजति अभितः संनतां अभियोग भाक योगि तं पुं कं रि ता ए अं के द्रो उदेति यथा स्त्री या नायका आसेव पुत्र भव
 को उवेति ॥ ४० ॥

विष्णुलापकेन निरुक्तं कथयति ॥ विधात्रा ब्रह्मण विधाता विष्णुः स गविधि रिसमः ॥ लोकं गंगं रक्षितुं लोकं सुभुवने जने रसमः ॥ विहितस्य क्षत्रस्य क्षत्राचारं ते स त्रीते स्य जय
 नसीते तेजः श्रीजो वले प्रभावे अतिविश्वः सः एव वसुद्रव्यं वसु तोये धनमलौ इह मरः मुक्तां स न मुख सत्ये पुनः किं कुर्वन् विजयः एकः मुख्या रक्षितस्य एको मुख्या रक्षिते के नने
 तस्य तेजसि ताया अपिमानं नष्टाय न सन् प्रिय प्राण विव ॥ १८१ ॥ श्रीजो वले प्रभावे अतिविश्वः सः एव वसुद्रव्यं वसु तोये धनमलौ इह मरः मुक्तां स न मुख सत्ये पुनः किं कुर्वन् विजयः एकः मुख्या रक्षितस्य एको मुख्या रक्षिते के नने
 किं ॥ १८१ ॥ श्रीजो वले प्रभावे अतिविश्वः सः एव वसुद्रव्यं वसु तोये धनमलौ इह मरः मुक्तां स न मुख सत्ये पुनः किं कुर्वन् विजयः एकः मुख्या रक्षितस्य एको मुख्या रक्षिते के नने
 किं ॥ १८१ ॥ श्रीजो वले प्रभावे अतिविश्वः सः एव वसुद्रव्यं वसु तोये धनमलौ इह मरः मुक्तां स न मुख सत्ये पुनः किं कुर्वन् विजयः एकः मुख्या रक्षितस्य एको मुख्या रक्षिते के नने

॥ १४१ ॥ लोकं विधात्रा विहितस्य गंगं क्षत्रस्य मुसं न सुजे नमोजः ॥ तेजस्विताया ॥ १४१ ॥

विजये कवत्ते नि प्रन प्रियं प्राणा निवा निमानं ॥ १४१ ॥ श्रीजो वले प्रभावे अतिविश्वः सः एव वसुद्रव्यं वसु तोये धनमलौ इह मरः मुक्तां स न मुख सत्ये पुनः किं कुर्वन् विजयः एकः मुख्या रक्षितस्य एको मुख्या रक्षिते के नने

अश्वत्थमं कर्म तं कथय
 दानं प्रवारं इह मरः ४

पनीतः शशय्य रुद्धे एत न पै प्रपन्नः ॥ विता न भूते विते तं पृथिव्या यशः स

महं निवदि जि व कीर्ती ॥ १४२ ॥ विर्य वि दानेषु क ता नि सर्व सत्त्व नो भूत

मि व सं प्र तीति ॥ कुर्वन् प्रका म क्षय माय तीना मर्क चि वा मरु इवा व

शेषः ॥ १४३ ॥ प्रसह्य यो सा सु परैः प्रयुक्तो स्मर्तु न शक्यः किमु तां धि

कर्तु ॥ न वी करिष्य त्य पशुष्य दा द्रः स लु धि ना मे ह दय नि कारः ॥ १४४ ॥

अंत कुं लंकं ॥ प्राप्ता मिमान व्यसना द स ह्या दे ती व दंत व्यसना दि

कौरं ॥ विष त्र भा वां त रितो रु ते जाः शर दू ना की र्ता इ वां दि र हं ॥ १४५ ॥ ॥ १४४ ॥

॥ राम ॥ ॥ १४५ ॥

सः नि कारः अना दः नि कारो वि प्र कार स्या त ह दि ना मे ह द ये न वी क च्य ति की र्ताः पु र्वे उ व शु ष्यः प श्चा त्ता द र्श सः कः यः अ स्मा सु प्र स ह्य व ला त्का रे ए व रै श तु मिः व्या पि तः व ते
 न शक्यः अ पि क र्तुं की र्ता क ला प के ॥ १४५ ॥ त्रि मि कु ले के ना हुं तं अ मि मान स्य व्य स ना द स ह्या दे ती व दंत व्य स ना दि
 भू ता हं श दू णं प्र ता पः ते न अं त रितः आ ष्ठा दि तः उ रु म ह त रे जे य स्य के न क र व श र दू क तौ मे पे न आ की र्ण आ ष्ठा दि तः अ हू आ दी व प्रा तः का ला न ॥ १४५ ॥

तं न्यूनं रूपं नमिष्यतः इव प्राप्ता इव कीदृशं तं विविक्तं यत्तद्विना क्रियेन अस्मै वा एतदेव सर्वं नदी समानः कीदृशं अस्मै सत्री उमं दे सलज्ज्य तमं दे यशः क्षया क्षीण
मुदः तेषां तमाक्षिपतिः कश्चित् इति इष्टं प्रपन्नं एभिः केशैः कदर्थी कृतः विर्यं सरो वलो यस्य सः संधनजयः सं एव अस्मि कश्चि विनाये विवस्वाभीरहे नैव सीद शैके नैदुः सायनस्य स्याः
श्रीः सः एव रजः त्रेव की कीर्तो ज्योतिः विशेषकः यः सतो साधु नो स्मरं सह तिरक्षो करोति सः क्षत्रियः ॥ क्षात्रात् किल त्रय तस्मिन् दमः छत्रस्य शब्दो भुवनेषु सः इति रघुवंशे प्रोक्तं
कर्मसु यस्यातिशक्तिः कामुं कंधनुषः ॥ अथ ज्ञानेन फलं सती दृष्टी पदार्थं च न पुरुषः इत्युक्तिः असत्कारेण हतां तांशं इव करोति इति भावः ॥

सत्री उमं दे^{प्रकाशमानः} रिव निश्क्रियत्वा^{सम्यक्} न्ना^{सम्यक्} सर्थं मत्स्यै रवभासमानः ॥ यशः क्षया क्षीण
जला^{सम्यक्} त्वा^{सम्यक्} न्ना^{सम्यक्} सत्त्वं सन्य^{सम्यक्} मा^{सम्यक्} कारं मिवा^{सम्यक्} भिपन्नः ॥ ४६ ॥ दुःशा सना सवर्षा रजो
विकीर्तो रिवि विनाथै रिव भाग्य नाथैः ॥ केशैः^{विष्णुः} कदर्थी कृत नीर्ये सारः^{रक्षो केशाणि}
कश्चित्सं एवा^{विष्णुः} सिधने जयं स्व^{विष्णुः} ॥ ४७ ॥ स क्षत्रिय स्नाता सहः सतो यस्तत्का
मुकं कर्मसु यस्या शक्तिः ॥ वहन् द्यौ मध्य फले^{मही} र्थजाते करो सत्कार ह
ता मिवा^{गताते} किं ॥ ४८ ॥ कीर्तो जसः सन्निधि मात्र शेषा भवत्कृता भूति म
वेक्ष्य माताः ॥ सा मान्य दुखा इव न स्व दीयाः सरूप तां पार्थ गुणा भजं
ते ॥ ४९ ॥ आक्षिप्य मातां रिगु मिः प्रमा दान्ना मे रिवा लूतं सटं मगे^{निष्कामं}
द्रं ॥ लां धूरियं योग्य तया धिरूढा दीप्या दिन श्री रिव तिगतर शिमे ॥ ५० ॥

कश्चैक शक्तिरश्नुः

क्षिप्तकेपार

हेतुर्न्यूनं रूपं नदी समानः अस्माकं सरूपतां भजते स दृशां करोति कीदृशाः गुणा कीदृशाः अस्माकं कीर्तो जसः गततेजः पुनः सन्निधिनिकटमात्रः शेषः पुनः भव
केशां एव अर्थं प्रवेक्ष्यमाणः द्रष्टव्यमानः सामान्यदुस्खारव इति भावः ॥ इयं धूमास्तं योग्यतया अपि रूढः कः केन कस्य इव दीन श्रीः दीप्यातिगतर शिमे र्व ॥
कीदृशं तं शत्रुभिः प्रमादात् तस्य सवधानता तत्प्रमादो न वधानता इह परः अक्षिप्यमानं निंदायमानं अक्षिप्य स्त्री जुगुप्सा न कुसा निंदा न गहने इह परः केः
कर्मवनात् हेति भिल्ल न सटं मगे इयथा विद्यमानं भवति भावः ॥

यः पुरुषः शेषजनातिरिक्तं अधिकं संभावनां यो ग्यतो क्रियाभिः अर्थवती करोति सः पुरुषः संसत्सु सभासु पुरुषाधिकारे जाते सती पुरुषां गणना जाते
 सती पूरणी संख्या तेन समुपैति पंचादर्मट इत्यादिना कोपिन पूरयति यः अधिकं क्रियां करोति सः सर्वं कृष्टा भवति भावः ॥ ५१ ॥ हे पार्थ उपपत्तेर्विना सिद्धि
 विना तव विद्विंशमानेनैः अथैषा पथे प्रियपदार्थेषु चेतः क्लमं एति ग्लानिं प्राप्नोति तेन तव अद्यानं मधवा विद्याते नाशं क्रियात् इत्यादिषः द्वेपदी दहति ॥ ५२ ॥
 किं असंवाधशिर्वे विद्वेदो निरायव स न स्व एक चरः संप्रसादं असवधानं मागाः प्राप्ता पहीयुतः साधुषु विमा सूर्यरागे पठतामा न मानसनिस्स्रलेति भावः ॥ ५३ ॥

॥ १५ ॥ करोति यः शेषजनातिरिक्तं ^{अधिकं} संभावनां ^{योग्यतः} मर्थवती क्रियाभिः ॥ संसत्सु जाते पुरुषा ॥ त ॥
 धिकारे न पूरणीतं समुपैति संख्या ॥ ५१ ॥ प्रियेषु यैः पार्थ विनोपपत्तेर्विचिं य ^{हेतुः तृतीयोपपत्तेर्विचिं य}
 मानैः ^{ग्लानिं} क्लमं प्रेति चेतः ॥ तव प्रयातस्य जयायतेषां क्रिया दद्यानां मधवा विद्याते ^{नाना}
 ॥ ५२ ॥ मागांश्चिरायैकचरः प्रसादेन स न संवाधशिर्वे विद्वेदो ॥ मात्सप्यं ^{इदं प्रसूतानमवका}
 रागे पठतात्मनां हि स्वलेति साधुषु विमानसानि ॥ ५३ ॥ तदौ शुक्वर्नवच
 नं मरुषे मर्नो रथान्नः सफलीकुरुष्व ॥ प्रसागतं त्वास्मि कृतार्थमेव सतनो
 पपीडं परिरब्धु कामा ॥ ५४ ॥ उदीरितांतामिति याज्ञसेन्या नवीकृतो मा
 हितविप्रकाशं ॥ आसाद्य वाचं स भृशं दिदीपे काष्ठा मुदीचीमिवति गमरश्मिः ^{सहतिदि}
 ॥ राम ॥ ॥ ५५ ॥ अथाभिपश्यन्निवविदिषः पुरः पुरोधसो रोपितहेति संततिः ॥ ॥ १५ ॥

तत्तस्मात्तु महर्षेण संप्रवचनं शिष्यं कुर्वन्मनः अस्माकं प्रवोरथानसपत्नी कुरुष्व ॥ ५५ ॥ तः अर्थेन पुनः स्यात्प्रतिप्रागते एवं भूतं तां स नोपपीडं कुर्वन्पिपिंयथा स्या
 त तथाऽहं परिभ्रमका मास्ति सं प्रतिऽहं किं करोमि इति भावः ॥ ५६ ॥ सः अर्जुनः इति प्रकारेण याज्ञसेन्या द्वौपद्या कथितं वाचं आसाद्य प्राप्य निशयेन उदीक्षे
 को आसाद्य कुरु उदीक्षी सां दीक्षां दिशः सुककुभः काष्ठा इत्यमरः आसाद्यति गमरश्मिः सूर्यः एव कीदृशं वाचं नवीकृतः उद्गहितकथितः विप्रकाशः अनादरेण
 किं कुर्वन्निवविदिषः शत्रो पुरः अग्रे अभिपश्यन्निव कीदृशः अर्जुनः पुरोहितेन आरोपितहेतिः शत्रुस्य समूहः ॥ ५५ ॥

रम्योपि सः श्रेष्ठः शस्त्रगहणं नंतरं भीषणं वपुः वभारकः इव अभिचारिकीं पारहृदयं गतः मनुः यथा ५१५ त्रिभिर्विशेषणैः तपस्विना हृदयानि समाविष्टा
किं दृष्टं उक्तः वाक्यः वाक्येन त्रजलोका एव रिति विप्रः ६९ गते त्रयस्य श्रेष्ठं की ६९ सः अलकस्मप्रधिपः कुवेरः कैलास्या नमलकापुरश्च परः तस्य भयः यस्तः तेन दृष्टि
तं एव भूतं उक्ती धरस्य पर्यंतस्य मार्गतस्मिन् संप्रयान् प्राप्ताः ५६ किं कुर्वन् सन् प्रचितः प्रसिद्धः ज्ञा प्रह्लादा तस्य भवकर्मशुद्धकर्म एव भूतं का मुकुं धनुषं उद्धृतुं सन्
किं दृष्टं अनुषं परेशयुधिः अविलेप्य विकर्षणं पुनः किं कुर्वन् सन् महान् उद्धृतुं धनुः तूष्णीं निबन्धमा इषुषी द्युषे इत्यमरः की ६९ शो इषुषी

वभारम्योपिवपुः संभीषणं गतः क्रियां मे न इवांभिचारिकीं ॥ ५६ ॥ अविलं
ध्यविकर्षणं परै प्रचितज्यारवकर्मका मुकुं ॥ अगतावरिदृष्टिगोचरं
शितनिस्त्रिंशयुजौ महेषुधी ॥ ५७ ॥ यशसैवतिरोदधन्मुहुर्महसागोच
भिदायुधक्षतीः ॥ कवचंचसरत्नमुद्धरन् ज्वलितज्योतिरिवोतरंदिवः ॥ ५८ ॥
अलकाधियमस्य दर्शितं शिवं मूर्वीधरवर्मसंप्रयान् ॥ हृदयानि समा विवे
शसंः क्षतामुक्ता षट्शतं तपो भूतां ॥ ५९ ॥ अनुजगुरथ दिव्यं दुंदुभिधा
नं माशाः सुरकुसुमनिपातैर्व्योमिलक्ष्मीर्वितेने ॥ प्रियमिव कथयिष्य
लिर नौलिंगं स्फुरंति भुवं मनिभूत वेला बीचिबाहुः पयोधिः ॥ ६० ॥ इति श्री कि
राताजुनीये महाकाव्ये लक्ष्म्यके भारवी कृतौ अर्जुन प्रस्थाने नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥

उरुक्षेत्रं कंठको
ने गरुके वन्यस्त्रि
या इत्यमरः ४

शितः तीक्ष्णः निस्त्रिंशः कवचं हसः तेन युजो युक्तो पुनः अरिः शत्रू तस्य दृष्टिगोचरं दृष्टिपार्श्वं अगतौ अपश्यत् ५० किं कुर्वन् सन् रत्नेन सह वर्तमानः कवचं उद्धृतुं
कः कथिर्वादेवः स्वर्गस्य श्रेष्ठं तं मध्यं ज्वलितः ज्योतिरिव किं कुर्वन् सन् महसा हीप्सागोचरिः ५१ इत्युच्यते अयुधः क्षती तेन मुहुः तिरो दधन् सन् उद्धृतुं सन् य सस्य
अथ अर्जुनस्य यात्रा नंतरं आशा दिशः दिशः सुककुभकाद्या आशाश्च इत्यमरः दिव्यं दुंदुभिश्च कृता सवपी दुंदुभिः ध्यानं सुरकुसुमनिपातैर्देवानां पुष्प
वर्णैश्च आकाशे लक्ष्मीवितेन विस्तारयासासमोपि समूहः स्फुरंती भुवं आलिलिंगप्रथकाव्यंकथयिष्यति वकी ६९ पयोधिः अत्रिभूतः स्यत्यतः तस्मि
न कीचिः सह रवाहुः ५० ॥

इति श्री विशो
वर्ग ५८ ॥

शंभु कुर्वतः सः यथा ज्ञानमयसु नंद एव तिस्रः प्रभु न उपजने जज्ञासीमे भुवे उपाससा ६९ पोकन सह वर्तमानः सस्याध्याः तेन प्राहितः स्यापितः पांडु गुणाः की तगुणा यस्मि
 कुजतः कलहंसः हसनि शेषः सः एवमेव लोपसेत दुतमे लोमे स्यात्ता शो लि स्थाने द्रिके टे सिकरं वं धन विनिजा दयः ९
 आवेतः ६ शीतः पंकः कदमे धन निष ६२ सु नं काल पंको स्त्री सार्ध ६ को ३

किं

नारिकेलधुः

जज्ञास्य उपरुमीये
 वर्तते उपजने ९

॥३६॥

संभुव आसदितो
 वनी प्रिया २

की ६० पयोषिः दुग्दी
 लितः पप्र सः एव लो
 चने ५

ततः संकुज कल हंस मे खलं सपाक सस्या हित पांडु ता गुतां ॥ उपाससा दो पं जने
 जन प्रियः प्रिया मिवा सा दित यौवनां भुवं ॥ १ ॥ विनम शालि प्रस वो ध शालिनीः
 पौरेत पंकाः ससरो रुहा भसः ॥ न ने द पश्यन्तु पशी म सस्थ ली रुपा ये नी नूत
 शरदुताः श्रियः ॥ २ ॥ निरीक्ष्य माणा इव विस्मया कुलेः सप्ते भिरु नी लित
 पद्म लोचनैः ॥ हत प्रिया दृष्टि विलास विभो मा म नौ स्य जहुः शफरी विवृत
 यः ॥ ३ ॥ तु तोषं पश्यन् कल मस्य सौ धिकं सवारि जे न्नि नारि ति रा म ती य
 कं ॥ सुदुर्लभे नोर्द ति कौं भि नं दि तु प्र कर्ष लक्ष्मी म नु रूप संग मे ॥ ४ ॥ तु नो
 द त स्य स्थल पशि ती ग ते वि न क मा विष्कृत के न सं त तिः ॥ अ वा स किं ज
 ल्क वि भे द मु च्च कै वि वृत पा णी न प रा ह तं प यः ॥ ५ ॥ क तौ भि ले खं शि ॥ ३६ ॥

॥च॥

शाल ते शो भते २

सः अजु नः प्री मा वा
 स प्री ये स स्थ ली ५
 पी प श्य न्न न न नं २

अस्य मनः शपरी म स्त्री
 नं वि व त यः जहुः ५

॥ राम ॥

सः प्रभु नः स गदि जे वा रि ति रा म ती य के कल मस्य अ धिकं यथा स्या तथा पश्यन स नू त मो ५ अ नू रूप संग मे आ स स ६ श मी ला ये प्र कर्ष लक्ष्मी अ धिकं लक्ष्मी अ धि
 ने दि तु कः ना है ति को न यो ग्यः अ पि नु से नै य ४ ॥ उ अ नै उ न्न त प्र को रण वि वृतः ए वं भू ता पा टी न प्र ह ल म स्या ते न प रा ह तं ता डि तं ज लः त स्य अ नू न स्य स्थ ल
 प शि ती ग ते वि न क मा वि ष्कृत के न सं त तिः ॥ अ वा स किं ज
 ल्क वि भे द मु च्च कै वि वृत पा णी न प रा ह तं प यः ॥ ५ ॥ क तौ भि ले खं शि ॥ ३६ ॥
 जल य स्य वि भे द ५ ॥

सः अर्जुनः स मुद्रयोचितान् द्यां के कते रेणु कं निरीक्ष्य रे मे क्रिं सं कृतवान् किं हं सं कृतं तं गितं ह्यो मर्त्ये कृतः तद्वत् विष्णु पुनः शान्तः २
 यो वे को यस्य एवं भूतेन वारि एण कृतो मिले खं की ची तं गितं उर्वी इति हेमः की दशन वारि एण शने शने शिथिल तं प्राप्ताः विमिश्रितेन ह ॥
 की दशं कलमस्य गोपिकं ॥ अल तो पाद रागः तद्वत्ताम्रो अरुणः अधर पल्लवो यः तस्य क्रिये एण अवं धु जीव के पुं धं भाषां गुल पुं शी का
 ल दु पा शी तिस ७२ मान ये ती स १ शं क से ति की दशं अवं धु जीव के भू लो अं न रे म धं प्रा पि से अतेः एव म नै र मं पुनः की दशं अ एण ता म
 स्य त्प के सर रे ७३ एण अ ल हं तं शो भा य मानं ७४ पुनः क च भू तां गो पी कां म हा नि वे शो म हा न्यू ल ग मि ये शो स्था पि तो ए वं भू तो प यो ध
 यु नि पा वा १

थिल त्वं मायता शनैः शनैः शान्त च येन वारिणा ॥ निरीक्ष्य रे मे सं स मुद्रयो चितं तं रं गितं
 सोम विष्णो से कृतं ॥ ६ ॥ मनोर मं प्रापितं मंतरं ॥ खो रं लं कृतं के सर रे ए नी ए न

॥ अल क तां ला धर पल्ल व श्रिया स मान ये ती मि वं बंधु जीव के ॥ ७ ॥ न वां त पा लो
 हितं मा हितं मुद्रु म हा नि वे शो प रि तः प यो ध रो ॥ च का स यं ती म र वि द जं जे र

प रि श्र मां भः पु ल के न स र्प तां ॥ ८ ॥ क पा ल सं श्ले पि वि लो न चि पा वि भू वं
 ती म व तं स को त्प लं ॥ सु ते न पां डोः क ल म स्य गो पि कां वि लो क्य मे ने शार दः

क ता र्थ ता ॥ ९ ॥ त्रि मि वि शेष के ॥ उ पा र ताः पश्चि म रा त्र गो च रा द पा र ये तः
 क सि तुं ज वे न गो ॥ त मु त्स का श्च कु र वे क्षा णो तु कं ग बां ग ताः प श्चु त पी वी

शै कु ओ त्प रि तः च तु र्दि क्षु पा र श्र म स्य अं भः ज लः त स्य पु ल के न अ र वि द जं र जः क म ल स्य ध र्मिः अ च ॥ र वि द म शो कं च न्यु तं
 च व न म ल्लि का र स्य के शो च का यं ती दे क्षि य मानं की द शं र जः मु द्रु वा रं वा रं अ हि तं स्था पि तं पु नः न वा त ॥ पा प्रा त काल स्य ध मि वे
 त आ ले हि ते र के की द शे न पु ल के न स र्प तां वि स्ता रि ता ॥ पां डो सु ते न अ र्जु ने न क ल म स्य गो पि कां वि लो क्य १६ ॥ अ प द वा तौ कृ त र्थ ता मे ने
 क थं भू तां गो पी कां क पा ल स्य सं श्ले पि मी ला पः त स्मि न वि लो ने त स्य लि षा दी मिः ते न अ व तं स को त्प लं अ व तं सं क र ण भ र णं त स्मि न उ
 त लं क म त्ते मि भू व यं ति ॥ त्रि मि वि शेष के ॥ १० ॥

किं ११७

संश्रुतः गवांश्रुति
वधमंददृशं
गलदुपूलेपिन्न
सौ एवमते सुधने
स्त्रीणां श्रमभागे इव
पुनः कीदृशान् गोपान
ननेषु कृतं प्रायं प्रेम
विभ्रतः दधतः ५

राम

कीदृशो पुलिनै गवां कंदवै पंथं यथा नृणां विमुच्यमानैः
शरदकालस्य पुष्टतां दधतः २
शरीरेण सह अहंकारमिबर
उल्लोघमस्य श्रमयः पता जयः तस्मिन् जय श्रिया परिते पुते १

कावः अर्जनः उपधेनुधेनु समीपे गोपान ददर्श
उत्प्रकोपेण शंभु कुर्वते १
नदी तटं

पसं ॥ १० ॥ परीतमुखा वनये जय श्रीयानंद तं मु चैः क्षतसिंधो रोधमं ॥ ददर्श
पुष्टिदधतं सै शरदां स विग्रहं दप्यमिवाधिपंगवां ॥ ११ ॥ विमुच्यमानैः
तस्य मंथरंगवां हिमानी विषदेः कंदवके ॥ शरन् नदीनां पुलिनैः कुतह
लंगलं दुकुले जघने रिवी दधे ॥ १२ ॥ गतान् प्रभूतां सह जन्मबधुतां
साश्रयं प्रभवने पुविन्नतः ॥ ददर्श गोपातु पधेनु पां उवः कृतानुका
रानि वजा निराजवे ॥ १३ ॥ परिजमम मरुजम दयाकुले स्मितो दयाद
शितदंतके सरे ॥ सुरवेश्वर कुंडल रश्मि रजिते नवांते पा मरु सरो जचारु
भिः ॥ १४ ॥ निब्रं निश्वा सविकंपिता धरा ल ता इव प्रस्फुरिते कपलवाः ॥ १७ ॥

अपु वादिदक्षानि शय
कौ तुके ३
शरत्काले नदीनां पुलि
ने शिकते तस्य श्रुतं
स्य कुतह तं आदये ३

स्मिन्ः इव प्रस्फु तस्य
दयः तेन दर्शितः दंता
वके सरे किं जलके ३

आ जेवे कोमल भावे गोभा सुतानु कपान् कृत्वा सादृश्यं कथं भूता वल्गवी मुसौ प्रवक्षु निश्वा सविकंपिता धरा ल ता इव प्रस्फुरिते कपलवाः १

का इव प्र स्फुरितौ कपलवा लता इव १
नवा तपः प्रातः कालस्य चर्पः तस्य श्रमः स्पर्शः एवं भूतः कमलः तद्धतं चाकृषि सुंदरे २

मंथं मंदं आवलिताश्वलं तः पीवराः सनायासां तास्तथोक्ताः ३ मंदं पंथं यथा स्यात् तथा कुंभे धुनदसुसत्सु २
x संवलितनितं वाः यद्यपि २२ वंशाधरे त्रिकनिलमरः ॥ तथापि नितं वोलक्ष्य
ते ॥
x नातिविशेषमतो हरेः ॥
x जोष प्रंगलेषु

विपरीत-
द्रुपदार्थ-
व्योढपात्रैर्वैतैर्वैकविकवतोः वीतिविहारं कारिभिः ॥ १५ ॥ वैज्ञानिषु बुद्धिनादशकिनीनां
खंडितां दयतु यो वितैः ॥ १६ ॥ मुहुः प्रपुन्ये सुमथां विवर्तते न दत्तुं मंथरं ॥ १७ ॥
लं मंथरावलितं पीवरस्ततः परिश्रमं कौतविलौ च नोत्पलाः ॥ निरीक्षी तुं नौ पराम
वल्लवीरनुप्रत तो इव वारयो वितैः ॥ १८ ॥ पपा तेषु वौ जहतां विजिततां रकोपमुतां
तिकं मंथसंपदः रववारयो वितैः ॥ १९ ॥ साद तेषु वौ जहतां विजिततां रकोपमुतां
पथः ॥ २० ॥ जने रथांगं श्रीमंति त साद तेषु वौ जहतां विजिततां रकोपमुतां
दृष्टं अममं उके पमाः स पुष्करसां निर्विवितैः न च तित न च तौ वतैः ॥ २१ ॥
शरदुत्तमि यं शरपमाः स पुष्करसां निर्विवितैः न च तित न च तौ वतैः ॥ २२ ॥
दुर्वसरे वसीदति ॥ २३ ॥ इयं विनाया नियते रिवौ यतिः प्रसादं यती जगतेः क्रियाः प्र
x मंडपो स्त्रीजनाश्रय इत्यमरः ३ भाष्ये स्त्रीजनाश्रय इत्यमरः ३
सः अर्जुनः उपनामग्रामसमीपे निवेश विरुधः २६ शी ३
x वलवीर्जोपीः जोपे जोपालो संस्य जोधुगाधीरवलुवीरित्यमरः ३
अजोदितो विसृज्यते अर्जुनं प्रतिजोवाणि उवाच रकिं कुरुशरदुर्णं श्रियं संप्रेक्ष्य द्रुपदः
इति तसः भावज्ञः वसरे नाम प्रिय कथने न अवसीदति न शक्तिः १

कीदृशं पथः मरणं लिनीनां कमलिनीनां त्रिषा अनुयंजितं रागं प्राप्नुते पुनः श्रमो जस्य पलाशः पत्रः तस्य शोभया विभिन्नं हरितवर्णं
 पुनः स्फुरन्त्या लिशिखा विविधं पिशंगि तं पीतवर्णं पिशंगो कद्रु सिंगलौ पुनः कुतेशी संगच्छंते कमिव श्रुतिविधिषः इदं स्यात्पुनः
 संप्रमिव २०॥ कंचं मूतावनराजोचितः अनिलोद्यतं वायुना उद्धृते सप्तपलाशजं रजः सतीवनस्य धूलिः निरुपती आघ्रादयति
 किमिव विपांडु विगतः पांडुवर्णं यस्मै संख्यानमिव संख्यानमुत्तरेण च रसमरः पुनः कीदृशः अनाविलं स्यात् अनाविलं विलु
 न्मिलितः वारुचक्षुषः निलीक्ष्णी द्योर्वा एण दासीनां तरंगे लज्जामयैः कंचंभूतस्य संपुष्पहासाः २१॥ पुनः कथं भूतं
 नमो वर्त्मना काशमार्गं नमो तद्विदुर्गगनमिह मरः वैद्युतसंमथिनः जातवेदसा जातवेदास्तनूना तस्य मरः तेन अदीपितं नमो कवि

षा विभिन्नं मंभोजपलाशशोभया ॥ पयः स्फुरन्त्या लिशिखा पिशंगितं दृते धनुः
 खंडमिवाद्रिविधिषः ॥ २० ॥ अथ चतुर्भिः कुलकमाह ॥ विपांडुसंख्यानमिवा
 निलोद्यतं निरुंधतीः सप्तपलाशजं रजः ॥ अनाविलो नीलितबाणचक्षुषः
 संपुष्पहासावनराजियोचितः ॥ २१ ॥ अदीपितं वैद्युतजातवेदसां सितो व
 दच्छेदतिरोहिता तपैः ॥ ततांतरं सांतरवारिशी करैः शिवं नमो वर्त्मन सरोज
 वायुभिः ॥ २२ ॥ सितच्छदानां पदिश्यं धावतां रुतैः रमीषां गथिताः प
 तत्रितां ॥ प्रकुर्वते वारिदरोध निर्गताः परस्परा लोमिवा मलादिशः ॥ ३॥
 कुलकं ॥ विहारभूमे रभिद्योषं मुत्सुकाः शरीरजेभ्यश्च्युतयथपंकयः

पुनः कीदृशं नमो वर्त्मनो वृद्धां मेघांतां छेदः खंडः तेन त्तिरोहिता आच्छादितः आतपं चर्मयस्मिन् पुनः अंतरेण आवकासे
 न सह वा निशी करैः कुलकं ऐशी करोतु कणास्मत्तस्य मरः ततांतरं व्याप्रातं पुनः कीदृशं सरोजवायुभिश्चिवं नमो हरे
 पमला निर्मलादिशः परस्परा लोमिवा मलादिशः प्रलापो इत्यमरः कथं भूताः दिशः निर्गताः वा
 रिदरोधो येषां ते तथोक्ताः पुनः कीदृशः अमीषां पतत्रिणां पक्षिणां रुतैः शैवे गथिताः कथं भूतानां पतत्रिणां पयः ज
 लं अपदिश्य व्याजे कृता च पुनः वनराजोचितः अपदिश्य नमो वर्त्मनि धावतां गच्छंती पुनः सितच्छदानां स्येतप
 अभिधोषं चोषं चोषं प्राप्ते ३
 क्षाणं २१

असूयनवः शरीरजेभ्यः पुत्रेभ्यः कार्यः आसूयतेभ्यः उच्छांति उधस्तु लीवमापीने इत्यमरः उपायना जीव नजरि स्व नयंति प्राप्रयंति कथं भूता
 निउधंति असूयते वरु तं पयः दारंति अयमपि समुतः ३१॥ असौ मवांसमिति समूहः समग्रं युति उपैति कैश्च मं वैसं हिता युत
 आहुतिः यथा युति उपैति कीदृशं गवांसमिति तनयेषु चारिभिः ब्रजोपकंठं ब्रजसमीपे उपैतुमि प्राप्तः ३२॥ इदं मीकदं वकं
 मीकं ससं धान्यं न अयेति न स्यादयति किं कृता भूयसं मरुती जिघत्सां अतुमिच्छा जिघत्सा तां अपहाय दूरीकृता कीदृशं कदं
 वकं सुरतः रागं प्राप्य गोपीजनस्य गीतः तस्य निश्चयेन शब्दं तस्मिन् कृता वधानं कृतः मनस्य अवधानं यस्मिन् कीदृशं गीत निश्चये
 जितः मयुरस्य च निशब्देन मयुरो बह्वं कृता ३३॥

न-
 ॥ १९॥

असक्तं मधांसि पयः शरं समरूपा यना नीवनयंति धेनवः ॥ ३९ ॥ जगत्प्रसूति उत्पत्तिः

एकोमुत्पत्तिः केवले

जगदेकपावनीं ब्रजोपकंठं तनये रूपे युधी ॥ युतिं समग्रं समितिं विनामसा

उपायनमुपगाध
 मुपहृत्सो योवे
 दाइमरः ९

वृषेति तत्रैरिव संहिता हुतिः ॥ ३७ ॥ कृतावधानं जित बर्हिता ध्वनौ सुरक्तयो

पीजन गीत निश्चये ॥ इदं जिघत्सा मपहाय भूयसी न सस्य मयेति मगी

निकुरं वं कदं वकं
 समरः ४

कदं वकं ॥ ३३ ॥ असावै नास्थापन यावधीरितः सरो रुहिताया शिरसान

मनैपि ॥ उपैति शुष्य नू क मल्लं जेमः सहं भसा मनो भुवा तप्त इवीभि

शालयः कलपा
 याश्च चरिका
 याश्च पुंस्थीर
 इत्यमरः ३

पांडुतां ॥ ३४ ॥ अमी स मुदूत सरो जरेणुर्नाहता हता सार कतो न वायु

ना ॥ उपाग मेदु श्वरिता इवीपदां गतिं न निश्चेतुं मलं शिली मुखाः ३५ ॥ १९॥

राप

असौ कलमः शालिचि शेषः अमसा सरो श्वरितं सन् अमि पांडुतां उपैति कश्च मनो भुवा कामेन तप्तः इव कीदृशः कल

मः अनास्था परया सरो रुहिताया क मलिन्या अवधीरितः अवज्ञातः किं कुर्वन्त पिरसान मन्त्रपि ३६

अमी शिली मुखा भ्रमरः अलिं वा लै शिली मुखो इत्यमरः गतिं गंतव्यं दर्शयति श्वेतं न अलं न समर्थः कश्च आ

पदां उपाग मे प्राप्ते दुष्ट आचरिता को दया इव कीदृशः शिली मुखाः वायुना अहता अकृष्टा कथं भूते न वायुना

समुदूतः कमलसरो जरेणु येन पुनः शीतं हतः आसार कतो न यो ल विंदु येन ३७

नुवितर्कमेवमहिभूतपर्वतस्य जयापरमसयानुचितैर्दिगेतदिशांश्रुतः दिगेतः दिदृष्ट्या दृष्टमिच्छया नमः विलेघयितुं नमो तरि सुंगममिहमरः समुदितं नु
 पुनः श्रुतेहास्येनमिह तमिस्त्रेनयं अंधकारसमूहं ख ४
 कीदृशं हि मानं लेखितं पृथ्वी तलस्य नमः आकास्य सुरलोकस्य निवासिभिः प्राणिभिः कृतः नि
 केतं गृहं यस्मिन् ५

॥ २० ॥
 सः श्रुतेनः हिमानं प्रति
 अभियच्छेत्
 अन्यस्मिन् प्रदेशे सततं नि
 मतरं निशायामः वृत्तं
 यामे तमिस्त्रे निमिरं सभ
 ५५ मेरः ३

अथ जयां यामिह मरुतो रभस्य नुदि गंत रिदृश्या ॥ अथि यमो
 संहि माचलमुच्छ्रितं समुदितं नु विलेघयितुं नमः ॥ ९ ॥ अथ हिमवद्वर्ण
 नमारभते तत्र पंचदशमिकुलकमाह ॥ तपनमेडल दीपितमेकतः सतत
 नेषा तमो वतमन्यतः ॥ हसितमिन्नतमिस्त्रचयं पुनः शिवमिर्वी नुगतं
 गजचर्मणा ॥ २० ॥ क्षितिनमः सुरलोकनिवांसिभिः कृतं निकेतं मह
 षपरस्परैः ॥ प्रयायितुं विभुतामभिनिर्मितं प्रतिनिधिं जगतामिव शं
 नुना ॥ ३ ॥ भुजगराजशितेन नमः श्रिताकनकराजिविराजितसा
 नुना ॥ समुदितं निचयेन तडित्वं तीलययता शरदंबुदसे हति
 ॥ ४ ॥ मणिमयैव च यामुकेभासुराः सुरवर्धपरिभूकलना गृहाः ॥ २० ॥

कि
 एकतः एकस्मिन् प्रदेशे
 तपनमेडलेन सूर्यमे
 उलेन प्रकाशितं ३
 गजचर्मणा अनुगतं मु
 के शिवमिव ४
 सुवर्णस्य पंक्तिः तेन वि
 राजितं शानुभूमियमि
 नस्तु प्रस्य सानुरक्षि
 योऽयमरः ३

राम

शंभुना सह देवेन विभुता सामर्थ्यं प्रकटिकर्तुं अभिनिर्मितं जगता संसारस्य प्रतिनिधिं प्रतिविंबं ४
 कीदृशं श्रुतं यनं न स मुदितं नु नतं २
 मणिनामयूषा निजेकां यं समूहं सः एव अंधकः वस्त्रं तं न देदीप्यमाना १ देवा गनया परिभूतं गृहा कुज गृहा यस्मिन् १

रहितरत्नस्य चोसमूहो येषां एवंभूतान्त्रिलोअपान्नदपतेः अपगतालतायेषु भवनेषु एवभूतः दक्षीणवः कंदराभूमि मरुतं दक्षीणवः कंदराभूमि मरुतं
 पुष्परहितान्त्रिमहि कहांवद्वान्नदधत्ते अपितु सके सुम्भुः विगतः पुलिनं सिकते अंशुहं कमलं यस्यां एवंभूता मरुतं दक्षीणवः कंदराभूमि मरुतं
 धनेः कोर्धः अपनेदवन्त्रलोकवधूतं जघनेः शनेः मंदं मंदं कीदृशं सिसुं ॥ १० ॥ कालं मरुतं सप्तमं कुलं समूहं चतुर्दिक्षु विततं विसृजितं

किं

॥ २१ ॥

न निर्गता इति अत्र
 मीतारसना धुं दक्ष
 टिकायस्यां
 विततं विसृजितं तत्र
 समरः ४
 कीदृशो शिखरे धुमेन
 पाकुवलो शुभ्रं धुलं
 शुभ्रं शुभ्रं चैव तत्र विशद
 जेत पाकुवलो समरः ५

नशिलो अयानं पल्लता भवता नदसीभु वः ॥ विपुलिनां बुरसुतानं
 सरिद्धं रकुं सुमानं दधते नमहीरुहः ॥ १० ॥ व्यथितं सिंधुं मनी
 रशनेः शनैः मूरलोकं वधजं घनैर्धनेः ॥ फणाभं ताम्रं भित्तो धित
 तंतं दधितं रम्यलता वकुलैः कुलैः ॥ ११ ॥ ससुरं चापं मनेकं म
 तिप्रभैरपपयो विषदं हिमं पांडुभिः ॥ अविचलं शिखरे रू
 पविभूतं ध्वनितं सुचितं मं बुसु चंचयं ॥ १२ ॥ विरूचं वारिस
 हं दधते सारः सकलं हंसगतां शुचिमानसं ॥ शिवं मगात्मज
 योचं कृते कुर्या सकलं हंसगतां शुचिमानसं ॥ १३ ॥ गुरुविम
 नगता नैभिर्तौ दिवं ज्वलं यैर्तौ षधिजेनैकशानुनौ ॥ मुहुरनुसं

अनेकमणीनां प्रभैर्दि
 पाससुरस्यापदं दध
 नुषेन सहितं ४

शिखरेः अंगैः अंशुमुच्यं
 अयं मेवात्र समूहदुप
 विभक्तं दधते ५

गुरुविमलः विमान
 सगंगानसमूहान्

॥ २१ ॥

राम

दिसमरः पुनः ॥
 नेत्यादिकेन

किं दक्षिणं मालं मानसं सरः दधते कीदृशं सरः विकचं प्रफुलितं वारिकं कमलं यस्मिन् पुनः ॥ कलहं सानो गले समूहं तेन सहितं कादं वं कलहं संस्था
 पुनः ॥ मुनिं शुभं शिवं महादेवं दधते कीदृशं शिवं कृतार्थं या एवंभूतया अगात्मजया धारवसा सकलं कलहेन सह वर्तमानो पुनः ॥ सगंगानेन
 पुनः ॥ तत्र पुनः पवित्रं मानसं ५ ॥ २१ ॥

दिवं आकासं अभितः चतुर्दिक्षु प्रकाशयतः १ औषधिना जातं रति औषधिजे तेन औषधिजेन कृशानुना कृशानुः पावको
 मुहुवारं गारं अनुस्मरयंतं १

नलः १ समरः ९

त्रिपुरासुरस्य दहं ॥ मापतिमादवस्यसेविनः सेवकस्य ॥ जानुवी दधतं की ॥ शंजा नुवी उन्नतस्य नुसमुद्धुतां की ॥ रवनेषु भिजने ॥ दतसि व्यजतां रव
उपलानां रोधः तेन विवर्तिभिः पुनः ॥ इति स्मारितः सीकरः जलविंदुनोरशिः यस्मिन् ॥ पुनः ॥ उरुते ॥ १५५ ॥ अथानेन रंधनाधिपतेः अनुचरेण
यक्षेण सः अजनेः अदरात् प्रिये वचनं जगदे हीयुतः वसदेव कथन समये मुखरता विराजते कथं भूतामः नगस्य विलोकने विस्मितमानसः इति भावः
एषः प्रचलाधिपः हिमालयः शिरोभिः पृथोः सहसा आविर्भूतः विलोकि तस्य प्रजानां सहस्रं समूहः अहं सोपापा न विहंतुं न शक्यं अलं नमः समर्थः किं कुर्वन्
घनवर्त्म आकाशमार्गं सहस्रधा इव कुर्वन् को हरीः प्रोहि मे वहीरे शुभ्रवर्णे ॥ १५५ ॥

रथं तैमनुक्षयं त्रिपुरं दहं मुमापतिं सेविनः ॥ १५४ ॥ विततशीकरराशि
मिरुधितैरूपलरोधविवर्तिभिरंबुभिः ॥ दधतमुन्नतसौतुसमुद्ध
तां धतसितव्यजनामिव जानुवी ॥ १५५ ॥ कुलकं ॥ अनुचरेण
धनाधिपतैरंथोनगविलोकनविस्मितमानसः ॥ सजगदेवचने
प्रियमादरात् मुखरता वसरे हिविराजते ॥ १५६ ॥ अलमेष विलोकि
तः प्रजानां सहसा सहस्रं मेहसां विहंतुं ॥ घनवर्त्मसहस्रधैव कुर्वन्
हिमगौरैरचलाधिपः शिरोभिः ॥ १५७ ॥ इह दुरधिगमेः किंचिदेवा
गमे सततं मसुतरं वार्तायै संतरं ॥ अमुमतिविपिनं वेद दिग्या
विनं पुरुषमिव परं पप्रयोनिः परं ॥ १५८ ॥ रुचिरपल्लवपुष्पलता
इह पंडितः आगमैः सततं निरंतरं किंचित एव अंतरं वर्णयन्ति कीदृशं अंतरं असुतरं न सुखेन तरिष्ये येषां कीदृशे आगमैः दुरधिगमे दुखेन अपि गमितुं योग्यं
पश्येति ब्रह्मा अमुं हिमालयं परं नमकेवलं परं पुरुषं इव वेद अयं केवलं विष्णुस्वरूपः इति भावः ॥ कीदृशं अमुं अतिविचित्रं अतिविडम्बितं दिग्यापिनं दिशंते वा
विनं अथ मपि परं पुरुषं अति ॥ १५८ ॥

गहं गहं प्रति १

राजराजो धनाधिपः
इह मरः ४

विततं विस्मितं
तं १५४ ॥
शिकरो वक्राण्य
तः १५५ ॥
सुगमसुरस्त्रि
देह मरः २
अलं भूषणं पर्याप्तं
शक्तिनाशे वा
चिकं १५६ ॥

अयं हिमालय एतेन विरपत्नवपुष्पलतागते उपलसजलजे जलशशिभिः उपकांतं तत्रापि कांतस्य समीपवर्तने उपकांतं धृतमतीस्त्रियः निरंतरं उत्कृष्टतां नयति ॥ अमुना स्थिति
 मता पर्वतः ध्वजेः अतिमतापरिपुलं जगती एषी जगती ह्ये लोकोपाताल्लस्यो समती ह्यतिवृष्यभाती देदीप्यमानः ॥ सीदो धनै नवयता नीतशास्त्रे तस्य अवयता
 ग्यवता पुरुषस्य सदा सुलभे ॥ पुनः ॥ त्रिभिः द्वयस्य गुह्यकस्य अधिपः कुवेरः तस्य रमे मने हरे ॥ पुनः ॥ परमे उत्कृष्टे ॥ २० ॥ अखिल रत्नं सिं मुवने वयणे भुवनांतं समाहारः सिं भुव
 नेऽपि अमुष्य गोरी गुरो हिमालस्य तुलां सादृशं नरेति इति अहं मये ॥ कस्मात्तयत्यस्मात् भवानी पतिः शिवः एतं शैले सदा अधिवसति कीदृशः शिवः जनेः अविदितविभव
 नरातः सामर्थ्यं यस्य ॥

किं

॥ २२ ॥

गृहे रूपलसजलजे जलशशिभिः ॥ नयति संततं सुसुकता मयं धृतमतीरूप
 कांतमपि स्त्रियः ॥ १९ ॥ सुलभैः सदा नवयता यवतानि पिशुस्य कापि परमैः
 रमैः ॥ अमुना धनैः क्षितिर्भूताति भूतो समतीत्यभाति जगती जगती ॥ २० ॥
 अखिलमिदं ममुष्य गोरी गुरो सिं भुवनं मपि नैति म न्येतुलां ॥ अधिवस
 तिसदा यदेतं जनै रविदित विभवो भवानी पतिः ॥ २१ ॥ वीतजन्मजरसः
 परं शुचि ब्रह्मणः पदं सुपेतुमिच्छतां ॥ आगमादिव तमोपहादितः संभ
 वेति मतयो भवद्विदः ॥ २२ ॥ दिव्यस्त्रीणां सचरात्मा क्षारागारागापा
 ते निपतितपुष्पा पीडाः ॥ पीडाभाजः कुसुमचिताः साशंसं शंसं त्यसि
 न्मसुरतविशेषं शय्याः ॥ २३ ॥ गुणसंपदां समधिगम्य परं महिमा ॥ २४ ॥

शिरस्यापीड शोषणे
 इह मरः २

राम

ब्रह्मणः पदं उपेतुं इच्छतां पुरुषाणां इतः आस्मिन् पर्वते भवस्य द्वादशकं अत्रैव भूतयः प्रतयः बुद्धयः संभवेति कस्मात्तु इव तमोपहातु नाम तमो गुणात् आगमात् शस्त्रात्
 वक्ये भूतस्य ब्रह्मणः वीतः कोचः गतः जन्मः जरसः यद्वापकालाय स्पकीदृशे पदे परं उत्कृष्टं ॥ पुनः ॥ अविपवित्रं ॥ २५ ॥ अस्मिन् हिमालये शय्याः साशंसं शंसं
 दिव्यस्त्रीणां सुरतविशेषं कोशं तिकथयति कीदृशः शय्याः कुसुमस्य उज्जिताः ॥ पुनः ॥ पीडाभाजः ॥ पुनः ॥ चरणाक्षारागेण सहितः ॥ पुनः ॥ रागस्य अपातवर्जं निप
 तितपुष्पस्य असीमा ॥

मर्दनं भजतीति १ गुणसंपदपरं उत्कृष्टं महिमानं समधिगम्य १

अत्र अस्मिन् पर्वते औषधयः ज्वलन्ति न विरमन्ति शान्तिं न प्राप्नोति कस्मिन् कश्चिन्नयशालिनी जयनशालते शोभते अधिपतौ प्रियः ३
वकीपशो अत्र पर्वते जगतः संसारस्य महिते पूजिते २४॥ इह अस्मिन् पर्वते कतरवः कतरवः रवोऽश्विन एव भूतः कुररी गणः पक्षीणां
समूहः अस्ति ॥ इह पर्वते कुसुमानुपुष्पाणि आनताः न म्रीभूताः तरवः अस्ति इह पर्वते कमलेन सह कमलं जलं अस्ति सलिलं कम
लं जलं समरः ॥ इह पर्वते ~~अत्र पर्वते कतरवः कतरवः रवोऽश्विन एव भूतः कुररी गणः पक्षीणां~~ वर एन वर एन अवराणः अर्धादितः एव भूतः सिधवः अस्ति ॥
इह पर्वते करिणामुदे आनंदाय नलदेन उशीरेण सह नलदा हृदा अस्ति अभयं नलदे सेव्यं मवनालं जलाशयं इमं परः ॥ २५ ॥

नमत्र महिते जगतः ॥ नयशालिनि श्रियं इवाधिपतौ विरमन्ति न ज्वलितुमे
षधयः ॥ २४ ॥ ^{पुष्पेण} कुररी गणाः कतरवः सरवः ^{वसेण} कुसुमानताः ^{आधादितः} सुकमलं कमलं
॥ इह सिंधवः ^{वसेण} श्रवराणां ^{आधादितः} वरणाः करिणां मुदे सनलदाने लदाः ॥ २५ ॥
सादृश्यं गतं मपनिद्र चतुर्गंधैरामोदं मदजल सेकजं दधानः ॥ एत
स्मिन् मदयति को किलाने काले लीनातिः सुर करिणां कपोलकाषः ॥
२६ ॥ सनाक वनिते नितं वरुचिरं चिरं सुनिनदे न देवतं ममुं ॥ मताफ
णवतो वतोरस परा परास्त वसुधा सुधा धिवसति ॥ २७ ॥ श्रीमल्लता
भवनमौषधयः प्रदीपाः शय्या नवाति हरिचंदनपल्लवानि ॥ अस्मि
नूरति श्रमजित श्वसरोजवाताः स्मर्तुं दिशंति न दिवः सुर सुंदरीभ्यः

एतस्मिन् पर्वते हि मालये सुर करिणां हस्तीनां कपोलस्य गंडस्थलस्य काषः कंदुयनं अकाले नामयुसंताभावो को किकान् मदय
ति उन्माते करोति किं देशः कपोलकाषः लीनः व्याप्तः अलिभ्रमरोयस्मिन् ॥ पुनः ॥ मदजल सेकजं आमोदं दधानः आमोदं स्तोति
निर्लक्ष्य इमं मरुकीं देशं आमोदं अपलिशः प्रकुलितः नूतः आम्रः सस्य गंधैः साद्रस्य गते आम्रं नूतं रसात्मकं सोऽमरः २८ ॥

किं

॥२३॥

राम

पं

॥२८॥ इशार्थमै भसिचिराय तपश्च रं त्यायादो विलेघन विलोल विलो
चनायाः ॥ अलंब ता गृकर मत्र भवो भवान्माश्च्योत निदाय सलिलां
गुलिना करे ता ॥ २९ ॥ येनापविद्ध सलिल स्फुर नाग सपादे वासुरै
मृत मंबुनिधिर्मंथे ॥ व्यावर्तनै र हि पतेर्यमाहितो कः खं व्या लि
खन्ति व विभातिस मंदराद्रिः ॥ ३० ॥ नीतो छा यं मुहु र शिशिर र श्मे
स्सै रानीला जै विरचित पर भागार तैः ॥ जो त्स्नाशं का मि ह वितर ति हं
मशये नी मध्ये ध्य नः स्फटिक रजत भित्ति छाया ॥ ३१ ॥ दधत इव वि
लासं शालिन्त्यं मदुपत तापवनेन कं पितानि ॥ इह ललित विला
सिनी जन भृगु तिकुटिलेषु पयः सुपंकजानि ॥ ३२ ॥ अस्मिन्निग ॥ ३३ ॥

शंका विशेष
मंथ

नित्येष्टिः ४

ह्यतपिनाकभृतासलीलमाबद्धवेपथुरधीरविलोचनायाः॥विन्यस्त
मेगलमहोषधिरीश्वरायाः॥स्त्रस्तोरगप्रतिसरेताकरेतापातिः॥३३॥
क्रामद्भिर्घनपदवीमनेकवर्तोस्तेजोभिः॥भुविमतिजन्मनिर्विभि
नः॥उस्त्राणामभिचरतीवसप्तसप्तैः॥पर्यस्यन्निहनिबहुःसहस्र
संख्यां॥३४॥व्यधंतयस्मिन्पुरमुञ्चगोपुरं॥पुरंविजेतुर्धृतये
धनाधिपः॥संघर्षकैलासउपातसर्पिणः॥करोत्यकालात्म
यविवस्वतः॥३५॥नानारत्नज्योतिषांसन्निपातेः॥भूनेष्टतः
सानुवप्रांतरेषु॥बद्धांबद्धांभीतिशंकांममसिन्नावावावात्मात
रिश्वातिहंति॥३६॥रम्यान्बहुतिरपैतिनशादूलेभ्यः॥श्यामी

किं
॥ २४ ॥

राम

नवंत्यनुदिनं नलिनीवनानि ॥ अस्मिन्निवित्रकुसुमस्तवकाचितानां पं.
शाखा मतां परितामंतिनवपल्लवानि ॥ २५ ॥ परिसरविषयेषु लीढमु
क्ताः प्रथमतः तौ द्रुमशंकया मृगीभिः ॥ इह नवभ्रुक कोमलामली
नां रविकरसंवलितः फलेति भासः ॥ २६ ॥ उत्कुलस्थलनलिनीवना
दमुष्मादुद्रुतः सरसि जसंभवः परागः ॥ वात्याभिर्विद्यतिविवर्तिनः
समेता दाधत्ते कनकमया तपत्रलक्ष्मी ॥ २७ ॥ इह स नियमयोः
सुरापगम्या मुषसि सयावक सव्यपादलेखा ॥ कथयति शिवयोः
शरीरयोगं विषमपदापदवीविवर्तनेषु ॥ २८ ॥ संसर्घतां रजतभि
तिमयजालैरालोलपल्लवत्तांतरनिर्गतानां ॥ घर्मद्युतेरिह ॥ २९ ॥

मुहुःपटलानि धाम्ना मां दर्श मंडल निभानि समुल्ल संति ॥ ४१ ॥ भुक्तै
र्मयस्वनिचयेः परिवीर्य मूर्तिर्विप्राभिघातपरिमंडलितोरुदेहः ॥ शृंगा
लयमुष्य भजते गाणभर्तु रक्षा कुर्वन् च धृजनमनः सुश शोकशंका ॥ ४२ ॥
संप्रति लब्ध जन्म शनैः कथं मयि लघु निक्षीणायस्य पेयुषि मिदं ज
लधरपटले ॥ खेडितविग्रहं बलमिदो धनु रिरह विविधाः परयितुं न
वंति विभवः शिखरं मणिरुचः ॥ ४३ ॥ स्रपितनवलतातरुप्रबालैर
मृतलवश्च तिलातिभिर्मयैः ॥ सततं मसितया मिनीषु शोभोर्धवल
यती रुवनांतमिंदुलेखा ॥ ४४ ॥ क्षिपति येन वने विततां बह्वृत्ति
कामिवरौचनकी रुचिं ॥ अयमनेक हिरण्यकंदर स्रवपितुर्दयितो

कि.

नेप
॥२५॥

जगति धरः ॥ २५ ॥ सक्तिं न वा दप न पत्यं लिले लता नो वे रोच नैर्दि गुणि ता सह सा
 मपु र्वैः ॥ रो धो चु वां मु हु र मु त्र हि र ण्म यी नो भा स स्त डि द्वि ल सि ता नि वि डं व यं
 ति ॥ २६ ॥ क प न पै कें नि र स्त म हा डि निः क्ष ण वि म न्न म तं ग ज व र्जै तैः ॥ इ ह म द स्त पि
 तै र नु मी य ते सु र ग ज स्य ग तं ह सी चं द नैः ॥ २७ ॥ ज ल द जा ल च नै र सि ता स्म ना मु
 प ह त प्र च यै ह म सी वि निः ॥ न व ति दा त्वि र द्रा पि त कं द रा ति मि र सं व लि ते व वि व
 स्व तः ॥ २८ ॥ भ यो भ व न्न पि मु र्ति तः ॥ २९ ॥ रि ह रा स ने न क्षा त्रै त प स्य
 ह त प्र मा दः ॥ प्रा य ने स स्य पि हि ता र्थ क रे वि धो हि श्रे यं सि ल ब्धु म सु खानि
 वि नां त रा यैः ॥ ३० ॥ मा भू व न्न प थ ह त स्त वै द्रि या भ्वाः सं ता पे दि रा तु शि वाः
 शि वां प्र सृ तिं ॥ र क्षं तः स्त पे सि ब लं च लो क पा लाः क ल्या णी म धि क फु लं कि
 यां क्रि या सुः ॥ ३१ ॥ इ त्यु क्ता स प दि हि तं प्रि यं प्रि पा र्हे धा म स्व ग त व ति र ज रा

स्मितपथि

॥२५॥

ज०२०॥ सोत्कंठं किमपि पृथा सुतः प्रदध्यौ संधत्ते भश मरति हि स द्वियोगः॥
५९॥ तमनति शायनीयं सर्वतः सारयोगादे विरहितं मने केनो कभा जाफले
न॥ अरुशम कशलस्मी श्वेतसा संषितं सः स्वमिव पुरुषकारं शैलमुभ्या
समाद॥५२॥ इति श्री किराताजुनीये महाकाव्ये भारवी कनौलस्थंके
इंद्रकील प्रस्थाने नाम पंचमः सर्गः॥५॥

121

21(A)

Chaitanya

(A)

X

12/2

राचिराकृतिक्कनकसानुमधोपरमपुमानिवपतिंवततां ॥ धृतसत्पथस्त्रिपथ
गामभितः सतमारुरोहपुरुहूतस्ततः ॥ १ ॥ तमनिंद्यवेदिनश्चैव द्रुतं विहि
तालिनिकृणजयध्वनयः ॥ पवनेरिताकुलविजिह्मशिस्राजगतीरुहोव
चकेरुः कुसुमै ॥ २ ॥ अवधूतपंकजपरागकरणसनुजानुवीसलिलवीचि
पिदः ॥ परिशेभिरेमिमुसुमेससुखाः सुहृदः सखायमिव तं मरुतः ॥ ३ ॥
उदितोपलस्वत्ननसंवलिता स्फुटहंससारसविरावयुजः ॥ मुदमस्यमंग

121

21(B)

सर्गः -
६

लिकतूर्यकतां ध्वनयः प्रतेनुरनुवप्रमपों ॥ ४ ॥ अवरुणा तुंगसुरदारुत-
 रौ निचये पुरः सुरसरिमयसां ॥ सैददर्शवेतसवनाचरितों प्रणतिं वलीय
 सिविवद्धिकरी ॥ ५ ॥ विषभूवनालमवलोकयितुं परितः सरोजरजसा
 रुणितं ॥ सरिदुतरीयमिव संरुतिमत्सं तरंगरंगिकलहंसकुलं ॥ ६ ॥
 दधतिक्षुतीपरिणतद्विरदे मुदितालियोषितिमदश्रुतिभिः ॥ अधिकं सरोध
 सिवबंध्यति महतेरुजन्मविगुणाय महान् ॥ ७ ॥ अनुहमवप्रमरुणै

सुखं मत्तांगतमूर्ध्निमिः सहचरं पृथुभिः ॥ सैरथांगनामवनितां करुणैरनु
वध्रतीममिननंदरुतैः ॥ ८ ॥ सितवाजिनेनिजदूरुचयं अलवीविराग
रचनापटवः ॥ मणिजालं सभासिनिमग्नमपि स्फुरितं मेनागतमिवाकृतयः
॥ ९ ॥ उपलाहतेरुतरंगभूतं जविनाविधूयविततं मरुतां ॥ सैददर्श
केतकशिखायिशदं सरितप्रहसंमिवफेनमपां ॥ १० ॥ बहुवर्हिचंद्रिक
निभं विदधे धृतिमस्यदानपयसोपटलं ॥ अरवगाढमीक्षितुमिवैभपक्षि

२७ कि०

अनुवर्त

विकसद्विलोचनशतं सरितः ॥ ११ ॥ प्रतिबोधजंभणविभिन्नमुखीपुलिने स
शेरुहृदशं ददशे ॥ पतदधमौक्तिकमणिप्रकरागलदश्रुविंदुरिवशुक्तिवधू
॥ १२ ॥ शुचिरंशुविंदुमलताविटपस्तनुसांद्रफेनलवसंवलितः ॥ स्मरदा-
यिनः स्मरयति स्मभ्रशं दयिताधरस्य दशनांशुभ्रतः ॥ १३ ॥ उपलभ्यचंच
लतरंगधृतं मदगंधमुच्यतवतांपयसः ॥ प्रतिदंतीनामिव ससंबुधे क
रियादसाममिमुखान्करिणः ॥ १४ ॥ सजामविस्मयमुदीक्ष्य पुरः सह
सांसमुत्पिपतिषोफणिनः ॥ प्रहितं दिवि प्रजविभिः श्वसितैशरदभ्रविभ्रम

स० व०

२७

मयापटलं ॥ १५ ॥ सततारसैकतवतीरमितः शफरीपरिस्फुरितचारुदशः
ललितासखीरिववरुजघनांसुरनिमगामुपयतीसरितः ॥ १६ ॥ अधिरु
खपुष्पभरनम्रशिखैपरितःपरिस्कृततलांतरुभिः ॥ मनसःप्रसन्तिमिवमू
र्द्धिगिरैःश्रुविमाससादसंवनांतभुवं ॥ १७ ॥ अनुसानुपुष्पितलतावित
तिःफलितोरुभूरुहविविक्लिवनः ॥ धृतिमाततो न तनयस्य हरे तपसेधिव
सुमचला मचलः ॥ १८ ॥ प्रणिधाय तत्र विधिना च धियं दधतः पुरा त
नमुनेर्मुनितां ॥ १९ ॥ अममादधाव सुकरं न तपः किमिवावसादकरमात्मवतां

२८ कि०

॥ १९ ॥ शमयै धृतं द्विय शमैक सुखः शुचिभिर्गुणै रघमयै स तमः प्रति
वास र सुकृतिभिर्वचै विमलः कलै रिव शीत रुचिः ॥ २० ॥ अधरी चकार
च विवेक गुण द गुणेषु तस्य धियं मस्तवतः ॥ प्रतिघातिनी विषय संग रति
निरुपप्लवः शम सुखानुभवः ॥ २१ ॥ मनसा जपे प्र एतिभिः प्रयतः समुपेयिवा
नैधि पति स दिवः ॥ सह जे तरो जय शमो दध ती विभरां वभूव युगप महसि
॥ २२ ॥ शिरसा हरि न्मणि निमः संवह नै कृत जन्म नो भिषव ए न जटो ॥
उपमो जयार्क ए दी धितिभिः परिमल मूर्द्धनि तमाल तरो ॥ २३ ॥ धृत हेतुः

स० व०

न० ५

मनसा जपे प्र एतिभिः न
मस्कारादिभि दिवः अधि
पति दुंदु स मुपेयि नानसः
अर्जुनः ३

वीरशांतो दधती महस्ती विशेष ए ३

^१रव्यं ^२धृतजिह्ममति ^३अरितैर्मुनी ^४नधरय ^५गुरुभिः ॥ रजयां चकार विरजां सै ॥
^६मगान् ^७कमिवेशैरमयितुं ^८नैगुणः ॥ २४ ॥ अनुकूलपातिनमचउगति
^९किरतौ ^{१०}सुगंधिमभितः ^{११}पवनं ॥ अवधीरितार्तवगुणं ^{१२}सुखतां नयतारुच्योनि
^{१३}चयमं ^{१४}श्रुमतः ॥ २५ ॥ नवपल्लवं जलिभृतः ^{१५}प्रचये ^{१६}बहतेः ^{१७}सरुवगमयता
^{१८}वनति ॥ सा एतास्तैः प्रतिनिशं ^{१९}दुभिः शयनीयतामुपयतिवसुधां ॥
^{२०}२६ ॥ पतितैरयेत जलदो नभसः ^{२१}पृथते ^{२२}रवांशमयतांचरजः ॥ सैदया लुने
^{२३}वपरिगाठकृशः ^{२४}परिचर्यया ^{२५}नुजगृहेतपसा ॥ २७ ॥ त्रिभिर्विशेषकं ॥ ॥

^{२६}रात्रिरात्रिप्रतिशयतीयतां उपयतीं शयनस्थानभूतां वसुधाविशेषां ॥
^{२७}अपेतजलदात्पुक्तमेधात् एवंभूतात् नभसः आकाशात् पतितैः अपां पृथतेः विंदुभिः रजःशमय
^{२८}ता एवंभूतेन तपसा परिगाठकृशः अतिक्षीणः सः अर्जुनः परिचर्यया श्रुश्रुषया अनुजगृहेत हीतः ॥ २

२५ कि०

महते फलाय तदेव दृश्यं शिवं विकसन्निमित्तकुसुमं सुपुरः॥ न जगाम विस्म
यवशं वशिनां न हिरुंति धैर्यमनुभावगुणः॥ २८॥ तदेभूरिवासरक्तं सु
तपोभिर्कृतैरुपलभ्यैवैभवमनन्यमव॥ उपतस्पुराहितविषादधियः शतज्ज्वनै
वनचरैव सति॥ २९॥ विदिताः प्रविश्य विहितानतयः शिथिलीकृतेधि
रुतकृतसविधौ॥ अनपेते कालमभिरामकथाः कथयावभूवुरिति गोत्रभिदे
॥ ३०॥ शुचिवल्ग्वीतवपुर्न्यतमतिमिरचिदमिव गीरो भवतः॥
महते जयाय मघवन्ननघः पुरुषस्तपस्पतिं तपन् जगतीं॥ ३१॥ स विभर्ति

स० व० ६

वने नरेति शेषः

प्रीषणभुजंगभुजः पृथुविद्धिषां भयविधाविधनुः ॥ अमलेन तस्य धृतस्य अरि
तां श्रितेन चातिशयिता मुनयः ॥ ३२ ॥ मरुतः शिवानवतरणजगती विमलं
नमो रजसि वदिरपां ॥ गुण संपदां गुणतां गमितां कुरुतेऽस्य भक्तिमिव भू
तगणः ॥ ३३ ॥ इतरेतरानभिभवेन मृगास्तमुपासते गुरुमिवांतसदः ॥ विन
मंति च्यास्य तरवः ^{गुणवन्धव} प्रचये परवान्मतेन भवते वनगः ॥ ३४ ॥ उरुसप्तमहवि
परिश्रमता परमं वयुः प्रथयतीव जयं ॥ शमिनोपि तस्य नवसंगमने विभुता
नुषंगिभयमेति जनः ॥ ३५ ॥ ऋषिवंशजसं यदि देसकुले यदि वान्वये मह

हेमचवननः स्माके मसदः विमदः वचनं स्फुटं स्फुटं
योग्यासिनिजयानेसगिव्याम्रत्प तयाकवितं दः वचनं

३० कि०

तिभूमिभुजां ॥ चरतस्तपस्तववनेषु सहानवयं निरूपयितुं मस्य गतिं ॥
३६ ॥ विगणव्यकरणमलौकगुणं निजया च वाक्यितं मत्पतया ॥ अ-
सद्व्यदेः सहितुमर्हसिनः कवने चराकनिपुणमतयः ॥ ३७ ॥ अधिगम्य
गुह्यकगणदितितन्मनसः प्रियं प्रियसुतस्य तपः ॥ निजुगेपहर्षमुदितं मघ
वानयवर्मगप्रभवतां हि धियः ॥ ३८ ॥ प्रणिधाय चित्तं मघमं कृतया विदि-
तेष्वपूवैव तत्र हरिः ॥ उपलब्धं धुमस्य नियमस्थिरतां सुरसुंदरी रितिव
चोभिदधे ॥ ३९ ॥ सुकुमारमैकमणुमर्मभिदा मतिदूरगं युतममोघत-
या ॥ अविपक्षमस्य मपरं कृतमधिजयाय यूमिव चित्तं भूवः ॥ ४० ॥

४०६

मर्मभिदामर्मदेदितां स्त्राणं मध्ये अमपरं अन्यत
कृतमत्तु एवं भूतं चित्तं भूवः कामस्य अस्त्रं विजयाय अ-
स्तिके इव यूयं इव

चित्तं मरुतस्य

३०

भववीतये संसारविद्यतये हतवह तमसां निरस्त
महामोहानां एवेभूता नायोगिनां रजसः रजो
गुणः तस्य शमने एवेभूतं अवबोधवारिज्ञानज्ञानतत्त्वमेव वारिः अवसादेनां १९१

भववीतये हतवह तमसां मवबोधवारि रजसः शमनं ॥ परिपीयमानं मतवोः
सकलै रवसां दमेति नयनां जलिभिः ॥ ४१ ॥ बहुधा गतो जगति भूतस्य जां क
मनीयतां समुद्रस्य पुरा ॥ उपपादितो विदधता भवतीः सुरसं प्रभया न सुमु
खी जनता ॥ ४२ ॥ तदुपेय विद्वयत तस्य तपः कृतिभिः कलासु सहिताः स
चिवे ॥ हतवीतरागमनसां ननु वः सुखसं गिनं प्रति सुखा विजितिः ॥ ४३ ॥
अविमर्श्य मे तदमिलच्छति संधिषतां वधेन विभवातिशयं ॥ भववीतये न हि
तथा संविधिः कसरासनं कचविमुक्तिपथः ॥ ४४ ॥ पृथुधाम्नि तत्र परि

वः पुष्पाकं असमयैः न
यना नि एव प्रतलयैः तैः
परिपीयमानं एवेभूतं
अवसादेनां १९१
स्वर्गलोक
यात्रा प्रवणा एवेभूता
जनता ३

रुतां निवीतरागा
रां मतां सिधाभिः ता
सां वः इत्यस्य विशे
षणं ३

३१ कि०

बोधे च मा भवति भिरन्य मुनिवद्विहृतिः ॥ स्वयं शंसि विक्रमवता मवतां
न वधूष्वधानि विमशंति धियः ॥ ४५ ॥ आससिता पचिती चारुपुरः सुरो
रण मादेशं मिहं भि मुसं समवाय्य पयुः ॥ तैमै पशं युति मम सर्वधूसमूहः
संभावना स्थि कृतस्य तनोति तेजः ॥ ४६ ॥ प्रणति मय विधाय प्रस्थितां स
मनसाः स्तनभरणमितां गी रंगनो प्रीतिभाजः ॥ अचल नलिन लक्ष्मीहा
रि नो लं वचनैस्सि मिथ तम मर भूतुं द्रष्टुं मद्देहं सहै स्तं ॥ ४७ ॥ ॐ ह

इति श्री किरा ताज्जु नीये महाकाव्ये लक्ष्म्य के भद्र श्रीभारवीकृतौ सु रांगमा प्रस्थाने
नाम

षष्ठः

सर्गः ६

७० ६

॥३९॥

प्रसिद्धिर्न

श्रीमद्भिः सरथगजैः सुरांगनां गुहानां मयंसचिवैस्त्रिलोकभ
तुः ॥ समूर्ध्वं लघुविमानरं धर्मिन्ः प्रस्थानं समभिदधे मरुदंगना
दः ॥ १ ॥ सोत्कटैर्मरुगैरनुप्रकीर्णननिर्यायिज्वलितरुचः
पुराणद्वयानः ॥ रामाणामुपरिविवस्वतः स्थितानां नैवेद्यचरित
गुणैर्मतपत्रैः ॥ २ ॥ धूतानामभिमुखपात्रिभिः समीरैराया
सादविशदलोचनोत्पलानां ॥ आनिन्ने मदविहितं क्रियंवध
नामुष्णं शुशुतिजनितः कपोलरागः ॥ ३ ॥ त्रिष्टुप्त्रिकथमपि दे

सायकं

३२ कि०

वतानुभावादाकृष्टैः प्रजविभिरायतं तुरंगैः ॥ नेमीनामसतिविव
र्तनेरथोद्यैरासेदेवियतिविमानवत्प्रवर्तिः ॥ ४ ॥ कान्तानंकृत
पुलकः सनांगरागेवक्रेषुन्युततिलकेषुमोक्तिकामः ॥ संपेदेअ
मसलिलोद्गमोविभूषांरम्पाणांवीकृतिरपिप्रियंतनोति ॥ ५ ॥
राजद्विः पथिमरुताममिन्नरूपैरुल्काभिः स्फुटगतिभिर्द्विजं
शुकानां ॥ तेजोभिः कनकनिकाषराजिह्वैरयामः क्रियेत इ
वस्मसातिरेकः ॥ ६ ॥ राप्ताणामवजितमाल्यसौकुमार्ये संप्राप्ते

सतिशयः

विस्तारः

७

अरुणे

३२

ब्रह्म

साध्वीयसी

वपुषि सहस्रमातपस्य ॥ गंधर्वै रधिगविस्मयै प्रतीये कल्याणि विधि
षु विचित्रता विधातुः ॥ ७ ॥ सिंदूरे कृत रुचयः सहस्रमकशाः श्रोते
मिस्त्रिदशगजाम देक्षरं तः ॥ सादृश्यं ययुररुणां मुजालमिने
वर्षादिः स्फुरित शत हृदैः पयोदैः ॥ ८ ॥ असर्थं दुरूप सदा दुपेय
दूरं पर्यं तादृहिममयूषमं उलस्य ॥ आशाना मुपरिचिता मित्रे
कवेणी रम्या मित्रिदश नदीय युर्वलानि ॥ ९ ॥ आमृतममर
कुलाकुलानि धुन्वन्नुद्धत मयि तरजा सिपंकजानि ॥ का

सचमु

३३ कि०

सूर्यादिभिराश्रिता
त४

सुरुतीनामिति शेषः प्राप्य २

महती २

तानां गगननदी तरंगशीतः सतापे विरमयति स्म मातरि श्याः ॥
१० ॥ संमिन्नैरिभतुरगावगाहनेन प्राप्या वीरनुपदवीं विमान
पंक्तिः ॥ तत्पूर्वं प्रतविदधे सुरापगयां वप्रां तस्वलितविवर्तनं
पयोभिः ॥ ११ ॥ कं तानां गृहचरिता त्वथोरथानां मक्षामक्ष
तसुरवेशम वेदिकानां ॥ निंसंगं प्रदिभि रूपाददे प्रवृत्तिः संवी
उक्षुमितजलेषु तोयदेषु ॥ १२ ॥ तस्मान्नामुपदधिरे विषाणपि
न्ताः प्रह्लादं सुरकरिणां घनाः क्षरतः ॥ युक्तानां खलु महतां प

७

नेमीभिः ३

३३

रोपकारेकत्माणीभवतिरुजत्स्वविप्रवृत्तिः॥१३॥ संवातामु
 दुर्नितेननीयमानेदिव्यस्त्रीजघनवरंशुकेविवृत्तिं॥ पर्यस्य
 त्युमणिमेखलंशुजालंसेज्जेयुतकमिवांतरीयमूर्वा॥१४॥
 अर्वादीकृततिलकाकृततिलकासुधारपातैःप्रह्लादशमि
 तपरिश्रमादिशंतः॥ कतानांबहुमतिमाययुःपयोदोनाल्पी
 यानंबहुसुक्तंतंहुनस्तिदोषः॥१५॥ यासस्यग्रचिततरंगसे
 कतामेविद्धंदविषयसिधारिवाहजाले॥ आतेनुस्त्रिद
 शबधूजनांगभाजां संधानं सुरधनुषःप्रभामणिनां॥१६॥

अतिलविशेषणं

सुरधनुषविशेषणं

३४ कि०

७

तपः

प्रोथः

संसिद्धावितिकरिणीयसन्निवर्त्तरालोपेऽपिपतिषताविलेख्यवी-
 र्यी॥ आसेदेदशशतलोचनध्वजिन्याजीमूतैरपिहितसानुरिं
 द्रकीलः॥ १७॥ आकीर्णमुखनलितैर्विलासिनीनामूढूतस्फु-
 रविशदात्रेफना॥ सातूर्यध्वनितगभीरुमानदतीभूमर्तुःशि-
 रसिनमो नदीवरेजे॥ १८॥ सेतुतंदधतिपयोमुच्यंवितातेसं-
 रंभादभिपततास्थानजवेन॥ आत्रिन्युनियमितरसिभुग्न-
 घोर्णः कृष्टेष्टद्वितीमवनामिनःसुरंगाः॥ १९॥ मोहंद्रेनग-
 मभितःकरेणुवर्यापर्यंतस्त्रिरजलदादिवपतेतः॥ सादृश्यंनि

३४

मैनाकादिभिः१

मूलमाशयः२

लयननिःप्रकंपपक्षैराजमुर्जलनिधिशायिभिर्नैर्देः॥२०॥ उ
संगेसमविषमेसमंमहोदःक्रतानांविद्यदमिपातलाघवेन॥
आमूलदुपनदिसैकतेषुलेभेसामगींस्वरपदवीतुरंगमाणं
॥२१॥ सध्यानेनिपतितनिर्झरासुमंदैःसमूर्धनप्रतितिन
दैरधिसकासु॥ उद्गीर्धनरवशंकयामयूरैःसौत्कंठध्वनि
रुपशुश्रुवेरथानां॥२२॥ संमिन्तामविरलपातिभिर्मयूखैर्न
लानांभृशमुपमेखलेमणीनां॥ विधिन्तामिववतितांनभों
तरालेवप्रांभःश्रुतिमवलेकयांवभूवुः॥२३॥ आसन्नदि

शसन्तायां वि० १५६ व्यां वनगजमोर्गोमदो निलः म० कायेवे कुध्यं तः सं प्रति कुप्यतः १

मं० व०

यं० र० १

३५ कि०

पपंदवी मदा निलय कुध्यं तो धियं मस धूर्ग तां नां । सव्या जं०
निज करिणी भिरा तन्नि ताः प्रस्थानं सुर करिणः कथं निदीषु
॥ २४ ॥ नीरं ध्रं पयि सुरजो रथांग धूतं पर्यस्पन्न वस निला
रुणं वहेति व्याते न वनगहन निवाहिनी सा घर्मा तद्भुमि तजले व
जद्रुकमा ॥ २५ ॥ संभोग हस मगहन मथो पगंगं विभ्राणं ज्यलि
तमणि निसेकतानि ॥ अर्धूषु श्रुत सुसुमा चितं सहाय्य च त्रार
रविरल शा हला धरित्री ॥ २६ ॥ भूजनुः समधिक मादधे तदो

७

३५

^{२६}व्याः श्रीम^७तां^{३५२} हरिसखवाहिनीनिवेशः^{११} संभक्तै^{१०} किं^{१४} सुलभं^{१५} महो
^{३५२}दयाना^{१५} मुष्णयं^{१५} नयति^{१५} यद्^{१५} प्रया^{१५} वियोगः^{११} २७ ॥ सामोद^{१५} कुसुम
त^{१५} रुश्रियो^{१५} विविक्ता^{१५} संपतिः^{१५} किशलय^{१५} शालिनी^{१५} लता^{१५} नो^{१५} साफल्यं
ययुर^{१५} मरांग^{१५} एण^{१५} पभुक्ताः^{१५} सा^{१५} ~~स~~ लक्ष्मी^{१५} रूप^{१५} कुरुते^{१५} यया^{१५} परेषां^{१५}
॥ २८ ॥ त्वां^{१५} तो^{१५} पित्रि^{१५} दशवधूजनः^{१५} पुरस्ता^{१५} ल्लीना^{१५} हि^{१५} स्वसितवि
वार^{१५} लोलपल्लवा^{१५} नां^{१५} ॥ सेव्यानां^{१५} हृत^{१५} विनयै^{१५} रिवा^{१५} चतानां^{१५} संपर्क^{१५} प
रिहर^{१५} तिस्म^{१५} चंदना^{१५} नां^{१५} ॥ २९ ॥ उ^{१५} त्त्वं^{१५} ध्वजकु^{१५} थकं^{१५} कं^{१५} टा^{१५} धरित्री^{१५}

लक्ष्मी ४

दुष्टदंष्ट्रसंशयागुणाद्या
विज्ञानादतिभावः २

^{१५}कैः^{१५} कै^{१५} मिव^{१५} हृत^{१५} विनयैः^{१५} दुर्जनैः^{१५} चतानां^{१५} आ
छादितानां^{१५} एवंभूतानां^{१५} सेव्यानां^{१५} प्रभूतां^{१५} संप
र्कं^{१५} संस्पर्शमिव^{१५} २

कुथाः आसुराणां त्रिकंकरास्तनुत्राण्येभ्यः से प्रवेष्टा सारं वर्णः परितो मकुषोक्ष
योऽसुमरः ९

उद्दिक्-

यं

संभरंभेनोत्पापतसंभ
मएज्जुतंभसंभरंभ

मानिताविदितनयेभ्रमंविनेतुं ॥ आक्षिप्तदुमगहनयुगंतवातेप
र्यस्तोगिरइवद्विपाविरेजुः ॥ ३० ॥ प्रस्थानभ्रमजनितांविहायनि
द्रामामुक्तेगजपतिनासदानपंके ॥ शय्यांतेकुलमलिनांक्षणां
विलीनंसंरभच्युतमिवश्रंस्वलंचकासे ॥ ३१ ॥ आयस्तःसुरिदो
घरुछवर्मासंप्राप्तुंवनगजदानगंधिरोधः ॥ मूर्खनंनिहितशितां
विपुनरकुशंयंतारंनविगएयंचकारनागः ॥ ३२ ॥ आरोदुःसमवनतस्य
पीतशेषेसाशंकंपयसिसमीरितेकरेण ॥ सन्मार्जसहणमद

समवनतस्यजलपानार्थमानतकायस्यकरेणयस्यकरेणुरिभ्यांस्त्रीतेमदहमरःकरेणपीतशेषयसिआरो
उर्हस्तिपकासाशंकंसभयंसमीरितेहिरेसतिस्तीकरःअरुणेमदश्रुतिमदधारेपयोसौक्योलौसंमार्जन
प्रमज्जमदइवसंस्पंदेभ्रमवमदसंप्रतस्यमदसादृश्यामदोपमा ॥

७

सरि ४

३६

गजस्य

श्रुतीकपोलौ सस्येदे मंद इव सीकरः करेणैः ॥ ३३ ॥ आधाय स
एमतिरव्यतापिरोषा दुतीरं निहित विवृतलोचनेन ॥ संपत्तेव
न करिणं मदां बुद्धि सेकैर्नाचमहिममपि वारिकारणेन ॥ ३४ ॥ प्र
श्रुतो तन्मदसुरमिलिनिमगयाः कीर्तता गजपतयः पयांसि कृत्वा ॥
किं जलकव्यवहितता म्रतदनले स्वेरुतेरु सरसि जगंधिभिः क
पोलैः ॥ ३५ ॥ आकीर्णवलरजसा घनारुणेन प्रक्षोभैः सपदित
रैर्गितं तटेषु ॥ मातंगो नमयित सरोजरेणुपि गं को सुभंवसन

निमगया पयांसि प्रश्रुतो
तन्मदसुरमिलिनिमगयाः
कृत्वा

उपलक्षित

संज्ञाततरं

श्रीकंधराश्रपरांतापश्चिमपादाग्राह्येनयेवांतरपरपश्चिमपादइतिवैजयंति९

३७ कि०

गुरुगंगुशैलास्तुपुताः
स्थुलोपभागिरेयुमः३

गुल्लगाएलातावेशेवाः
एव्यीकचंद्रवालैलेइमः

जलप्रायमनूवंस्यातपुंसिक
सुसथाविधयमः९

मियांनुनिर्वभासे॥ ३६॥ श्रीमद्विजयमितकंधरापरांतैः संसक्तैरगु
रुवनेषुसांगहार॥ संप्रापेनिसतमदांबुमिगजेद्वैप्रस्यदिप्रचलि
तगंगुशैलशोभा॥ ३७॥ निद्रोषप्रशमितरेणुवारणानांश्रोताभि
र्मदजलधासुतेतामजस्र॥ आमोदव्यवहितभूरिपुष्पगंधभिने
लासुरभिमुवाहगंधवाहः॥ ३८॥ सादृश्यंदधतिगभीरमेघनादे
रुनिद्रसुमितमगाधिपश्रुतान्नी॥ आतेनुश्रुतितश्रुकोरनि
लकंठानूकषान्तानूनमरमहेभवंहितानि॥ ३९॥ शाखावस

७

मदनाश्रिभिः३

मेघद्योवैसादृश्यंदधतिसति

३७

परिष्वयते इति नेति परिष्वदः परिकरो वसनाभरणदिः १ वनपादपात्रापुरे यदुपवनं तत्र जाता उपवनजा लक्ष्मी जज्ञे जाता २
 अध्वनिजाता हेता तुरी की ति ते वधू जज्ञे सेविता नां १

तेक मनीयपरिष्वदानां ^{अभिकृतानां} मध्वजानां तुरवधूजनसेवितानां ॥ यज्ञनिवेशन
 विभागपरिष्कृतानां लक्ष्मीपुरोपवनजावनपादपात्रां ॥ ४० ॥ ॐ ॐ ॐ
 इति श्री किरातार्जुनीये महाकाव्ये लक्ष्म्यं के भा रवि कृतौ सुरांगनागमनाना
 मसप्तमसर्गः ॥ ७ ॥ अथ स्वमाया कृतमदिरो ज्वलं ज्वलन्मणिव्योमस
 दं सनांतनं सुरांगना गोपति चोपगोपुरं पुरं वनां नां विजिहीर्षया जे दुः
 ॥ १ ॥ यथा यथं ताः सहिता न भञ्जरेः प्रभाभिरुद्योतितशैलविरुधः
 वने विंशो वनजायेत क्षणः क्षणं द्युतीनां दधुरेकरूपतां ॥ २ ॥ नि

व्योमसदंग धर्वाणं सनातनं
 सदातनं
 जौर्वजं तमतिरिद्रः तद्व्यापवर्ण
 नातिगोपुराणि यस्मिन् ३
 वनं प्रति प्रवेशं कुर्वन् १

वनजवत्प्रायते विस्मिते १५ यथा यथा भञ्जरे जं धर्वे सहिताः २ क्षणमात्रं द्युतीनां दीप्तीनां एकरूपतां दधुः १
 एते श्रेयसाः १

ज्वलन्तः प्रणयः यस्मिन् ४
 वनानि विहर्तुमिच्छया ३
 अस्मिन् समे वसत्यवतं

नित्यतः वृत्तः वर्तुलाकारः उरुमहत्तमो धस्यत्कमः अमः यस्मिन् १ पद्यतः नित्यादिमनोरः भूषणानां नृपरादीनां रवः शब्दोपसिन् १९
नित्येदीनीनां नायिका नमः प्रयाणात् सवने परिक्रमः पृथ्वी संस्कारः भ्रंशं प्रति धैर्यं आदये २

३८ कि०

धारयतः ३

हीयुक्तः कामिनः पुरुषस्य गुणेषु
यथा नरेष्वाभवति आधिपत्येष्वा
भवति ४

विलेपना नामोद्दे आकृता अ
रुहः अमरः २

वृत्तं वृत्तोरुपयोधर क्लमः प्रवृत्तं दिवि भूषण रवः ॥ नित्ये विनी ^{नां} शमा
दधे ^{नैषाः} प्रति नमः प्रयाणा ^{अतिशयेन} देव नोपरि ^{पुष्पाणि} क्रमः ॥ ३ ॥ घनतिका मे कुसुमानि वि
भ्रतः कर प्रयेया न्यपहाय शाखिनः ॥ पुरोऽभिस स्रे सुरसुंदरी जनैर्य
थो तरेष्वा हि गुणेषु कामिनः ॥ ४ ॥ तनूरलता रुपाणि पल्लवाः ॥
स्फुरं नखं मुक्तर मंजरी भ्रतः ॥ विलासिनी वाकुलता वाना लयो
विलेपना मोदरुता सिधे विरे ॥ ५ ॥ निषीयमान सवकां शिल्ली मुखै
रशोक यद्वि ^{अंजलः कोमलपल्लवः यस्याः} अलवाल पल्लवा ॥ विडं वयं तीदृशे वधूं जनैरमंद
स्फुरंतो नखं मुनां उल्लासः स्मृतः सः एव मंजरी भ्रतः ३

७

कामरुपीणः कुसुमानि विनीतः

वनालयः अमरः विलासिनीनां
वाकुलता सिधे विरे ३
अभिवाहो विलासिनीनां रसम
रु २
यधूं जनैरशोक यद्वि अशोक
वृक्षाः ६६ शो ९

३८

हेमानिनी त्वं करोधुना नाकं पद्ममनाः वरिष्ठं मे मादया कृथा मा कुरुष्व २
इतः वटपदावलिः प्रसरपंक्तिः त्रयस्त्रिंशतिभिः ३

अपे ६: सां प्र: दक्षो यस्मिन् तत्र
करोधुना नाकं पद्ममनाः वरिष्ठं मे मादया कृथा मा कुरुष्व २
कृथा मा निति मा परिश्रमं १
न करोधुना नाकं पद्ममनाः वरिष्ठं मे मादया कृथा मा कुरुष्व २

कां चिन्तायि कां प्रियं उपैतुं इच्छती
प्रतिनिपुणः चित्तः सखीजनः
१२: अमे इति अनुनिने प्रसादः

दक्षो हं करोधुना नाकं पद्ममनाः वरिष्ठं मे मादया कृथा मा निति मा परिश्रमं १ ॥ ६ ॥ करोधुना नाकं पद्ममनाः वरिष्ठं मे मादया कृथा मा निति मा परिश्रमं १ ॥ ७ ॥ उपेयुषी कल्पलतामिश्रं
या कथं न्वितं स्रस्यति वटपदावलिः ॥ ७ ॥ जहीहि के
पंदयि तौ नुगम्यतां पुरा नुशेते तव चंचलं मनः ॥ इति प्रियं
कां चिदुपैतुमिच्छतीं पुरो नुनिने निपुणः सखीजनः ॥ ८ ॥
॥ पुगं ॥ समुन्तैः काशदूकूलशालिभिः परिक्रएत्सार

नवपल्लवस्य आरुतिः एवं भूतो करो १
कल्पवल्ली प्रमेण कचोपेयुषी प्र
सः २

तव चंचलं मनः पुरः अग्रे अनुशेते
अग्रे अनुगमिष्यते अनुतथ्यमपि
सार्थः ३

काशः एव दूकूलः पटवसः तेन शालिभिः विभूषिताः १

कुंजसमुद्रयोचितः सुरराजयोगितो मनोसिजकुः २

स्वेषां कल्याणप्रोक्तः तद्वत् चारुमिमते हरे प्रतीरदेशे भू

सारपंक्तिः एवमेखला सुदुर्धरा यस्या तेन विभूषिताः वितकुंजाः तेन विभूषिताः कलावन्मार्जयो रियमरः २

३८ कि०

संपत्तिमेखलैः ॥ प्रतीरदेशैः स्वकलैश्च चारुभिर्विभू

षिताः कुंजसमुद्रयोचितः ॥ ९ ॥ विदूरपातेनैभिदा

6

विदूरपातेनैभिदाभेदे उपे
युषः प्राप्तः २

मुपेयुषश्चुताः प्रवाहा

रमितः प्रसारिणः ॥

प्रवाहात्प्रमितः प्रसारितः ३

प्रियः प्रोक्तो वि
डयस्य २

प्रियां केशिताः शुचिं मो

क्तिकलिवो वने प्रह्लासा

वनहास्यमिय २

इवकारि विंदवः ॥ १० ॥

॥ शिवाय नमः ॥ श्री

वारिविंदवः सुरराजयोगि
तो मनोसिजकुः १

शुचिं मोक्तव तदीष्टीयस्य २

॥ ३८ ॥

पुष्पविलोचने सस्त्रीजननिरीक्षमा एव १९ छेदेयेवर्णविशेषो येवातेद्विरफाः ममर निम्नलोभमयाः एकाजना जिते शक्ति
 त्रिमण्डलः १

सस्त्रीजननिमेमं गुरुकृतादरं निरीक्ष्य मां नोऽवनममूर्तयः ॥ स्मिर ॥

द्विरफां जनशरितोदरेर्वकासिभिः पुष्पविलोचने लता ॥ ११ ॥

उपेयुषीणां बहतीरपि सुकां मनसि जकुः सुरराजयोषितां ॥

कपोलकावैकरिणां मदरुहो रुपाहितश्यामरुच्यं चन्द्र

नाः ॥ १२ ॥ कलापकं स्वगायत्रे सहा विचित्रहारीणां वि

लोभ्यमानाः प्रसवेन शास्त्रिणां ॥ नभः श्रेणी मुपकर्तुमिच्छतां

प्रियाणि च कुः प्रणयेन योषितैः ॥ १३ ॥ प्रयच्छतां चैकुसुमा

सिनेन १
 योषितः नभश्च श्रेणी प्रणयेन प्रियाणि च कुः १

भूमिर्दुर्धमपिसयका इत्यमरः महत्
 दर्शभूमि स्थितानां

कपोलस्य कावः तैः हस्तीनां कपो
 लकावैः प्रापः श्यामरुच्यः यस्य ४

शास्त्रिणां प्रसवेन पुष्पजानेन च
 लोभ्यमानाः ग्राह्यमाणयोषि
 तैः १२

लता सुरराजयोषितां मनसि
 जकुः २

गंधसारो मलयजो भद्रश्रीसंज्ञ
 चंद्रकोस्त्रियापिसुमरः ४

पुष्पाणि दत्ताः १

नामगोत्रं कुलं गोत्रं निमित्तं प्रकृतः

दत्तितेन पतिना उच्चैर्विपक्षगोत्रं सपत्नी नामधेयं लेभिना प्रापिता

तन्नाम्ना आहूते पूर्वः १
मातिनीभुवं केवलं चरलेन
लिलिख्य किं चित्तु ने १

अपराधकाप्रिये वाचं यधक्ति २

४० कि ०

निमानिनीवीपक्षगां त्रैदयितेन तलमिता ॥ नैकिप्रिदूजं चरले
नकेर्वलं लिलिख्य वाष्पा कुलिलाचना भुवं ॥ १४ ॥ प्रियैर्परां यध
तिवल्भं मुमुक्षी निवद्ध दक्षि शिथिला कुलाञ्जया ॥ समादध ॥
नांशु कं माहि तं वथा विवैद पुष्पाधुनं वाणि पंल्लवं ॥ १५ ॥ सती
लमा सललतां तभूधणं समास जेहा कुसुमावतं सकं ॥ सतोप
पीडं नु नैद नि तं विना धनेन कश्चित्तायनेन कांतयो ॥ १६ ॥ कल
वभारेण विलोले नीविना गले दुकूल सानशालिनो रसा ॥ वलि

वल्भं मुमुक्षी तं वथा विवैद पुष्पाधुनं वाणि पंल्लवं ॥ १५ ॥ सती
पुष्पाधुनं वाणि पंल्लवं ॥ १५ ॥ सती
काश्चित्तायनेन कश्चित्तायनेन कांतयो ॥ १६ ॥ कल
वभारेण विलोले नीविना गले दुकूल सानशालिनो रसा ॥ वलि

वलीक दंशु कं त्रैदयि
स्वा दुश्च यो यति मार्त ३:३
वाणि पल्लवं न विवेद नशा
पुष्पाधुनं वाणि पंल्लवं ॥ १५ ॥ सती
कलत्रभारेण उपलक्षितः १

प्रसंसायामिति: १ गलतवस्त्रेण सनाभ्यां शालिनं नृपु उरसा हृदयेन उपलक्षितः १
चंचलकोटि १ कतिप्रश्नास्तो गतं नेन एवं हस्तेन तेषां नेन १

४०

प्रवालस्य भंगवत् अरुणपाणिपल्लवः १
पराजनेपां दूकृतः पीवरसनो यस्याः १

कः कमिववपुः गुणो द्यायमिव २

४९ कि०

वराप्रतेतुरवप्रतेतिरायसि
नान् ३

नवपल्लवानां श्रीरिवश्रीयेषां ते
मानातएव समेषि स्थलेषु चर
एन गंतुं यातुं अनीश्वरान् अस
नान् ४

ता सुसंदधे २० ॥ प्रवालभंगं रणावापि पल्लवः पराजनेपां दूकृत
पीवरसनः ॥ महिरुहः पुष्पसुगंधि रादे देवपुः गुणो द्यायमिव गता
जनः २१ ॥ वरो रुमिर्कर एहं सती वरे श्रियराये स्थिता न्नवपल्ल
वश्रियः ॥ समेषि गंतुं श्रयणा न्ननि श्रय मदादिर्व प्रस्यस्ततः प
देपदे २२ ॥ विसारिकं च मणि रसितलब्धया मनोहरो द्या
यनितं वशोभया ॥ स्थितानि जिह्वा नवसेकं तं द्युतिं अमातिरि
तेर्जघनानि गोरवैः २३ ॥ समुच्छं समं कजकोशकोमलैरु

विसारिभिः कांचीमणि रश्मिभिः लब्धया तज्जनिहैये हर्षः ३ अमातिरितैः अतिशयिते गोरवै उपलक्षितानि जघनानि २

तनुल्लघनी हर्षः २

दलकमलमुकुलमुपैनाभिभिः १

अंगनाजनः महीरुहः वक्षस्य पुष्प
सुगंधिः आदे २

मदादिव पदेपदे प्रस्यस्ततः चरण
न ४

मनोहरो द्यायमेषां तेषां निते
वानां शोभया करलेन नवसे
केतानां द्युतिं शोभां जिह्वा २

॥४९॥

उपनीविनीवीसमीपे नामिभिः उपाहितस्त्रीणि जनि तस्मै भाति १

सुरंगनानीः नुसानुशिषरसमीपे वर्त्मनः सकाशात्
सविस्मयं यथा तस्या रूपं यंतः न भक्ष्य रान् ५

सरोरुहैः समानकं तिनी मुस्तानि २

पाहि तस्त्रीण्युपनीविनामिभिः ॥ दधंति मध्येषु वर्त्मनीविमंगिषु
सनातिभारादुदराणि न म्रतां ॥ २४ ॥ समानिकां तीनि तु वार
भूषणेः सरोरुहै रस्फुटपत्रपंक्तिभिः ॥ चित्ता निघर्षं वृं कलेः
समंततो मुखान्यनुत्कुल्लविलोचनानि च ॥ २५ ॥ विनिर्गती
नां परिखेदमंथरं सुरंगनानी मनुसां नु वर्त्मनः ॥ सविस्मयं
रूपं यतो न भक्ष्य रान् विवेश तत्पूर्वमिव क्षणं ददौ ॥ २६ ॥
॥ पंचभिः कुलकं ॥ अथ स्फुरन्मीनविधूतपंकजा विपंकतीर

उर्वे वल्लु मध्येषु जघनस्थलेषु
सोनातिभारात् उदराणि न म्रतां
दधंति १

स्ये दोदविंदुभिः ३

निर्गच्छतीनां ४

अनुसानुयद्धर्त्मनः सकाशात् ३

आलोकने केतुके तत्पूर्व इव
विवेश २

अविकचदत्तालिभिः ३

अविकारस्वराक्षराणि ४

सविस्मयं रूपं यंतः २

पुष्पावययानंतरं प्रसन्नलिलक्रियावर्णनमारजते १

चलद्भिमीनैः कपितपंकजा यस्मिन् १

४२ कि०

वर

पञ्चमं धिरिह्यः ३

सरंगमालां अंतरमध्यमे
चरः स्थानं ४

पंकरहिते तीरे स्वलितः कुम्भो समूहो यस्मिन् १

सुरापगाः वधूः समाजुहावः १ किंकर्तुः पयः प्रवगाहितुं १ कादंबकलहं संस्थात् रसमरः १

प्रशंतो ह्यनोधः २

मंदं वहनः २

स्वलितोर्मि संहतिः ॥ पयोवगा दुंकलहं सनदिनी समाजुहा
वैवधूः सुरापगा ॥ २७ ॥ प्रशंतं च मीमिभवः शनैर्विवान् वि
लासिनीभ्यो परि मेषपंकजः ॥ ददोभुजालं वमिवा तेशीक
रसरंगमालांतरगोचसेऽलिलः ॥ २८ ॥ जेतैः सहैवैक
लहं समेतं विभ्रमं कलत्रभारैः पुलितं नितं विमिः ॥ मुखे
सरोजानि च दीर्घलोचनैः सुरस्त्रियः साम्प्रगुणान्तिरासिरे
॥ २९ ॥ विभिन्नैर्वर्च्यत गमीनपंकजः पुरोवैऽगाढाः सखिभि

कलहं सामं विभ्रमं गतिविलासविधुरं यथा स्वातथा सहैवै सविवा सैगते गतिभिः ४

विभिन्नाः विन्युतसेवा तापर्यं तगप्रांतगमीनानां पंकजयो यासां ताः १ कुतः मरुत ईदृश्य सखिभिः

पुरः पूर्वं अवगाहिताः कृतस्तानः १

॥ ४२ ॥

गरीहितां वुकणः २

अनिलः वायुः विलासिनीभ्याः
भुजालं वैवधूदौ ४

सुरस्त्रियः मुखे सरोजानि सा
प्रगुणान्तिरासिरे न्यपुनः कल
त्रभारैः प्रोतिभारैः नितं वि
भिः पुलितं सिकतं साम्प्रगुण
न्तिरासिरे २

सुरसुंदरीजनैकचंचितमयातृक्ष्णश्रीपः तदेवावगाहने प्रथमं यथा तथा प्रवेदिरेजगाहिरे ९
रमणीमिश्रंभसिज्जलेविगाउमात्रे सति प्रविष्ट एव सति अवगाहनमोत्रे सति २

मरुतः ॥ कंचविदापः सुरसुंदरीजनैः सभातिमिसत्प्रथमं प्रवेदिरे

॥ ३० ॥ विगाटमात्रं रमणीमिरभसिप्रयत्नसंवाहितं पीविरोरुभिः

विमिद्यमाना विससारसारसानुदस्यतीरेषु तरंगसंहतिः ॥ ३१ ॥

शिलाघनैनाकसदां सुरस्थलैर्वहन्तिवेशैश्च वधूपयोधरैः ॥ तदां

तनी तेन विमिन्नवीचिना रुषेवभजे कलुषतमं मसा ॥ ३२ ॥ विधू

तकेशाः परिलोडितस्रजः सुरांगना नामवलुप्तचंदनाः ॥ अतिप्र

संगादिहितांगसो मुहुः प्रकंपमीयुः सभया इवोर्मयः ॥ ३३ ॥ विप

शिलाघनैः शिलावत्तरि नैवधूपयोधरैः नाकसदां गंधर्वाणां उरस्थलैर्वहन्तिवेशैर्महत्संस्थानैः स्थूलैर्वधूपयोधरैः सभया कलुषतं अविल

संभजे २ सुरांगना नो अतिप्रसंगात्सविच्छेदात्विहितांगसः कृतमंडनरूपाः ५ पराधः मुहुः पुनः प्रकंपीयुः सभया उर्मयः ३ व ९
विधूताः विसृताः केशयैः ९ परिलोडिताः स्रजामालायैः ९ अवलुप्तचंदनाः भ्रंशंगरागाः एवंभूता विहितांगसः २

प्रयत्नेन संवाहिता संवाहिताः पि
वरः उरयो यामिः स्ताभिः रमणी
भिः २

तरंगसंहतिं समूहः तीरेषु त
रेषु सारसान् पक्षिविशेषान्
उदस्य उत्सार्य विससारवि
सारयामास ३

शिलाघनैः शिलावत्तरि नैवधूपयोधरैः नाकसदां गंधर्वाणां उरस्थलैर्वहन्तिवेशैर्महत्संस्थानैः स्थूलैर्वधूपयोधरैः सभया कलुषतं अविल

स्वयं विशीर्यमाणः ३

तटे अभिनीतेन प्रावितेन ३

विमिन्नवीचिना भग्नौर्ध्वेण
श्रंभसा २

येस्त्रियः विभ्रममंडने सौंदर्यमंडने तिरोहिताः छन्नाः तान्नखवराग्रज्याधुः कंधाभूताः नखवराग्रविपक्षस्य सपत्नीजनस्य
चिह्नो मयनामयकारश्चर्यः कीदृशतां न विशेषेण कथनीयान् कानि चरुतस्य कुकुमस्य शोषा निव ९

सपत्नीजनसंनिधौ गुणाहीतां दत्तां प्राला ३

४३ कि०

किं कृता प्रियेण संग्रह्य र
मयि ह्य ३

कवितायाः कवीवरसनेन
सुसिखा जे मात्मानं विज
होन तस्य ज ४

सचि तो मय नानख वराग्रसिरोहिता विभ्रम मंडने नयै रुतं स्पशे
षा निव कुकुमस्य तां न विकस्य नीया हधुरम्यथा स्त्रियः ३४
प्रियेण संग्रह्य विपक्ष संनिधा वुपाहिता व ह्यसिपीवरसनेन
स्य जे न कानि चिह्न जे ^{जलेन मयि} हो जल विला व संति हि प्रेमि गुणा च सुषु
३५ ॥ अ संशय न्यस्त मुपांतर कतां यदेवरोधु रमणी भिरंजनं
रुते वि तस्मिन् सलिले न मुक्ते तां निरासरागे नयनेषु न
स्त्रियः ३६ ॥ युतिं वहंतो वनिता वतं सका रुता प्रलोभा दिव
^{दिलिप्राप्तः} तास्मिन् सलिले न ^{करुणामयः} रुते विरागः नयनेषु नयनेषु कतां निरासज्जिह्वं शोभां न २

उक्तमर्थं पर्वतरेण द्रष्टव्यं
हीयुक्तः प्रेमिगुणाः वसतिव
न ४ सुषुन ४

रमणीयदेवसंजनं त्यक्तं
तदेव उपैरं कतां रोधुं असं
शयं ३

वनिभिः जलैः प्रलोभात् न
ममोहात् रववनिता वतं सका
रुताः गंधर्वाः ९

॥ ४३ ॥

तासां वपुषा एव

नमश्चरैः गंधर्वैः रामानिरीक्ष्य तैस्त्वपुषा एव मंडनं श्रुतं कृतं बुधये यजे ३

प्रदिताः व्यदिताः १ विगतवत्रलेखा यासां ताः २ निरलंककाः क्षालितरागाः वामोधरा यासां ताः रामाः ३

सचिवाः संधर्वाः तत्क्षणं तत्
क्षणं शोचन्ती येतां श्रय
युः २

वेगिभिर्जलैः ॥ उपसृता सत्त्वा ए शोचन्ती यतां व्युत्ताधिकाराः स
चिवा इवा ययुः ॥ ३७ ॥ विपत्रलेखा निरलंकका धरा हूतां जना
क्षीरपिविभ्रतीः श्रियं ॥ निरीक्ष्य रामा बुधये नमः श्रवैरलंकृतं
तद्दृष्ट्वैव मंडनं ॥ ३८ ॥ तथा नपूर्वं कृतमंडनादरः प्रियानुरागे
एविलासिनी जनः ॥ यथा जलार्द्रा न स्वमंडनं श्रिया ददाह दृष्टि
प्रतिपक्षयोषितां ॥ ३९ ॥ ^{शुभं मुखः} शुभानना सां वृत्तेषु भीरवो विलोला
^{नलः पं. नपं. लि. येषु} हारा ^{अरुणं यलं} श्रुतलेफनपंक्तिषु ॥ ^{असुखं} नितान्तगो यो हृतं कुंकुमे खलनले

चंचलहाराः १

यथा जलार्द्रा न स्वमंडनं श्रिया ददाह न पीडयामास इत्यर्थः
यः पीली सी नी जनः प्रतिपक्षयोषितां सपत्नी जनानां दृष्टि न ददाह न पीडयामास इत्यर्थः
प्रियानुरागेण तथा पूर्वजलविहारात् कृतमंडनस्य आदशेन एव भूतः विलेसिनी जनः ३९

भद्राधिकारा गंधर्वाः १
क्षीरपिवृता मंजनायासां
ताः २ श्रियं विभ्रतिन

कमलसहितेषु उर्मिषु २
रुतानि कुंकुमानि चैवेषु
र्मिषु १

तः देवांगनाः उर्मिषुः परमांगुलोलर्चनलेभिरे ९ कस्मिन्सति हृदांभसि हृदजले धीरं यथा स्यात्ताया रवंशं ३ सति सा त ५
 सतैः प्रवेचितं कंवितं नृसमिव समाददे ३ ताल काल क्रिया मानमि सुमरः गीतवाद्यादिकं सति ते नृप २
 व्यस्ताभ्यां विपर्यसिताभ्यां वधूकराभ्यां ग्राहते श्रधस्तादे केन करेते
 बलं व्यश्रयेन तादिते पथः ९
 श्रियाशोभया कमलानि हसद्भिः मुखैः ३

४४ कि०

प्रदंग वद्धनि यस्मिन् श
 ५२

अलंकृतः अंगुयस्मिन् ४

जाह्नवी प्रसादसाफल्यं म
 बाप प्राप ३

जासविलो लज्जल ६
 वयः २

भिरे ताः परमांगमूर्मिषु ४० ॥ रुदांभसि व्यसौ वधूकरा रुते रवं
 प्रदंग ध्वनिधीरमु र्मुति ॥ मुहुः सतैः स्ताल समं समाददे मव नो
 हरे नृसमिव प्रवेयितं ४१ ॥ श्रिया रुसैः किं कमलानि सस्मितै र
 लेकै तां वुः प्रतिमागते मुसैः ॥ कृतां नु कपरा सुरराजं योषितां प्रसा
 दसाफल्यं मवाप जाह्नवी ४२ ॥ परिस्फुरन्मीनं विघटितो रवः
 सुरांगनाः स्त्रासं विलो लं दृष्टयः ॥ उपाययुः कंवितं पाणि पल्ल
 वाः सखीजनस्यापि विलोकनीयतां ४३ ॥ मया दिवा श्रि
 सुरांगनाः सखीजनस्यापि विलोकनीयतां उपाययुः २

किं कृताभयादिव श्रिया मिलापं कृता ९
 परिस्फुरद्भिः विवर्तमानैः मीनैः विघटिता उरयो यासां ताः ३

इव ससहितैः
 सुरराजयोषितां मुखै
 कृतानुकारा विहारा दु
 पकारो यथा सा जाह्नवी
 कंवितः पाणि पल्लवाः य
 स्मिन् स्प २

मानिनी मुदा श्रौतुं येन प्रियं नंदयति स्म १ कृत्रिमेव प्रविशति तैश्चैव शमा मनो हरति २
 कस्मिन् प्रतिष्ठापनीनेन हते ताविते श्रमसि सति १ अकृत्रिमः श्रमो रोपितः यः प्रेमेव स्मृतं न श्रुतिं जनितं नो ह्ये १

प्रशरणशीलैः

अथ १ अहं ते मंसि प्रियं मुदा नंदयति स्म मानिनी अकृतिं मे प्रेम रसाहितैः
 मनो हरति राभाः कृतकै रपीहितैः ४४ तिरोहितांता निनितांता
 माकुलै रपां विगाहा दल्लके प्रसारिभिः ॥ ययुर्वधूनां वदनानि तु
 ल्यतां धिरे फलं दं तां रिंते सरोरुहैः ४५ सरोजपत्रे परिक्लीन
 स्वयं विशाल द्रुष्टेः स्विदमू विलोचने ॥ शिरोरुहाः स्थिन्नत
 पद्मै संहते धिरे फलं दं नु निशब्द निश्चलं ४६ अगू उहा स
 स्फुट दंत केशरं मुखं शिरो देत त्व विकचं नु पंकजं ॥ इति प्र

अलकैकेतिरोहितांता निनि
 तं तां निवदना नि २

वधूनां वदनानि सरोरुहैः कम
 ले तुल्यतां ययुः ३

परिक्लीनः व्याप्तः स्वदृपद
 भ्रमरेयस्मिन् कमले ४

निर्गतः शब्द निश्चलता य
 स्मिन् ५

अपां विगाहा तनितांतां आ
 कुलैके शैः ३

धिरे फलं दं नु निशब्द निश्चलं
 तवितैः आस्था दितैः ४

नतः पद्मानां साहतिः स
 मरु यस्मिन् दृष्टेः २

विशाल दृष्टे तस्यां स्मिन् इति वितर्कः अमू विलोचने किं सरोजपत्रे २ स्मिन् वितर्कः विशाल दृष्टे तस्याः शिरोरुहाः केशाः किं धिरे फलं दं नु ३
 प्रकटता स्यो न स्फुट दंत केशरो यस्मिन् पुरे १ स्मिन् वितर्कः विशाल दृष्टे एतत्पुखं किं विकचं पंकजं नु १

इति प्रकारेण नलिनीवने प्रलीलां व्याप्तां सखीं १ योचितः सुचिरेण बहुकालेन सखीं विदं वभूवुः निश्चयमिदं १
नवपल्लवस्य श्रुतिं वरोहसौ धूना नाना कपयती २ किल निश्चयेन पयस्य गणधे सति जातः सभ्रमो यस्याः २

४५ कि०

अथाष्टेन दूषितं तदधाष्टेन दूषितं

लीलां नलिनीवने सखि विदं वभूवुः सुचिरेण योचितः ४७ यु
गं ॥ करो धूना नाना नवपल्लवा कृति पयस्य गणधे किल जात सभ्र
मा ॥ सखीषु निर्वच्य मधां दूषितं प्रियंगु संश्लेष मवापमानि
नी ४८ प्रिये सलीलं कारवारिवारितः प्रवृद्ध निःश्वासविकंपि
त सानः ॥ सविभ्रमा धूतं करान्न पल्लवो यथार्थता मापविलो
सिनी जनः ४९ उदस्य धैर्यं दयितेन सौंदरं प्रसादितां याः क
रवारिवारितं ॥ मुखं निमीलं नयनं नतं भुवः श्रियं सपत्नीव
दनादिवा ददे ५० विहस्य पाणौ विधत्ते धृतां भासि प्रिये ।

सखीषु निर्वच्य अनियं
मिलाप ३
प्रिये सलिलं यथा स्यात्
या करेण हस्तेन वरिज
लः वारितः प्रक्षिप्तः ५
विभ्रमेन सहपूतः वं पितः क
रार्थैः एव पल्लवो यस्याः ४
करेण वारिजलं वारितं मुखं

मानिनी प्रियंगु संश्लेषं अ
वाप प्राप ३
प्रवृद्धः निश्वासः तनविकंपि
तः सौन्दर्यं यस्याः विलसितः ५
विलासिनी जनः यथा य
तां प्राप यथा योग्यं जला
क्रियां प्राप प्राप ४
प्रसादितायाः नतभ्रुवः मुखं
सपत्नीवदनादिव श्रियं श्री
ददे जगता ३

निमिलं नयनं यस्मिन् २

किं कृत्वा सौंदर्यं यथा स्यात् तथा दयिते प्रिये ए धैर्यं उदस्य ३

कस्मिन् प्रति प्रिये एव ध्याः पाणौ विधत्ते सति ९

किं कृत्वा किंचित् तत्र हस्य ईषसा १ धृताः श्रमः यस्मिन् प्राणौ ९

४५

मदनेन आर्द्रचित्तः यस्याः
अथावकां लक्षणं रागं रहितं वेपथुः क्वचित्तं श्रोत्रपल्लवं
भूषयति स्म ३

कांक्षी पुद्गलिका म्रशुकं वस्त्रं वभार काश्च सखी इव ९
नतभुवः विगृह्य शरीरे निरंजने निषीत कज्जले दृष्टौ सा निविशति
तिर्यकविलोकि तं मंडयति स्म भूषयति स्म २

गीतः उच्यते वधं विधीयते
विशेषं श्रुतं २

तिलकरहितं तदा स्पंदमुखं
वलि क्रिया रेखा वंधश्च भूषयति स्म ४
काचिन्नायिका नुकोपसां
सुतेन तु तोष ३

एव ध्वं मदनार्द्रचेतसः ॥ सखी वकांक्षी पयसां घनी कृता वभा पयसा जलेन घनी कृता कां
रकी तो अयं वधं मंशुकं ॥ ५१ ॥ निरंजने सा निविशति कितं दृष्टा
न्या वकं वेपथुः रोष्ट्रपल्लवं ॥ नतभुवो मंडयौ समविमहे वंभि
क्रिया न्या तिलकं तदा स्पंदं ॥ ५२ ॥ प्रिये न सितं चरमं विपक्षत
श्रुकोपकां चिन्ततु तोषसां तनैः ॥ जनस्य रूढ प्रणयस्य चेत
सः किमप्यमर्षोऽनुनये भ्रशतैर्यै ॥ ५३ ॥ निमीलं दं के करलो
ले च सुखां प्रियोपकंठं कृतं गात्रं वेपथुः ॥ निमज्जतीनां स्वसि
रूढ प्रणयस्य गात्रं प्रेम्णे जनस्य संवर्धयेत सः श्रमर्षः मनसः प्रकोपः किमिति कुतो अनुनये स
ति प्रार्थये सति भ्रशयते गाढा भवति शो तो न भवति ३ प्रियोपकंठं प्रियसमीपे निमज्जतीनां विगृह्यमानां ९
नीमीलं ति आके करालं कमलानिलोत्पलं सुषियासां ताः २ कृतः गात्रस्य वेपथुः कंपनं येन मदनेन श्रमेण ९

ति ३
विपक्षं सपत्नी जनस्य चर
मं पश्चात् प्रिये न सितं का
चित् नुकोप ४

निष्ठासैः उच्चैः सन्नोयेन सः प्रमः मदनः १

तासां देवांगनीनां प्रमः खेदः नुपप्रये मयका नुबितर्क मदनः कामः पप्रथ-

इत्थं विहस्य वनिताभिः उदस्यमानं चारि २

पीनस्तनैः उरुजघनस्थलैः शालिनीभिः मत्ते हरेवनिताभिः २

उत्सर्वितः उर्मिचययसमैः तैलधि तैर्धतीरदेशे येन तच्चारि ३

॥४॥ किं कृत्वा तीरांतरेषु रथांगना म्नां मिथुनानि चक्रवाकं दृष्ट्वा नितीहानियो ज्येष्ठः

४६ कि०

तोऽर्द्धतस्तनः प्रमौ नु तेसां मदनो नु यं प्रये ॥५४॥ इत्थं विहस्य

वनिताभिः रुदस्यमानं पीनस्तनैः उरुजघनस्थलैः शालिनीभिः

भिः ॥ उत्सर्वितोर्मिचयलंघिते तीरलेखे मौत्सुक्यं नु नमि

वचारि पुरः प्रतस्ये ॥५५॥ तीरांतरेषु मिथुनानि रथांगना म्नां

नीत्वा विलोडितं सरोजवने श्रियस्ताः ॥ संरेजिरे सुरैः सरि

जैलं धौ तैर्हारा सांरावितान तरला इव यामवसः ॥५६॥

संक्रांतं चंदनरसाहितं वर्णभेदं विधिर्न भूषणं मणौ प्रकरां

सुरसरिज्जले न धौ तैर्हाराः स्नातितमुक्ता वलयः ताः २

तारावितानैः उडुगण नक्षत्रैः तरलाभा सुराया मवसारात्रिः ३ न २

विधिर्न भूषणं मणौ प्रकरां श्रुते न चित्रं वा तावत् १ ॥ ४६ ॥

चारिजलः पुरः प्रमे प्रतस्ये ४

विलोडितः सरोजवनां क
मलानां श्रियः येन ताः २

संक्रांतैः मिलितैः चंदनरसैः
तेन प्राहितं वर्णभेदं यस्मि
न्सलिलं १ श्रुत्वा वर्णं

श्रीत्सुक्यं वितार सहस्रं
प्रारितमिष ३

ताः देवांगनाः संरेजिरे श्रु
श्रुमे ३

४६

नकवनि तेमिपुर्वपरिभुक्तं पञ्चाक्षुते सुते सलिलं ९

५०

यत् ३३ मियस्मि त्सलिले

शुचित्रं ॥ वक्षेमि नाकं वनिता परिभुक्तं पुंते सिंधोर्वभार
सलिलं शयनीयलक्ष्मीं ॥ ५७ ॥ ६० ॥ इति श्री कौता

सिंधोर्गंगायाः सलिलं जलं
शयनीयलक्ष्मीं वभार ९

जुनीये महाकाव्यमद्वशीलक्ष्म्यं त्वमारविक्तौ पुष्पाव
चये जलके लिङ्गो नामाष्टमः सर्गः ८ ॥ ६० ॥

वीक्ष्य रं तु मे न सं सुरनारी रां तं चित्रपरिधानविभूषाः
तं स्त्रियार्थमिव या तु मथां संभानुमानुपपयोधि ललं वै

गृहीतं चित्रवस्त्रो विभूषणं
च सुरनारी ३

॥ ९ ॥ मध्यमोपलनि लेभे स दं शा वै कत शुति मुपेयु विभानौ

अथ जलकिङ्कानं तरं जनुमा
नूर्यः असं वातु उपपयोधि
समुद्रसमीपे लले २

मध्यमं उपलप्रस्थरतद्वत् क्षिप्र्यस्य लसत् शैवी रोहि भातौ एकतः शुति उपेयुषसति ९

विष्णुसुरनारी वीक्ष्य ३

किमर्थं तस्याः सुरंगनाया
यायं दूवर

अस्मिन्नवप्रसंगे स्थाग

तादृते ९

द्यौःशक्रः वासरलक्ष्मीं वाह ॥ हरयश्चिनिव ॥
परिवृत्तिविलोलां लक्ष्मीं ॥

४७ कि

द्यौरुवाहं परिवृत्तिविलोलां हारयश्चिनिव वासरलक्ष्मीं ॥ २ ॥
अमुपाणिभीरतीवपियासुः पप्रजं मधुभृशं रसयित्वा ॥ क्षी-
वर्तामिव गतं क्षीतीमेष्यन् लोहितं वपुर्वाहं पतंगः ॥ ३ ॥
गम्यतामुपगते नयनानां लोहितायति सहस्रमरीचौ ॥
आससाद विरहय्य धरित्रीं चक्रवाक रुदया अभितापः ॥ ४ ॥
मुक्तमूल लघु रुद्रितपूर्वः पश्चिमे नभसि संभृतसोदः ॥ सा-
मिमज्जति रवौ न विरेजे स्थितजिह्वा इवरस्मिं समरुहः ॥ ५ ॥

९

पतंगसूर्यः लोहितं वपुः
वाहं प्राप ३

अभितापः संतापः धरती
विरहय्य स क्राचक्रवाक
रुदयादि आससाद ३
रस्मि समरुहः न विरेजे १

४७

कांतदूस्व

अग्रसानुषुभंगेपुमदुकारैकिरैः भुक्तानवदान् अवलंब्य ३

वनितामिरविभासः दक्षि
३२

कांतदूस्व इव कुंकुम ता म्नाः सायमंडनमभितरयंस् ॥ सादरं द

दक्षिरे वनितामि सौध जालपति तारविभासः ॥ ६ ॥ अग्रं सा

नुषुनितांतपिशंगैर्भूतं हान् मदुकारै रवलंब्य ॥ अस्तौ लग

नुवितर्कभासान्तर्यः अहं नानि नुभास्वा न विवेक्ष जलधि नु मही नु ॥ ७ ॥ आकुलं

शैल गहमात्रा विवेक्ष जलधि नु मही नु आवि लप त त्रिकुलाना मार वै रं नु दितौ वसरा ग ॥ प्राययौ व हरि

दशविपांडुस्तुत्यतां दिनमुखे नदिनां तः ॥ ८ ॥ आस्थितस्य दिनां तः सायंकालः दि

गितवारिदपंत्या संध्याया गगनपश्चिमभागः ॥ सोमि विदुम कै २

गगनपश्चिमभागः संध्याया जलधे निभं उहे प्राप १

नुवितर्कभासान्तर्यः अहं नानि नुभास्वा न विवेक्ष जलधि नु मही नु आवि लप त त्रिकुलाना मार वै रं नु दितौ वसरा ग ॥ प्राययौ व हरि

दिनां तः सायंकालः दि
नमुखे न तुत्यतां प्राय
कै २

प्रांजलोऽपि जने तस्मै महिषा सक्ता ९
उवसा प्रातःकालं संबधी श्री तपधर्मभया तत्र पत्नी न सुप्तं

४८ कि०

संध्यायाऽपत्ने न सुप्तं
नेतर दुष्टमेव विव
धेनुः

अंधकारं निश्रा तृणन केरव
संनिपत्य समानी उदयापः

वितानविभासारं जितस्य जलधेऽश्रियं मूहे ॥ ९ ॥ प्रांजलां वधि
जनेन तमूर्ध्नि प्रेम तत्प्रवणं च तसि हिता ^{आसक्तयेतसि किं कदा} संध्यायां नुविदधे वि
रमंसां चापत्ने न सुजने तरमे त्री ॥ १० ॥ श्री वसां तपधर्मभया दं
पत्नी न वासरध विविरामपरीयः ^{यथापयः न पुंसं} संनिपत्य शनैर्निवनि
मूर्ध्नि दधकौ र ^{दि} मुदवापसमानी ॥ ११ ॥ एकतां विवग तस्य
विवेकः कस्य चिन्तमह तो प्यु पत्ने मे ॥ भां स्यता निदधिरे २
भुवनानां मासनी वपति तेन विशेषाः ॥ १२ ॥ इष्टतां स

९
कथं भूत कस्या एकतां इव ग
तस्य ३

पत्ति तेन भास्यता सूर्ये एकस्य चित्तमह तः ॥ वि विवेकः ज्ञानं नुपत्ने मे भुवनानां विशेषाः ॥ आत्मनि इव निदधिरे २

४८

यामिनीविरहि एं विह गानां मिथुना निचक्रवाकुं द्वात्रिंशो गं आ पुं २७
 अं बुरुहि एं पं कजं प्रतिनतिनियते स्म कपिव म् सुमिव ४
 अं तिकं गते पिश कुंतौ दयिताये द्वा जं य धृति सति ३

यधूमिः सह अमेदं छतां यि
 ह गानां १

स मुखं ३

सह ४
 नुयिते के विविधा सह शोभा
 रजिता शमी कृता २

हवधूमि रमेदं यामिनी विरहि एं विह गानां ॥ आधुरेव मि
 थुना निविद्यो गं लघ्यते न स्वल्न कालनियोगः ॥ १३ ॥ य छति प्रति
 मुखं दयिताये वाचं मतिकं गं ते विशकुंतौ ॥ नीयते स्म नति
 मुसितं हर्वं पं कजं मुखमिवा बुद्धिं हि एं ॥ १४ ॥ रजिता नु विवि
 धा तै रं शोला नामितं नु गं नं स्थगितं नु ॥ पुरितं नु विषमे
 धुधरित्री सह ता नु ककुभस्ति मिरेण ॥ १५ ॥ रं त्रि रं गं मलिना
 निविकाशं पं कजा निरहयं ति विहाय ॥ स्पष्टं तारक मियाय ॥

स्व लुति प्रये न का
 ल नियोगः प्रमाणे न ल
 यते २

विषमे धुधरित्री पुरितं नु
 किं कृता शत्रि रागः मलि
 ना निविहाय २

गगनं नामी हं तं नम्री भूतं नु स्थगितं नु स्थिरं नु ३

नुविते के ति मिरेण ककुभः दिशं सह ताः आछादि ता किं २

पं कजा नि वि काशं सजं ति १

स्पष्टः तार के यः स्मिन् २

नमः श्रीः इयाय १ निरापदिसर्व वस्तुस्थानुं १ शशधरेण चंद्रमृतः १ सुतः श्रीं सुसंभूतः १
 श्रीं सुसंभूतः वासवस्य दिशं प्राचीं समुद्रे व्यानशे २ पूर्य स्वकर्पु रक्षो दस्य मुचिः इव
 केतकी कुसुमे केसरवत्पांडुः १

कस्मिन् सति तारा क करजे चंद्रे प्रातः कं समीपं तस्मिन् तारा त्रिविधं सति

४९ कि०

नमः श्रीं वस्तुमिच्छति निरापदिसर्वः १५ व्यानशे शंशध
 रेण विमुक्तः केतकी कुसुमे केसरवत्पांडुः १६ चंद्रमृदिरिव लंभि
 तकांती वासवस्य दिशं प्राचीं समुद्रे १७ उ सती शुच
 मिवांशु तमिष्ठा मंति कं व्रजति तारक राजे १८ दिक् प्रसाद
 गुणं मं उ नमू हे रस्मि हा सविशोदं मुखे मे १९ नील
 नीरजं निभे हि मजे रंशे ले रुद्र वपुषः सितरस्मे २० खेरराज
 निपतत्करजाल वारिधेः पयसि गंगामिवांभः २१ द्या निरु

प्राप्त दीप्तिः २

आमुष्मि प्रां मुचं श्रे कं सति सति ३

एंद्री प्राची रस्मि हा सविशोदं मुखे मे संकु हे प हति स्म ३

सितरस्मे चंद्रस्य निपतत्करजाल खेरराज २ वारिधे समुद्रस्य पयसि गंगामिवांभः ३ व १
 शैले न रुद्र वपुषः सितरस्मे २

४९

दिशं प्रसादः प्रसन्नता तस्य
 गुणं सः एव मं उ नमू हे र
 नील नीजजक मल सारं
 निभे हि तिः सैव का ससा

श्रीतिनीलधनाभंध्यांतंभकारं पुरस्तात् उद्यतकरेण च कोसे द्यां आकाशं त्रिंशत् १
 अक्षितेतरभासां शुभं वर्णं शंभुना शिवेन करि चर्म दिव्यमानं प्राधादितं बुध २

क्षितिजाले कीर्ति समहेति जितं कुरितं जलं तिसृति ३

दुः

ऊदतिनीलधनाभंध्यांतंभकारं पुरस्तात् ॥ दिव्यं मा
 एमसितेतरभासां शंभुनेव करि चर्म च कोसे ॥ २० ॥ अक्षिकां
 तिकं गंतं विस्तेजितं जलं तिसृति क्षितिजाले ॥ निःसृतं तसि
 मिरभारं निशेधा दुष्टं सन्निवरं जदि गंतः ॥ २१ ॥ लेखया वि
 मलविद्रुमभासां सह तं तिमिरमिंद्रुं रुदासे ॥ दंष्ट्रया कनक
 टंकविशंग्या मंडलं भुव इवा दिवराहः ॥ २२ ॥ दीपयन्मथनमः
 किरणैर्घैः कुंकुमां रणपयोधरगौरः ॥ हेमकुंभे इव पूर्वपयोधे
 रुन्ममं जज्ञानकैस्तुहिनां शुः ॥ २३ ॥ उक्तं दुर्मविभिन्नतमि

इंद्रुः चंद्रः तिमिरं सह तं काशं यथा स्यात् तथा लेखया उदासे प्रकासे ४

तुहिनां शुः चंद्रः शनकैः मंदं मंदं उन्ममज १

पूर्वपयोधेः समुद्रस्य हेमकुंभः इव २

कुंकुमे नम्ररुणः पयोधरः तद्वत् गौरः चंद्रः ॥ गौरोरुणे क्षिते क्षिते मरः २ उक्तं इंद्रुः यस्मिन् १

अक्षिकां अक्षिकां समीपं समीपं
 प्रातः इंद्रुः तनविस्तेजितं

त्रिस्ततः तिमिरस्य भारः त-
 स्थितिरुपात्त उद्यतनिव ४

विमलविद्रुमस्य भासां सितः
 एवं भूतया लेखया ४

किरणैर्घैरस्मिन् समूहे नमः
 काशं दीपयन्म २

दिगंतः दिशं अंतः दिगंतः
 रराज ३

आदि वराहः भगवान् कनक
 कटंकविशंग्या दंष्ट्रया भू
 वः मंडलं इव यथा उदासे ३

अविभिन्नः तमिस्तां अक्षिकां
 यस्मिन् रजनीं

८ तिमिरलोकाः जन रजनी पश्यति स्म कसिवा व्रीडया लज्जया नववधूमिव २ विगतः शंभु वस्त्रे तेन स्फुटं प्रकटं मुखं यस्याः नववधू १
 अति कंतजिह्वा १ यौ आकाशे उचितं योग्यं प्रसादं प्रसन्नतां नगमिता न प्रापः २
 अद्रि पर्वते वनेभ्यः तिमिरं शंभु कान्तरं उच्छृते न निरस्यते ३

५० कि०

सु१ सु१

सां पश्यति स्म रजनी मवि तसः ॥ व्यं शुकं स्फुटं मुखी मति
 जिह्वा व्रीडया नववधूमिव लोकाः ॥ २४ ॥ न प्रसादं मुनितं ग
 मिता यो नो कृतं तिमिरं मद्रिवनेभ्यः ॥ दिग्मुखेषु न च धाम वि
 कीर्णं भविता चरजनी हिमभासा ॥ २५ ॥ मानिनी जनविलो
 चनपाता नु स्रवाष्पकलुषा न्प्रतिगृह्णन् ॥ मंदं मंदं मुदित
 प्रययोऽसं भीतं भीतं इव शीतं मयूषः ॥ २६ ॥ श्लिष्यं तं प्रियवधू
 रूपकं टं तारकास्तं करस्य हिमं शोः ॥ उद्धमन् नमिरं रज
 समं तादं गरागं इव लोहितं रागः ॥ २७ ॥ प्रेरितः शशधरेण

दिग्मुखेषु धाम तेजः नविकी
 एन विस्तारितं ३

उदयं प्राप्तः ४

उद्धमन् सन् २

॥५०॥

हिमभासारजनी भूषिताभव
 ति ४

मंदं मंदं
 शीतमयूषः शंभुः आकाशे प्र
 ययो कश्च भीतं भीतं इव ३
 तारका एव प्रियवधू तस्य उप
 वंदं समीपं श्लिष्यतः शोः
 गः हिमं शोः २

मानिनी जनविलोचनपातान् रविपातान् प्रतिगृह्णन् सन् ४
 हिमं शोः उद्धमन् लोहितं रागः समं तादं गरागं इव २
 शंभु रागः इव १ विस्तारित कीर्णस्य २

शरधरेण चंद्रेण प्रेरितः विस्मयः १

करौघः सस्मिन्मूहः सहतानिः वितमंसि नुनोददूरीयकार १ मंदरभिन्नः मंदराचनेनभिन्नः क्षीरसिंधुः कान्तानिबन्धनवयथा
 विरलः संधः उच्चः तरवः यस्मिन् २ न्यस्तैः शुक्लवलिभिः श्रेतपुष्पाद्युपहारैश्चिवाहितलानि उपरिभागायासांताभिः ३

करौघः सहतान्यपि नुनोदतमंसि ॥ क्षीरसिंधुरिवमंदरभिन्नः ॥
 कानेनान्यविरलोच्चतरुणि ॥ २८ ॥ सधंतांगमित्तयोः शशिपादे
 धाययाविटपिनेप्रतिपदे ॥ न्यस्तैः शुक्लवलिभिश्चतलानिः तुल्य
 तावसतिवैश्वमेहीभिः ॥ २९ ॥ आतवेधतिमतासहबंध्याया
 मिनीविरहिणाविहगेन ॥ सहिरेनकिरणहिमरसेदुस्वि
 तेमनसि सर्वमसह्यं ॥ ३० ॥ गंधमुद्धत रजः कणवाही विहसि
 पनूविकसतां कुमुदांतां ॥ आदुधावपरिलीनविहगां या
 मिनी विमलयः मरुदपां वनरां जीः ॥ ३१ ॥ संविधां तुमभिषे
 यामिनी मरुत्वायुः अपांवनराजी आदुधावकेवितवान् १

शशिपादे चंद्रस्मृतिभिः सार
 तां सवलतां गच्छिया छाया २
 वध्या चक्रवा सह आतपेदुः
 करेधतिमतासंतां वक्रता ४
 गंधविशिष्यन्सन् ३
 परिलीनः सुप्तः विहगेयस्मि
 नयामिनी २

वैश्वमेहीभिः गृहपृथ्वीभिः
 विटपिनां तरुणां छायाया व
 सतिस्थानस्य तुल्यता प्रतिपदे
 यामिनी विरहिणा विहगेन
 चक्रवाकेन हिमरसे किरण
 नासि हिरे ४
 दुःस्विते मनसि सर्वमसह्यं
 वति ३

विकसितां कुमुदं दानं उद्धतरजः कणवाही प्रासंकृतवती मरुत् ३

५९ कि०

त२

आनेगः कामः विजयिन्वाप
आदेदेरहितवान् ४
आगतः प्रियकथे प्राप्ता प्रिय
जनयतां तैः विदूषस्य कर्म
दूतीयापारः सः एवभवत् ३

दि१

इंदुः चंद्रः यामिनी वनितया उदासे उदयं प्राप्तः २
किंकर्तुमन्यस्य अभिवेकं त्रिभुवनजैः संविधातुं सम्यक् कर्तुं
लसदंशवोजलानि तेषां ओषः पुरः यस्मिन् इंदुः १
नीलोत्पलसहितं रजतकुंभः ५७
सालुनिप्रयेन आज्ञासाते जसा अनूतं सपूर्णं विमलसहायं सहाय रहितं जयश्रीः न उपजातिन प्राप्ति २

कमुदासे मन्मथस्य लसदंशुजलौघः यामिनी वनितया ततं विविचित्रं १
रुं सोत्पलोरजकुंभ इवेंदुः ३२ आज्ञासापि स्वतु नूनमनूतं
नासहायमुपजातिजयश्रीः यद्विभुः शशि मयूषसखः सन्ना
देदेविजयिन्वापमनेगः ३३ सप्रनां विरचनं हितं शोभैराग
तप्रियकथैरविदूषं सन्निकृष्टरतिभिः सुरंदारैर्भुवि तैरपि
विभूषणमीषे ३४ नजसौ रुचिरे मणिभ्यश्च दनानि विरेह
मदिरावा साधनेषु हिरेते रूपधते रम्यतां प्रियसमागम एव ३५ ॥

विरहवियोगवस्थायां रमणीयः सजः माल्यानि चंदनानि मदिरावानरुच्यते स २
हीयस्यात्तरते साधानेषु प्रियसमागम एव रम्यतां उपधते १

तेजसा नूनं प्रविष्टिनम विसृज्य
यमधति तद् संपूर्णं भवति

यतयस्मात् विभुः समर्थः ५
कामः प्रियमयूषसखसखस
न ३

भूवितैः विसुरदारैः विभूषणं
इवें ३
२२

३५ ॥

॥ ५९ ॥

अपि नाथसमीपं प्रस्थिताभिः
प्रचलिताभिः १

मात्रेनीभिः मदः अवललंवे
स्पीकृतः २

कांतमंदिरं बहु प्रकारेण संदिशि
तभिः जानतीमिरित्यर्थः ३

आशुकांता २

आशुकांतं प्रति अभिसरितवशा
मभिगतवशा ३

दूरीकृतः धैर्यः येन मदेन २

समानं शरीरं च कर्षयन् न पि न होतीत्यर्थः २

ध्यांससिप्रियसखीवचनाभ्याभिः १

प्रस्थिताभि रपि नाथसमीपं ध्वंसितप्रियसखीवचनाभिः ॥ मां नि
नीभिरपहंसितधैर्यः सादयन् न पि न हो ललंवे ॥ ३६ ॥ कांतवेश्म
बहुसंदिशताभिर्यो तमेव रतये रमणीभिः ॥ मन्मथेन परितु
समतीनां प्रायशः स्खलितमप्युपकारि ॥ ३७ ॥ आशुकांतम
मिसारितवशा योषितः पुलकैरुद्धकपोलैः ॥ निजिगायमुख
मिंदुमखंडं खंडेव तिलकाकृतिकंठ्या ॥ ३८ ॥ उच्यतां सवयनी
यमशेषं नेष्टरेपरुषतासखिसाध्वी ॥ आनयेन मनुनीयकथं

खंडपत्रस्य तिलकः तद्वत् अकृतिगोलाकारमित्यर्थः ३८ २
योषितः कांठ्या मुखं पूर्णं च निजिगाय ३

मन्मथेन परितु समतीनां १ युक्ति
नां स्खलितं निरुद्धं च एवमवि
प्रायशः उपकारी भवति ३

रमणीभिः रतये रतनिमित्तं
यातमेव ३

पुलकैरुद्धैश्च तौ कपोलौ
यस्य तत्तु मुखं

वा विप्रियाणि जनयन्नुनेयः ॥ ३८ ॥ किंगतेन नहियुत सुपैतुं
 कः प्रिये सुभगमानि निमानः ॥ यो वितामितिककासुसमेतैः का
 मिमिर्वरुसाधतिकेते ॥ ४० ॥ युग्मे ॥ यो वितः पुलकरोधि
 दध्याधर्मवारिनवसंगमजन्म ॥ को तव दक्षसि बभूवपतं ह्य
 मं उनेलुलितमं उनेतैव ॥ ४१ ॥ शीधुपानविधुरा सुनिगहून्
 मानमासु शिचितीकृतलजा ॥ संगतासु दयितैरुपलेभे
 माननीषु मदनो नु मदेनु ॥ ४२ ॥ द्वारिचक्षुरधिपाणि कपोलो

जीवितं ह्यधिकुतः कलहोऽस्यः ॥ कामिनमिति वचः पुनरुक्तं
प्रीतयेन वनवत्प्रियाय ॥ ४३ ॥ सा चित्तेन न युगं न मयं
तिरुंधती दयितवक्षसि पातं ॥ सुभुवो जनयति स्म विभूषां
संगता बुपररामचलजा ॥ ४४ ॥ सव्यलीकमवधीरितस्वि
नं प्रस्थितं सपदिकोपपदेन ॥ सुयोधितः सुरुदिवस्मरु
एहि प्राणनाथमभियाष्यति पातः ॥ ४५ ॥ शंकिताय कृतव
ष्यति पातामीर्ष्याविमुखितां दयिताय ॥ मानिनीमभि

लज्जाविशेषः २

मुखाहितचि तांशं शतिस्म^मघनरोमविभेदः ॥ ४६ ॥ लेलदृष्टि
 दनंदयितायाश्चुं^{मति}वतिप्रियतमेरभसेन ॥ श्रीउयासहविनी
 विनि तंया^{पु}दंशु^{पु}कंशिथिलतामुपपेदे ॥ ४७ ॥ ह्रीतयागलित
 नीविनिरस्यन्तरीयमवलंबितकांचि ॥ मंडली^{पु}ह्रीतपथु
 सनभारंसस्यजेदयितया रुदयेशः ॥ ४८ ॥ आद्रतानस्व
 पदेपरिरंभाश्चुं^{पु}वतानिघतदंतनिपातैः ॥ सौकुमार्यगुणसं
 भृतकीर्तिर्कामएवसुरतेष्वपिकामः ॥ ४९ ॥ पाणिपल्लव

विधू ननमंतः सीकृतानि नयनार्क निमेषाः योषितो रहसि
गङ्गादवाचः सस्त्रता मुपययुर्मदनस्य ॥ ५० ॥ पातु माहितर
ती न्यभिलेषु स्तव्यं पुनरुत्तरसानि ॥ सस्मितानि वदना
निवधूनां सोत्पलानि मधूनी युवानः ॥ ५१ ॥ कंतसंगमपरा
जितमन्यौ वारुणी रसन शंतिविवादे ॥ मानिनी जनउपाहि
तसंधौ संधेधनुषि नेषु मनंगः ॥ ५२ ॥ कुप्यतां शुभवती नत
विताः कोषितो अवरिवस्य तच्छिः यूनः ॥ इत्येक उपदेश

संज्ञा

इव^१स्य^२ स्वाद्य^३ते^४ युवतिभि^५र्मधुवारः^६ ॥ ५३ ॥ नतभिः^७ प्रणयसंभ्रम^८
 दतां^९ वारुणि^{१०} मतिरसां^{११} रसयि^{१२} यिता^{१३} ॥ ह्रीविमो^{१४} हविरहा^{१५} दुपा^{१६}
 लेभे^{१७} पाटवं^{१८} नुरुदयं^{१९} नुवधूमिः^{२०} ॥ ५४ ॥ स्वादित^{२१} स्पय^{२२} मये^{२३} धितर^{२४}
 मानं^{२५} लंभितः^{२६} धित^{२७} लंभितः^{२८} प्रियतमै^{२९} सहपीतः^{३०} ॥ आसवः^{३१} प्र
 तिपदं^{३२} प्रमदानं^{३३} नैकरूपरसा^{३४} तामिवमेजे^{३५} ॥ ५५ ॥ नूविलास
 सुभगा^{३६} ननुकर्तुं^{३७} विभ्रमान्निव^{३८} वधूनयनानां^{३९} ॥ आददे^{४०} मिव
 वधू^{४१} दुविलोलपला^{४२} शैरुत्पलै^{४३} श्रवै^{४४} वी^{४५} विविषुं^{४६} कं पः^{४७} ॥ ५६ ॥

श्रीषपल्लवविदंशरुचीनां रुच्यतामुपययोरमणानां ॥ पु
ल्ललोचनबिलोलसरोजैरंगनास्यचषकैर्मधुवारः ॥ ५७ ॥
प्राप्यते गुणवतां विगुणानां व्यक्तमाश्रयवशेन विशेषतः
तत्तथा हि दयिताननदंतं व्यानशेमधुरसातिशयेन ॥ ५८ ॥
। वीक्ष्य रत्नचषकेष्वतिरिक्तां कांतदंतपदमंडलदंभी ॥
जज्ञिरे बहुमता प्रमदानामोक्षयावकनुदो मधुकारः ॥ ५९ ॥
धरा लोचनोक्ता रुतरागा वसिताननविशेषितगंधाः ॥ ६० ॥

मदिरा:

वाहं लीपरगुणसमगुणगुणानां व्यसयं विविमयं नुवितेन

॥ ६० ॥ तुल्यरूपं मसितोत्पलमक्षणः करणगनिरुपकारिवि

दित्तां योषितः सुरुदिवप्रविभजे लभिते क्षणरुचिर्मदरा

गः ॥ ६१ ॥ रागं कांतनयनेषु नितान्तं विदुमां कण कपोल त

लेषु ॥ सर्वगं पिददशे वनितानां दर्व्येण खिवमुखेषु म

दश्रीः ॥ ६२ ॥ क्षीणं यावकरसोप्यतिपाने कांतदंतपदलं

भितशोभा ॥ श्रियया वतितरा मिव वध्वाः सांद्रता मधरप

अतिपाने क्षीणः लक्षणरागस्य रसो येन अधरपल्लवेन २

वध्वाः अधरपल्लवरागः अतिशयेन सांद्रता श्राययो प्राप

९

प्राप्तः ईक्षणस्य रूपं निःयेन मद्रा
गेन ३
विदुमवेदरुणः कपोलतलः ये पुमुरे ३४

आदर्शेषु रव ३

कांतस्य दंतस्य नेन प्राप्तः शोभाय
स्मिन् २

५५

सिंहिका ३
रागेन कांतेन मनोहरं नयनं येषु म
खेषु ४

सर्वश्रेष्ठे प्राप्तेऽपि मद्राश्रीः ३

यस्यः कोपस्यविकारो येन एवं भूतः रामाः मन्त्रहेतुः श्रीमत्तत्तां उपनिषे प्राप १
मधुमदः दयितानां पुरुषाणां यश्च तं उपनिषे प्राप २

ल्लवरागः ६२ वज्रकोपविकृती रविनामा आरताभिमत
तामुपनिषे वश्यतां मधुमदो दयितानां मासेव गति
तमिच्छति सर्वः ६४ वाससां शिथिलतामुपनामि ह्रीति
रासमपेदे कुपितानि योषितां विदधती गुणं पक्षे निर्म
माज्जमदिशवचनीयं ६५ भूतषूपसखिनी क्षिपती
नामात्मनः स्फुटमदेयमितानां व्रीडया विफलया वनि
तानां न स्थितं न विगतं रुदयेभ्यः ६६ रंधती नयनवार

वनिता न विफलया लज्जया रुदयेभ्यः रुदया न स्थितं न गच्छतं १
देहे स्फुटमदेन उद्यमितानां प्रेरितानां न तु स्वेष्टया इति भावः २

हीति राससलज्जासकयानि सूर्यः
श्रपदे कोपः आकुपिते कुपितानि
पकार ४
मदिराः योषितां वचनीयं वाच्यं
तां निर्ममज्जदूरीयकार ३
आत्मा जीवेष्टतां देहे सुम

सर्वः आसवर्गहित इच्छति २

नभिसमीपे वस्य स्थितिलतां
निर्ममज्जदूरीयकार ३
मदिरा गुणपक्षे योषितां विदधती
सखी सखी चेष्टतु निस्पृष्टतां
रहणं उपरि उपरि वै तंतीनां ३

परिभ्रमे मितोपेकारितौ संभितौ उभौ कसौ यासासीवता ९

नयनातं वाक्यतां विकारां प्रागल्भ्यं तं पती प्रतिवदन्ती दृष्टीवता ९

दृष्टिसंकेतैः श्रुतचकार २

यथास्या तथा ९

५६ कि०

मत्ततार

उक्तः मनोभवस्य कामस्य रा
गो यस्मिन् योचित ३

गुणदोषे अत्रिभूता न्यपलान्
कारयति ४

कश्चनवः ६२

कथं विकारां सादितो भयं करं परिभ्रमे व्रीडितस्य लिलितं
युवतीनां दृष्टीवता बहु गुणैरनुजरे ६० योषिदुष्कृत
मनोभवरागा मानवस्य पिययो दयितो कं करयस्य नि
भूता गुणदोषे वारुणी स्वलुरहस्य विभेद ६८ आहिते
नुमधुना मधुरत्वे च दितस्य गमिते नुविकारां आवभे
नव इवोक्तं रागः कामिनीष्व वसरः कुसुमे वेषो ६९
मागमनं मदविमूढधियो नः प्रोष्टं रतु मिति शंकि तनायाः

उक्तः रागे यस्मिन् अवसरे २

मधुना मये न ये दितस्य व्यापारस्य नुवितर्कं मधुरत्वे आहिते सति ३ विकारां गमिते सति ९

९

योषित दयितस्य अंके केने ययो ३

खलु निश्चयेन चारुणी मदिश
रहस्य विभेद भागं कायति ४

कुसुमे वेषो कामदेवस्य अवसरः स
मयः कामिनीषु आवभे २

५६

योषितो नमदि संभ्र शमीषुः प्रेमपश्यति भयान्यपदेवि ७०
 चित्तनिर्वृतिविधायिविचितं मन्मथो मधुमदः शशिभासः
 संगमश्रद्धयितैः स्मनयन्ति प्रेमकामविभुव प्रमदानं ७१
 धार्ष्ट्यलंघितयथोचितभूमौ निर्दयविलुलिता लकसार
 ल्ये मानिनी रतिविधौ कुसुमेषु र्मत्तम त इव विभ्रममाप
 ७२ शीघ्रपानविधुरेषु वधूनां निघ्नता मुपगतेषु वधु
 षु इहितं रतिरसाहितभावं वीतलस्य ममिषुरेजे ७३

विकार

अमो न्यरत्नमनसा मयविभ्रतीनां चेतोभुवः सुरसखाप
 रसा निदेशं वेवोधिकध्वनिविभावितपश्चिमाह्वीसां सं
 रुतेवपरिवृत्तिमियायरात्रिः ७४ निद्राविनोदितनितं
 तरति त्त्वमनोमायामिमंगलनिनादविवोधितानां
 रामा सुभाविविरहाकुलितासुयूनां तत्पुर्वतामिवसमाद
 धिरेरतानि ७५ कांताजनं सुरतखेदनिमीलितानां
 संवाहितुं समुपयानिवमंदमंदं हर्षेषुमात्ममदिरापरि

भोगगंधानविप्रकाररजनीपरिवृत्तिवायुः ७६ आ
मोदवासितचलाधरपल्लवेषुनिद्राकषायितविपात्म ८२
लोचनेषु व्यामृष्टयत्रतिलकेषुविलासिनीनांशोभां
बबंधवदनेषुमदस्पर्शेषः ७७ गतवर्तिनखलेखा
लक्ष्यतामंगरागोसमददयितपीताताम्रविंवाधराण
विरहविधुरमिष्टासत्सखीवांगनानां हृदयमवललंवे
रात्रिसंभोगलक्ष्मीः ७८ ॐ ॐ इति श्रीकिराता

५८ कि०

मनोहरकटाक्षः ४

प्रसिद्धशमसर्गपुष्पिताग्रावतं २

संभोगानेतं २ संभोगसंभृतं न खदंतवददितलक्षणलक्ष्मीप्रवाप्यप्राप्य २
ताः नाथकाः २

किंकृ २

ऊर्जितिये महाकाव्ये लक्ष्म्यं के भद्र श्रीभारवी कृतौ सुरांगना सं
भोगो नाम नवमसर्गः ५५

१०

मवयवदीपितमं नृनश्रियस्तः वसंति ममि विहाय रम्य

ल २

तां वा स्सुरपति सुनु विलोभनाय जगमुः ९ इतपदं ममि

स्थानं सुकः २

या तु मिच्छतीनां गमनं परिक्रमलाघवेन तां सां अवनिषु

यथास्मात्तथा ४

चरन्ते पृथुसनीनां मलघुनितं वतया चिरं निवेदे २ २

निहितं सरसया वकैर्वभासे चरणे तलैः कृतपञ्चतिर्व

तां समप्सरसां स्थलानि तं वया अवनिषु पृथ्वीषु चरन्ते चिरं बहुकालं निवेदे स्तये इति भावः २

स्थापितलाक्षारगैः ९

वादरागैः वभासे शुभे ९ कृतः पञ्चतिः वादरागस्य लेखा यस्मिन् परिक्लि

५८

अवयवे अंशे दिवितः प्रकाशे
तं भवितं श्रियः या सा ताः ३

अर्जुनस्य विलोभनाय ज
गमुः ४

गमनपरिक्रमलाघवेन शी
घ्रपदं यथा तथा अभियातु
मिच्छतीनां ३

भाषायां वीरवृत्तौ

पुष्पादिछन्दोतेन परिभोगः उपभोगः तद्वन्ति ४

कैः कश्च शक्नोति केनैव विरलसं विततविस्त्रितः पृथ्वीश्च मुमुक्षुः

अगविवरेषु पर्वतरंघ्रेषु गुहासु नूपाणां ध्वनिः शब्दः वनानि मुखरशब्दा यमानाः उत्कटिताः हंससारसानि चैव इति भावः २

पृथ्वी २

पृथुरशना मूढघटिकातां
गुणसिंजितैः शब्दैः प्रनू
जातः प्रासः ध्वनिः ३
हिंस्रैः व्यापादिभिः सह चरि
तः गच्छतः अन्यमगणाय
स्मिन् कान्तानि ३

धूनां अविरलविततैर्विशक्नोति केनैव विरलतरेण ल
पाधरित्री २ ध्वनिरगविवरेषु नूपाणां पृथुरशना
गुणसिंजितानुयातः प्रतिरवविततो वनानि चक्रैः मुख
रसमुत्सुकहंससारसानि ४ अवचयं परिभोगवन्ति हिं
स्रैः सह चरितान्यमगणिका नानानि अभिदधुरमि
तो मुनिवधूभ्यः समुदितसाध्वसवित्तवंचयेतः ५
नपतिमुनिपरिगृहेण साभूः सुरसचिवा पुरसां जहार

अरुणैः कृताः नीलतरणधूल
पादूर्वादीनि यस्मिन् परित्री

प्रतिशरवनविस्त्रितः ३

कान्तानि अभितः समंतात् मु
निभिर्दधुः स च यामासु रि
यर्थः ३

वधूभ्यः समुदितेन साध्वसेनपि स्वविवशं येतः कान्तानि अभिदधुः २

नपतिमुनिपरिगृहेण हेतुना अर्जुनस्योक्तेन साभूः पृथ्वी गंधर्वाक्षरसांतेजः जहार इति भावः १

५८ कि०

आहुते परमप्रभावधाम्नी सामर्थ्यतेजस्यैः लेखं ९
हीयुक्तः जयिनां तपसा अलंघ्यं नास्ति

शुचिः सिकता रेणुका यस्मिन् ३
॥ उपचितः प्राप्तः केतुः रथांगलं ४
नानि यस्मिन् ३

तेजः उपहितं परमप्रभावधाम्नां न हि जयिनां तपसा म
लंघ्यं मस्ति ६ सच कितं मिव विस्मया कुलामिः शु
चिः सिकता स्यति मानुषाणि तांभिः क्षितिषु दृष्टिरे पदाभि
जिह्वा रूपचित्तैः केतुरथांगलं धनानि ७ अतिशयि
तवनांतरयुतीनां फलकुसुमावचयेपि तद्धिधानां
केतुरिव तरुविरुधां समध्यायुवति जनेर्जगत् हे मुनि
प्रभावः ८ मृदितकिशलयः सुरांगलानां ससलिलव

९०

सच कितं इव यथा स्या तथा विस्म
येन श्रुत्वाभिः
ताभिः नावकाभिः जिह्वा अर्जुनस
पदानि क्षितिषु दृष्टिरे ३

५९

गतिः

ल्लेख्यभारभुग्नशखः बहुमतिमधिकं ययावशेकः
परिजनतापि गुणयसदुणानं ९ यमनियमकृश
कृतस्थिरंगः परिदृष्टशेविविधायुधः सताभिः अनु
पमदीपितागरीयान् कृतपदपंक्तिरथर्वणे च वेदः १०
सुरसस्ति परं तपोधिगच्छन्विधतिविशंगबहुज्ज ११
टाकलापः हविरिवचिततः शिखासमूहैः समभिल
षन्नुपवेदिजाते वेदाः १२ शशधर इव लोचनमिरा

धः

ज

भि

मैर्गगनविसारिँरशुभिःपरितः शिखरनिचयमेक
 सानुसमासकलमिवापिदधन्महीधरस्य १२ सप्त
 मतनुमाकृतेप्रयत्नेतदनुगुणमपरेक्रियामलेष्ट्या दध
 दलघुतपःक्रियानुरुपंविजयवतीचतपःसमांसमर्द्धि
 १३ चिरनियमकृशेपिशैलसासूःशमनिरतोपिदु
 रासदःप्रकृष्टा ससन्निवश्चनिर्जनेपिति यन्मुनि
 रपितुल्यरुचिस्त्रिलोकभर्तुः १४ तनुमवजितलो

कसारधाम्नी त्रिभुवनगुप्तिसहं विलोकयंतः प्र
वययुरमरस्त्रियोऽस्य यत्नं विजयप्रत्नं विप्रत्नं तपो
धिकारे १५ मुनिदनुतनयास्त्रिंशोभ्यसद्यः प्रतनु
वैलौ वलान्पधिति च तस्मिन्सि अलद्युतिवहुमेति
रेचताः संकुलिशभृता निहितं पदेनियोगं १६ अ
थ कृतक विलोभनं विपित्तौ युवतिजने हरिसूनुदर्श
नेन प्रसभमवततारचिन्ता जन्मा हरति मनोमधु

निर

६१ कि०

राहियौवनश्रीः १७ सपदिहरिसखेर्वधूनिदेशात्
ध्वनितमनोरमवल्लकीरदंजोः युगपदतुगएस्पसं
निधानं वियतिवनेन्यथायथं वितेने १८ सजल
२४ जलधरं नमो विदेजे विहृतिमिथायकचिस्तडिल्लता
नो व्यवहितरातिविग्रहैर्वितेने जलगुरुभिस्तनि
तैर्दिगंतरेषु १९ परिसुरपतिसुनुधामसद्यः
समुपदधन्मुकुलानिमालतीनां विरलमपजहा

१०

६१

रवद्विंदुः सरसं जसतामवनेपां निपातः २७ प्रति
 दिशमभिगच्छतामिष्टः ककुभविकाशसुगंधिनानि
 लेन नवश्वविवभौ सचित्तजन्मागतधृतिराकु
 लितश्च जीवलोकः २९ व्यथितमपि भृशं मनोहरं
 तिपरिणतजैवुफलोपभोगरूपा परभृतयुवतिः
 स्पनवितेनेनवनवयोजितकंठरौरम्यं ३२ अभिभवति
 मनःकंदयवायौ मदमधुरेयशिर्यंतिनानिनादे जनश्वन

६२ कि०

धृतेऽश्रुत्वा लज्जितुर्न हि महतां सुकरः समाधिभंगः २३ धृत
वरं विशालयावत्निर्वहति कुमुदवने कदुकूलमातवाणा शरदम
लतले सरोजपाशेन घनसमयेन वधूरिवा ललेवे २४ समद
शिषिरुतानि हंसनोदः कुमुदवनानि कदवपुष्पचच्छ्रा म्रि
यमतिशयनी समेयजगुर्गुणमहतां महते गुणययोगः २
५ सरजसंमपहाय कौतकीनां प्रसवमुपाति कैनीवरेणुकी
ए प्रियमधुरसतनिषट्पदाती मलिनयतिस्मविनीलवं

कौतकीनां सरजसप्रसवपुष्पं
पहाय दूरीकृत्य सर्वं

प्रियः मधुरे पुष्पाय स्मिन्

भ्रमरः विनीलबंधनातिशयितवन्तानि मलिनयति स्म मधुरो भातुं यया मासे सूर्यः

१०

उपाति कसमीये नीपाति कदव
कुसुमानि तेषां रेणुमिकीर्णं व्या
प्राप्तं प्रसवं

६२

अविरलानि संधानि फलिनी तां प्रियंगुलता तां वनप्रसूनानि यस्मिन् ३

मुकलितैव धुजीवंदुपाशेषं प्रतिशय्यप्रतिकाम्यः

सहस्रप्रदेशेषु धृतजलविंदु
पुसस्तु २

कुसमितानि कुंदसुगंधिनायुक्तं
गंधावाहाकायः यस्मिन् ४

विरलः तुषारकणायस्मिन् ३

धनानि २६ मुकुलितमतिशय्यबंधुजीवंधृतजलवि
दुषुशादूलस्थलीषु अविरलैव पुष्पः सुरेंद्रगोपाविकचप
लाशय्यप्रियंसमीपुः २७ अविरलैव फलिनी वनप्रसूनः
कुसमितकुंदसुगंधिगंधवाहः गुणमसमयजं चिरायलेभे
विरलैव तुषारकणसुषारकालः २८ निचयनिलैव लीला
ताविकासविदधति रोधुसमीरणं च हर्षं विकृतिमुपययो
नपांडुसुनुम्यलतिनजातुजिगीषतां त्रियेतः २९ कतिप

पांडुसुनुः अर्जुनः विकारं न उपययो हीयुक्तः जातुकदापि जिगीषतां येतः न च लति १

रोधुसमीरणं हर्षं आतं विदधति सति २

सुरेंद्रगोपाः वीरवहूरीः विक
चपलाशय्यप्रियं पत्ता
शुष्पं किं शुक्लं संधानं समी
पुः प्राप्तः
हेमंतः असमयजं अकलं जं
रं चिरायवृत्तकाले न लेभे ३
लवलीलताविकासपुष्पवि
नं भवेति च यति सति ३५
च यवति सति ३

तनुतुलितेनमल्पविनिद्रसिंधुवारः किंचित्मुकलितसिंधुवारोतिर्गुणीयसः ९

स्मिन्

कतिपयप्राप्तकुसुमैरममनोहरः सः ९

स्मरः कामः एकबंधुः यस्य सः २

६३ किं

वसंतप्रारंभं हि मागमांतं शंसी
सुवितः २

कुसमितनगाः दृष्टाः तेषां व
नानि प्राप्नुं कामो यस्याः लक्ष्मी

शङ्खयमानमलिकुलाः सखनूपुरा

कुवकराजि एव वपुस्तं विलोक्य
तं श्रं गं ३१२१

यसंहंकारपुष्परम्यः तनुतुलितेनोल्पविनिद्रसिंधुवारः सुर
भिमुखहिमागमांतं शंसी समुपययौ शिशिरस्मैरेकबंधुः ३०
कुसुमैर्नगवनान्युपेतु कामाकिशोर्लयनीर्मवलेव्यनूतय
हिं कण्ठदलिकुलनूपुरानिरासेनलिनवनेषु पदं वसंतं
लक्ष्मीः ३१ विकसितकुसुमाधरं वहंती कुरुवकराजि
बंधुं विलोकयंतं ददशुखिवसुरं नानिषण्णं सशरमनेग
मशोकपल्लवेषु ३२ श्वसनचलितपल्लवाधरोद्ये

मशोकपत्रेषु निषण्णं ३१ विकसितः कुसुमः एकप्रधरो यस्मिन् ते कं वरं तीतं श्रं गं ३
वा ए सहितं २

श्वसनवायुना चलितः श्रद्धुरपल्लवा एव श्रद्धुरोद्ययस्मिनमुद्ये

१०

शिशिरः समुपययौ प्राप्तः ३२

किशलयनीं कोमलपत्रं नूत
यच्छिंया मशपवां प्रवर्तये ३

वसंतलक्ष्मीनलिनीवनेषु
पदं निरुद्धे दधिरे ४

सुरंगनाः श्रं गं ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

६३

विरचितः संहतिः समुहो येन अलिकुलेन ३
 इत्येकोपेन नवनिहिते व १ मधेन सुरभिणि मुखे ९
 दक्षिणानिलेन विधूयमानं कं पायमानं अलिकुलं ३ कवितयंति १

षट्पदेन शाललता वधूपुष्पे ३
 पुनरेव मुखे १ व २

चि ३

पंकजन्याः अलिकुलं भ्रमरं अ
 लिका कृतिं प्रपेदे ४

तदा तस्मिन् काले प्ररुशत्रुः वि
 जेतुं न प्रभवति न समर्थो भवति

अवजितः भुवतः येन वसंतेन २

नवनिहितैर्व्यमिर्वा वधूनयंती मधुं सुरभिणि षट्पदेन
 पुष्पे मुखे ईव शाललता वधूपुष्पे ३ ३ मुहुरनुपतता
 विधूयमानं विरचितं संहतिदक्षिणानिलेन अलिकुलं
 मलका कृतिं प्रपेदे नलिनमुखां तविसर्वि पंकजन्याः
 ३४ प्रभवति न तदा परो विजेतुं भवति जितेन्द्रियं ता यदा
 मिरक्षा अवजित भुवनं स्यादित्ये मे सित तुरगे जै वि
 यं न पुष्पमासः ३५ कथमिव तव सन्मतिर्भवित्री स

पुष्पमासः वसंतः अर्जुनाय विजयं न लेभे ९

पुनः पुनः अनुपतता धावता इति
 नेन २

नलिनं पक्षं मुखमिव अंते समीपे
 विसर्पिवि सर्वमाणं २

यत्तदस्मात् जितेन्द्रियता आस र
 दानवति ३

कुरुपिः वर्षदिपिः सममुनिना अवधारितस्य तिरुत्तस्य तव कथकेन प्रकारेण सम्पत्तिः भावितुं न भवितुं शक्यः १

निदाघकालः वसन्तग्रीष्मः मधुनवसंतसमयेतद्वसन्तहासः

इति प्रकारेण विरचितः मल्लिकाविकाशो यस्मिन् ग्रीष्मे १

वल्लवत्प्ररत्नमविमिश्रः विरोधिपरस्परस्पर्धिवल्लेखेन
विपक्षशत्रोः निर्जयाय न प्रभवति न शक्नोतीत्यर्थः ३

यि १

६४ कि०

ममैतुभिर्मुनिना अवधारितस्य इति विरचितमल्लिकावि

१०

काशः समयत इव सममधुनिदाघकालः ३६ वल्लेखेन

वल्लेखेन विरोधि प्रभवति नैव विपक्षनिर्जयाय भुवनप

भुवनानां परिभवाः विज्ञेता विज्ञे
तुगणः ३

रिभवानयत दानं तमैतुगणः स एव मुन्मती नकार ३७ सु

तिसुखमुपकीलितं सहायै रविरल्लेखेन नहारिणश्च कालाः

प्रविहितं हरिस्तु विविक्त्याणि त्रिदशैव धूषु मनोभवं वितेनुः

इमानि त्रिरश्वधूषु मनोभवं
कामं वितेनुः २

३८ नदल्लेखेन निचयेत चोत्पलानां नच विषमं चंदकुंदयू

साहायैः गंधर्वैश्चोत्पलानां नच विषमं चंदकुंदयू

तथा दल्लेखेन विविक्षति उत्पलानां निचये समूहे लोचनानि नलेभिरे १

हरिणः मनोहासः कालाः वसन्तादिषु
इति तवः इमानि गानकालाणि

तथा विषमं चंदकुंदयूयिक सुवनमल्लिषु अभिरतिं नलेभिरे १

६४ नि ३

तदा नीतस्मिन् समये कुरुगणः तं
अर्जुनं स एव मात्रमपि न उन्मनी
न कार १

अविहिताः श्रुता हरिस्तु नोऽ
र्जुनस्य विविक्त्या मनोविकृतिः
यै तानि गानकालादीनि २

आसां देवा गजानां लोचनानिऽर्जुन वयवेषु संगेषु यथा लेभिरे १
याः स्त्रियः कमनीयतागुणे न मुनिऽर्जुने अभिमुखतां समुखतां समुपयुः प्राप्तः २
नेतुमिच्छवः स्त्रियः २

सः मुनिः ताभ्यः स्त्रीभ्यः मदनं उपदधे ३

यिकासु अभिरतिमभिलेभिरे यथासां हरितनयावयवेषु लो
चनानि ३४ मुनिमभिमुखतां निनीषवो यो समुपययुः क
मनीयतागुणेषु न मदनमुपदधे स एव ताभ्यो दुरधिगमा हि
गतिः प्रयोजनानां ४० प्रकृतं मनुससारनाभिनेयं प्रविक
सदगुलिपाणिपल्लवं वा प्रथममुपहितं विलासि चक्षुः
सिततुरगेन चयात् नर्तकीनां ४१ अभितेयमनसः
सुरांगनाया निहितमलैकैकवर्तनाभितामं चरणां

नर्तकीनां चक्षुः सिततुरगेऽर्जुनेन चयात् २

निहितं स्थापितं लाक्षारं ननेन ताम्रं चरणं १

प्रविकसदं गुलियत्पाणिपल्ल
वं चक्षुः प्रयो ज्यहस्तानुसारेण
प्रचलदं गुलिकं तत्पाणिपल्ल
वं प्र। अभितेयं ननु ससार ३

हीयुक्तः प्रयोजनानां गतिः दुर
धिगमा भवति दुर्वेधा भवति ३

अभितेयं प्रकृतं प्रकृतं न अनुस
सार ४ निहितं गुलिनससारं स्थापितं
प्रथमं उपहितं स्थापितं चक्षुः न
पुंसकं ३

अभितेयः मनसः यो सुरांगना
यः १

षट्पदालिः अमरः सुसंगतायाचर एं अभिपयात् ९ धृतः नवलोहितं पंकजं तस्य अभिशंका येन भ्रमरेण ९

६५ कि०

सद्यनं१ कामोदीपेन अलसेषु१

स्तद्यं परिबिक्तं शिंशितं अलतं लाक्षारणं यस्मिन् नितरागे २

भिपयात् षट्पदालिधृतं नवलोहितपंकजाभिशांका ४२

१०

अविरलमलसेषु नर्तकीनां द्रुतं परिबिक्तमलतकंपदे २

कंदवके सराणि नर्तकीनां प-
देषु सबपुवंससरीरमिव नित-
रागे द्रुतः वहति स्म ३।२।

षु सबपुषमिव चित्तरागमूर्धु नमितशिखानि कंदवके ४३

सराणि ४३ नपसुतमभितः समन्मयायाः परिजन २

वध्याः नपसुतं प्रजुनं अभितः
समेता नपसुतं यथा समतया अ-
भिलक्षितं वभूव

गात्रतिरोहिता गयद्येः स्फुटमभिलवितं वभूव वध्या ४४

वदति हि संवतिरेव कामितानि ४४ अभिमुनिसहसा २

रुतेऽपरं स्या घनमरुता जघनं मुकैकदेशे ४५ चकिंतम २

सत्रपायाः अपरस्यानावकायाः वायुना जघनं मुकैकदेशे सति ४५ मुनिसमक्षं २ अवास्मात् २

६५

अवसनेकप्रतिपुवतिः इति विस्मयंति नाय १

अपराधायककामस्यप्रभितापत्प्रमधुमधुरहितंमदेनप्रलसंलोचनंन्यसुतंप्रज्वलंनिदध्या

धृतः विशस्वलयं
कैकल्यस्मिन् २

मुखं पाणौ निधाय २ अर्धकृषितः पांशुवर्णः गंडस्थले संयस्मिन् मुखे २

यथा तथा

चकितमवसनोरुसत्रपायाः प्रतिपुवतीरपि विस्मयंति ना
य ४५ धृतं विशस्वलयं निधाय पाणौ मुर्मपि कृषित पां
शुगंडलेखं न्यसुतं मुर्मपां स्मरं भितायां दमधुमदा
लसलोचनं निदध्या ४६ सैस्विदयितं मिहानयति
सामो प्रहितवती कुसुमेर्षुणा भित्ता रुदयं रुदया
ननोमपूषं भिर्वदुपकंटे मुपागतं विवेद ४७ चिरंमपि
कलिता न्यपां रयं ह्यपरिगदितुं परिशुष्यतां मुखेन गत २

स्व २

हे सस्विदयितं प्रियं इह शान
य इति उक्ता सा नायकामां
प्रहितवती ४
रुदयरहिता ३

कुसुमेर्षुणा कामेण प्रभिता सा
नसमर्थः १ मुखेन वक्तुं नसमर्थः १

रुदयं न विवेद १

भवदुपकंटे न उपागतं प्राप्नुवति २

नाम इति प्रसिद्धे २

अभितानि न स मर्थः १

६६कि०

प्राप्तलज्जयाचलितानि १

सत्सखीनां नययुगेः समर्पनां सिद्धिर्नाम नति १

अस्यानायकायाः तत्रधरित्रीभक्तं अतिशयेन अरतिविशं अवाप्य प्राप्य ३

सानायकवत्सहितंधरित्रीं दृष्ट्वां करोति २

घृणंगमितानि सत्सखीनां नयनयुगेः समर्पनां सिद्धिर्नाम नति १

४८ अत्रैकमतसपत्न्यां धरित्रीं मरुदसुरभिर्विरहव्य

पुष्पसय्यां भृशमरतिमवाप्य तत्रैवास्मिन् सवसुखशी

तमुपैतुं मंका मिष्टा ४८ तदेवैतनुं रसुसासकाम

व्रजति पुराहि पुरासुतां लदेयं पुनरिषि सुलभं तपो

रागी युवतिजनैः लुनायते नुरूपः ५० जहति कवि

नतां प्रयच्छे वाचं ननु करुणा मरुमानसं मुनीनां उप

युवतिजनैः अनुरूपः न प्राप्यते न प्राप्यते २

अनुरागी पुरुषस्य तपः पुनः ऽपि सुलभं ३

वचने प्रयच्छे १

मुनीनां मानसं चितं करुणा दया मरुदु कोमलं ऽति १

१०

कोमलं सुखं सौगंधियुतं
पुष्पसय्यां ललाटे २

तत्र स्मरते ह्यनघ सानायक
पुरा कामेन सह तनुकेशां
स्तु ४

कटिनतां जहति सज २

६५

तव सुखश्रितं अंकं उपैतुं रसा
इदानीं लदेयं पुरासुतां व्रजति
प्राणं यजति ३

स्व

या गायका उपगतं स्वतः समीपं प्राप्तं तस्याः श्रवणीर कयाचित्नायकाः सानिपुणं मुनिंऽर्जुनं एव प्राप्य एवं रसे १
येति श्रवणं करोति स पुरुषः श्रुतव्या श्रुतं लब्ध्वा ता १

सवित्तासे यथा भवति वलितेन विवर्तितेन त्रिकेन कटिभावेन प्रक्षिप्तमासाऽपरा २

गंतं मवंधीरयं स भव्याः सानिपुणं मे स कयाचित् देवमूजे
५१ कुलकं सलिलं तव लितं त्रिकाभिरामा शिरशि
जैसं यमनाकुलैकपाणिः सुरपति तनये पंशं निरासे
मौनं सिजजै त्रशरं विलोचनार्द्धं ५२ सकुर्ममवलं सु४
व्यं चूतं मुञ्चैः स नुरिभं कुंभं पृथुस्तनो नैतांगी तर्हन्ति
मुखं मनं गं चापयसिर्विस्तै गुणैव समुन्नतमकां चि
५३ सरंभसमं वलं व्यनीलमन्या विगं लितनीवि

अपरा नायकाः श्रुतेने लोचनार्द्धं
निरासे स्थपितवान् २

सु४

नमः शं गोयस्य २

कश्चित् नायका तदभिमुखं श्रु
र्जनाभिमुखं तनुः देहं समुन्न
नाम २ विगलितः नीवि
स्मिन् नीलं १

इमं स कुंभं वत् पृथुस्तनाः यस्या १ चिस्तः गुणः प्रसंजायस्मिन् २

सहं रं नीलं वस्त्रं अवलं व्य १

श्रुता नायका श्रवतस्थे स्थिता १

शिरसि जाः केशाः तस्य संयमेन
श्रुतः एकपाणि यस्याः २

॥ १ ॥

मानसि जकामः स एव जै त्रशरं
स्मिन् लोचनार्द्धं ४

चुञ्चै यथा तथा सकुसुमं चूतं
श्रुतं अवलं व्य ३

श्रुतं गस्य कामस्य चापयसि
१ व २

हेहृदये शरा अन्व कामिनीभ्यः तव हृदये प्रवकाशं न दिशतु ४

हे शरीर यदि मनसि शमः शान्तिः स्मिन्निर्गन्गापंथनुषं किं २
यदि भवतु अत्र को दोषः ३

चंचलं न शिष्यं अवलंब्य १ अभिपतितुं मनो यस्य १
गले न संयता शोभा यस्याः २

६७ कि०

उतः रसनां छंदः कस्य
स्या २

विलोले मंतरि यं अभिपतितुं मनाः संसाध्वसे ध्व्युत
रशं नो गुणं संयता वतस्य ५४ यदि मनसि शमः किं
मंगलापं शट विषयां सैव वल्लभा न मुक्तिः भवतु दि
शतुर्नान्य कामिनीभ्यः सैव हृदये हृदये शरा वकाशं
५५ इति विषमैतच्च सुषां मिधाय स्फुरदधरोष्णं
मस्य या कया चित् अगतिं तं गुरुमानलजया सो
स्थयं मुरसि अवरोत्पले न जघ्ने ५६ युग्मं सविन

कया चित् कया प्रसौ मुनिः स्वयं प्रवेनोत्पले न उरसि वक्षस्य लेभ जघ्ने २११

अव १

नगरिता गुरुः आचार्य दयः मानलजया ये ६७

१०

तव विषयाः वल्लभा प्रियाः त
हि मुक्ति न ३

असूयया निंदया स्फुरदधरोष्णं
अभिधाय कृता ३

इति प्रकारेण विषमैकैता कुरुता
कृता च सुषा येन २

मि१

अव ए नियमितेन कर्ण पथं तं मर्णा दीप्त तेन सकलं इय लोचने २

अथ रात्रा यकालेनेन तं मुनि निधायौ १

विनिमये अभिस्तस्य १

सा विनिर्यागस्मि तेन मदहास्येन सुमरुः सुंदरः एकल सतः कपोलस्य लक्ष्म्यो यस्याः १

म१

यप रमि स स सां चि स्मित सुभगे कल सत कपोल ल

हमी ॥ अव ए नियमितेन तं निदध्मो सकल मिर्वा स

कलेन लोचनेन ॥ ५७ ॥ करुण मभिहितं त्रपा निरस्ता

तं भि मुं स्वं च विमुक्त मश्रुता मिः ॥ प्रकु पित मभिसार ए नु

नेतुं प्रिय मिय ती ह्य वला ज न स्प भूमिः ॥ ५८ ॥ असकल

नय नै क्षिता निल ज्जा गत मल संपरि पां डु ता विषा दः ॥

इति विविध मिया य ता सुभूषां प्रभवति मंड यितुं वंधूर

नयनां वि लो कितानि लज्जा प्रल सं गतं पां डु वलं ता विषा दः क्लृप्तः एतानि इति एवं प्रका

रेण विविधं नाना मे दितं ता सुभ्रं गन सुभूषां इमा य २

असकलेन कटाक्षेण लोचनेन
सन्मुखं श्रुतामिविमुक्तं

श्रवणाजनस्पृष्टमिः स्थानं
इयतीति ३

किं कर्तुं प्रकुपितं प्रियं अभिसार
एवमुनेतुं शार्चना कर्तुं ४

अनंगः कामः वधूः मंडयितुं लब्धयंतु
प्रभवति समर्थो भवति ५

६८ कि०

प्रकृष्टाश्रितसपदेनमानोहरंरुचिकरंनवभूव३
भृशेनगठेनकुसुमसरस्वेषोनिपातेनयोमोहःपूर्वार्धेनस्माद्धेतो अनवहितार्थस्फुटो नारणपदेनश्रुल-याकु
लःश्रुमिलावोवसिष्ठःरुचि
जितःकलहंसवधूनांगतंएवंभूतंप्रयातंरुचिकरंनवभूव२
उरुजघनस्यलातिभारातस्थितंरुचिकरंनवभूव२

१० करंनवभूव३

नंगः॥ ५९ ॥ अलसपदमनोहरं प्रकृष्टाजितकहंस ल१
वधूनांगतंप्रयातं॥ स्थितंमुरुजघनस्यलातिभारादुदि
तपरिश्रमजिहितेक्षणांवा॥ ६० ॥ भृशंकुसुमशरैषु
पातमोहादनवहितार्थपदाकुलोभिलाषः॥ अधिक
विततलोचनंवधूनांमयुगपदुक्तमितभुवीक्षितं
वा॥ ६१ ॥ रुचिकरंमपिनांर्यवद्वनवसिमितस
माधिमुच्योएषांतनूजे॥ ज्वलयतिमहतांमनांस्वम

अयुगपदेनउन्मतीतभुवीक्षी
तेरुचिकरंनवभूव३

उदितपरिश्रमेणजिहितेनकुदि
लेनइक्ष्णंरुचिकरंनवभूव३

वधूनांअधिकविततविस्तीत
लोचनंरुचिकरंनवभूव३

स्तिमितसमाधिनाश्रुच्योतनूजे

एषातनूजेअर्जुनेरुचिकरंविश्रयवत्नवरुव३

महतांमनांसिअमर्षज्वलयतिसति३

६८

सुखाभिलाषः अवसरं अवकाशं न लभते ९

अखंडेन तपसा शतमखंडं इष्टं स्वयं आराध्यते

हरि सुते लक्ष्मीं अभिलषति सति ३

र्वेन हिलभतेऽवसरं सुखाभिलाषः ॥ ६२ ॥ त्रिभिर्विशेष

कं ॥ स्वयं साराध्ये शंशतमखंडं खंडेन तपसा परां चि

ह्यालभ्यामभिलषति लक्ष्मीं हरि सुते ॥ मं नोभिः सौ

द्वे गैः प्रणय विरुति ध्वस्त नयः सगंध वीधामत्रि

दशं वनिताः स्वप्रतिययुः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इति श्री

किरातार्जुनीये महाकाव्ये लक्ष्मके भारवीकृतौ

प्रज्ज न विप्रलोभनो नाम दशमः सर्गः १० ॥

परोक्षेण लभ्यां शत्रुवधेन साध्यं

त्रिदशयनिताः संधामं प्रति य
मुः ३

सौदृगैः मनेभिः उपलक्षिताः ३

अथ सुरांगनाप्रमाणं तत्र पाकं दानं शशयतीति पाष्णशसनः इन्द्रः जिह्मोः आभासं आजगाम २

शत्रोः दुर्योधनस्य विद्वेषसा १
निसर्गात्

तथा अर्जुनेन जितेन्द्रियतया प्रतीतः विस्मितः विश्वासं प्राप्तः इन्द्रः १

६८ कि०

अथ मूर्ध्नि निसर्गात् अजितेन्द्रियतया तैया ॥ आजगाम
अमं जिह्मोः प्रतीतः पाकं शासनः १ ॥ मुनिरूपो नु
रूपेन सूनुना दृष्टो पुरः ॥ द्राघीयसावयोतीतः परि
आंत किं त्वां ध्वं ना २ ॥ जटानां कीर्णया किशोः सह
या परितः सितैः ॥ पृथुयै दुर्कै ररुः पयंत इव संध्य
या ३ ॥ विशदभूयुगधन्त वलिता पांगलोचनः

१०

अनुरूपेण मुनिरूपः इन्द्रः मुनीन

जौवनदिकं प्रतीतः वरुः ३

सः इन्द्रः सुनुना अर्जुनेन पुरः
दृष्टो ३

कि०

द्राघीयसामहता अधनामा
गेन परिआंतः ३

परितः सितैः केशैः कीर्णया दीप्तया जटानां संरुहा समूहेन उपलसिता इन्द्रः १ ३ २ ॥

इंदुकरैः कीर्णैः पृथुया संपृथुया संध्याया यथा उपलसिता २ अरुः पर्यन्तो दिनां तद्वस्थितः २

विशदेन रषत्पां दुरेण भूयै न धन्तः अक्षादितः वलिता पांगलोचनो यस्य सः इन्द्रः १

६८

७१ कि०

तव असिः स्वकः शमं शति
न समर्थयते २

क्रोधस्य लक्ष्मं चिन्तये
भूते आ युधं के ॥ क्षमावं
तः तपोधनाः तपश्चिन्तः क
क्षेक्षे शब्दे महदंतरं स्तुत्य
तः ४

अत्र अस्मिन् स्थाने भवान् नूनं निश्चयेन आगतिषु शत्रुषु जयं अभिलाषुकः जयमिच्छुः ३

प्राणं तं प्राणिनां भयं करः ५ सि स्वरुः १

तपसि तिष्ठतीति तपस्यः तस्य २ मयोः अपरः द्वितीयः भुज इव ९

नभिदुः १६ भयं करं प्राणं तं मयोः भुज इव परः

असिः सैव तपस्यस्य नशमर्थयते शमं १७ यमत्र

भवां नूनं मरंति स्वभिलाषुकः क्रोधं लक्ष्मं क्षमावंतः

क्रोधं च तपोधनाः १८ यः करोति वधोदं कतिभिः

यस्य कश्चिद्विद्यः ग्लानिदोषघ्निदः स्वच्छासंमूढपंकज

स्यः १९ मूलं दोषस्य हिंसादे रंथं कामौ समापुषः

तौ हि तत्ताववोधस्य दुरुच्छेदो वुपपन्नौ २० अभि

हराजन् अर्थकामौ मापुषः समपुषं माकुरु अयं अर्थकामौ हिंसादेः दोषस्य मूलं २

हीयतः तौ अर्थकामौ तत्ताववोधस्य तद्द्वान्यस्य दुरुच्छेदो भवतः

११

जे २

यः पुमान् निश्चयेन सक
री कल्पानकारी क्रिया
वधोदं कतिभिः साफलकां
करोति सः मूढः स्वच्छा
अपः जलः पंकजति पं
कवती करोति ॥ ४॥ ३॥

७१

विषयाः शब्दादयः अपातरम्यातकालरमणीयाः ९

जन्मिनः पुरुषस्य अंतकः मृत्युः पर्यवसाया प्रतिरोद्धा भवति २

यतयस्मात्सांकल्याणीमाती उपस्थिता प्राप्ताः ४

क्रियः ॥ अपातरम्याविषयाः पर्यंतं परितापिनः १२

अंतकः पर्यवसाया जन्मिनः सततापदः इति सांख्ये भवे संसारे इति सांख्ये २

भवे भव्यो मुक्तावुतिद्वेते जतः १३ चित्तवानसिकल्याणी

यहां मतिरुपस्थिता विरुद्धकेवलं वेवः संदेहयति ते मनः १४ युयुत्सुने वैकवचं किं मा मुक्तमिदं त्वया तपस्यिनो

हि वसंते केवलाजिनवल्कले १५ प्रपि सोः किंच ते

मुक्तिं निस्पृहस्य कैलेवरे महेषु धीधनुर्भसिं भूतानां म

मुक्तिं प्रपि सोः प्राप्नुमिद्योः ते ९ ते तव महेषु धीनिषंगः किं भीमं भयानकं धनुः किं ९

कलेवरे शरीरे निस्पृहस्य निर्जतः वांछायस्पृहं भूतस्य ते ९

भव्यः योग्यः जनः मुक्तौ उ
तिष्ठते उद्युक्ते २

योऽमुमिच्छते व २

हीयतः तपश्चि न पुरुषस्य
केवला अजिनवल्कले मग
नर्मभोजभोजपत्रे वसते अ
द्यादयंति २

केवलं विरुद्धवेवः मे मनः
संदेहयति संदेहकोप्ति ४
तया इदं कवचं वर्म किं आमु
ते किं धारणं २

भूतानां जतूनां अनभिद्रु
तः अहिंसकस्य ते तव ९

हियुक्तेयमर्षः प्रविज्ञातेपिवंधौ वलात्तमनः प्रह्लादते १
कौवनावस्थायां १ सुतात्प्रज्जनात्प्राप्तियेयीं अपचितिं पुनने प्रासाद्य प्राप्य २

नवेवयसियत्तपः त्वया समा रंभिः प्रयं साधुः यो ग्यः ४

॥ ५ ॥ मा १ शः वर्षीया न वञ्छन् विप्रायः बाहुल्येन विषयेहीयते एकमपि तो न भवतीत्यर्थः

७० कि०

तत्तरे अविज्ञातेपिवंधौ हि वलात्प्रह्लादते मनः ॥ ८

प्राप्तियेयीं मर्षा साद्य सुता दपचितिं हरिः ॥ विप्रम्य

विहरे नाम व्याज हरेति भारती ॥ ९ ॥ त्वया साधु समा

रंभि नवेवयसियत्तपः ॥ क्रियते विषयैः प्रोयो वर्षी

यान्ते पि मा दृशः ॥ १० ॥ श्रेयसी तव संप्राप्ता गुणसं

पदमा कृतिः ॥ सुलभा रम्यता लोके दुर्लभा भिगुं

एव जने ॥ ११ ॥ शरदं बुधर छाया गह्वर्यो यो वने

तव आकृतिः स्वरूपः श्रेयसी कल्याणकारिणी गुणसंपदं प्राप्ताः ॥ सि ३

लोके रम्यता सुलभा गुणार्जने दुर्लभा भवति २

॥ ११ ॥ शरत्कालस्य बुधरः मेघः तस्मिन् छाया यथा गह्वर्यः चंचलाः स्ति तथा यौवनश्रियः

११

हरिः इन्द्र इति प्रकारेण भारती व्याजहार ३ याम् २

यौवनश्रियः गह्वर्यः चंचल

७०

हिमसंहराम्लानपलाशानि त्वां तदलात्रिअजयानिकमलानियस्मिन्सः रुदः इवस्थितः १

भारकं तसदृशः अंगैपरिहृष्टैः दुर्वलै उपलक्षितः २ अदृशकः स्थूलो दग्धः इन्द्रः २
गालपेन यद्यालक्षिकेन अवलंबितः धारितः न तु स्वशक्तिभायः ३

प्रालेयावतति म्लानपलाशा क्वा इव रुदः ४ आस
तेभरनीकांशैरंगैपरिहृष्टैरपि ॥ आद्यूनः सैहृति
एवंप्रायो यद्यावतलंबितः ५ गूढोपिवपुषारा
जेन्धा म्ला लोकाभिभाविना ॥ अं मुमान्निवतैन्व
भ्रमं उल्लेखन्मंडलः ६ जरतीमपिविभ्राणतनु
मप्राक्ताकृतिः ॥ चकाराक्रांतलक्ष्मीकः सैसाध्व
समिवांशमं ७ अभितसंपथासूनुस्नेहेनपरि
तनुअम्रमंडलेधन्मंडलः अम्रमानसूर्यः इव ३

अनुकूलकलत्रेण इव २

वपुषादेहेन गूढः गुह्यः वि
धाम्नाराज उपलक्षितः ३

जरतीजीर्णतनुप्रासीरवि
भ्राणः
सः इन्द्रः आश्रमं साध्वसं
इवसंभ्रमं इवचकार

॥ २ ॥ अक्रांता अभिभूता लक्ष्मीराश्रमशोभायेन सः आक्रांतलक्ष्मीकः

पथासूनुः अर्जनः तं इन्द्र अभितः समंतात् स्नेहेन परितस्तरेव्याजहारेत्यर्थः १

लोकं अभिभवन् करोतीति
लोकाभिभावितेन धाम्ना ४

अपाकृता आलोक सामान्या
आकृतिः मूर्तिः यस्य सः इन्द्रः २

याः श्रियः भूतानां प्राणिनां मिद्रेहे एहिं सया प्रजयन्सः श्रियः आपदां पात्रतां ऐति १

गमनशीलाः १ सिधूनां नदीनां आपदां उदन्त्यान्समुद्रः २ वयथा १
याः संपदास सहायानां विद्यमानसहायानां गम्याः प्राप्ताः २
तासां संपदां मध्ये दुर्याय किन्तु भवति ३

द्रोहे एभूतां न मर्जयन् गवरीः श्रियः उदन्त्यां निवसिंधु
नाम आपदा मेति पात्रतां २१ यौगम्या सहायानां या
सुखे दोभयैतः तासां किं यन्ने दुस्वय विपदां निवसंपे
दां २२ दुरासदने शिनुं गान्धर्ते विश्वासजननः भो
गान्धर्भोगां निवहेया न ध्यास्यां यदुर्लभा २३ नांत न
तज्ञाः श्रियो जातु प्रियैरासां न भूयते असंतासां स्प
मीमूढा वामशीला हि जंतवः २४ कौपवारीस्तुतिपदे
आहेयान् भोगान् सर्वसंविनी भोगान् अध्यास्य आपद दुर्लभा न ३
नाशं जानतीति न तज्ञाः श्रियाः नांतज्ञाः जनः जातुकदा जिदपि आसां श्रियां प्रियै न भूयते २
ही युक्तः जंतवः वामशीला भवन्ति १

यासु संपदा सुखेदः कष्टः भ
वति २ यतः यस्मात्संपदा
तुभयं भवति २

तथा जोगान् संपदान् भ
ध्यास्य आपद दुर्लभा न ३

यद्यस्मात् विपदां श्वभूति
विश्वासात् जननः यस्य
एवं भूतस्य धर्ते धैर्यस्य उग्र
नृशत्रून् शत्रून् एव भूतान्
न भोगान्

तासु आसक्ता अपीमूढा २
स्तुतिपदेकः अपवादः भ
वति १

संपदः यत्तु अशिलेषु चंचला तर्हि स्तुतिपदे कः संपदः भवति १
 सुखाः संपदः साधु च तान् विविक्षितं ये वज्रहृदयैव १
 अन्ये हेतुस्पर्शे वेदेहं तरेषु कृतवान् कर्ता अप्रियैः सह विप्रयोगः वियोगः भवति २। ३।
 कपितं मनः कर्तुः

७२ कि०

यदंशिलेषु चंचला साधु च तान् विविक्षितं ये वज्रहृदयैव
 संपदः २५ कृतं वानं न्यदेहं कृतं च विधुं मनः अप्रि
 यैः सह संयोगे विप्रयोगः प्रियैः सह २६ शून्यं कीर्तनं
 मेति तुल्यं यत्संनमुत्सवे विप्रलम्भं पिलाभाय संति प्रिय
 संयोगे २७ तदंशिलेषु चंचला साधु च तान् विविक्षितं ये वज्रहृदयैव
 शवः तदंशिलेषु चंचला साधु च तान् विविक्षितं ये वज्रहृदयैव २८
 युक्तं प्रमाद्यसिंहितं दैवतं परित्यजे यदि न चास्य

११

व्यसनं दुःखं तुल्यं उत्सवे
 यातं ४

प्रियसमागमे सति नाम दुःखं
 संयोगे सति एते पदार्थाः भ
 वन्ति ३

हितोपेतः १

यदा अनिष्टेन कचेन रहितः तदा अरम्याणि रम्याणि मनोहाराणि भवन्ति च पुनः सत्यं वत्तु अशवः प्राणाः प्रियाः भवन्ति
 एका कीर्तिर्हं संवधुस्यात् यदा इष्टेन मित्रेण रहितः तदा एतत्तद्वै परिसंभवति ३। २।

प्रकर्षेण दुष्पत्तिः २

रिक्तः १ परित्यक्तो भवति १

७२

यदि आत्मनः पीडा न दृष्टा तर्हि भवता जने पीडा मा संजिमा कुरु १
हे विद्वन् अस्मिन् जन्मिन् स्थिति उत्पत्तिः लक्ष्मी इव चला चला भवति २

न नारायण

नः पीडा मा संजि भवता जने २९ कुलकं जैमि
नैः स्थितिं विद्वान् लक्ष्मी मि वचनं चला भवता
नैः सा मा वधी न्यायं न्यायं धामति सा धैवः ३० वि
ज ही हिरणे सा ह मा तपः सा धु नी न शः उ ह्रं जन्मनः
कर्तुं मे धि शं त स पो ध न ३१ जीयतां दुर्जया देहै र
प वः च सुरा दयः ॥ जितेषु न नु लो के यं तेषु कृत्स्न स
जितः ३२ परवानं च संसिद्धं नी च वति र पत्रयः ३

अथ संसिद्धं परवानं पराधीनः भवति

अति दुर्कर्म १

भवान् न्यायं योग्यतां मा स्म
वधीत न नारायण ३

हीयते साधवः न्यायाधाराः
भवति ३

ये
मोक्षसाधयितुं
जन्ममशया रिव च ३

या २

निर्लज्जः

३३ कि०

पुंसां मध्ये अजितेन्द्रियः गौः वली
वदेष्वविधेयतां एति१

कामपरतंत्रतां मागध३

प्रातः काले१

११

किं कुरुतां

अविधेयेंद्रियः पुंसां जौर्वैति विधेयतां ३३ अस्म
या सुख संवतिः स्मरणीया धुना तनी इति स्वप्नोप
मान्कामान् मतां मागा सदेगतां ३४ अर्जुनो विप्र
निध्वारः प्रिया विप्रियकारिणः सुदुस्सजा ससजं तो
पिकामा कदा हि शत्रवः ३५ विविते स्मिन्ने गेभूय
प्रविते जह कन्यया प्रयासीदति मुक्ति स्तां पुरा मा
भूतं दायुधः ३६ व्याहृत्य मरुतां पया विवित्वा च म

विष्ठा सनीया ३

सजं ते पिपुरुषस्य सुदुस्सा
ज्याः कामाः शत्रवः ४

शत्रुं पुनरुत्तर्यः १

मरुतां पयौ इति प्रकारेण कथं व्याहृत्य कथयिष्यामि अथ स्थिते सति१

७३

वभात्कोरगंभीरवाचः १

अर्जितः

वस्थिते वचः प्रश्रयगंभीरमर्थौ वाचकपिबजः

३७ प्रसादरम्यमोजस्यिगरीयोलाघवान्वितं

सोत्कृष्टं

साकक्षमनुपस्कारं विध्वगतिनिराकुलं ३८ न्या

यनिर्णितसारत्वात्निरपेक्षमिवांगमे अप्रकंध्य

तया न्येषामास्मायवचनोपमं ३९ अलंघ्यहाज

नैरन्यैशुभितोदन्वदुर्जितं औदार्यादर्घ्यसंपत्त्या

शान्तं चित्तं वैरिव ४० इदं मीदृगुणोपेतं लब्ध्वा

अन्येषां अप्रकंपतया आस्मायवेदवन्तोपमं

गुणयुक्तं १

कृषेयितं श्रवणं चाश्रितं १

न्यायनिर्णितसारत्वात्तत्वात्तत्वात्
पक्षे ३७

यः अनिद्राशयः न तां इदं इद्रुप्रियं वाक्यं वा व्याकुर्यात्कः कथयेत् १

७४ कि०

प्राप्तः कालः साधनं १
वसरसाधनं व्याकुर्यात्कः प्रियं वाक्यं यो व तां नी
द्राशयः ४१ कुलकं न ज्ञातं तातयत्नस्य पोर्वा
पर्वममुष्यते शसितुं येन मां धर्मं मुनिभिस्तु त्वमि
ष्टसि ४२ अविज्ञातप्रबंधस्य वचो वाच्यं स्पतेरपि
व्रजस्य फलतामेव नय दुह इव हितं ४३ श्रेयसोऽप्य
स्पते तात वचसोऽस्मि न भाजनं न भसं स्फुटतारं
स्परात्रैरिव विपर्ययः ४४ क्षत्रियस्तनयः पांडो

हेतात् अस्पते वचसः अहं भाजनं पात्रं नऽस्मि २

११

उद्योगमिव ३

कल्याणकारिणः

स्फुटतारस्य नभसः तत्र विपर्ययः ३ व २

७४

कौंतेयः १ उत्तरकुरुसविजिस्वधनं आनयति ३ भ्रातुः जेष्ठस्य युधिष्ठिरस्य शासने आर्ह्यं स्थितः ९
 राया दौहि सदारौ दे प्रास्थस्य वनवासिनः १

रहं पांथो धनं जयः स्थितं प्रास्थस्य दाया दे भ्रातुर्जे
 ४५ वृक्षस्य शासने ४५ कृष्णैः पायना देशात् विभर्षि
 वत्तमुत्तमं ^{अभिशाये} भृशं माराधने यत्नः स्यारोध्य समरु
 ४६ दुरक्षान् दिव्यता राजा राज्यमात्मा व
 यंवधूः नीतानि पणानां नूनमीदृशी भवितव्यता
 ४७ तेन ^{विनाऽननुजसंयुतेन} नुजसंयुतेन द्रौपद्या च विना मया
 भृशं मां यासु यामिनीं त्वमित्यते ४८ कृतो न

उत्तमं यत्नं विभर्षि ३

स्यारोध्य समरुत्तः ३ द्रस्य
 माराधने यत्नः ३

इदं शी भवितव्यता ३
 मया यामिनीं पुत्रमित्यते

मिया मा १

दीर्घप्रहरासु यामिनीं पु १ राशायुधिष्ठिरस्य राज्यमात्मा वयं वधूपणानां नीतानि ४

केशवराकर्षणे ३

अरातयः नः प्रसा न्वचसानिरतक्षनविदारयन्तः

त्रेताकारेण सभायां दूतो तस्मिन् प्रसा २९

मर्मस्थलस्य घेदने कतेति

मत्तलजः १

७५ कि०

११

रीयान् प्रसभं सभायां मागतक्रियः मर्मछिदानो
 वचसा निरतक्षनं रांतयः ४९ उपधत्त सपत्नेषु
 कृष्णाय गुरु सन्निधौ भावमानयने स्याः सैयं
 कारमिवीतकः ५० तामैक्षंत क्षणं सभ्याः दुश
 सनपुरः सरां अभिसायार्कभाव तां छाया मिवम
 हातरोः ५१ अयथार्थक्रियारंभे पतिभिः किंत
 वैक्षितैः अरंध्येतामितीर्वा स्या नैयनेवाष्यवारि

मभीषा द्रोणादिसंनिके

अंतकः यस्तुः ससंकारमिषवु
 द्विवैपरिः ४

पतिव्रतायाः ३

नकिंनि त्रुलमसि २

द्रोषद्याः ९

७५

सज्जनेषु यद्विद्विः१

अस्माकं१

अनिन्द्यता२

एण ५२ सोढवान्नादशांमंसांज्यायानेवगुणप्रियः
सुलभोद्विषतांभंगोदुर्लभासत्सुवायता ५३
स्थितिक्वांतभीरूणिस्वछान्याकुलितानिच तोया
नितोयराशीनांमनांसीवमनस्विनां ५४ धार्तरा
ष्ट्रैः सहप्रीतिर्वैरमस्मात्सुसूयत असन्नेत्रीहिदो
षायकूलछायेवसेविता ५५ अपचादाभीतस्यस
मस्यगुणदोषयोः असद्यैतैरहावत्तदुर्विभाव्यंवि

मनश्चोनामनोसिकता
तोयराशीनांसमुद्रांता
यानिइवसिभवति४

गुणदोषे समानस्यैवभूत
स्यअसकृतेः पुनःविषेः द्वयो
रपि विरोधोऽप्युक्तः

अहाइत्याश्रय्य असकृतेः दुराचारस्यैव तेऽन्य
रहादुर्विभाव्यं दुःखेनभावयितुमश
क्यं कस्यैवविषेः ब्रह्मणः इव

୭୬୩୩

तिरसकारं क्रियते तर्हि भुजालनं
धनुषं नलभयेत् न ग्राहयेत्

शत्रुभिर्परिभूतस्यतिरस्कृतस्य१

७६ सर्ग ११

नयमिति
कः ३

वयमितिशेषः ३

१ प्रमोदशिवः

धैरिव पद ध्वंसेत रुदयं सद्यः परिभूतस्य मेव रेः
यद्यमर्षः प्रतीकारं भुजालं वनं लंभयत् ५७ अवधू
या रिभिर्निता हरिणैः सुत्यवृत्तितां अन्योन्यस्य चि
जिह्मीमः किंपुनः सहवासिनां ५८ शक्तिवैकल्यन
मस्य निःसारत्वात्प्रदीयसः जन्मिर्नो मानहीनस्य
त एणस्य च समागतिः ५९ अलंघ्यं तेन दुर्दृश्यं
यद्यदुच्चैर्महीभृतां प्रियतां ज्वायसी मागात् मह

महोभ तापर्वतानां यत्तत्संगं उच्यते प्रकाशेण अलक्ष्यं भवति तत् तदुद्दीक्ष्य
 द्यप ॥ महोरात्रां तुंगता कर्ता न्न संज्यायसीं प्रियतां असंतप्रियतां कर्म ॥ केनेह
 तुनामागात् ॥ क्रिया ॥ न केनापि प्रियत्वं गच्छेत् इति भावः ॥ १॥

वस्य संख्या यां गं एतन्नायां उदि तांगुलिः श्रम्यं मंगुलिं न श्रम्ये तिसृषाम् ॥ २१३ ॥

तावत्प्रसौ पुरुषः २ तावत्लक्ष्म्याः प्रश्रते १ तावत्प्रस जसः स्थिरं १

तां केन तुंगता ६० तावदां श्रीयते लक्ष्म्या तावदस्य
स्थिरं यशः पुरुषसौ वदेवां सौ यावन्माना न हीय
ते ६१ संपुमानर्थवज्जन्मा यस्य नास्ति पुरः स्थि
ते नां न्या मंगुलि मभ्येति संख्या या मुदि तांगुलि
६२ दुरा सदवने ज्ञाया न्गम्यस्तु गो विभू धरः
न जहाति महौ जस्के मान प्राप्नुमलं च्यता ६३ गु
रु न कुर्वति ते वं श्या न न्वर्या ते वसुंधरा ये वा य

यावत्प्रमाता न हीयते १

तुंगः ५ विभू धरः गम्यः ३

महौ जस्के मानेन उन्ते पुरुषं श्रवण्यता न जहाति न स जति २
ते पुरुषाः वश्याः कुर्वति १ ते पुरुषैः वसुंधरा श्रवण्यता भवति १

अनिपुंशनेनासंप्राप्तः सन्

तेमनश्चिनां प्रथमेग एते आशीषु उदाहरणं प्राप्ताः २

चंद्रमंडलं सृजति

शुक्लः शनिवज्रः इव २

७७ कि०

शंसि शुभालि रूपं यं तिदुमंडलं ६४ उदाहरणं मांशीः
षु प्रस्थमेतैमनश्चिनां शुक्लैश्च शनिर्विवां मर्वैयै
ररातिषु पायते ६५ न सुरवं पार्थयेनार्थमुदन्वदि
चिचंचलं नानि सताशने स्य स्य न विवितं व्रस
एंपदं ६६ प्रमाद्युमयैशः पंक्मिछेयं छसना
कृतं वैधव्यतापितारातिवनितालोचनं बुभिः
६७ युगं अपहस्येयवांसदिः प्रमादो वासुमे

११

येः पुरुषे अमर्षः अरातिषु
पायते २

अहं सुखं अर्थं न पार्थये ३

अहं विवितं प्रणः पदं न पार्थ
ये ४

अपदेन कृतं ३

समुद्रस्य वीथिवत् चंचलं ४

अहं प्रयशः पंक्दशीकर्तुं इच्छेयं ३

मेधियः प्रमादोऽसुमवतु १

७७

केन वैधव्येन तापिताशु कनिता तस्य लोचनं जलनेन २

असदि अपहस्ये १

शत्रूणां समुच्छेदेन वंशलक्ष्मीं अनुधत् २
अज्ञेयविषये विहितः अयासः विफलफलः भवान् १

धियः अस्थानविहितायासः कामं जिह्नेतुं वा भवान्
न ६८ वंशलक्ष्मीं मनुचैः समुच्छेदेन विधिषां
निर्वर्णमपि मन्येते मंतरायं जयश्रियः ६९ अज्ञे
ना पुरुषस्तावदुक्तो सुखेनैव च यावन्नेषु
भिराधते विलुप्तमरिभिर्यशः ७० अनिर्जयेन
धिषंतो यस्यां मर्षः प्रशम्यति पुरुषोक्तिः कथं
तस्मिन् ब्रूहि तं हितं पोषनं ७१ कृतं पुरुषशब्दे

ते तपो धनं हं ब्रूहि १

अहंनिर्वर्णमोक्षकारिणं अपि
जयश्रियः अंतरायं विधुमन्

धिषंतो अनिर्जयेन यस्य क्रोधः
प्रशम्यति शंतः भवति २

यामवान् कामं यथा तथा ल
जतु १

तावत्पुरुषः अज्ञाना जन्मरहि
तो भवति ३

यावत्पुरुषभिर्यशः न प्राप्नोते

तस्मिन् पुरुषोक्तिः कथं २

७८ कि०

जातिमात्रावलंबिनापुरुषशब्देन कृतं न किं तावत् १

यस्य पुरुषस्य नाम शत्रुः विप्रशंसको न स पुमान् पुमान् ३

यः श्रंगिकृतगुणैः प्रताप्यः सुहृदः सः पुरुषः विस्मयं यथा तथा उदाहृतो केचित् १

न जातिमात्रावलंबिना यौगिकतगुणैः प्रताप्यः संविस्मयमुदाहृतो ७२ न समानमिवो जातिं सैव सा गोरोवरितं नामयस्याभिनंदति हि वौवि संपुमान् पुमान् ७३ युगं यथा प्रतिज्ञां द्विषतां युधि प्रतिचिकीर्षया मामेवाध्येति नैव तिसृष्यन्निव जैलां जैलिं ७४ सैवंशस्यावदा तस्य शशांकस्यैव लांछनं कृष्टेषु व्यर्थया यत्र

तस्य न विनासुः जलां जलिं इव २

यत्र कृष्टेषु कृष्टेषु मर्तुः स्थानी आहवा व्यर्थया भूयेत सः लांछने भवति १

७८

९९

श्रीजातिपराक्रमेण समानं इव स्थितं एवं भूतं नाम २

न पतिपुषि विरः यथा प्रतिज्ञां एव अध्येति स्मरति

सः पुमान् अवदातस्य स्याद्यस्य वं सैव लांछनं भवति

समयागोरोवेण इरितं कथितं नाम ३

युधि संयामे शत्रूणां प्रतिकर्तुमिच्छया ३

अर्वाकप्रथमं धर्मोपनिषत्कथं वादीयत्कथं संभवत् १

पूर्वमन्वादिभिः आश्रमः अनुक्रमः भवति अनुक्रमेण भवति २
आसक्त इव धूः भारः रुढा प्रसिद्धः ३

गृहीतसंवादी वा एव प्रथमं
संवासे क्रमेण भवति

भूयते भर्तुं राज्ञ्या ७५ कथं वादीयतां सर्वकुमु

निता धर्मोपनिषत् आश्रमा अनुक्रमः पूर्वः स्मर्यते

अतिक्रमः न स्मर्यते २

नव्यतिक्रमः ७६ आसक्त इव धूरियं रुढा जननी दु

मे जननी माता कुंती दूरगा

रुगा यमे तिरस्करोति स्यातं ज्ञायां प्राचारव

अचारवान्न पः युधिष्ठिरः

नैपः ७७ स्वधर्ममनुरुध्यते नातिक्रममरोतिभिः

मे स्यातं अतिरिक्तोति

सजति ४

पलायंते कृतध्वंसा नाहवात्मानशालिनः ७८ २

विधिनां मर्विला विल्ला यं वा विल्लीये न गंगैर्दुनि

वानगमैर्दुनि मस्तके वि

लियेलीको भवतु १

अहं विधिनां मर्विला विल्ला यं वा विल्लीये न गंगैर्दुनि
खंडे खंडे भवतु १

अरातिभिः शत्रुणा कृतध्वंसा संतः आहवात् संग्रामात् न पलायंते २

मानशालिनः पुरुषः स्वधर्ममनुरुध्यते अनुवर्तते अतिक्रमेण

अनुरुध्यते २ ३ १

वासुदेवाक्षं इन्द्रं आराध्य अयशः शल्पं मुदुरे १

॥ २ ॥ मघवा इन्द्रं विभूषैः श्रेयसायमवो द्रवाशिवस्य आराधनं आदिदेश आराधयामास
इति उक्तं वंते तनूजं अर्जुनं दोभ्यं बाहुभ्यां परिरभ्य निलापं कृत्वा २।

७९ कि०

आराध्य वासुदेवाक्षं मयशः शल्पं मुदुरे ७८ ५१

सुतं वंते परिरभ्य दोभ्यं तनूजं माविः कृतं दिव्यमूर्तिः

अथोपघातं मघं वा विभूषैः मवो द्रवा राधं न मादिदे

शः ८० प्रीतैः पिथना किनिमयो सह लोकपालैः लोक

त्रयैः विविहिता प्रतिवार्य वीर्यः सस्मी समुत्सुक्य

तासि भृशं परैर्वा मुआर्यवा न मिति ते न तिरो वभूवे

८१ ६७ ६८ इति श्री किरा तार्जनीय महाका

इति कान्यकुब्ज २

११

आदि विभूषण प्रकटि कृतः
तः दीव्यमूर्तिः येन मघता

लोकत्रयेऽपि मया सह लोकपालैः
प्रतिवार्य वीर्यः भय

तुल्यं ३
तेन इन्द्र एतिरो वभूवे अंत

रदधेर

७८

अथानोपापातो उपघातं अ
राधनं ३।

कस्मिन्सतिपि नाकि निशि
वे प्रीते सति ३

संपरे वा शत्रूणां लक्ष्मी
भृशं समुत्सुक्यिताऽसि

उत्कंठितासि २

व्यलक्ष्मकेकविश्रीभारविक्रते इन्द्रागमनोनामै

कादशसर्गः ११ ६०३ ६०४ अथवासवस्यवचनेन

रुचिरवदनस्त्रिलोचनेन कान्तरेहितमभिराधयितुं

विधिवत्तपांसि विदधे च न जयः १ अभिरस्मि मालि

विमलस्य धृतं जयधृतं ते रत्नं शुभः तस्य भुवि वदुति

यासि ययः प्रतिजग्मुरेकचरं निषीदतः २ वपुः

रिन्द्रियो यतपनेषु सततं सुखेषु पातुवः व्यापनं ग

धृतं जयेन धृतः धैर्यः येन भोजनरहितः ३

धृतः जयधृतं जयेन धृतं तस्य ३

अभिरस्मि मालि सूर्यभिमुखं भुवि एकचरं निषीदतः ४

पातुवः अर्जनः वपुषः इन्द्रियाणां उपतपनेषु सतापप्रकारेषु स्थिरतां व्याप

निरंतरं असुखेषु असह्येषु

अस्मिन्सर्ग उद्गतावृत्ते

चक्रं कर्तुं त्रिलोचनं शिवं मे
राधयितुं ३

तस्य अर्जुनस्य विदुषिणा
निययः बहुदिनानि प्रति
जग्मुः १३/२१

हिमाचलमिव स्थिरतां
व्याप ९

सुकृतिं शोभनं तपः श्रमं तौ ते श्रमतव सचरति ३
हीयुक्तो यमर्थः महतां धैर्यं श्रविचिं सवै भवं सामर्थ्यं १

८० कि०

भुजे
शुचिनिशिशिरे शीतलेप
यसि तस्य मनः न पपात

सः क्षिप्तं च तजगाम ४
विषसादं न जगाम ४

सः अर्जनः तपसा कुरुशिव
पुः उवाह प्राप २

पतिरिव स्थिरतां महतां हि धैर्यं विचिं सवै भवं ३ नपा
पात संनिहितपंक्ति सुरभिषु फलेषु मानसं तस्य शुचि
निशिशिरे विषयस्य मत्ताय ते हि सुतपः सुकर्मणः ४
नैविस्मि स्मयेन विषसादं मुहुर्न सतां न न्याददे सत्
मुहुर्धृति रजसमसी न ह तस्मै तस्य ह तं शक्ति ये लवे ५
तपसा कुरुशिवपुरुषा ह स विजितं जगत्त्रयोदयं त्रासजन
न नमपि तत्त्वविदो किमिवास्ति यन्न सुकरं मनस्विभिः ६

१२

तस्य अर्जनं नुस्यमानं संफ
लेषु श्राद्धादिषु न पपा
त २

अल सतां न आदे ४

ह त शक्ति ये न ये लवे विर
ले रजसमसी ३

रजसमसी तस्य अर्जनं सहे सतो गुणं न ह तस्मै
तत्त्वविदो पुरुषा त्रासजनं भयं करं वपुः १ विजितः जगत्त्रयोदयं न वपुः २

य त मनस्विभिः न सुकरं तत्किमिवास्ति न किमपीत्यर्थः १

८०

विजयी अर्जनः जनैः अनुविशीयं अर्द्धरात्रौ ज्वलतो नलात् अधिकरुचिरे दृष्टो २।१।

परिवेषेण भीषणं वदनं ^{सैलात् समुन्नततरः अतिउन्नतं}
जनैर्नगात् २

ज्वलतो नलादनुनिशीयं अधिकरुचिरं भसं निधेः धे
र्यगुणं भवजयनं विजयी दृष्टो ^{समुन्नततरः} ७ जप
तः सैदा जपं मुपां ^{शुभं} वदनं भमितो विसारिभिः तस्मै दशन
किरलोः शुभं परिवेषं भीषणं मिर्वीकं मंडलं ८ कव
चं सविभ्रमं दुपैकी तपदनिहितसज्यकार्मुकीः शैलपति
रिव मेहं द्रुधं नुःपरिवीतभीमगहं नो विरिद्युते ९ प्रवि
वेशं गामविह्वलं स्यनियमं सवनाय गच्छतः तस्य पद

अभसं निधेः समुद्रस्य धे
र्यगुणं भवजयनं सत् १

तस्य अर्जनस्य वदनं मुखं
दशनकिरणैः शुभं ३

शैलपतिः इव विरिद्युते २

तस्य अर्जनस्य पैपादं न्या
सै विनमितः नम्रीभूतः
लीमवान् १

उपवीतपदे जज्ञोपवीतस्य नो निहितः सज्यकार्मुकेन सः तथोक्तः
मेहं द्रुधं नुषापरिवीतं परिवेष्टितं भीमं भयानकं गहं न वने यस्य शैलपतिः २
नियमं सवनाय स्नानाय गच्छतः तस्य १

सदा जपं मंत्रं जपतः तस्य

सः अर्जनः कवचं विभ्रतः ३

सस्मशरीरस्य १

८१ कि०

तस्मिन्मर्जनस्य शिरसोपरि ज्योतिः दीप्तिः मुनिदिबोकसंपथः मार्गजगत्तरेव बंधा २३

द्यावापृथिव्या अंतराले विकीर्णं व्याप्तं ज्योतिः २

हिमवानां पृथ्वीं प्रविवेश १

विस्वतं ज्योतिः ३ उर्द्धवाहोऽर्जनस्य २

हियुक्तः गुणाः गुरुतां नयंति संसृतिः समूहः १

विनमितो हि मेवान् गुरुतां नयंति हि गुणानसं हन्ति १०
परिकीर्णं मुद्यतं भुजस्य भुवनं विवरेदुरासदं ज्योतिरु
परिशिरसा विततं जगत्तरे निजान् मुनिदिबोकसंपथः
११ रजनीषुराजं तनयस्य बहुलसमये विधामभिः मि
नतिमिरनिकरं न जेहर्षं शिरश्चिमसंगमयुजानमः श्रि
या १२ महतामयूषनिचयेन शमितरुचिजिह्वुजन्म
ना हीतमिव नभसि वीतमलेन विराजते समवपु रं शुभा

लङ्घितं १७१

चंद्रस्य संगमेन युक्तानभजिया २

महतामयूषनिचयेन कीर्णसमूहेन शमितरुचिः हतं कांतिः वपुः २

१२

असद्यं ज्योतिः २

अर्जनस्य ज्योतिः कल्पस
रात्रिषु ज्योतिः मिरनिकरं
नभसि वीतमलेन विराजते
अर्जनात् जगत्तरे जस्य धनि
चयेन २
अंशुमालिनः सूर्यस्य वपुः
नभसि आकाशेन विरा
जते समवपु रं १

८१

नकाः तं अर्जुनं रुद्रं इव दृश्यते २ उदीरिता उदीरिता अरुणाः जयं शोषोपस्यते ९

नदयं प्राप्ताः ललाटस्पर्शं नेत्रं यस्मिन् अधिगुणं शरासनं अधीज्जशरासनं १

लिनः १३ तं मुदीरितं रुद्रं जटां मुमधिगुणं सारासनं १

जैनाः रुद्रं मनुदितं ललाटद्वयं दृष्टुं मिमं चिषुमिवा

सुसीः पुसीः १४ मं रुतां पतिः स्विदं हिमं मुं रथं पृथुशि

स्वः शिखीतं पः तं पुं म सुकरं मुपक्रमं ते जैनाय मियं व

यये सतापसे १५ नददाहं भूतं हवना नितं रितनयं

धामं दूरं गं न स्मनयति परिशोषं मपः सुसहं वभूव न

यसिद्धतापसे १६ विनयं गुणं इव विवेकं मपं नय

हरितनयं धाम भूतं हवना नितं ददाहं अपः जलं परिशोषं नयति स्म २

सिद्धं अतापसा अतै सुसहं असहं न भूव २ गुणः विनयं इव यथाययुः १

स्वित्त्वित्त्वं अयं मरुतां प
तिः इन्द्रः वा अहिमं मुः स
र्यः अथ पृथुशीखः महाज्वा
लाशिखिः पावको वा इ
ति चित्तवर्ष ३

सर्वत्र व्यापकं धाम २

असुरिपुः मिमं चिषुं इव मं
चिमिषु इव २

अयं जनः सतापसे तपस्वि
मिः सह अवजये पराजये
असुकरं दुष्करं तपः तपुं क
तु उपक्रमते ४

नया त्रीणां विवेकं स्व

दुर्वैतवारकः नया १

८२ कि०

सूर्यतेजोविजयिभिः ३

सन्मुखीकर्तुं कृतः सोत्राम
रुचयः ३

मनोहरशरीरं २

महर्षयः शिवेशरणं ययुः २ मयादिन्यायेन यथाप्राप ९ नम्रयेशरणं यस्य महर्षयः ९
कीरलो व्यास १

१२

मिदो नया इव न्यायमवैधय इवा शरैः शरणं ययुः २
शिवमयो महर्षयः १७ परिवीतमं प्रुभिर्दसदिन
करमयूरवमंडलैः शंभुमुपहतद्रशः सहसा नयते नि
शिक्षितुमभिप्रसेहिरे १८ अथ भूतभव्यभवदिशंभु
भिमुखयितुं कृतस्तवाः तत्र महसिदृष्टुः पुरुषं कमनीयं
विग्रहमयुगमलौचनं १९ ककुदेवपस्य कृतं वाहुमक
शपरिणहशालिनि स्पर्शसुखमनुभवतमुमाकुचयु

ते महर्षयः शंभुशिवनिरी
क्षितुं सहसारी घनप्रभि
प्रसेहिरे न समर्था भवति ३

यस्य ककुदे स्तंभे कृतं वा
हुं न्यस्तं पुरुषं २

परिणहो विशालता इत्यमरः ९ विशालतया शालिनी ककुदे ९
तस्मिन् स्थाने महर्षयः महसितेजसि पुरुषं दृष्टुः २

पार्वतीः कुचयुगमंडलं स्पर्शतु सुखं अनुभवतं शिवं ९

८२

अनुजानुमध्यमहाहिना सर्पेण प्रवसते तान्वं पुभूतेन इव ४

उल्लतेः हिमाचलस्य मस्तके स्थितं पुरुषं १

आद्रे चैव ते इव

कथं भूतेन श्रोत्रसाधुवनातिव
र्तिता २

श्रोत्रसाधेन दिशा सहितं विश्वं
श्रुवा तं इव व्यापूवंतं स्थितं
विस्तारितं पुयस्य तेन महाहिना

विशालतया ईनः श्रोत्रः न
लेन २

गमं उल्ल ईव द्रव्यं दने २० स्थितं मुञ्चते तु हि न शैलं
शिरसि भुवं नातिवर्तिना साद्रिजलधिजलवाहपथं
सैरिगं श्रुवा नमि व विश्वमोजं सा २१ अनुजानुम
ध्यमवसक्तं तं तव पुषामहाहिना लोकमस्वितं मिष्टं
भूमिभरता रवितेजसा मवधिना भिवेष्टितं २२ परि
एण हिना तु हि न राशि विशदमुपवीत सवता नीतं मु
गमं नुरंजयता शितिना गलेन विलसन्मरीचिना २३

रवितेजसां अवधिता पर्यं तेन भूमिभरता लोकालोकचलेन अभिवेष्टितं शिवं ३
अनुरागं प्राप्ता १ हिमसमूहेन विशदे मुञ्चं उपवीतं २ विलसन्मरीचिना च द्रेण युतं १
शिक्षिता गलेन कंठेन उपलक्षितं शिवं १

कीदृशं विश्वं पर्वतजलधिर
मूर्ध्नि जलवाहपथ आकाशम
गैरा सहितं विश्वं २

अखिलं लोकं स्वस्थितं ४

उपवीत सवतां सवस्य भावः
सवतां सवतां यज्ञोपवी
तस्थानेन उरुगं सर्वनीतं प्रापि
ते २

ततः तदनंतरं मुनयः ५ स्थितिवत्प्रभिमुखं एतद्वाप्य जगतां च शर्मकं च आतिशयेन चान्यत्र शिरे उवाच ३

८३ कि०

सुरसरितपयसाशेषं इव स्थितं

अर्जुनस्य तपसा जनि तं वीर्यं तं
अशर्मकं

विकसितानि सितमालतीवत् विकसितानि
सैतानि कपालानि एव कुबुदनि यस्मिन् तं ९ विस्तृतं धाम २ व्यासकेशं शिवं ९

पुं तमालती सितकपालकुमुदमुपरुद्धमूर्द्धजं शेष
मिव सुरसरित्पयसः शिरसा विस्तरि शशिधामं विभ्र
तं २४ मुनयस्ततो भिमुखं मस्य नयनविनिवेशनो
दिताः पांडुतनय तपसा जनि तं जगतां मशर्मभिर
मान्यत्रिदिर २५ बहुभिश्च बाहुभिर्हीनभुजगव
लयैर्विराजितं चंदनतरुभिरिवा लघुभिर्धवलानि
तं मलयमेदिनीभूतं २६ तरुसैव कोपि भुवनैकपु

चंदनतरुभिः मलयमेदिनीभूतं बहुभिः अनेकैर्बाहुभिः सह सभुज एव विराजितं शोभितं शिव ३
मलयानि विंशत्यस्थितं ९

कः ५ विपुरुषः तरसा वेगेन तपस्यति ९

१२

शिरसामस्तौ केन शशिधामं
इदीप्तिः विभ्रतं धारितं २
नयनविनिवेशनेन त्रसंसा
दिता प्रेरिताः मुनयः २

अहीनां सर्पाणां मध्ये येनाः श्रेष्ठा
ते एव वलानि येषां तैः सर्पाधिर
लेरित्यर्थः बाहुभिर्विरोधेण ३

भुवनानां एकः पुरुषः ९

८३

अस्य पुरुषस्य मुनि ताविरोधि इदं चित्रं नरा जते नरा जते व४

उज्ज्वलमूर्तेः रवेः विज्येति अभिभूयति रक्तय ९

वज्रासुरस्य इव भयंकरशरी
रः २

कवचं वर्म उतमं सिरयः जटा
वल्कलं लेखी रं अजितं मगधं
इदं चित्रं विभक्तिः ३

तस्य पुरुषस्य करणनियमे
समाधिनेन्द्रियविरोधे सति
दिग्मुखे सह वर्तमानं शंते
स्तिमितं भवति ३

रुषपुरुषः तपस्यति ज्योतिर्मल्लवपुषोपिरवेरभिभू
यवत्रैवभीमविग्रहः २० संधनुमर्हपुधिविभक्ति
कवचमसिमुतमं जटाः वल्कलमजितमिति चित्रमि
दं मुनिताविरोधिनं नरा स्वराजते २८ चलनेव
निश्चलति तस्य करणनियमे सदिग्मुखं संभ्रमैर्भु
वति शंते मरुद्गुह तारकागण युतं नभस्तले २९ स
निजो जसा विजितसारममरदिति जोपसंहितं वि

सः पुरुषः महेषु धनः वि
भक्तिः

तस्य पुरुषस्य चलने अव
निष्ठो चलति ४

मरुतो वायुतां गृहाणं सूर्यादीनां तारकागणै युतं नभस्तले संभ्रमैर्भुवति करणनियमे सति
सः उमानिजो जसा तपते जेत पुरा इदं विश्वेऽपि दधाति ९ राक्षसः ततः पयुक्तं ९

निरस्तसंख

यस्मात्नावतनरक्षेत तर्हि दुःखं किं स्वप्ति १

१ तेन पुरुषेन दुष्करं तर्हि किं स्वप्ति १

सः पुरुषः यदि जगति संसारं विजिगीषते जेतुमिच्छति २

यद्यं अस्म्यपुरुषस्य रुचः तेजः विषहितुं सहितुं न क्षमामसमर्थः ३

८४ कि०

१२

अभिदमपि दधाति पुरा किमिवास्ति यन्मवतते न दुष्करं ३० विजिगीषते यदि जगति युगपदयं संजिहीषति प्राप्नुममवममिवांछति वा वयमस्य नो विषहितुं समा रुचः ३१ किमुपेक्षसे कथं यनाथ न तव विदि तेन किंच न ज्ञातुमलममयदाहसि न स्वयिमांसां शांतिमवत्पराभवः ३२ इति जगविधाय विरतेषु मुनिषु वचनं समादेद मिन्न जलधि जलनां दगुरुध्व

अथ युगपत् एकवारं संजिहीषति संतर्तुमिच्छति २

तव किं न विदितं न ज्ञातं न विदितं एव ज्ञातं एव ४ सद्यिशा सति सति पराभवः प्राप्नुममवत्पराभवः ३

वा अभवमं मोक्षं प्राप्नुममिवांछति ३

हे नाथ किं किमर्थं उपेक्षसे न कथय ४

मुनिषु इति प्रकारेण जगविधाय विरतेषु सत्सु नृस्मिभूतेषु सत्सु २

श्रवकांतकः शिवः वचने समा हे अभयदनः ५ स्मान्नातुं रक्षितुं अलं समर्थः ५ इति हसि ३

देवकथयामास ७ दिशां विवरं श्रंतं राले मिन्न जलधेः समूहस्य जलस्य नादवत् गुरुगंभीरं

मिन्नतठसः १

ध्वनयनसन् १

८४

अन्यथा उक्ते वैपरिसे न मागत मनुष्यं मा ज्ञानी हि २

नदिरिका श्रमे निवास निरतं नित्यं वासिने नरं अंशं १

अंतरालं शिवः

नयनं दिशो विवरं मंधं कांतकः ३३ वदरितपो वननि

वास निरतं मगांतं मां न्यथा धातुं रुदयनिधने जग

तां नरं मंशं मादि पुरुषं स्पृगां गंतं ३४ द्विषतः परां

सिसिषुरस्व सकल भुवनभि तापिनः कांतं कुलिश

करवीर्यवत्तां नमदुपासनं विहितं वा नमहं तपः ३५

अयमं युतं श्रवचने न सरसिरुह जन्मनः प्रजा पातु

मंसुरा नैधने न विभू भुवमभुये समनु जेषु तिष्ठतः ३६

श्रादि पुरुषस्य विज्ञानरसेवं
धिः अंशं गां एव गते प्राप्ते २

अर्जुनः २

दशमोऽन ९

समर्थः

मनुष्येषु ९

जगतां उदयनिधने सिद्धिं
तां धातुः श्रादि पुरुषस्य २

कांतं कुलिशकरस्य द्रव्यं
यवलातु द्विषतः शत्रोः परसि
सिषुः परसितमि ४
एव नरमत एपासनं महत्तपः
विहितं वा २

वाजास्मात्सं ततो जने रस
मह २

टपूकि०

र
विवरेपिदिद्विपि एवमंयर्जनं
अभिभवितुं न पार्थक्यं
शंकरहितः ४

एतत्सुरहस्यं अवगम्य प्राप्य

योग्यं

यथा तथा

नशकुवन

तत्तस्मात् प्रवृत्ता प्र
मे

१२

तदेवमप्यसहसुरगम्यतां

सुरहस्यमेतदेवगम्यनिपुणमिति मूकदानवः तंतुम
भिषततिपांडुसुतं हरया तदेतत्सहगम्यतां मया ३०
विवरेपिनेनमनिगूढमभिभवितुमेषपारयन् पाप
निरतिरविशंकितया विजयं व्यवस्यति वराहमाय
या ३८ निहिते विरुं वितकिरात नृपतिवपुषा
रिषोमया मुक्तनिशितविश्विखप्रसभं मगया
विवादमयमाचरिष्यति ३९ तपसान्विधीति

एषः वराहमाययानिजयं व्यव
स्यति १ व्यवसायं करोति १

८५

संग्रामेऽपि कुप्यतः कोपप्राप्तस्यऽर्जुनस्य २

एकाकी इत्यर्थः १ स्वभावसाते १ ब्रह्म १

वचनं २

तल्लशस्य विरहितसहायसंपदः सह विहितमनुलं
भुजयोर्वलमस्य पश्यतमधेऽपि कुप्यतः ४० इति ता
नुतैर्दारमवुनीयविषमहरिचंदनालिना यमजनि
तपुलकेन तलस ऊजमौक्तिका बलिगुणे न वक्षसा
४१ च दनेन पुष्पितलतां तनियमितविलंबविमोनि
ना विभूदरुणनयनेन रुच्यं शिखिपिष्टलं धितक
पोलभित्तिना ४२ बहदुद्धरनजलदनादिधनु

मुनीन २

हृदयेन उपलक्षितः ४

६६ कि०

शिव-किरातसेनापतिः संवत्तेवभवेत्यर्थः

मन्त्रो हरः

१२

शिवस्य

देशविभागं
ला३

रूपहितैकमार्गं मे स्थ घनिचय इव संवत्ते रुचिरः
किरातपतनापतिः शिवः ४३ विशेषकं अनुकूल
मस्य च विविङ्गणपतिभिरातविमरैः शूलपरशुश
रचापभटैर्ममैहतीवनेचर चमूर्विनिर्ममे ४४ चिर
चप्यकाननविभागमनुगिरमये शराज्ञया भीमनि
नदविहितोरुभुवः परितोपदिश्य मगया प्रतस्थिमेरे
४५ सुमितातेः सतविभिन्नशकुन्ति मगयूयनिः

अथानंतरं वनेचरचमूर्ति
शिवः इत्युक्त्याऽनुजिरेजि
रोपवतिभीमनिनदविहितोरु
भुवः संतः परितः समंतात् प्रत
स्थिरप्रस्थाने च के३

मगया अपदिश्य व्याजीकृतम्

मि१

८६

स्यनेः पूर्णपद्युवनगुहाविवरः सहस्राभयादिवरसं
 भूधरः ४६ नविरोपिनीरुषमियायपचिमगविहंग
 संहति घ्नतिसहजमपिभूरिभियः सममागताः स
 पदिवैरमापदः ४७ नमरीगणैर्गणवलस्पवल
 वतिभयेप्युपस्थिते वंशविततिषुविषक्तभृशप्रिय
 वालवालधिभिरादेधतिः ४८ हरसैनिकाः प्रति
 भयेपिगजमदसुगंधिकेसरेः स्वस्यमभिदृशिरे

शिवस्य वलवतिभयेप्राप्तसति

शिवस्य ४

वंशगुल्फेषुविषक्ताः लज्जाम्रतिशयेनप्रियेराणां
 एवमहैवालपयःपुच्छायवातेः नमरीगणैः २

ट १७ कि०

अपवृत्तजटरेः तत्कालक्षो
मितो लुटितादरेः एवं भूते
शफरीकुलेः ५५ कुलाः या प्रा२

व्यस्तानि विक्षिप्तानि शुक्नि
भानि हरितवर्णानि शिला
कुसुमाः श्लेषधो विशेषेण
सकलानिः ३

सहस्राप्रतिबोधजं मितमुखैर्मर्गाधिपैः ४८ विभ
शंवभूवुरपवृत्तजटरशफरीकुलाकुलाः पंकविष
मित तटास्सरितः करिभग्नचंदनरसारुण्यपयः ५० कर्म
महिषक्षतागरुतमालनलदसुरभिः सद्योगतिः
व्यस्तशुकनिभशिलाकुसुमः प्रणुदन्ववौवनसदं
परिष्कमं ५१ मयितांभसारयविदी एमिदितक
दलीगवेधुकाः क्लं तजलरुहलतासरसीविदधे व्यकार

कदलीगवेधुकोस्त
धान्यविशेषायासाता

म्लानः जलरुहः कमलः तस्य
लताः ॥ कर्मयोगनकार

तडाजाः १

१२

८७

उमापतिः शिवः मुदित हरिणी दश नक्षत्रादी रुध्रं वसति ऐंद्रसू नवी प्रज्ञेन संवधिनी
वसति प्राप किं कुत्रे न सन् प्रबल सानुवन गहन जान् उपमो गपदा पीन इति प्रकारेण
जालयन मक्षय न सन् १

प्राप्ति संज्ञा भः निदाघः ग्रीष्मः
इव यथा ग्रीष्मः प्राप्तिनां सं
ज्ञा भवति १

निदाघ इव स हविः ॥ ५२ ॥ इति जालयनं च लसा
नुवन गहन जानुमापतिः ॥ प्राप मुदित हरिणी दश
नक्षत्रादी रुध्रं वसति ऐंद्रसू नवी ॥ ५३ ॥ स तमा ससा
दघन नील मभिमुख मुपस्थितं मुनेः ॥ वात्र निक्षप
ए विभिन्न मुवं दनुजं दधान मति शैकरं वपुः ॥ ५४ ॥
कच्छंते सुरसरितो निधाय सेना मन्वीतः सकृत्ति प
यै किरात वर्यैः ॥ प्रष्टन् सारुग हवैः सगुल्म जालैर्ल

सः शिवः तं प्राग तं दनुजं द
नवं आससाद प्राप ३

टटकि०

अस्मवराहस्यनुपदंअनुसारे
एतत्प्रतस्यजगाम१

स्थे

१२

स्मीवानुपपदमस्यसंप्रतस्थे ॥ ५५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
इति श्रीकिरातार्जुनीये महाकाव्ये लक्ष्म्यके
भारविष्णुतौकिरातागमनोनाम द्वादशः सर्गः

परमेणवपुषाशरीरेणभूध
राणंपर्वतालोविभदेकिं
लोपराक्रमसंज्ञान्यमहेंद्रस
नुः४

संवपुषांपरमेणभूधराणामथसंभाव्यपराक्रमेवि
भेदेमगमाशुविलोकयान्नकारस्थिरद्वेष्टोगममुखं
महेंद्रसूनुः ॥ ९ ॥ स्फुटवद्धसद्योन्नतिः सद्दूरादभिधा
वन्नैवधीरितान्यकस्य ॥ जयमिधतितस्यजातशं

अस्मिन्त्रयोदशस
र्गेचतुस्त्रिंशत्सोमं
द्रोपद्वंद्वसिकंरत्नं॥

टट

८५ कि०

१३
रा नमो गङ्गा तीरं भिजाति मां जेवेन ॥ ५ ॥ नमो गङ्गा स्वलुको
य्ययं जिघांसुः स्वल तीर्षत्र तथा भृशं मनो मे ॥ विम
लं कलुषी भवञ्च नेतः कथयसे वह्नितै विणं रिपुं वा ॥
६ ॥ मुनिरस्मिन्निरागसः कुतो मे भयं मित्रे वनभूतये भि
मानः ॥ परवृद्धिषु वद्धमत्सराणां किमिव ह्यसि दुरा
त्मना मलंघ्यं ॥ ७ ॥ दनुजः शिदयं क्षपाचरो वा वनजे
नेति वलं वतासि सहे ॥ अभिभूय तथा हि मे घनीलः

वनजीवेति वलं वता
नासि १

८५

के मनसीमं मुहुरादे देवितंकी ॥ २ ॥ घनवोत्रविकीर्ण
 शालमूलोनिविउस्कंद्यनिकाशरुगणवप्रः ॥ अयंम
 केनरोभिर्वर्ततेमांसमरायेवसमाजुह्वमाणः ॥
 ३ ॥ इहवीतभयास्सपोनुभावात् जहतिष्णालप्रगाः ॥
 परेषुचति ॥ मयितोसुतरामसौविधतेविकृतिकिंनु
 भवेदियंनुमाया ॥ ४ ॥ अथैवैवक्तुतज्ञयेवपूर्वभ्रश
 मासेवितयारुषानमुक्तः ॥ अवधूयाविरोधिनीकिम

एकाकी

माप्रतिसमं कर्तुं सम्यप्रकारे
 एजुह्वमाण इव स्थितः ३

जमांतर

सकलैकैपयतीवशैलराजं ॥ ८ ॥ अथमेवमगच्यस
 त्रकामः प्रहरिष्यन्मयिमायया शमस्ये ॥ पथुभिर्ध्व
 जिनीरवैश्वकारचकितो द्वातमगणिकननानि ॥
 ८ ॥ बहुशः कृतसत्कृतेर्विधातुं प्रियमिष्टं नथवा ॥
 सुयोधनस्य ॥ सुमितं वनगेचराभियोगात्तं द्रुप
 माशि श्रयदाकुलंतिरश्मां ॥ ९ ॥ अथलीठसनाभि
 रश्मसेनाः प्रसमंखंडवजातवेदसावा ॥ प्रति कर्तु

कश्चिदिति शेषः १

दग्धबंधुः

तस्य पुत्रः वराहमायति शेषः १

६०

मां जिघांसुदियर्थः ३

१३

मुपागतः समन्तुः कृतवरो यदि वा च कोदरेण ॥ ११ ॥
वालशालितया यथा तथा वा धियमु छेद परामये द
धानः नियमेन मया निवर्हिणीयः परमं लोभं शतिमं
त ४ गमाहुः ॥ १२ ॥ कुरु तातैषां स्वमार्गदायी विजयाये
त्यलमन्वशान् मुनिर्मां वलिनश्च वधा दते स्य
व्यं व्रतसं रक्षणं मन्यथा न कर्तुं ॥ १३ ॥ इति तेन विवि
सं व्यापनामप्रथमं पौरुषचिरुमाललंवे ॥ उपलध्व

अयमाधिकः वराहः २

म ३

मुक्तिमां इति प्रवृत्तशसन्ने हे तात प्रमार्गदायि सन्ने विजयाये तपां सिवुरु ॥ वलिनः स्य
वराहस्यवधात् कृते विनव्रतसं रक्षणं मन्यथा कर्तुं न शक्यं ॥ १४ ॥

६०

गुणः परस्य भेदे स निवः शुद्ध इवा^{१५३} ददे^{१५} च वा^{१५} ॥ १४ ॥
अनुभाववत्ता गुरु स्थिरत्वा^{१५} त् दवि^{१५} संवा^{१५} दिध^{१५} नु^{१५} धनं^{१५}
जयेन^{१५} ॥ स्वबलव्यसने^{१५} वि^{१५} पी^{१५} म्य^{१५} मानं^{१५} गुणवन्मित्र
मिका^{१५} नति^{१५} प्रवेदे^{१५} ॥ १५ ॥ प्रविकर्षनिना^{१५} दभिन्नरं^{१५} ध्रः
स्त पदविष्टं^{१५} भनि^{१५} पी^{१५} त्रि^{१५} तं^{१५} दा^{१५} ती^{१५} ॥ अधिरो^{१५} हति^{१५} गं^{१५} सि
वं^{१५} महौ^{१५} सकलः^{१५} संशय^{१५} मारु^{१५} रो^{१५} हशौ^{१५} लः^{१५} ॥ १६ ॥ दष्टो
यसं^{१५} वि^{१५} सम्यं^{१५} शिवेन^{१५} स्थिरपूर्ण^{१५} यत^{१५} चा^{१५} पमं^{१५} उल^{१५} लस्यः^{१५}

९९ कि०

रचितस्ति स एष पुरा विधातुं बधमात्मैव भयानकः परे
षां ॥ १७ ॥ विचकषन् संहितेषु रुच्यै चरणस्येदन
नामिता च तैर्द्रुः ॥ धनुरायत भोगवासुकि ज्यावदन
मेयि विमुक्त न हि शंभुः ॥ १८ ॥ स भवस्य भवस्यैक
हेतोः सितसंसेजस्य विधाश्रयोः सहाय्यं ॥ रिपुरा भवा
यमध्यं प्रकृतिप्रसयोरिवा नुबंधः ॥ १९ ॥ ब्रजतोऽस्य
ब्रह्म तत्र जन्मा कृततादृशोपनिषातवेगशंकः ॥

१३

एव

प्रतिनादमहा^सना^सहोरगणं^स हृदयश्रोत्रभिदुत्प^सपा^स
 तनादः॥२०॥ अथदीपितवारिवाहवर्मा^सरववित्रा^स
 सितवारणाद्वार्यः॥ निपपातजवादिषुः^सपिताका^स
 न्महदभादिववेद्युतः^सकृशनुः॥२१॥ नयनादिव^स
 शूलिनः प्रवृत्तैर्मनसो^सप्याश्रुतरंयतः^सपिशंगैः^सवि
 दधेविस्मसततिल्लताभैः^सकिरहो^सव्योमनिमार्ग^स
 एस्यमार्गः॥२२॥ अपनयन्धनुषशिवांतिकस्ये

मनोस्येवित्रितादपि अश्रु
 तरंशीश्रुतरंयतःकोशःग
 द्यतःमार्गस्य ३

विवरे सद्भि^{१५}रभिख्ययाजिहानः॥ युगप^{१५}द्द^{१५}शेवि^{१५}
 शन्वराहं^{१५}तदुपो^{१५}टै^{१५}श्रनभ^{१५}श्ररैः^{१५} प्रषक्तः॥ २३॥ सत^{१५}
 मालनिभैरिपौ^{१५}सुरा^{१५}णं^{१५}घननी^{१५}हार^{१५}इ^{१५}वा^{१५}विषक्त^{१५}
 वेगः^{१५}भयवि^{१५}प्लुत^{१५}मी^{१५}क्षितो^{१५}नभ^{१५}स्यै^{१५}जगती^{१५}गा^{१५}हइ^{१५}
 वापगां^{१५}गौगा^{१५}ह॥ २४॥ सपदिप्रियरुपपर्वलेखाः^{१५}
 शितलो^{१५}ताग्रमुखः^{१५}खमा^{१५}ससा^{१५}द॥ कुपितांतक^{१५}
 तर्जनांगुलिश्री^{१५}अययन्^{१५}प्रा^{१५}णभ^{१५}तः^{१५}कपि^{१५}ध्वजे^{१५}

षुः २५ परमास्त्रपरिग्रहो रूतेजः स्फुरदुल्कात्
तिविक्षिपन्वनेषु सजवेनपतन्परः शतानां
पततांकातश्चारववितैने २६ अविभावितनिः
क्रमप्रयाणः शमितायामश्वातिरंरुसासः सह
पूर्वतरंनुचितवत्तेरपतितानुचकारलक्ष्यमेदं
२७ सचषध्वजसायकावभिन्नंजयहेतुः प्रति
वेरिश्चरं कायमेवणियं लघुसाधयितुं शरः प्रसेहेविधि

९३ कि०

९३

नेकार्थमुदिरितं प्रयत्नः २८ अविवेकव्याश्रमा
विवर्धं क्षयलोभाविनसंश्रितानुरागं विजिगी
षुमिवानयप्रमादावचसादं विशिषौ विनन्यतुं
सं २९ अथ दीर्घतमं तमप्रवेक्षनसहसारुण
रयः संसंभ्रमेण निपतंतमिवोत्तरश्चिमुव्याव
लयीभूततरुंधरांचमेने ३० संगतक्षितिमु
त्तश्रेणितादूःखुरदंष्ट्राग्रनिपातदारिताशमा

९३

धावति स्मर

तं वरा ह भो दिने शरं जिघृक्षुः
पार्थः ३

अमुमिः स एभीक्षितेन्द्रसूनुः विहितामर्षगुरु
धनिर्निरासे ३१ स्फुटपौरुषमापपातपा
र्यस्तमथ प्राज्यशरः शरं जिघृक्षुः न तथा क
तवेदिनां करिष्यन् प्रियतामेति यथा कृता २
वदानः ३२ उपकार इवा सति प्रयुक्तः स्थि
तिमप्राप्य मृगे गत प्राणां कृतशक्तिरधो
मुखो गुरुत्वा ज्जनित व्रीड इवात्मपौरुषेण ३३

कृतकर्मः ४

९४ कि०

ससमुद्धरता विचिं स तेन स्वरुचिं कीर्तमिवो
तमं दधानः अनुयुक्त इव स्ववार्तमुच्चैः परि
रेभेनुभृशं विलोचनभ्यां ३४॥ युग्मं तत्रै
कार्मुकधरं महाभुजः पश्यति स्म सहसा वने
चरं सन्निकोशयितुं मम तः स्थितं शसते म
करकेतुविद्धिषः ३५ सप्रयुज्यत नये मही
पतेरामेश जाति सहशी किलानतिम् संसृष्ट

शिवस्मर

९३

तत्र कार्मुकधरमिहाराय
रघोद्वतावृत्ते ३॥

९४

विप्रयुक्तिर्वचः १

सी १

वर्मभिर्जीतिहेतुकं चतुर्मित्यमुं न क्रमेव नः ३६
शान्ततां विनययोगिमानं संभूरिधामविमलं तपस्व
तं प्राह तैनु स दृशी दिवौ कसामन्वेचायमवदा तमा
कृतिः ३७ क्षपितस्त्वमनुभावसंपदा गौरवेन ल
घयन्महीभूतः राजसंभुतिरपीह धारयन्नाधिपस
मिव शान्तमन्यवम् ३८ तापसोऽपि विभुतामुपेयि
वानास्य देवमसि सर्वसंपदाम् दृश्यते हि भवतो

९५ कि०

विना जनेर नितस्य सचि वैरिव द्युतिः ३९ विस्म
ये के इव वा जयश्रिया नेन मुक्तिरपि ते दवीयसी
इप्सितस्य न भवे दुपाश्रयः कस्य निजितरजः स मो
गुणः ४० हे पयन्त हि मते जसं त्विवा सत्वमित्यमु
पयन्त पौरुषः तर्तुमर्तुसि वरा रुमेदिनं नैनं मस्मद
धिपश्य सायकं ४१ स्मर्यते तनुभतां सनातनं न्या
यमाचरण मुत्तमैर्नमिः ध्वंसते यदि भवा दशस्त

संभावितविक्रमः सः प्रसिद्धः तं

आशादेतं आचरणं

मन्वादिभिः १

९३

सा हसेन

एतं सत्करगतं सायकं ३

९५

ततः सहा यातात् यमिवाहः संशतेः कुमारान्तराभ्य अप्यात् प्रमार्गं सुनिश्चिः प्रपन्नं उपदेष्टुं मिष्टैवः यतयः १

तैः कः प्रयातुं वदते नववर्त्मणि ४२ आकुमारमुप
 देशमिच्छकः सन्निवृत्तिर्मेपया न्महापदः योग
 शक्तिजितजन्मसुखः शीलयति यतयेः सुशील
 म् ४३ तिष्ठतां तपसि पुण्यमासजत्संपदो नुगुण
 यन्सुखैर्विणं योगिनं परिणमन्विमुक्तयेकेन
 नास्तु विनयस्ततां प्रियः ४४ नूनमत्र भवतः शा
 राकृतिं सर्वथाय मनुयाति शायकः सोयमिह नुप

महत्पदोयस्मिन् अप्यात् २

अनुकूलयत् ६

तपोनिष्ठां पुण्यं शसतः संशताम्
 दयन्सुखम्

विनयः केन हेतुना सतां प्रियः नास्तु
 सर्वथा प्रियः न तुर्वगे साधन इत्यर्थः २

अप्यप्रसदीयसायकः अवभवतः पूज्यस्य शराकृतिं सर्वथा रूपेण शरीरादिना अनुयाति अनुकरोति १
 नूनं इति विनये कथं या शराकृतिं अनुपन्नसंशयः युक्तसंशयः तु सोयं इति यः स्वीयः स एव प्रय
 म्नातिः उपपद्यते इति शेषः अवदे प्रपहरणरूपे पदं निधायित इत्यर्थः १

निस्पृहसत्तेतव प्रत्यक्षीयविशेषे परस्मिन्वा ए यत् प्रातृते प्रातृ ए क तंत तन्म भवितव्यं न योमं
किंतु केवलं सचेतसा ब्रीडितं यं लज्जितं यं २

९६ कि०

पन्तसैसयः कारितस्वमपदे पदेयया ४५ अन्य
दीयविशिषे न केवलं निस्पृहस्य भवितव्यं मातृ ते
निघ्नतः परनिर्वर्हितं मगं कीडितव्यं मपिते सचे
तसा ४६ संततं निशमयंत उत्सुकाः येः प्रयंति मु
रमस्य सूरयः कीर्तितानि हसिते पितानि यं ब्रीडयं
ति चरितानि माविनं ४७ अन्यदोषमिव सैस्यं कं
गुणं स्यापे ये त्वयं मध्वं ता जडः उच्येत संखलु

परविद्धं ममं निघ्नतः तव ३

हसिते विपरितासेपि की
र्तितानि तानि चरितानि
कृतं यं माविनं ब्रीडयंति
मात्रे सात् ब्रीडयंतु य
रितोषादि मम त्वसा
मिनः मां श्रुत्वा सर्वे माविनः पराभूताः भवंति ३

अविकल्पनेन शीलितया जडः सः सः अस्मत्सामी १
तथापि कार्यवत्तथा कर्मातिशयेन सः स्वामी स्वगुणं उच्येत संखलु १

१३

सूरयः विद्वांसः मुदं प्रयंति की
र्तयः मम स्यामिनः संवधि
भिः ये चरिते तैः संततं उत्कं
ठितः संतः निशमयंतः चरि
तानि मम एव तः सूरयः ४

९६

मिन्नपुधसेतुं प्रति क्रान्तस्तु जनमर्षां एवं भूतां प्रवितां धिक् त्रिंशमिह स्याः १
वक्तुमशक्यं २ आद्यान्ते रं तस्मात्समभूत जदवस्थां मा भवत् २

कार्यवतया धिग्विभिन्नं बुधसेतुमर्चिताम् ४८
युगं दुर्वचं तदर्थं मास्मभू नैंग स्वप्यसौ यद
करिष्ये दो जसौ नै न माशु ये दिवा हि नीपतिः प्रत्य
पश्यत शितेन पत्रिणा ४८ को न्विमै हरितुरंग
मायुधस्य यसी दधत ~~यस्य~~ मंग संहति
म् वेगवतर मते च मू पते हर्तुमर्हति शरै र्ण द
द्विनम् ५० मित्रमिष्टमुपकारि शंसये मेदिनी

ननु मुंजीत् ४

इंद्रायुधतुल्यं स्पेयसी कटिनं
अंग संतुतिं दधतं हृदितं ३

एकेन शरेण २

अस्तु स एव मगस्य हंता ततः किमत्र आहु ॥ मित्रमिति ॥ तथा च तस्यैव मगस्य हंता ततः किमत्र आहु ॥ प्रयं कीशत भूपतिः ते तव संशये प्राण संकटे उपकारितं
 रष्ट्रं मित्रं ॥ ततोऽपि किं ॥ तत्राहु ॥ तं मित्रं भूतं विरोध्य भवता लुया सज्जेनैकवसतिः भवाद्दशसु जनमात्रा धारा कृतज्ञता कुशल बुद्धि
 न उपकारि वैदितं मा निरासि मा निराक्रियतां ३ अनुसः वश्या च मूलत्वात् स एव प्रस्तु किं मित्रेणे सा शक्य मित्रस्य सर्वाधिक्यं युगे

रक्षारहितं मित्रलाभं ३

भुमवित्तं तेन विसरं मित्रलाभं ३

नाहु २

९७ कि०

मित्रलाभं ३ न मित्रलाभात्
 विना जिगीवता विजेतु मिध
 ता दुर्लभा लब्धुमशक्या ॥ ला
 भसंपदः द्वयसंपदः एकसुकु
 तेन लभ्यं ४ तस्यैः लाभसं
 पदः ४

पतिरयं तथा च ते तं विरोध्य भवता निरासि मा
 सैज्जनैकवसतिः कृतज्ञता ५१ लैभ्यैर्मेकसु
 कृते न दुर्लभा रक्षितारम सु रक्ष भूतयः स्वतं मे
 त विरंता जिगीवता मित्रलाभं मे तु लाभसंपदः
 ५२ चंचलं वसे नितान्तं मुन्नाता मेदिनी मपरं हं
 रातयः भूधरं स्थिरं मुपेयं मागतं मे वं मे स सुहृ
 दं महीपतिम् ५३ जेतुं मे व भवता तपस्यते नो यु

भूधरवत्स्थिरं पुनः जेये मं न्निच्छं पुनः आगतं स्पतः प्राप्सु ६५२

ननु मुमुक्षोः किं मित्रसंगदे एतत्राहु ३

९३

रक्षितं प्रशक्य म हि मानः
 लाभसंपदः ३

मावज्ञासीत् २

९७

धानिदधते मुमुक्षुः प्राप्यते च सकलं महिम्नं
 संगते न तेषां फलं तेषां ५४ वाजिभूमिर्भ
 राजकाननं सन्निरत्ननिचयाः श्रुभूरिशः काच
 नेन किमिवाप्यपत्रिणा केवलं न सहते विलघनम्
 ५५ सावलेपं मुपलिप्सितं परैरभ्युष्येति विकृ
 तिरजस्यपि अर्थितं स्तुते महोत्समो हते जीवि
 तं किमु धनं धनार्थितुम् ५६ तत्तदीयविशि

ननु ईदृक्कलुषः किमुपकर्तुं शक्नुते ॥ मतानयं भूपतिः रजस्यपि धूलिविषये विपरैः शत्रुभिः सावलेपं सगर्वं उपलिप्सितं उपलब्धुमिच्छेति चक्षते सति
 विकृतिं अभ्युषेति प्रकुप्यतीत्यर्थः ॥ अर्थितं स्तुत्या च कस्य तु जीवितं न समीकृते नोत्सृजे जीवितमप्यात्मनो नेधंति किंतु प्रार्थितः प्रयच्छ
 तीत्यर्थः ॥ आत्मनः एधितुं धनं धनार्थितुम् एवं भूते धनं किमु तत्र कथं प्रकृष्टं प्राप्ते एव प्रस्य प्रार्थयति संवत्तिः किमं न्यायं धनं ॥ ५

९८ कि०

श्री २

नेवसि २

१३

स्वातिसर्जनं देसुवांगुरुयदध्यागतम् राघ
व प्रवगराजं रिबप्रेमयुक्तमितरेतरांशयं ५७
नामियोक्तुमन्तं त्वेमिष्यं सैकं सपस्थिविशिखे
षुचादरः सैनिभूभृतिशोराहिनः परैयैपराक
मवसूनिवज्जिनः ५८ मांगहोरयंतवप्रयोज
नं नार्थसैकिमुपतिनं भूभृतां त्वद्विधं सुदृढमे
त्यसौर्चिनं किन्नयश्चतिविजिसमेदिनीम् ५९

इंद्रस्वपराक्रमतुल्यनि ४

किमर्थनयासे २

यास्माभंगशंका नोत्तत्राहुः ॥ सः अस्मत्सामी लक्ष्मिं प्रदानुभावं पुनः सुदृढं मित्रं पुनः अर्चिनं एतलब्धामेदिनीं विजि
त्युक्तिं यश्चतिरास्पसेव १

९८

तेनकारेनसूरिः विद्वांसः ध्यायितव्यं कर्तुं न धर्तुं मुक्तः कृतः प्रयसूरिः सीदतां लिख्यतां पुरुषाणां
 प्रणयभंगवेदनां स्वयं मनुभवन्निव उवेदयत् कीदृशः सूरिः उपकारिनिमित्तं धनं यस्य ॥ ५४ ॥
 ननु स्वयं गतिः किमर्थं या आदेयं तत्राह ॥ अर्थपतिविषये शक्तिः सामर्थ्यं स्वयं ग्रहं स्या
 मनुजं विना गृहं कारयति यद्वा निरस्यं प्रपराये विप्रनिकारिप्रेमकतस्वयं गृहं का
 रयति ॥ प्रवत्तः प्रियो वा परस्वयं न स्वयं गृहं हतिरस्यः प्रस्यवा दोषमाह ॥

तेन सूरिरुपकारिता धनः कर्तुमिच्छति नयाचितं
 वथा सीदता मनुभवन्निव ह्यं वेदयत् प्रणय
 भंगवेदनाम् ६० शक्तिरर्थपतिषु स्वयं ग्रहं प्रे
 मकारपतिवानिरस्यम् कारण द्वयमिदं नि
 रस्यतः प्रार्थनाधिकवले विपत्कूलम् ६१
 अस्त्रवेदमधिगम्य तत्ततः कस्य नैह भुजकीर्य
 शालिनः आमदग्न्यमपहाय गीपते तापसेषु च
 दंदर्शकं कारद्वयं निरस्यतः सुजतः पुंसाः स्थानित्वा हतिशेषः प्रधिवले प्रवले विषये प्रार्थ
 नातद्धनजिघृक्षा अनर्थकूलहेतुकं भवति ॥ ५५ ॥

ननु मगशरद्रोहिणः मम तेन सह कथं सख्यं स्यादित्युक्तं सख्यं तथा विष्णोः वधात् अपराधः क्षमिष्यते इत्याहुः ॥ यत्तु यामुनिनापत्तात् क्षतिपतेः
अस्मत्सन्निधिनः परिगृह्यतेन स्वीकृतः मगः प्रमथानि अभिरुतः शतियत्तत्तत्प्रयं प्रस्मत्समी प्रक्षमिष्ये होठवान् तथा हि प्रमाद्यतामिविष
शकृदिणं पुरुषाणां दोषं अनुता प्रतानेन संवलेति ग्रथा दयति स्यत् ॥ ५३ ॥

२५

रितार्थमायुधम् ६२ अभ्यर्था निमुनि आपला
 हया यन्मगः क्षितिपते परिग्रहः असमिष्टतदं
 यं प्रमादतां संवणोति स्वतु दोषमज्ञतां ६३
 जन्मवेषतपसां विरोधिनीं मां कथां पुनरंमू मप
 क्रियां औपदेशु भयलोकदूषिणीवर्तमानमप
 ये हि दुर्मतिमसज्जनो सि विजहीह व्यापलं स
 र्वदा क इव यस्स हिष्यते वारिधीनि वयुगंतवा

सर्वदायः सतिष्ठते सतुकः इव
 नोवानके पीत्यर्थः १२२ शब्दो
 वाक्यान्ते कारे ॥०

11 E 812

२६

मुनिवार्तामार्गितुं प्रविद्योगसम्भू

प्रार्थयितुं

प्रतिभताः प्रपत्ताः पुनः पुनः
प्रकारिकादिनाः यवः १

सि२

मने प्रेमाएं किमर्थं विवेकि
तवान् ४

यवः शोभयं सुतिभतां गुरुनपि ६५ यदुमि
अतिपितृन्नेसां प्रतं न हं मन्त्रिन् इषुर्दिबो वंसः
दातुमेव पदिकी मपि क्षमः किं मने द्रविशिवस्थं
न्यवीविशः ३६ अस्त्रवेदविदं यं महीपतिः
शर्वतीय इति मावजीगणः गोपितुं भुवमिमं
मरुततो शैलवांसं मनुनीयं लभितः ६७
ततितिक्षतमिदं मया मुनेरियं वचनं वचः ॥

विश्वानविद्ययवः १

संदेमानविना र्वयितमिष्टुः
२

प्रार्थयितुं सुखा २

यमपतिः शत्रे वचः प्रवोचत् मुनेः इदं प्र
पराधं मया तितिक्षतं सोऽहं १

तत्तस्मात्त्रयमवतमवते पूज्यं यस्याग्निनेत्रिजं वा तं दिशतु प्रसु पयिस्तु तं प्रवि सर्वसंपदः प्राप्नुहि १
उत्तरपदाश्वः आत्मेनेत्रितं उपतिष्ठते संगच्छते २
आर्यसंगमे प्रापेक्षामव ह्येव हतिभावः ४

१०० कि०

१३

नित्याद्यः ३

भूपतिः वा एमत्रभवते निजं दिशन्मा प्रुहिलं
मपि सर्वसंपदः ६८ आत्मेनीन भूपतिष्ठते गु
णाः संभवं सुपरमंति वा पदः इत्येनेकफलभा
जिमासा भूदर्थितो कथमि कार्यसंगमे ६८
दृश्यतामयम नो कहां तरेति गमेति एतनाभिर
न्वितः सां हि वीचि रिव सिंधु रू रूतो भूपतिस्स
मय सेतुकारितः ७० सज्जं धनुर्वहति यो हि प

अयं भूपतिः दुःसांतर्धनेवर्त
ते रत्तेशवः लया दृश्यतां ३

समयो मय्यादा स एव से
तुः तेन निवारितः भूपतिः १

अहिना सर्वेण सह वर्तते वीर्येण यस्मिन् एव भूतो रूतः सिंधु समुद्रः इव भूपतिः इव
शङ्खोऽप्येक्षयां २

तीक्ष्णायुधः भूपतिः ३

१००

अनुकूलं कुरु इन्द्राय जगतां जयन् सन् स्वयं नृसिंहरतः १ सः प्रसन्नः स्वामी इति शेषः १

अतिपतिः इव स्थवीयः स्थ
लतरः १

ति^{स्थ}रं वीर्यः स्वयं नृजयन् हरितुंगमकेतुलक्ष्मी
प्रसन्नानुकूलयमतिमतिमल्लनेन सरय्यासुरवं
हमभियास्यसि चित्तानि ॥ ७१ ॥ ॥ ६६ ॥

इति श्रीकिराताजी नीये महाकाव्ये लक्ष्म
केभारविकृतौ दूतसंवादे नाम त्रयोदश सर्गः
१३ ॥ ६६ ॥ ततः किरातस्य वज्रोभिः रुद्धैः पराहृतः शै
ल इवाणवांबुभिः जहौ न धैर्यं कुपितो विपातवः सुदुर्ग

प्रशेषयथातया उत्तमि तः स्तः शत्रोः इति अभिप्रायः येन

१०१ कि०

मंजसाभाषिणि

सलेशादि

१४

क्षोभरहितः स्ववयः शुभः

तानाः करणहि सूरयः १ शेषमुल्लिखितशात्रवेदित
कृतीगिरां विस्तरतत्संग्रहे इदं प्रमाणं कृतकाल
लेसाधनः प्रशंतं संरभ इवादेवयः २ विविक्तव
र्णभरण सुखं श्रुतिः प्रसादयेतीह दयान्यपि द्विषां
प्रवर्तते न कृतपुराय कर्मणः प्रसन्नगंभीरपदो स
रस्यती ३ नवति तैः सव्यं तमा विपश्चितां मनो ग
ते वाचि निवेशयन्ति ये नयन्ति तेष्वप्युपपन्नैः पुणः

इदं प्रधानीकृतः काल एव सा
धनं येन

संयोगदिना प्राप्तिश्च न
इति एव प्रमाणानि यस्या
सा ३

मनसा गृहीतमर्थं गतिरिति
समाधौ साधुतमाः २

तेषु पुस्तकेषु उपपन्नैः पुणः सेभावित कौशलाः सेतः कतिचित् एव गभीरं नीरुतं अर्थं
स्फुटं नयन्ति ॥ लोके तावत्तु एव दुर्लभा तत्रापि वक्तुं तत्रापि प्रकाशकत्वात् सर्वमस्ति १

१०१

केचित्गुर्वीं प्रमिधेयसंपदं श्रयसंपदं तं सुवन्ति प्रपरे विपश्चितः ॥ १ ॥ श्रयस्य श्रद्धिं समर्थं सुवन्ति ॥
इति प्रमत्तप्रकारेण पुरुषं पुरुषं प्रतिरुच्यो प्रतिरुच्यो स्थितायां स सं ॥ २ ॥

ननेयरेण विमता सुखा श्रविश
द्वे विरोधये तन्मर्थं प्राप्तास्य
यं वाग्मिनां वा यो युक्ति पटुना
धुरिभ्रजे श्रधिरोपितः स्थापि
तः कीदृशेन सुखा इमां भार
ती वाचं गुणैः विविक्तवर्णत्वात्
समस्य संयोज्य संपादयतां य
ती ॥ ६ ॥

गभीरमर्थकतिचित्प्रकाशताम् ४ सुवन्ति गुर्वीम
मिधेयसंपदं विशुद्धिमुक्तेरपरं विपश्चितः इति स्थि
तायां प्रतिपूरुषं रुच्यो सुदुर्लभा सर्वमनोरमागिरः
५ समस्य संपादयता गुणैरिमं त्वया संपारोपितभा
रभारतीम् प्रगल्भमात्मा धुरिधुर्यं वाग्मिनां वने
चरेण विमताधिरोपितः ६ प्रमुज्यसामां चरितं
विलोभनं भयं विभेदाय धियः प्रदर्शितं तथा भियुक्तं

स्थानिनां निहितसो ध्यादिका
यं भारः सत्पुंनः धुर्यः का
र्यं वातकः सत्पुंनः

शिलीमुखार्थिता सुखा सामां तं प्रमुज्य विलोभनं चरितं तथा बुद्धिमेव भयं दर्शितं सर्वपथे तं
यथोपायं श्रमिद्यो त्रितं त्वया तस्मात् तं न्यायं न्याया दनपेतं च यत्कमिव भासे सत्पुंनः वाग्मिनां प्रमेसेरो सीति श्रमगत्वा सि ७

सिद्धे फलस्य विरोधि विधातुमिति इदं अस्मत्कंद न रूपं कर्मकर्तुं दत्तः स भूपतिः भवता किमर्थं न कारितः निवारणे तु भूत
भूतिमिष्टतापुनः सहाय्यतायेन समानसुखदुःखेन भूतेन च हितेनियो ज्यः खलु ५॥ अत्राप्यास्या मीत्रोत्पातनी स्यात् ॥

१०२ कि०

समा -

यस्य नष्टस्य प्रविष्टः शिले
अये विमर्शति अन्वेष्टं न
यः स्याच्च योऽयं ३

च शिली मुखार्चिना यथोत्तरं याव्यमिवावभाससे
७ विरोधि सिद्धे रिते कर्तुं मुद्यतः संवारितः किं भवता
न भूपतिः हितेनियो ज्यः खलु भूतिमिष्टता सहाय्य
ता शो न नृपो नु जीविना र ध्रुवं प्रणाशः प्रहितस्य पवि
णः शिले अये यस्य विमर्शनि नयः न युक्तमत्रैव्य
जनाति लंघनं दिशस्य पायं हि सता मति क्रमः ८
अतीत संख्या विहिता ममाग्निना शिली मुखः स्वा
पदुते तर्तुना हसीति तत्रोत्तरमाह ॥ अग्निना मम अतीत संख्या शिली मुखः विहिता अर्पिता
स्वा उवद हने अक्षय तूणि दान मुक्तं भारते ९

१४

समानसुखदुःखेने सर्थः ३

अत्र प्रदेशे विषये ३

१०२

अतः अमरसायकेषु न दत्तस्य अस्या रहितस्य मम कथं विरातकोले धृतिः अस्या स्थितान्
 किं चित् अतो नापहारशंकाकार्यं १ परिनिंदास्पदं अथात पूर्वपूर्व नयात् ॥ सतां वाणि ४

एवमनुमिच्छता अनैदतस्या मरसायके
 व्यपि स्थिता कथं शैलजना शुभे धृतिः १० ॥
 यदि प्रमाणीकृतं कार्यं चेष्टितं किमिदं दोषे विपति
 रस्तु तावयं अथात पूर्व परिवाद गौचरं सतां
 हि वाणि गुणमेव भाषते ११ गुणपवादेन तद
 न्यरोपणं भ्रशाधिरूढस्य समंजसं जनम् हि
 धैवं केहं हृदयं निगूह तः स्फुरन्तं साधो विवर्णा २

गुणपवादेन तस्मात् गुणान्
 अस्या दोषस्य अतोपणाः
 ते समंजसंति प्रथमं शब्दं
 जनं भ्रशाधिरूढस्य अतो
 स्थितस्य असाधोः ३

वागसिः द्विधा एव कृत्वा मि
 त्वा एव विवर्णाति स्फुरति १

कपयुक्तस्य दुष्टस्य हृदयं निलसत् सत् १
 असाधोः १

अत्र प्रगेन वेण मानिता प्रहीयतां ह्यस्य तां कुतः ६ ह्यत आह सदा भावात् मानिता नास्ति चेत् श्रियः न भवेति न भवं
एव ३

१०३ कि०

नानु एव प्रसिद्ध

कृ० १

ति वागैसिः १२ वनाश्रयः कस्पमृगाः परिग्रहाः
प्रणतियः स्ताम्भसंभितस्यते प्रहीयतामत्र न
येण मानिता न मानिता चास्ति भवेति न श्रियः १३
न वत्स कस्मैचिद्विप्रक्षयतामिति वृत्तमेविहि
तं महर्षिणा जिघांसुरस्मान्निहितो मया प्ययं व
तामिरक्षा हि सतामलं क्रिया १४ मृगान्वित
धर्ममृगयुः स्पृहेतुना कृतोपकारः कथमिच्छतां त

उपदिष्टं

स्वप्नात्मा एव हेतुः तेन हेतुना मृगान्वितेन प्रहरत सन् मृगयुः व्याधः तप
श्चिन्तां कथं कृतोपकारः भवति न कथं विदिस्य १

१०३

अथ कृपा इति चेत् व्याध्यापीति शेषः अस्तु किं शुष्ककलहते तु नेति भावः परंतु यदुक्तं निघृतः परनिवर्तितं प्रियेतस्य प्रथमप्रवर्तक
 तं तदयुक्तमिहाह ॥ अनेन न पेण मगः क्षणत्वं पूर्वप्रथममेव दत्तः ततः मयानाहतः इति का गतिः किं प्रमाणं आत्मानं युगपदेव विद्धः २
 सूर्यः १

किं प्रमाणं

पः कृपेति चेदसु मगः क्षणत्वं क्षणत्वेनेन पूर्वमये
 तिका गति १५ अनायुधे सत्तज्जिघांसिते मुने कृपे
 ति च तिर्महता मे कृत्रिमा शरासनं विभ्रति सज्जसा
 यकं कृता नुकं पस्सं कथं प्रतीयते १६ अथो शरं स्ते
 नमदर्थमुसितः फलं च तस्य प्रतिकायसाधनं अवि
 क्षते तत्र मया त्मसा कृते कृतार्थता न न्वधिकान्यमूपते
 १७ यदा त्वकामं भवता स याच्यता मिति क्षमं नैतद

अनायुधे पुनः सत्तज्जिघांसि
 ते सत्तेन जीवेन जिघांसिते
 विभ्रिते एव भूते मुने विष
 ये मतं कृपा इति च त्वव
 तारः अकृत्रिमा भवति कपठे
 न भवति ॥ अयं तु मुने वि
 षये सज्जसा यकं शरासनं
 विभ्रति सः तपः कृतानुपः
 कथं प्रतीयते न च त्वयते ॥ १६ ॥

अथ कृपा मयुगप्यह ॥ अथ तेन न पेण शरः मदर्थं सक्तः परंतु तस्य शरस्य फलं प्रतिकायसाधनं
 जातं शत्रुशरीरस्य बध्नातं ॥ तथा वि ॥ अविक्षते प्रत्यं विते तत्र तस्मिन् वधरूपे फले मया
 त्मसा कृते सति स्थापनी कृते सति तस्या जीवापहारं तु मम वा एव जातं न तु त्वस्य परंतु त्वमप
 तेः शरः अधिकं कृतार्थता न तु सा फलं जातं तेन भूयति तामनसि इति श्रवणादितं मम वा एव नैव शरस्य बधः ॥ १७ ॥

बलात्करोएतरेणैविणं दैत्रिया एणं पशवन स्या मा ज्ञादेन प्रलिनिकृताश्रियः कथं प्रियाः भवन्ति न कथं चित् १ अरुते अरुते मियुत्प २
हीयुक्तः अनयस्य रौद्रतां भयकरं विज्ञानतः विपुरुषस्य मतिः प्रणये परिमोहिनी भवति मुह्यतीत्यर्थः ४

१०४ कि०

एतत्समनश्चित्तं ह्यमयोग्यं १

न ते ज्ञेयं कथं प्रसह्यारहणे विणं प्रियाः पशवन
स्यामलिनिकृताश्रियः १८ अभूतमासज्यवि सुख
मीहितं वलं दलभ्यं तवेलिसेत न चः विज्ञानतो वि
ह्यनयस्य रौद्रतां भवत्युपाये परिमोहिनी मतिः
१८ असिः शरावर्मधनुंश्रुनो अकै विविच्य किं प्रा
थितमीश्वरेण ते अथास्यशक्तिः कृतमैव याज्या
नदूषितशक्तिमतां स्वयंगतः २० सख्यासंयुक्तः

१४

विपरीतफलकं इति ते २

यदि याज्या सर्वसिद्धिस्त
तत्राताते तव ईश्वरेण स्मि
ना एतेषु दयः विविच्य एकै
कशः विमस्य किं न प्रार्थितं कि
मर्थं न याचितं ॥ अथ अस्या वि
शमिमतिनः न पस्य शक्ति
रस्ति नेतरतिशेषः याज्या
कृतं एव न किं विज्ञायां कृतः
शक्तिमतां स्वयंगतः नदूषितः २०

१०४

गुणजनेन यत्कर्म तस्य विप्र

स्वावुद्धिं येन तेन साधवः २

जातिहीनः हि सा जीवकः
व्याधः क्व

विशुद्धयत यः वयं राजनः क्व २

यः तपश्चरते न तपसा धिनिमयि यद्वा सौख्यं वा सुखं वा १

जात्या वा तिकुक्षेः सत्समस्तं संगतं न धरते

कथितः कथं त्वयो यद्दृश्योऽस्यैतियः सपस्यते
गुणजनेन यत्कर्म तस्य विप्र
तामसाधवः २१ वयं क्वैवर्ण्यमरं रणेताः क्व वि३
जातिहीना मग जीवितं धिदः सहा पैकुक्षेर्महतां
न संगतं न वति गोमायुसस्यानं देतिनः २२ प
रोऽवजा नति यद्दृशता जगः सा दुन्नाता नं न विहं
ति धीरतां समानवीर्या न्वय पौरुषेषु मः कश्चि २

जीवसंस्कृतं मधिष्ठितं तत्राह ॥ प्रज्ञातं जगः महं धः परः प्रतिशयेन यत्प्रवृत्ता नतिप्रवृत्तं करोति ॥
तत्तु न ता नं पुरुषाणां धीराणां धीरतां निर्विकारं नित्यं न विहंति न विजगृह्णति किं तु स्वस्यैव न रंजनं
यतीत्यर्थः क्रेष्टव्यं सिंहस्येति भावः ॥ किंतु समाना निवीर्या न्वय पौरुषाणि शक्तिकुलविक्रमो येन ते सुम
ध्ये यः कश्चित् प्रति क्रमं करोति प्रसौति रस्त्रियं भवति यथा सिंहः सिंहस्येति भावः २२

१०५ कि०

तर्हि नीचे की दृष्टि रतिरिह संवत् सोपपत्तिकमाह ॥ यदा पृथक् जनेनेति शेषः नीचेन सह विगृह्यति
विरुद्धं करोति तदा यशः तत् न कर्तव्यं प्रथमे त्रीकरोति नेत्रगुणः दूषिताः भवेयु रिति शेषः ॥ इति उभयथा
स्थितिं परिष्कृत्य परिष्कृतः वेवेचकः विद्वान् पृथक् जननी च जनने प्रवृत्ताः नादरेण उपवृत्तं
तिरस्कृतं करोति उपेक्षतरस्यः २४

यैति कान्तिमसौ तिरस्त्रिया २३ यदा विगृह्य
ति तदा तं यशः करोति मे त्रीमथ दूषिता गुणाः
स्थितिं परिष्कृत्य भयथा परिष्कृतः करोत्यवज्ञोप
तं पृथक् जनं २४ मया मगानं तुरनेन हेतुना
विरुद्धं माक्षेपवचः सति सिद्धितं शरार्थमेव्यत्
थ लिप्सते गतिं शिरोमणिं दृष्टि विधाजिधृष्टतः
२५ इति रिताकृतमनील वाजिनं जयाय दूतः

रक्षितं मीरिताकृतं उक्तमि प्रायं प्रतील वाजिनं श्वेताश्वं प्रजुनं दूतः जयाय
तेन सा प्रवितर्ज्यं प्रस्मान् जिह्वा च गमिष्यसीति प्रीययिह ध्वजिनी मुपेयु
वः सेनं संगतस्य प्रसन्नरूपस्य प्रजुनं प्रतीति शेषः विरूपचक्षुषः स्मृवक
स्य समीपेय यो २६

१४

प्रनेने हेतुना संधि विगृह्य
नर्हत्वेन कारणेन मया म
गानं तं तु व्याधस्य संवधि
विरुद्धमति परसं प्राप्ते पव
चः तिरस्कारवचनं तिति क्ष
तं सोढं ॥ ननु सख्याने जी
कारे वलात् शरार्थं हीयती
या शंका ॥ अथ शरार्थं
यदि दृष्ट्यति अगमिष्यति
तर्हि दृष्टि विधातु संपात्
शिरोमणिं जिह्वा च ग
तु विधतः पुरुषस्य गतिं
लिप्सते प्राप्सति
१०५ २५

वायुनाऽंशो लिता
कीचिसंहतिः ४

संज्ञकं तरंगं यथा तथा प्रातः वि
ताके तूनापता कानां समूहो येन
समीरणः २

प्रवितर्ज्यते जसा ययौ समीपं ध्वजिनी मुपेयुषः
प्रसन्नरूपस्य विरूपचक्षुषः २६ ततो ववादेन
पताकिनी पतैः श्रव्या ललितैर्द्वती महाचमूः
युगांतवाताभिर्हते वैकुर्वती नितार्दं मभो निधि की
चिसंहतिः २७ रणा यजैत्रः प्रदिशन्ति वेत्तं त
रंगिता त्वेवितकेतुसंहतिः पुरौ बलानां सद्यैना
मुसीकरः शनैः प्रतस्थे सुरभिः समीरणः २८

आदेशेन २

संज्ञकीर्णसमूहं तं
समीरणः २

जयारवैः वंदितो जय जयेति शब्दैः तथा ह्येति तनादैः वीराणां सिंहनादैः मूर्धितः वर्द्धितः शरीरमनज्जानं धनुर्गुणं तलवारं ज्ञायात रवा
 नां न ध्वनिः तिरिगुता सुन्त्रसमृजवन सुन् प्रसा वर्तमानयन् सन् निवर्तयन्ति सूर्यः गां भुवं प्रकंपयन्ति वदिशः व्यानशो व्यापे सूर्यः
 २६

१० ई कि०

निशताः तीक्ष्णाः प्रतएवरोद्राः भीमकाः येषु हेतिषु ३

१४

जयारव ह्येति तनाद् मूर्धितः सराशन ज्ञात
 लवारण ध्वनिः असर्ग भवन भूधर राजकुक्षि
 सुप्रकंपयन् गामिव तसारं दिशः २९ निशत रौ
 द्रेषु विकाशतां गतैः प्रदीपयद्भिः ककुभा मिवांतरं
 वने सदां हेतिषु भिन्न विग्रहैर्विपुस्फुरै रश्मि
 मंतो मरीचिभिः ३० उद्धूठ वक्षस्थिति कै कदिगु
 र्वो विरुष विस्फारित आपमंडलः वित्तै पक्षद्वय

दिशो जंतरं ज्वलयद्भिः मरी
 चिभिः ४
 रश्मिमतः सूर्यस्य मरीचिभिः
 दिशेति शेषं विपुस्फुरे वजा
 से सूर्यः २

किरातशस्त्रेषु संक्रांतमूर्त
 मिः मरीचिभिः

उद्धूठेन उन्नेतेन वक्षस्थितिमा धनं एकं दिगु र्वेयेन विभुः २
 विरुषं आकृ णं प्रतएव विस्फारितं निघ्नोचितं आपमंडलं येन विभुः १

१०६

आयतं विस्तृतं पक्षद्वयं पार्श्वद्वयं वित्तै स्पमहिम्ना
 व्याप्ते सूर्यः १

गणनां मध्यगः विविभुः उपरि उपरि स्थितः इव वभौ सर्वान्न त ह्यत तया ललित इत्यर्थः १

जगत्त्रयेतेन प्रहं पूर्विकया प्रहं मरुमिकया प्रहं पूर्वं प्रहं पूर्वं यि यासु
मिः या तु मिः शुभिः गणैः २

समविष्टेषु तुल्यविक्रमैः ग
णैः २

मायतं वभौ विभुर्गणना मुपरीव मध्यगः ३१ सुगे
षु दुर्गेषु च तुल्यविक्रमैर्जवा देहं पूर्विकया यि यासु
भिः गणै रविधेदतिरुद्धं मा वभौ वनंति रुद्धा समि
वा कुलाकुलं ३२ तिरोहितं शुभ्रानि कुंजर रोधसः
समम्भुवानां सह सातिरिक्तताम् किरात सत्यै र
विधायै रे यि ता भुवः क्षणं निम्नतये वभेजिरे ३३
एषू रूपयस्त च हल्लता ततिर्जवा नित्ता घूर्णति

तिरुद्धा एव वभौ वनं ३
आच्छादितः शुभ्रानि कुंजः रोधसो
तः यस्मिन् ४

भुवः क्षणमात्रं निम्नतये वभेजिरे सेवितवान् २
एषु दीर्घः उरुमहतः पर्यस्तः विस्त्रितः बहुल्यतां ततिः चक्रिः सहस्रसमूहः १
जगन्निर्लेन घूर्णितः कंपितः शालचंदनाय स्यात् ५

१०७ कि०

गणपिपात्रां संहतिः सूरः वनात्रिप्रवां कीदृशं चकार

आशं दहंते

पदितः समंतात् प्रसरन् विलाप

प२

१४

शालचंदना गणपिपात्रां परितः प्रसारिणी वनान्य

वां कीदृशं चकार संहतिः ३४ ततः सदपं प्रतनुं तस्य

यामैदं श्रुतिक्षामं निर्वैकवारणं परिज्वलंतं निधना

यभूमे तं दहंतं मां शा इव जातवेदसम् ३५ अना

दरोपातधत्ते कसायकं जयेनुकूले सुहृदीव सस्य

हम् शनैरपूर्णप्रतिकारपेशले निवेशयंतं नयने

वल्लोदधौ ३६ निषर्णमापत्प्रतिकारकारणेश

वल्लोदधौ शनैर्मंदं मंदं नयने निवेशयंतं १ शरासूत्रे निषर्णं ३ परिच्छं ९

महश्रुतिनाक्षामं दुर्बलं एकवार
एव स्थितं ३
महता निधना यः श्रुतिमिव स्थितं

तपस्यया प्रतनुं स्तुष्टं २

१०७

अंतकयुतिचमदीपिंविभ्रतं२
५२

स्थिर

दंष्ट्रिणः नराहस्यधत्तु
पेयुषिंयुतिं४

रासने धैर्यं इवा न पायिनि अलंध्य नीमं प्रकृतां व
पि तं निवातनिः कं पमिवा पतिम् ३७ उ
पेयुषी विभ्रतं मं तं क युतिं वधाद् दूरे पतितस्य दं
ष्ट्रिणः पुरसमावेदित सत्यमुं द्विजैः पतिं पशुनां
मिव हूतं मध्वरे ३८ निजेन नीतं विजितान्यगै
रवंगभीरतां धैर्यं गुणेन भूयसा वनोदयेनैव घ
नो रुर्विरुधा समं धकारी कृतं मुत्तमाचले ३९

आपगपतिं समुद्रयेव स्थि
तं २

निजेन धैर्यं गुणेन गभीरतां नीतं प्राप्तं २

तत्रार्जुनपक्षे दुष्कराजकार्त्तवात्समुद्धर्तुमिच्छुः

समुद्धर्तुमिच्छुः

दुष्टैः भारवतीं जगतीं

वसस्पृशवस्केपं १

स्फुल्लभागीयां १

१० ट कि०

वक्षसा उपलसितं २

मनुष्याभावेति पुरातनं पुरुषं
विष्णुमिव स्थितं ३

महर्षमस्केधमनूनकंधारं बह्विजलावप्रघनेन व
क्षसा समुज्जिहीषुं जगतीं महर्षमं महावराहं
महतो एवा दिवं ४० हरिन्मणिश्याममुदंगवि
महं प्रकाशमानं परिभूय देहिनः मनुष्यभावे
पुरुषं पुरातनं स्थितं जलादर्शैर्वा शुमालिनं
४१ गुरुक्रियारंभफलैर्लंकृतं गतिं प्रतापस्य ज
गत्प्रमाथिनः गणसमासेदुरनीलकाजिनं

जगत्प्रमाथिनः दिवस्पगणः प्रतिलकाजिनं प्रजुनं समासेदुः प्राप ९

१४

उत्तमशरीरं ३

जलादर्शैर्वा ३

१०८

तोयभरिताः मेघाः महाबलेन
न तमिव १

महानुभावः पौरुषं प्रतिहंती

महोच्चलं तोयघनाघतौ इव ४२ अष्टभिः कुलकं

यथा स्वर्गं शंसितविक्रमाः पुरा मुनिप्रभावात् २ मुनिप्रभावात् स एवात्स्य
प्रतिदीनतां ययुः २

क्षततेजसः परे ययुः क्षणाद् प्रतिपत्तिदीनतां मह
नुभावः प्रतिहंति पौरुषं - ४३ ततः प्रजह्रे सममेव त

तत्र तैरपेक्षिता यो न्यवलोपपत्तिभिः महोदया
नामपि संहवृत्तितां साहायसाध्या प्रदिशन्ति सि
द्धयः ४४ किरातसैन्यादुरुन्वापनोदितां समं

तदनंतरं तैरकिरातैः समं य प्रजह्रे ४

१०५ कि०

पर्वतस्थ ३

शीलीमुखः बाणः समसमुपेतुः १ गंभीरध्विद्वेषु

१४

धनुशब्देन ४

समुपेतुं रूपांतरं हसः महावनाद्दुःखनसः स्वगाइवे
एव तपत्रध्वनयः शिलीमुखा ४५ गभीरं रंध्रेषु
भ्रशं महीभूतः प्रतिस्वनेनैक न्नदितेन सानुषु धनुः
निर्तां देन जैवा दुपेयुषा विभज्यमाना इव दध्वनुर्दि
शः ४६ विधूनयं तीगहनानि भूरुहांति रोहितोपं
तनभोदिगंतरा महीयसी वष्टिरिवानिलेरिता
रवं वितेने गैणमार्गणावलिः ४७ त्रयीमृतू

शु २

दिशः १ ध्वनः ४

गणमार्गणावलिः रवं वितेने १

१०५

अनिलाग्निः अर्जुनस्य अर्तुः एतन्वयी वपुर्विनोसपयाति १

रणाय प्रहृष्यतः
नेदितः २

नामनि लोकाग्निः स तः प्रयाति पोषं वपुर्विप्रहृष्यतः
रणाय जिह्वा विदुषं वसुधं घनत्वमीयं शिथिले
नवर्मण ४८ पतत्सुशस्त्रेषु वितत्येरोधसी स
मेततं तस्य धनुर्दुधूषतः सरोषं मुल्कं वपपात
भीषणं बलेषु दृष्टिं विनिपातशंसिनी ४९
दिशः समूहं निर्वविक्षिपन्निव प्रभां रवेर्शकुलय
निर्वानितं मुनिप्रयातक्षयकालदारुणः क्षि

शिथिलेन वर्मणा पतन्त्ये

तिस्रसैलां च लयान्तिवेषुभिः ५० विमुक्तमाशं
 सितशत्रुनिर्जयैरनेकमेकावसरं वनेचरैः मुनिः
 र्जघानां युधमंतराशरैः क्रियाफलं काल इवातिपा
 तितः ५१ गतैः परेषां मविभा विनीयतां निवारय
 द्विर्विपदं विदूरगैः भृशं बभूवो पचितो बहूत्स
 लैः शरैरुपायैरिव पांडुनंदनः ५२ दिवः पथि
 व्याः ककुभां नुमं उलात्पतंति विम्बादुदतिगतेज

सः सकृद्विष्णुर्वाद्यकार्मुकान्मुनेः शराः शरीर
रादिति मे निरेगणाः ५३ गणधिपानामविधा
यनिर्गतैः परासुतामर्मविदारणैरपि जगद्दीप्ति
येहिमवानधोमुखैः कृतापराधैरिव तस्य पत्रिभिः
५४ द्विषां क्षतीर्याप्रथमेशिलीमुखाः विभिषदे
हावरणान्निचक्रिरे नन्तासुपेतैर्विशिष्येपुनर्म
नेरुंतुदत्तं महतां ह्यगोचरः ५५ समुद्रितायां

सि१

वदरातिनिर्वतीसहैवचापान्मुनिवाणसंरुतिः
 प्रभाहिमांशोरिवपंकजावलिनिनायसंकोचमुमा
 पतेऽश्रुमुं ५६ अजिह्ममोजिह्वममोघमलमं
 क्रियासुवह्नीषुपथग्नियोजितम् प्रसेहिरेसा
 धयितुंनसादिताः शरौघमुत्साहमिवास्पेविद्धिषः
 ५७ शिवध्वजिन्यः प्रतियोधमग्रतः स्फुरंतमु
 जेषुमयूरमालिनं तमेकमेकस्यमनेकदेशागा

प्रलंबकोपादिविषयक संमतः श्रायता
ग ५४ ता शरीरो घे २

मुनेः शरीरो घे ए विधू नि तं कं पितं तद्वले १

तत्त्वले साझे न संजिनीं न
विधिं न्नां भ्रांतिं रघा घ प्राप १

निदधुर्कं युगपत्प्रजा इव ५८ मुने शरीरो घे ए तं दु
मरं रुसा प्रलंबकोपादिविषयगायता विधू नि
तं भ्रांतिं मियाय संग ^{अमुं पिता} नीं मरु निले नैव निदध
जेरजः ५८ तपो बले नैव विधाय भूयसी स्तनूं
रं दश्या स्थिदी पूर्ण निरस्यते अमुख्यमाया विहि
तं निरुत्ति नः प्रतीय मा गत्य कि मुस्य मा युधम् ६
रुता गुणै रस्य भये न वा मुने स्ति रा हि ताः स्थि त्र ह

११२ कि०

रंति देवताः कथं वामी संततमेव सायका भवंत्य
नेके जलधेरिवोर्मयः ६१ जयेन कैश्चिद्विरेम
दं यं रणाद्भवेद्विस्वस्ति च रात्र रात्र वा तता
पकीर्णं हरिस्तनुमार्गैरिति प्रतर्ककुलिताप
ताकिनी ॥ ६२ ॥ विशेषकं ॥ अमर्षिण कृत्यमि
वक्षमाश्रयं मदीयते नैव हितं प्रियं वचः वली
यसा तद्विधी नैव पौरुषं वलं निरस्तं नरराजजि

१४

कश्चित् इति प्रमेय

११२

स्मृता ६३ प्रतिदिशं प्लवगाधिपलक्ष्मणावि
 शिखसंतितापितमूर्तिभिः रविकरग्लपितैरि
 ववारिभिः शिववलेः परिमंडलतांददे ६४ प्र
 विततिशरजालं छन्नविश्वं तशले विधुवतिधा
 नुराविर्मणलं पांडुसूक्तौ कथंमपि जयलक्ष्मी
 भूतिभीताविरातुं विषमनयनसेनापक्षपातं
 विषेह ६५

शशाङ्क

अनुशास

गणेशोऽप्रमथेः ईशानं स्थापितं शिवं
पुते वा तिनं कीतिभावः अपश
झि। विमंश झि विवत्र कथय
झि विवेस्य र्थः रणात् निवर्तते
३

केतोक्तः ध्याजीकृतः उद्योः महान् बाजरोधेन तं नरं कपि बाजमिस्यर्थः १
तदीयां दुर्दशां दृष्ट्वा रूपविष्टो भूदिस्यर्थः १

१५

स्वन्तिताध्यस्ताः प्रासंश जीनता
 शायस्यां तथा २ वाजयाशाह
 जेतु मिधायस्यां तथा २

९९३

येया यात व्या या न साध्यः
 व्या तनेन जेतुं शक्यः गजादिला
 भः तथा अये या प्रया
 त व्या या न वि नैव साध्यः वि
 ना या तु नेन जेतुं शक्यः स्व
 एण्दि ला भ मि स्यः ते वा द्य
 ना ये या ये या नां य दायं स्व
 एण् गजादि ला भं या ति प्राप्नो
 ती ति ये या ये या ययः धन
 सं पन्न रि स्यः सः अर्जुनः ४

ननु शत्रुषु कथं कुरुणत वा ॥ आस्थां यत्नं आलं व्यप्रतिषु विषये प्रतु कं पया दयया मरुतां म
 तास्यं प्रनुभावत् प्रभावमिदं व्यक्तिं स्फुटतां प्रायति प्राप्नोती ॥ ततः स्वयं तस्य जिज्ञिते बुकुरु
 प्रसिना सतवर्तत इति सासिः सख्यः ३ प्रसूत प्राणान् सुवति प्रेरयति सुसुको वाणाः सुप्रेर ए इति धातोः प्रसुप्तिः
 सतवर्तत इति सासुसः सवाण रि स्यः ३ प्रसंते क्षिप्यंते शरा अनेने यसाधनुः प्रसुक्षेपे धातोः प्रासेन सतवर्तत
 इति सासः सवापः सर्वत्र ते
 न सहेति ३

तौ त्रैर्वनरं नरं ॥ ३ ॥ अंतयमकं ॥ आस्थां मालेव
 नीतेषु वशं क्षुदे व्यरातिषु ॥ व्यक्तिं मायाति महतां
 मारुत्स्यमनुकेपया ॥ ४ ॥ सै सौ सिः सा सुसुः सौ सो
 येया येया यया ययः ॥ ल लौ लीलं लैलौः लैलः
 शशी शशि शुशीः शशन् ॥ ५ ॥ एक व्यञ्जनपादः ॥
 वासजितं यतश्चैता नंदमैवा न्वियासः ॥ नतिवी
 उयितुं भग्नानि अति हिमहौ जसः ॥ ६ ॥ अर्थमे

अयं सुभावतुं देवं याति प्राप्नोतीत्ययः भाग्यवानि स्यः सोर्जुनः अयः सुभावतो विधि रियमरः ४
 शशिनः चंद्रस्य ईशः शशीशः शिवः तस्य शिशुः स्कंदः तं प्रणतिं तिनस्तीति शशी शशि शुशीः सोर्जुनः
 शशन् सत्पु तगतिं कुर्वन्सु लीलां शोभां ललौ प्रापला प्राप्नोतीति धातोः ३

अथ ललति विलसतीति ल
 लेः लल विलासे तथा अलो
 लेः प्रत्यपलः स्फिर रि स्य
 यः ४
 सोर्जुनः वासजितं
 य २ भया लिखं यथा तथा
 यतः गधतः पलायमाना
 त्रि स्यः एता गणान् मंद
 मेव प्रन्विषाद्य प्रगुजगा
 म २

रंत व्यं रमणीयं संयतं युद्धं समरे रंत व्यसंयतो ये वां ते समरं तव्य संयतः श्री गुरु त्वसंगरा इति ते वां गणनां संबोधनं ते समरं तव्य संयतः
 तै गणः यूयमिति शेषः समरं संग्रामं माविता सिद्धि मासु जेत ॥ क्षुणाः संमर्दिताः असुरगणः यैस्तैर्भवति इति शेषः किं किमर्थं यशः
 क्षुतं नाशितं नैतद्युक्तमिह सर्वः कैरिव अगले रिव गले भ्यो अत्रै रिव मनुष्यादिभि रिवेत्यर्थः ॥ ८ ॥

११४ कि०

अहंरसिगं के रति विद्या रयामि रतीति किं युष्माकमिति शेषः अशं
 युद्धं केन श्याम्यति केने पय न श्याम्यति कीदृशं अशं वा
 तैः अर्जुन शरैः समा सक्तं समा संनि तं उ त्त न मिह सर्वः की
 दृशैः वा तैः वा तैः ध्वनि मद्भिः बल शरैः इति धातोः कथं भूता
 नां युष्माकं वने अरणे मार्जमार्जं मृग संवधि नीं मार्जं प
 धानं उपेयुषा नां प्राप्ता नां हरि एव त्पलायमाना नापि ह
 र्यः कीदृशं वने वन सदा वने वराणां प्रवने रक्षके ॥ १० ॥

हसता सा त्रिस्थिते न स्थिर कीर्तिता ॥ सेना न्याते ॥
 जगदिरे किं विदा य सने तसा ॥ ७ ॥ निरोध्यः ॥
 मा विहासि षं समरं समरं तव्य संयते ॥ क्षतं क्षुण्ण
 सुरगणै रंगणै रिव किं यशः ॥ ८ ॥ विवस्वदमु
 संश्लेष द्विगुणी कृत ते जसः ॥ ९ ॥ वनेऽवने वन
 सदां मार्गं मार्गं मुपेयुषां ॥ वा ऐर्वा ऐः समा सतं
 शं के शं के न श्याम्यति ॥ १० ॥ पादादियमकः ॥ ११ ॥
 अमी वां मेघ मुं कीर्ण ह संती वं महासयैः ३ । वृष्टिः

१५

सर्व किरण संपर्के न द्विगुणी कृता
 त्रि तेनां सिधे वां ते तयो ताः मो
 दं व्यथं तु कीर्णः उद्धता युधाः वो
 युष्माकं प्रसी मता सयः मतानु
 भावाः ह संती वे सु त्रे क्षा किं प
 लायमाना नां स्वके रिति ता सः ९

वने वराणां रक्षके एवं भूते वने हरिण संवधि नीं मार्जं उपेयुषां युष्माकमिति शेषः वा तै ध्वनि मद्भिः
 एवं भूतैः वा तैः शरैः समा सक्तं संभूतं ॥ शं दुःखं केने पयो न श्याम्यति इति अहं शं के ॥ १० ॥

११४

पर्वताकारः राक्षसः न ३

प्रभिनवप्रयत्नः नवः नवीनः
आभोज्यत्वं यस्य सः राजसः ३

पातितोतुंगमाहात्म्यैः संरुतायतकीर्तिभिः ॥ गु
र्वीकामापदंरुतुं कृतमायति सारुसम् ॥ ११ ॥
नासुरोयं नवा नगो धरं संस्थो न राक्षसः ॥ ना
सुखोयं नवा भोगो धरणि स्थो हि राजसः ॥ १२ ॥
मंदमस्य निषुलतां कृपया मुनिरेध्वैः ॥ प्रै ३
दह्योगतावहं जघनेषु पशूनिव ॥ १३ ॥ भि
॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ ॥

११५ कि०

न नो न नु न्नो नु न्नो नो न न न न न न न नु ॥

नुन्ने^{१५} नुन्ने^{१६} ननुन्ने^{१७} नो^{१८} ना^{१९} ने^{२०} ननु^{२१} ननुन्ने^{२२} नुत्^{२३} ॥ १४ ॥

एकव्यञ्जकः ॥ वरं कृतध्वस्तगुण दसंतमगुणः

पुमान् ॥ प्रहृष्टमणिश्रेयान्तंकारश्चुतोप

लः॥१५॥ स्पंदनां नोचतुरगाः सुरभावा विपतयः

स्यंदनो ज्योतिरगाः सुरेभावां विपन्नयः ॥ १६ ॥ यमव

॥ पश्चिमायनमः ॥ ॥ ॥

एवेति भावः श्रेष्ठस्यैव भवतां पराभवः किंतु प्रपि पश्य न ॥०॥ नून नूनान्
प्रति नूनान् प्रति पीडितानि ह्यर्थः नृदति पीडयति इति नून नूनान् प्रति पीडि
त पीडकः प्रतेना निर्वेषो न भवति ॥ पीडितस्य पीडनं कर्तव्यमिति निबोधत ॥ ११

११५
 ॥ अतिभावः ॥ प्रयोज्यमस्ति ॥ अंशु
 ॥ अतिभावः ॥ प्रयोज्यमस्ति ॥ अंशु
 ॥ अतिभावः ॥ प्रयोज्यमस्ति ॥ अंशु
 ॥ अतिभावः ॥ प्रयोज्यमस्ति ॥ अंशु

स्मरेपितुं जेशः पूयं अस्मिन् शैले किं तथा कुलितया उपलक्षिताः संतः किं विदिशः जेतुं याति गधत् ३

भवद्भिर्धुनां राति परिहापित पौरुषेः ॥ हृदैरिवा
कनिष्ठीतैः प्रासः पंकोदुरुतरः ॥ १७ ॥ वेत्रशाककु
जेशेलेले शैजे कुकेशात्रवे ॥ यात किं विदिशे जे
तुं तुं जेशेदि वि किं तथा ॥ १८ ॥ प्रतिलोमानु
लोमपादः ॥ अयं वैः लैव्यमापन्तान् दृष्टपृष्ठान्
रातिना ॥ वां छतीशं क्रमुता आरान् दारानि वनि
गेपितुं ॥ १९ ॥ ननु होमयतां राघोघोरां नयम

नलेशेन स्तोत्रेन कपते जेतुं
इह लेशे जेतुं संतां कपते शैले
३

नकोकते नादते इह कुकः शात्र
वः शत्रुयस्मिन् शैले शत्रुशत्रु
रहिते सूर्यः ३

अथप्रदः

तयप्रदातश्चवदप्रतेतयदातवदा

एतादृशाः यूपमिति शेषः चतसृतिरेवेनुपस्थायां न दायत किं न शुद्धत का कुर्यानुसंधेयः देवशोधने

११६ कि०

१५

होनून ॥ तयदा तवदाभीमा माभीदावतदायत ॥ २० ॥

प्रति लोमा नुलोमपादः ॥ किं सताया सदेवत्वमा

नुष्यकपरिग्रहेः ॥ ज्वलिता न्यगुलैर्गुर्वी स्थिता

तेजसिमानिता ॥ २१ ॥ निशिता सिरतोभीको न्ये

जेते मरणरुच्या ॥ सारतो न विरोधी नः स्याभासो

भरवानुत ॥ २२ ॥ तनुवारं सोभास्या नधीरोविन

तोरसा ॥ आरुणारमते जने कोभी तोरसिता शिति ॥ २३ ॥

अधिकं ईयतिकं पयसि सति

रिदशः नोऽस्माकं विरोधी शत्रुः स
रतो वलतः न न्येजेते न केपते न
नेलसी सूर्यः प्रतो भवति रवि
स्था तयमेव न च लितमिति
भावः ३

भर कः गतः भीतं भयं यस्य भयं रतः स नृ

रासि ते न शब्देन स्रज्जाति मसतीति इति शि
निशब्देन विष्णुप्रतापिणी सूर्यः जने मुद्धे

११६

देवान् प्राकृतयति उद्दीपयति उत्साहयतीति तस्मिन् देवाका नति ॥०॥ कावादः इव त्वोपावाकं कलहं ईषत् शब्दस्येति क्रोदेशः तद्वतिकावादे ॥०॥
 बाहिकापर्ययेन भारोद्धृतं वाहिकया सुष्ठु प्रश्वकान् परान्नाजहीतो अभियुक्त इति वाहिका स्वश्व काहा तस्मिन् वाहिका स्वश्व काहि
 वाहिकया भारोद्धृतं कियया सुष्ठु प्रश्वानां काहुगमनं यस्मिन् आहुवे ओ हाउ मताविति धाते निप्रसपः आतो धाते रिप्ता का
 रलोपः वाशङ्क आये ॥०॥ कं मद्दोदकं आकिरतीति काकारः मद् आ वि एः इभन्ताः गजघटाः यस्मिन् काकारे भन्तरे ॥०॥

प्रतिलोमानुलोमश्च श्लोकद्वयं ॥ निर्भिन्नपातिता
श्रीयति रुद्धरथवर्त्मनि ॥ हतद्विपनगच्छतं रु
धिरा मुनदाकुले ॥ २४ ॥ देवाकान्तिकावादे वा
हिका स्वस्व काहेवा ॥ काकारे भभरे काकाः निस्वभवा
व्यभंति ॥ २५ ॥ सर्वतोभद्रं ॥ स सत्वरतिदेनियं स दारा
मर्षनां शिनी ॥ हराधिक क सन्नादे रमै कं म कर्षति
॥ २६ ॥ अर्द्धभ्रमकः ॥ प्रवृत्तशवर्वैस्त तुरगाद्वीहसा

स ३

सत्वरानां सभमानां प्रमर्ष
 नासन् क्रोधनाशनं यस्मिन्

हरया उत्साहेनाधिकं क संतः विभ संतः नादा यत्र
 आतवे २

२१

रमयतीति रमकस्त प्रावो रमकं रमणियं तं प्रम
 र्षति प्रपनु रति इति रण कर्मण पर रंजकं दूरी करोति २

काकारवकाकां गृह्णीति लक्षण्यतेषां संबोधने ॥ रुका
 काः ॥ काकरव निंदकाः ॥ निरुक्ताः निरुक्ताः प्रवृत्ताः
 सत्वरानां सभमानां प्रमर्षनां शिनी ॥ हराधिक क सन्नादे रमै कं म कर्षति
 प्रवृत्तशवर्वैस्त तुरगाद्वीहसा ॥ २५ ॥
 आतवे २

माहतेन प्रापूर्णे स्मृतिः तेषां या निविकु कानि शब्दानि तेर्ततासादिनः प्रश्नोरोहायत्रादेव

११७ कि०

१५

रथो॥ माहता पूर्णतूलीर विकुष्ट हतसादिनि॥ २०॥
आसुरे लोकवित्रासविधायिनि महाहवे॥ युष्मा
भिर्न नति नीतं निरसमिह पोरुषं॥ २१॥ कुलकं
इति सौ सति सेनाभ्यां गच्छतस्तान्नेकधा॥ निविध्य
हसतां कंचित् तस्ये तत्रांधकारिणो॥ २२॥ निरोद्ध
मुनीषु दहनात्तमान् लज्जयानि विद्यंतः॥ शिवः
प्रल्लादयामास तान्निषेधं हि माम्मुता॥ २३॥ दूनां

मुने शिवः एव हतः तेन
तमान् गणान्

लज्जयानि विद्यंतः तान्

कंपिताः शरतसाः श्वरः १

निषेधो माह दमापलायतेति निवारणवचनं स ए
व हि म्वावुशीतो दवं तेन तान् गणान् शिवः प्रल्लादयामास १

११७

स १

निःशब्दः १

परतीरमेव प्राप्य कूलमिदं ३

रिवत्तादूना निरेभा वहु मे निरे ॥ भीताः शितशः ॥ रा
भीताः शंकरं तत्र शंकरं ॥ ३१ ॥ महेषु जलधौ शत्रो
वर्तमाना दुरुत्तरे ॥ प्राप्य पारमिवेशान मा शश्वाप्त
पताकिनी ॥ ३२ ॥ सैव भार रणपेतां च मूं पश्चादव
स्थिताम् ॥ पुरः सूर्यादपाव तां छाया मिव मत्ततरुः
॥ ३३ ॥ मुञ्जे तीक्ष्ण शरान् जिह्मोपि नाकश्चन पूरितः
॥ दध्वा न ध्वनयन्तां शाः स्फुटन्निव धरधरः ॥ ३४ ॥

इंद्रकीलः स्फुटन्निव विदीर्ण निव दध्वा न शङ्ख चकार १

शितशरैः मृभीता अभिव्यक्ताः १

प्राप्तिस्म सावधानं वभूवे
सर्पः ३

रणा निवत्तां ४

७ रः प्रगे स्थितः महातरुं ध्यायामि
यमकावभार ३

सः शिवः नमूं वभार धारया मास
नमुमुने सूर्यः ४

११८ कि०

चित्रसंस्था चित्राकाराः चित्रवर्णः आकाराः स्वरूपाः येषां पुनः विस्मयेन संक्रमेण अचलातिश्रुताः संतः अतएव चित्रसंस्था
चित्रलेखिताः अचलापर्विता इव तयोः शिवपंडितो युद्धं ते गणाः ६६ शुः ॥ ३५ ॥

ध्यामोहतामोहं कुर्वता पिनाकिना २

१५

तदुणादृशुं भीमं चित्रसंस्था इवाचलाः ॥ विस्मये
नतयोः युद्धं चित्रसंस्था इवाचलाः ॥ ३५ ॥ परिमोह
यमा एनशिष्वा लाघवलीलया ॥ त्रेह्वी विशि
खश्रेणीः परिजने पिनाकिना ॥ ३६ ॥ अवयवपत्रि
एः शंभोः सायकैरवसायकैः ॥ पांडवः परिचक्राम
शिक्षयारण शिक्षया ॥ ३७ ॥ चारचंचुश्चिरारे
वीचंच श्रीरुच्यारुच्यः ॥ चचाररुचिरश्चारुचा

त्रिहोर्नस्येयं त्रेह्वी वाए
पंतीः परिजने निरस्ता ३

पांडवोर्जुनः शिक्षया उत्साहेन
रुचिद्ययारणभ्यसेन द्वा
भ्यां परिचक्राम चचारगमनं
रुतावानि सर्थः ३

अभ्यासपाठवातिशयेन हेतुना ३

अवसानकैः ३

परिजितवशं कं
परिजितवशं कं
परिजितवशं कं
परिजितवशं कं
परिजितवशं कं
परिजितवशं कं
परिजितवशं कं
परिजितवशं कं
परिजितवशं कं
परिजितवशं कं

वितः युक्तः चारचंचुः ॥ १०॥ चिरमोरेचयति रितीकरोति शत्रून् निति चिरारे वी ॥ १०॥ चंचतः चंचतः ॥
प्रभया चंच श्रीरुच्यारोचतशतिरुच्यः शोभमानः ॥ १०॥ रुचिरः सुंदरः ॥ १०॥ चंचर्यते भवं चरती
मयस्य चंचुगे च शमा चरितः ॥ १०॥ एतादृशः सः मुनिः चारुसाधु यथाभवति तथा चारैश्चक्रा ॥
योर्धनुः चारः प्रियातु वक्षेस्मा रुतौ वंधोपसर्पयोरिति विष्णुः ॥ द्वादशः ॥ ३३ ॥

११८

सां प्राः सचनारसार्थः

रैराचारचंचुरः ॥ ३८ ॥ **छद्महारः दिव्यजनः ॥** स्फु
रत्पिशंगमौर्वीकंधूनानः संचरुधनुः ॥ धत्ते
ल्का नलयोगेन तुल्यं मं शुभं तावभौ ॥ ३८ ॥
पार्थवाणाः पशुपते शिवं वुर्विशिरवावलिम् ॥
पयोमुच्यं ईश्वरं ध्याः सावित्रीं मं शुभं संहति ॥ ४० ॥
शरवद्विधिव्यूयौर्वीमुदसां सव्यसाचिना ॥ कुरे
धं मार्गलौमार्गं तपस्यं त्रिलोचनं ॥ ४१ ॥ तेनैव

न१

सां प्राः सचनारसार्थः

सवितुः सूर्यस्य इमां सावित्रीं

कुरु

तेन शिवेन शत्रुं कुरुष्वैव
विशिषाः वा एतः नव्याते निरे
न विदिषिरे विदुः न विदि
विरे ११०

मियोमार्जनं निराकरणं तदेव फलं प्रयोजनं येषां तान्मानना निमुरत्नानि चेष्टांते विशिष्टाः १

११ ए कि०

तेनिरेभी मांभी मांर्जन फला ~~फल~~ नताः ॥ नतां
नुकं प्यविशिष्टाः शिखा धर जगत्ससः ॥ ४२ ॥ का
यी जमकं ॥ युविय कामिनी तार संराव विहितश्रु
तिः ॥ हेमिषु माता शुभमे विद्युतामिव संरुतिः
॥ ४२ ॥ गूढ चतुर्थपादः ॥ विलंघ्य पत्रिणां पतिः
भिन्नः शिवशिलीमुखैः ज्ञायेवीर्यं समाश्रितं
चकंपेन कपिध्वजः ४४ जगती शरणे युक्तो ह

जगत्संसारे ईशरे शिवरे युक्तः पदः १ जगती शरणे मरुते युक्तः नागरजो एतव एः २ जग
ती पृथ्वी तस्याः शरणे रक्षणे दैवे नितिशेषः युक्तः नागरजः शेषः ३ ॥ १

१५

शिखाधरा मयूरस्तेषु जातानि कि
स्याधरजातिवर्तुस्तानि वासां
सीव वासां सि पद्माचेष्टांते विशि
ष्टाः १

निजशरावलिं विलंघ्य शिववाणे
ज्जयः प्रसस्यं वीर्यं समाश्रितं २

११ ए

हुरिः इव सिंहः इव कंतः पार्थः तूरी
 एं सिंहानो कंतः प्रावत दाना
 त्प्रियः एरावणः ॥ हरिकंतः कृ
 ष्णप्रियः शेषः १

सुदुःखातिप्रजाः पुष्पातिमुधातथाप्रसितः कुष्णवर्णः पार्थः ॥०॥ सुधातेपद्रव्यविशेषः तद्वत्सितः धवलः एरावण इति ॥०॥
 तथा सुधया प्रमत्तेन सितः धवलः शेषः १ ॥ "दाने धनं तं वर्धतीति धनप्रदः पार्थः तथा दाने मदं वर्धतीति मदप्रावीहस्सी ॥
 ॥ तथा दाने प्रमत्तेन वर्धतीति प्रमत्तप्रावी शेषः १ ॥

रिंकंतः सुधांसितः ॥ दानवर्षी कृत्तांशं सोनागरा
 जं इवावभौ ॥ ४५ ॥ प्रथमत्रयवाची ॥ विफलीकृत
 जलस्य क्षतवाणस्य शंभुना ॥ गं दीवधन्वनः खे
 भ्यो निश्च्यारं कृताशनः ॥ ४६ ॥ संपिशंगजराव
 लितः किरन्तु कृते जः परमे एमन्युना ॥ ज्वलितौ
 वधिजातयेदसाहिमशैलेन समं विदियुते ॥ ४७
 शतशो विकिरवा नैव द्योतयन् भृशमसैराणवेगगणलि

क्षिपन्मृग

कृतशंसः कृतजिगीषा पार्थः
 नागराजः इव एरावतः इव
 तथा शेषः इव वभौ शुभ्रः १
 गं दीवधनुर्यस्य तस्य गं दीव
 धन्वनः अर्जुनस्य खेभ्यो इन्द्रि
 यरं प्रेभ्यः कृताशनः अजितः नि
 अक्राम नि कंतः क्रोधादिति भा
 वः २

खंड्यते १

१२० कि०

निजां इति शेषः स्वकीया मिथुयः अनिवार्यनीर्यतां प्रथयन् दर्शयन् सः १

अघातुकं प्रसारकं रं प्रजिघास प्रयुज्य १

शंभोर्धनुर्मंडलतः प्रवृत्तं तिस्रस्तंतं रं निवारयिष्यात् सः २

शरजालधायकं तं युक्तं धरित्रीं विदधे अक्षरोदिसः ३

१५

ने॥ प्रथयन् निवार्यनीर्यतां प्रजिघासेषुर्मघा॥
तुकं शिवः ॥ ४८ ॥ शंभोर्धनुर्मंडलतः एव
तंतं मेडुलौदं शुभिवं शुभर्तुः ॥ निवारयिष्यान्वि
दधे शिताश्वः किलीमुख धायकं तंधरित्री ॥
४८ ॥ घनं विदार्यार्जुनवाणं पूगं ससार
वाणं युगलोचनस्य ॥ घनं विदार्यार्जुनवा
णं पूगं ससारवाणं युगलोचनस्य ॥ ५० ॥

नलोचने नरायणे रश्मिना
ससारवाणः नयुज्यते नरायणे
अर्जुनः ककुभलक्ष्मः ॥

शरः ताभ्यं सरवर्तत इति
विदार्य लोता विशेषणघनं सारं ॥
विदार्य लोता विशेषणघनं सारं ॥ ५० ॥

१२०

नस्य अर्जुनविषयस्यैवार्थः अयुगलोचनस्य विषयनेत्रस्य शिवस्य ॥ सारः स्थैर्यं वाणः शरः ताभ्यं सरवर्तत इति
कोपी युक् प्रसंगः वाणः शरः घनं सारं अर्जुनस्य वाणं पूगं शरं तं विदार्य विभिन्नं ॥ ५० ॥
सैवैकाः पूगः क्रमकाः तेषां विभाषा नक्षत्र एत एधान्येति द्वंद्वैकवद्भावः अर्जुनवाणं पूगं ससार

वतुषाः प्रतेकप्रकारेण प्राशुपातिनाः शीघ्रपातिनाः मेहेषून्वाणान् मुहुः शरैश्चैः रुजन्मंजन्सन् तथा दिशश्च प्रवारयन् आधादयन्सन् तथा

क्रियावशात् गतिवशाद् अलाचलश्चलः धनं जयः महिषि संचैः अनेको बहुरिव नुबुधे दृष्टे सूर्यः ॥ ५१ ॥
विकशमिति ॥ जगतीशस्य प्रजुनस्य मार्गणः शराः विकशं विस्तारं दयुः ॥ ५० ॥ तथा जगति लोके ईशमार्गणः शिवशराः विकशं विषमगतिमीयुः भंगमापुर
सूर्यः ॥ ५० ॥ तथा जगतीं भुवं श्यंति तनुकुर्वंतीति जगतीशः दैत्याः तां मारयंतीति जगतीशमार्गः ते च ते गणः अजगतीशमार्गणः शिवगणः

रुजन्महेषून्वतुषाः शुपातिनो मुहुः शरैश्चैरप
वारयन् दिशः ॥ चलाचलो नेक इव क्रियाव
शात्मरुषि संचैर्बुबुधे धनं जयः ॥ ५१ ॥ **विका**
शमीयुर्जगतीशमार्गणं विकशमीयुर्जगती
शमार्गणः ॥ **विकाशमीयुर्जगतीशमार्गणं**
विकाशमीयुर्जगतीशमार्गणः ॥ ५२ ॥ संपश्य
तामिति शिवेन वितायमानं लक्ष्मीवतः क्षिति

विकशमिति ॥ जगतीशस्य प्रजुनस्य मार्गणः शराः विकशं विस्तारं दयुः ॥ ५० ॥ तथा जगति लोके ईशमार्गणः शिवशराः विकशं विषमगतिमीयुः भंगमापुर
सूर्यः ॥ ५० ॥ तथा जगतीं भुवं श्यंति तनुकुर्वंतीति जगतीशः दैत्याः तां मारयंतीति जगतीशमार्गः ते च ते गणः अजगतीशमार्गणः शिवगणः
गतिर्यत्र तत्र ईशुः प्रकाशमार्गेण दिदृक्षुः सूर्यः ॥ ५२ ॥

१२९ कि०

पतेस्तनयस्य वीर्यम् अंगस्य भिन्नमपि तत्
विदां मुनीनां रोमांश्च मंचिततरं विचरां वभ
वुः ५३ ६३ ६३ ६३ ६३ ६३
इति श्री किराता र्जनियो महाकाव्ये लक्ष्मणे भार
विकृतौ हं हं युद्धं नाम पंदे नैश सर्गः ॥ १५ ॥ हं
ततः किराताधिपते रलध्वीमांजिक्रियां वीर्य
विवर्द्धमन्युः संतर्कयामास विविक्ततर्कस्त्रिं वि

१५

१२९

नित्व^१ नित्ति^२ कारणनि^३ ॥ १ ॥ मदश्रुतिशामितगं
उल्लेखः क्रामंतिविक्रान्तनराधिरूढः सहिष्मवोने
हयुधामभिज्ञानागानगेष्टायमिवाक्षिपेतः २
विचित्रयान्त्रियते^४ विभिन्नां रुच्यं रवेः केतनरत्नभा
सा महारथौघेननसंतिरुद्धापयोदमं द्रुध्वनिना
धरित्री ३ समुल्ल^५ सप्तमहा^६ निर्मालमभिस्तु
रआमरफेनपेक्ति^७ विभिन्नमया^८ दमिता^९ तनोति^{१०}

१२२ कि०

श्वीयमाशाजलधेरिवामः ४ हताहतेसुखत
भीमघोषैः समुद्रितायोधमिरभ्यमित्रम् नेह
तयः प्राप्ततद्विषः स्वविवश्वदं मुज्वलिताः पतं
ति ५ अभ्यायत संततधूम धूमं व्यापिप्रभाजा
लमियांतकस्य रजः प्रतूर्णश्वरयांगनुन्नंतने
तिनव्योमनिमातरिश्वा ६ भूरेणुनारासमधू
सरेणतिरोहितेवर्त्मनि लोचनानाम् नासत्र

१६

१२२

तेजस्विभि^१रुत्सुकाना^२महि^३प्रदोषः सुरसुन्दरीणां
७ रथांगसंक्रा^४तमस्वहेषा^५ब्रह्मतिमत्तद्विपर
वेहितानि^६ संहर्षयोगा^७दिवमूर्ध्नि^८तानिनादनिग
ह्नुति^९नदुदुभीनां^{१०} ८ अस्मिन्^{११}यशःपौरुषै^{१२}लु ७४
पानाम^{१३}रातिभिः प्रसुरसं^{१४}स्तानाम्^{१५} मूर्ध्नि^{१६}तरायं
मुकु^{१७}रादिनत्ति^{१८}ना^{१९}सारशीतं^{२०}करि^{२१}सीकरांभः^{२२} ९
असमदीना^{२३} मुप^{२४}चीयमानै^{२५}र्निवारयद्भिः^{२६} १

१२३ कि०

पदवीध्वजिन्पाः उध्यायमायंति नशो एतौ धैः
पंकेरिका श्यानघनैस्तथानि १० परिश्रुते वक्षसि दं
ति दंतैर्जोयां कशीतानभसः पतंति नेह प्रमोहं प्रियसा
हसानां मन्दारमालाविरलीकरोति ११ निर्घदि
सन्नाहमणिप्रभौ धैः परीयमाणैक रिशीकोरण
अर्कत्विषो नीलितमभ्युदेति नखण्डमाखण्डल
कार्मुकस्य १२ महीभृता पक्षवते वमिन्ना विगाह्य

१६

१२३

२१ मध्यपरवाणेन नवर्तमानानि नदंति भीममपा
 निधेरौ पद्वध्वजित्यः १३ महारथानां प्रतिदंष्ट
 नीकमधिस्यदस्य नदनमुत्थितानां अमूलनैर
 तिमन्तुनेव मातंगहस्तैर्व्रियते नपथाः १४
 धृतोत्पलापी उड्वप्रियायाः शिरोरुहाणां शिथि
 लः कपौलो नवर्हभारः पतितस्य शंको निषादि
 वक्षस्य लमातेनोति १५ निउत्सुसंहारं इवा

ल३

बापुं लिख्यं शंकुर्न सर्वला
 तोमरोत्थि यमिसमरः तोमर
 स्य २

१२४ कि०

सति १

यथा तथा

ससंख्यमकौयते जसिषु जीवितानि लोकत्र
या स्यादंनलोलजिकुं न व्यातनोत्माननमत्रम
युः १६ इयंचदुर्वोरमहारथानामाक्षिप्यवी
र्यमहतां वलानां शक्तिर्मध^{अवसीदति} स्पतिहीनयुद्धे सो
रीवतारा पतिधासि क्षितिः १७ मायास्यि देवा
मतिविभ्रमोवा ध्वस्तनुमेवीर्यमुताहमन्यः गा
डीवमुक्ताहि तथा पुरैव पराक्रमेते नशराः किरा

यस्मात् १

१६

निरस्य ३

मा ४

एवाशक्तिरासो साया शिवेत् ३

१२४

धनुः तत्रा एव क्रोचेन र्वप्रवंधेना विधेयं ध्वनितं भवति धनुः स्वयं शयं करोति र्वे सुप्ते क्षायां सकृद्वि
 रुष्टा मोर्वी वितता इव भवति एकवारं कर्षणं देव वितता इव स्थिता संधानं वा ए संधानं
 विने ववा एता संधानं वा ए समूहो वा एता उत्कर्षं तू ए दुष्कारं व्युत्स्य वर्जयिष्या इव
 कृतमिति शेषः ॥ वा एः विना संधाने नैव तू एता तस्य मेव निष्ठसु धनुः स्वयमेव स्थितेव
 संधानं कुर्वतीति भावः ॥ १९ वर्गे वा ए मोर्वी मुखे र संभेदः इव भवति वा ए मोर्वी मुखेः प्रयोजनं नास्तीति भावः तस्मात्
 ते १८ पुंसः पदे मध्यम मुत्तम स्पष्टि धेर्व कुर्वन् ध
 नुष प्रणदैः नूनं तथा नैष यथाऽस्य वैषः प्र छन्न
 मय्यूरुयते हि चेष्टा १८ धनुः प्रवंध ध्वनितं रु
 षेव सकृद्विरुष्टा विततेव मोर्वी संधानं मुत्कर्ष
 मि व व्युदस्य मुखे र संभेदः इव पवर्गे २० अंसा
 र्ववष्ट ध नतौ समाधिः शिरो धरायां रहित प्रया
 सः ध तौ विकारां सजता मुखेन प्रसाद लक्ष्मीः

ध्वनिते ॥ २० ॥

१२५ कि०

स्थिरतया कृत्वा २ लायेते १

१६

शशलां धनस्य २१ प्राप्तीयते कार्यवशा गतेषु
स्थानेषु विवर्धत यानेदतः स्थितप्रयातेषु ससौ
दवश्रलक्ष्येषु पातः सदृशः शरणम् २२ पर
स्पृहया निवरे भियोगः प्रसह्य संरक्षणमात्म
रंध्रे भीष्मोऽप्यसंभाव्यमिदं गुरौ वा न संभवये
ववनेचरेषु २३ अप्राकृतस्मात्तव दुर्मदस्य नि
र्वार्यमस्यास्त्रवलेन वीर्यम् अल्पीयसोऽप्यम

शत्रोः ३

इदं द्वयं ३

उक्तरीत्या प्रसाधारणस्य २

अस्मद्विरातस्य वीर्यमया अस्त्रवलेन निर्वार्यंति राकर्तव्यं १

१२५

इदं पूर्वोक्तं निर्धार्य २ अत्रिगार्थबीर्घः २

प्रस्थाप्योतेऽनेनेति प्रस्थापनं तदेवास्ती ३

यतुत्पद्यतेर्महापकाराहिरिवोर्विवर्द्धिः २४

संसं प्रधायैर्दर्महार्थसा रः सारविनेष्यन्सगा

एस्पशत्रोः प्रस्थापनासुं दुतेमाजैहारध्वंते

धनान ऊर्द्धवाह्यरात्रः २५ प्रसक्तदावानलधू

मधूमासंरुंधतीधामसहस्ररश्मेः महावना

नीवनिशां तमिस्त्राध्याया ततो नेशवलानिका

ली २६ आसादिता तत्प्रथमं प्रसह्य प्रगल्भ

निशसंबन्धिनीतमिस्त्रातमसंरु
तिः तमिस्त्रातुतमस्तोमरतिवि
श्वः २

प्राप्ता १

व्यातशे २

परावर्द्धिमानसन् २

प्रावर्द्धि ३

कालीकृष्णवर्णा २

१२६ कि०

निद्रा तत्प्रयमं यथा तथा प्रसवे वर्त्तते एवमपि सादिता सती प्राप्ता सती गणनां प्रतिभा प्रज्ञा शक्तिः सेवग
एः तस्य निरासं विदधे सभा इव प्रादो गणनां बुद्धि नाशं चक्रे ॥२७॥

तायाः पदवीं हरंती समेव भीमा विदधे गणनां
निद्रा निरासं प्रतिभा गुणस्य २७ गुरु स्थिरा
एषु तमवंशजत्वादि ज्ञात साराण्यं नुशीलनेन
केचिं तस्मात्प्रियं गुणानि ता नि सुहृत्कुला नी वध
नृषि तस्युः २८ कृतां तदुर्वृत इवा परेषां पुरः प्र
तिदं हि निपातुं वा स्त्रे अतर्कितं पाणितलां निवे
तुः क्रिया फलानीव तदा युधानि २९ असंस्थले

रुष्पादि फलानि व ९

असंभोजेऽपि तिपाद्याणादिभिः सतु
संश्लेषवतां तरुणां ९

१६

परिवस्यलेन ३

देवदुष्टेष्टव ३

अविद्यारितं यथा तथा २

१२६

निद्रा ३

पुरः अग्रे पंडवास्त्रे प्र नि कूलव
ति तिसति २

સ્રક્ષત પૈર્વાઃ ૭

मदेन मीलंति न यथा निचेष्टं तेनागाः २

उपविष्टः ३

तपसं निवासेः अभिवंद्यमानं ते
जः ४

केचिदमिन्द्रधैर्याः स्वधेषु संश्लेषवतां तस्मै
मदेनमीलन्यनाः सतीलं नागा इव असाकरा
निषेदुः ३० तिरोहितंदोरथशंभुमूर्ध्नि प्रणम्य
मानं तपसां निवासैः सुमेरुवप्रादिव विंशतर्क
पिशंगमुज्जैरुदियायतेजः ३१ छायां विनिर्धू
य तमोमयीं तां तस्मै स्पसं वित्तिरिवापविद्यां य
यौ विकीर्णं युतिरिंदुमोले शलोकमभ्यादिशतीग

तलस्यसंबितिः तलज्ञानं प्रविद्यामविद्यामिव मायामिवेत्यर्थः २

किरातमायया यन्तं यन्तं यन्तं
एवंभूतात्शंभुर्द्धिं सकाशात् उ
त्रैः यथा तथा तेजः उदिष्याय

गणेशः शालोकं वस्तु प्रकाशं
भ्यादिशती वितरती द्युतिः १

१२७ कि०

एभ्यः ३२ त्रिषां ततिः पाटलितां बुवाहा सा स
र्वतः पूर्वसशीवसंध्या त्रिनायतेषां द्रुतमुल्लसं
ती विनिद्रतां लोचनपंकजानि ३३ पृथग्विधा
न्यैस्त्रिविरामबुद्धांश्चाणिभूयः प्रतिवेदिरेते
मुक्तावितानेन वलारुकानां ज्योतिर्विरम्या इवा
दिग्विभागाः ३४ द्यौर्न न्ननामेव दिशं प्रसेदुः
स्फुटं विसृजे सवितुर्मयूखैः क्षयंगतां या

विक्रमं १

यामवसंरात्रौ क्षयंगतां सप्तं ३

१६

त्रिनायति ३

नक्षत्राणि ३

१२७

महासं प्रस्थापनां दुर्गमिव तस्मिन्महासं दुर्गे दिग्गारेण दिग्गजेन हव परेण शत्रुणा
शिथिलप्रयत्ने प्रत्यप्रयासे यथा तथा तस्मै भग्नोऽसि २

मिव यामवसां पुनः समीया यदि नं दिनश्रीः ३५
महासं दुर्गे शिथिल ^{यथा तथा} प्रयत्ने दिग्गारेण नैव प
रेण रुगेण भुजंगमौ सं भुजवीर्यशाली प्रबंधना
य प्रजिघां यजिष्णुः ३६ जिह्वाशता ^{त्रि} मुल्लस
यं यं जसं लसत्तडिल्लोलविधानलानि त्रा
सां निरस्तां भुजगेन्द्रसेना न भश्चरैस्तस्यैव
चरे ३७ दिग्गागरस्ता कृतिमुद्धहद्भिर्भोगैः

भुजंगवाशमिति द्विः ३
प्रतिबन्धना २

प्रकर्षणबंधना ३

भुजगेन्द्रसेना तस्यैव प्राका
शमार्गविवेकाध्यायमा
३२

१२८ कि०

१६

प्रशस्तौ सितरत्ननीलैः रराजसर्पावलिं रूत्तल
संतीतरंगमाले वनमोर्णवस्प ३८ निश्वास
धूमैः स्थगितां मुजालं फणावता मुत्तणमंड
लानां गच्छनिर्वासां वपुरभ्युवाह विलोचन
नां सुखमुत्तरस्मिः ३९ प्रतप्तचामीकरभा
सुरेण दिशः प्रकासेन विशंगमं हः निष्प्रक्रम
प्राणहरेक्षणां ज्वालां महोत्का इव लोचने

मलिनयतिस्म ३

तेजसा २

दृष्टिविषाणं सर्वानां १

१२८

भ्यः ४० आक्षिप्तसंपातमपेतशोभमुद्विधूमाकु
 लदिग्धिभागवत्तन्मोभोगिवलैरवस्थापरोपक
 र्णस्यपुरस्यभेजे ४१ तमासुचक्षुःश्रवसांसम
 हस्रेण ताक्ष्योदयकारणेन तेता नयेनेवपरो
 पजापनिवारयामासपतिश्रमनाम् ४२ ॥
 प्रतिघृतीभिः कृतमीलितानि युलोकभाजामपि
 लान्नानि गरुततां संहतिभिर्विहायः क्षण

परेषां उपजापपरकृतं मंगलभेद
 मिव ३

अंतरिक्षं १

१२८ कि०

प्रकाशमिदं विदितेने ४३ ततः सुपर्णव्रजपत्र
जन्मान्ता नागतिर्मउलयन् जेवनं जरते एतन्नी
ववियन्निनायवने ^{वृक्षान्} स्पीतीनांगहना निवायुः ४४
मनःशिलाभंगनिभेन पञ्चान्तिरुध्यमाने निव
रेण भासां व्यूढैरुरोभिः श्रविनुद्यमाने नभः स
सर्वे विपुरः स्वगतां ४५ दरीमुखैरासवरागं
ताम्रं बिकासिरुक्म छदधामपीत्वा जवानि

१६

भुक्त त एतत् १२

पञ्चात्मागे प्रीयमानं नभः ४

१२८

लापूरितसानुजालोहिमाचलः क्षीव इवाचवेपे
 ४६ प्रवतनत्तदिवसंधिदीप्तैर्नभस्तलंगांच
 पिशंगयद्भिः श्रंतर्हिताकैपरितः पतद्भिः छाया
 समाचिह्नितपिरेवनानाम् ४७ संभोगिसंघंक्ष
 यमुग्राधाम्नांसैरेननित्येविनतासुतानाम्
 महाध्वरेविध्यं पचारदोषः कर्मोत्तरणैर्वमहो
 दयेन ४८ साफल्यमस्त्रिपुषोरुषस्पृष्टत्वा

पक्षीप्रिः ३

प्रायश्चित्तेन २

कर्मस्वलनदोषः २

१३० कि०

१६

आयसा लंघने द्यतस्य सिंह
स्येव प्राकृतिर्यस्य सः ४

गते भाग्ये इवापवर्गम् अनिधनस्य प्रसभं समन्तुः
समाददे स्त्रं ज्वलनस्य जिह्मः ४८ उर्ध्वतिर
श्री नमधश्चकीर्णैर्ज्वाला सदैर्लघित मेघपंक्तिः
श्रौयं सासिंहा कृतिरुत्पपात प्राण्येत मिध्वन्निव
जातवेदाः ५० भित्तैर्वाभाभिः सवितुर्मयूखान्
ज्ज्वालविष्ववि सतस्फुलिङ्गः विदीर्यमाण
समनिनादधीरंध्वनिवितन्वन् कृशः कृशानुः ५१

कीर्त्यमाणस्य विफलतः स्म
नः पाषाणस्य योनिना ६ तत्र
तधीरंध्वनिवितन्वन् कृशः

१३०

तुंगमंगलपर्वतव्यातिव१

वायुवशेन३

शिखिनः प्रमेः उमैः उन्नमिता
मिः शिखाभिः ज्वालाभिः मुहुः
अवलीढाः रग्धाः पयोदाः स्र
त एव नृभाः वभूवुः ४

चयानिवां द्विनिवतुंगमंगलं नृकचित्पुराणीवहिराम
यानि महावनातीवचकिंशुकानां ततानवह्रिंपव
नैनुवद्या ५२ मुहुश्चलत्पल्लवलोहिताभिरु
जैः शिखाभिः शिखिनेवलीढाः तैलेषु मुक्तविश
दावभुवुः सांद्राजनश्यामरुच्यः पयोदाः ५३ लिल
क्षतीवक्षयकालरौद्रलोके विलोलाचिचिरोहि
ताश्च विनाकिनोहृतनवावुवाहर्मस्रंपुनः पाश

अधोभागेषु मोक्तिकवत्
विशदाः वभूवुः ४

वरुणस्प१

रोहिताश्वे प्रमेः लोके लीलक्षती

जलसं१

दसतिप्रक्षयतीव सतिरोहिताश्वे वायुसखा रसमरः २

१३१ कि०

अधोमुखी प्राकाश सरिरिव
त्रिपतंतीति अधोमुखाकाश
सरिस्त्रिपातिनी प्रापोजला
त्रिप्रसक्तं त्रिर्विधं मुमुक्षुः
पशुको त्रिसंवत्सरांतरः

अधिसिद्धिं प्राकृतं ततः समिद्धं
दिति प्रसीतं तेजो यस्मिन्

नियुक्तवान् धरित्रीधराः पर्वताः तनुत्परेषोपराक्रमयेषां ते १
विद्युद्भिः प्रालिङ्गिता नीलमूर्तयो नीलांगानियेषां ते २
परतुतेन ध्वस्तान्वाः शिखायस्मिन् नपुंसि ४

भूतः प्रालिङ्ग्यै ५४ ततो धरित्रीधरतुल्यरोधसं
संतिष्ठन् तालिङ्गित नीलमूर्तयः अधोमुखा
काश सरिस्त्रिपातिनीरप प्रसक्तं मुमुक्षुः पयो
मुनः ५५ पराहृतध्वस्तशिखेशिखावतां वपु
र्ध्वधिसिद्धिस्तसमिद्धतेजसि कृतास्पदास्तसु
वायसिध्वे निपयोनिपाताः प्रथमे वितेतिरे
५६ महानलेभिन्नसिताभ्रपातिभिः समेयसयः

महानले प्रतौभिन्नत्रिखं त्रिसिताभ्रा एव पतंतीनि जलैः १

१६

अग्नेर्वपुश्चिशरीरे कृतास्पराः
कृतस्थानाः तसे आयसिरेव
लातुश्च ४

१३१

कथनेन फेनतां व्रजद्रिः शोद्धनवपरिसयं जलैः १

धूमैः समागता संगता विषः २

कथनेन फेनतां व्रजद्रिः शोद्धनवपरिसयं जलैः
वितेने दिवि धूम संहतिः ५७ स्वेके तु मिः पांडु वि
नील पाटलैः समागताः शक्र धनुः प्रभाभिदः म्र
संस्थिता मादधिरे विभाव सो विचित्र चीतां शुक्र
चारुतां विषः ५८ जलोद्य संमूर्धन मूर्धित
स्यतः प्रसक्त विद्युल्लसितै धित युतिः प्रशंति मे
व्यन्धत धूम संउलो वभूव भूयानि वतत्र पावकः ५९

किंचित्कालमर्थां सत्प्रकाले
न नष्टमिदं ४

इंद्रधनुः युतिभाजः विषः ३

वस्त्रविशेषाणां प्रज्ञादुरतां प्राद
धिरे

प्रवक्ष्यामि धर्मोपनिषत्तुं यथाशयः तद्वत्स्थवीयसां स्थूलतराणां पयसां च येः पूरैः विभिन्नाः विस्तृताः कुशानवः १

प्राप्तसंध्यारागैः लवैः २

१३२ कि०

तथा हि अनेन तदुक्तिः महातेजाः
विविभिन्नमूलः सन् अशंस्यं
यथा तथा अत्र न दद्यात् पुनरनुत्प
नाय संसर्गनाशो वेति ५

अत्र निप्रशमनात् कृतकैः २

प्रवक्ष्यामि सिंधूर्मिचयः स्थवीयसां रयैर्विभिन्नाः पयसां
प्रेपेदिरे उपातसंध्यारुचिभिः सरूपतां पयोदवि
श्वेदलवैः कुशानवः ६० उपैत्यनेन तदुक्तिरप्यसं
शयं विभिन्नमूलैर्नुदयाय संक्षेपं तथा हि तोयौ
घविभिन्नसंहतिः संहव्यवाहः प्रययौ पराभवं ६१
अथ विहितं विधेयैराशुमुक्ता विज्ञानैरसितनगा
नितं वशा मभासां घनानां विकसदमलधाम्नां

१६

पयोरातो ये विधेयं प्राप्ताः लवा
शकलाः तैः २

१३२

निष्ठुक्तवाग् २

प्रापतीलोत्पलानां श्रियमधिकविष्णुर्देवहृदि
हृदि वयोः ६२ इति विविधमुद्रांसे सव्यसाची
यदस्मिन् बहु समरनय इः सादयिष्यन्ते रातिम्
विधि रिव विपरीतः पौरुषं न्याय्यते सपदिन
दुपनिन्ये रिक्ततां नीलकंठः ६३ वीतं प्रभावत
नू रय्यं तनु प्रभावः प्रहो न कंक्ष जयिनी भुज
वीर्यलक्ष्मीं अस्त्रेषु भूतपतिना परतेषु जिह्नु

नीलकंठः शिवः सपदिन दस्त्रे न्य
यद्यतेः सकाशत् रिक्ततां व्यर्थ
तां उपनिन्ये २ विपरीतः वि
धिः देवः कौरुषमिव ४

क्षीणे विप्रतनु प्रभावः तिसर्ग
सामर्थ्याधिकः २

अवसादयितुं कामस्तु ३

गतप्रभावः गतास्त्रमहिमा ३

जयनक्षीला २

प्रहो नू रय्येव अस्त्रवलापहारे वि उपपद्यते ए जेतुमिच्छामि २

१३३ कि०

वर्षिष्यतादिनकृतेवजलेषुलोकः ॥ ६४ ॥ ॐ श्री
इति श्री किरातार्जुनीये महाकाव्ये लक्ष्मके भारविक्र
तौ किरातार्जुनीयास्त्रयुद्धं नाम षोडशः सर्गः ॥ १६
अथापदा मुञ्चर एष मेव मित्रे धिर्वासेषु तिरोहिते
षु धर्तिंगुरु श्रीगुरुण भिपुष्यन् स्ववोरुषेणैव शरा
सनेन ९ भूरि प्रभावेण रणभियोगा त्रीतो विजि
तश्च तदीयैव ध्या स्पष्टोऽयं विस्पष्टवपु प्रकाशः

१६

द्वयं २

विगतकपटः २

रएवध्या स्पष्टोऽयं विस्पष्टवपु प्रकाशः कोपे मि अक्रोध इव स्थितः १३३

अभेदं २

गमनं कुर्वन्सदृशं

सर्वं महाधूमं इवाद्रिवह्निः २ तेजः समाश्रित्य
रैरहायं निजं महिम्नि त्रिमिवोरुधैर्यं आसादय
न्तं ^{गतप्रभावं} स्वलितप्रभावं भीमैर्भुजा लं वमिर्वारिदुर्गे
३ वंशे चित्वा दमिमानवासां संप्राप्त्या संप्रिय
तामसुभ्यः समक्षमादिस्त्रितया परेण बध्वैव
कीर्त्या परितप्यमानः ४ पतिं न गन्तामिव वरु
मूलमुन्मूलयिष्यन्तरसाविपक्षमूलघुप्रयत्नं ^{यथा तथा}

प्राप्तुवन्सन् २

अक्षः समक्षं ग्राह्यतुमिध्वं

१३४ कि०

प्रतिबद्धशक्तिः १

क्रोधोत्थापितः २

निर्गृहीतवीर्यस्त्रिमार्गगावेगइवेष्टरेण ॥ ५ ॥ संस्कार
रवत्वाद्भूमयत्सुचेतः प्रयोगशिष्टागुणभूषणेषु
॥ जयं जयार्थेषु शरैषु पार्थः शब्देषु भावार्थमिवा
शशंसे ॥ ६ ॥ कुलकं ॥ भूयः समाधानविवर्द्धते
जः नैवंपुरा युद्धमिति व्यथावान् संनिर्व्वामा
सुर्मर्मनुन्नविषं महातागइवेष्टरेणभ्यां ७
तस्याहवायासविलोत्तमौलेः संरंभताम्रायतलो

सुस्तकेशस्य १

१७

१३४

शान्तं कुर्वन्निव १

वनस्पतिर्विषयिष्यन्निर्विशेषतस्तु प्रस्तापयामा
समुखं निदाघः ८ क्रोधांधकारांतरितोरणायभू
नेदलेखा संवभारतिस्तः घनौघरुद्धः प्रभवायव
हं रूध्वा मुराजिरिव घर्मरश्मिः ८ संप्रध्वनय्यां
बुदनादिन्यायं हस्तेन दिग्भागा इवादिष्टं गं वलानि
शंभोरिषुभिस्ततापयेतां सिद्धिं ताभिरिव शरीरः
१० सद्धारिते वा निनिविष्टवुद्धौ गुणाभ्यस्तयेव

रुद्धिजननाय ३

प्रतंगः २

द्वितीयोपदेष्टव्यं

आग्रहाभिनिविष्टमिह १

युवमन्तसि २

प्रयोजनध्यानैः २

गुणानां सति स्मृता १

१३५ कि०

असुमतां प्राणिनां समुहं रवः
संख्यमानः सन्

पार्थिवः

आवाग्रह नसंगो नरे ब्रह्मणि विषये वाक्चेदं तशस्त्र विवक्षया उपरमे

उपरता १

शत्रुविषये

विपक्षपाते अगोचरे वागिवचोर्वैरमेशक्तिः श
राणां शितिकंठकाये ११ उमापतिपांडुसुतप्रणु
न्ताः शिलीमुखानव्यययां वभूवुः मध्यस्थितस्य
सुमतां समूहमर्कस्य पादा इव हेमनस्य १२ सं
प्रीयमानौ नुवभूवती वं पराक्रमंतस्य पतिर्गणनां
विषाणभेदं हिमवानसह्यं वप्रातस्तस्यैव सुरदिपस्य १३
तस्मै हि भारोद्धरणे समर्थं प्रदास्यतां वाहुमिव प्रता

वितरिष्यता १

१७

अभ्युत्थितस्याद्रिपतेर्नि
तंवमिति द्विः ३

अविच्छिन्नं तेषां शेषं वाहुतं स्व
१

१३५

कारणं न ब्रह्मादीनां विकारहेन जननेन शिवेन सः अभिभवः प्रजुनस्येति
भावः तदानीं चिरं ब्रह्म कलं विवेहे सोऽः वा सत्यादिति भावः १

~~सोऽः वा सत्यादिति भावः १~~

शत्रुणा प्रतिहतवत्तमनसुतो सहाति शयः २

उज्ज्वंति ३

ना १

पम् चिरं विवेहे अभिभवसदा नीं संकारेण मं विकारहेन
१४ प्रसौ हतो जातु तस्य वेगः पराक्रमं ^{अधिके} ज्ञायसि
यं स नोति तेजोसि भातो रिव निःपतंति यशंसि वीर्य
ज्वलितानि तस्य १५ दृष्ट्वा वदाना ^{तस्य} व्यथते रिलो
कः प्रव्यंसमेति व्यचिता ^{तेजः} तेजो विहीनं विजता
तिदपः शंता र्विषं दीपमिव प्रकाशः १६ ततः प्रया
त्यं समदावलेपः सृज्यतायां पदवीं जिजीषो गं

दृष्ट्वा कुरुवात् ४

नयकस्य १

जिगीषुणा जेतुं शक्नो भवतीत्यर्थः १

१३६ कि०

१७

धेनजेतुः प्रमुखा गतस्य प्रतिदिपस्यैव मते गजौ
घः १७ एवं प्रतिदिष्टेषु तस्य कीर्तिमौलिंदुले
खा विशदं विधास्यन् इयेव पर्याय जया वसादं
रणक्रियां शंभुरनुक्रमेण १८ मुनेर्विचित्रैरि
षुभिः समूहान् निन्येव शंभूतपतेर्वलौघः स
तामलाभेन समुत्पन्नं जिति सभा वैद्विंजी
वलोकः १९ वितन्वतस्य शरांधकारं वसा

सा १

१३६

त१

त्रिसैन्यादिरवंनिशेमुः प्रवर्षतः संत वेयुनीक्ष
पाघनस्येवगवांकुलानि २० संसायकान्सा
ध्वसविप्लुतातां क्षिपन्त्यरेषामपिसौख्ये न
शशीवदोषावतलोचनानां विभिद्यमानः प्रथ
गावभासे २१ क्षोभेण तेनायगणाधिपानां भे
दं जयावाकृतिरीश्वरस्य तरंगकंयेन महारुदा
नां छाया मयस्येव विदिनस्य भर्तुः २२ प्रसेदि

वांसं न त मा प को पः कु तः परस्मि न पुरुषे रजो वा
 प्र कार वैष म्प मि दं नु मे जे दु र्ल क्ष्य त्रि रू म ह
 तां हि व न्तिः २३ वि स्फा र्य मा न स्य त तो भु ज्जा भ्यां
 भू ता नि भ त्री ध नु रं त क स्य मि न्ना कृ ति सं द द शः
 स्फु रं तीं कु रू स्य जि ह्वा मि व त द्वा क स्य २४
 स व्या प स व्या ध्व नि ते रू व्या पं पा र्थः कि रा ता धि
 प मा श शं के वैष म्प सं पा दि त क र्ण ता लं जं ता म

जं व्यालमिवापराधः २५ निजद्विरे न्यास्य
 हरेषु जालैः पतन्ति वंदानि शिलीमुखानां तेज
 श्वभिः सिंधुमुखा गतानि यादां सिजादेभिरि
 वावुराशेः २६ विभेदमं तः पदवीनिरोधं वि
 ध्वंसनं न्याविदितः प्रयोगः नेतारि लोकेषु करो
 तियद्यत्तं चकारास्य शरेषु शंभुः २७ सोढाव
 गीतं प्रथमायुधस्य क्रोधोज्ज्वलैर्विजितयापतकिं

तत्र

सोढावगीतानि परैः भवगीतानि
 प्रथमायुधानि पूर्वोक्तानि वा
 एतानि पश्यतस्मै

१३८ वि०

छिन्नैरपि त्रसितवाहिनीकैपेते कृताथैरिव त
स्पवाहैः २८ अलंकृतानामिजुतागुणेन गु
रूपदिष्टांगतिमास्थितानां सतामिवापर्वणि
मार्गणानां भंगः सजिह्वाधतिमुनमाथ २९
चाण्डिदत्तेविशिषाः स्मरारेरवास्तुस्वीभू
तफलापतंतः ^{संज्ञः} अस्वडितं पांउवसायकेभ्यः कृ
तस्य सद्यः प्रतिकारमीयुः ३० चिक्रीयमान

शीघ्रगतिनाम्ना अर्थमुक्ता
नान्तां वा एतान्

१७

प्रसंध्यो प्रत्यत्र प्रस्तावेष्टका
इत्यर्थः ३

ते शिवविशिषां पांउवसायकेभ्यः
कार्यस्य सद्यः प्रतिकारं निष्प
न्नं कुर्वदिति भावः १

१३८

पुरां तां शिवः तस्यार्जुनस्य पराक्रमे प्रतिपत्ता दैतोः असौ न्यवि शेषेणेनातिशयकरेण प्रतिरि-
प्रभूतं प्रवक्तव्यं वाच्यं चर्षनि राघवेन तैरायः प्रबुधैः इव तिरासमुभेय ॥३२॥

शिववाणानंखं नः तां वाणान् २१

नतिलाघवेन प्रमोपिन साने भवमार्गणम्
शंकां कुलायां निचखाने गाठवाणान् ध्वजि
न्याः हृदयेषु जिष्णुः ३१ तस्याति यत्ना दत्ति
रिच्यमाने पराक्रमे न्योन्यविशेषेण न हंता
पुरां भूरि एष कवर्षं निरासतैराय इव बुधैः ३२
असौ स्पश्यतः कनिदैवमर्म प्रियैषिणानुप्रहिताः
शिवेन सुहृत्प्रयुक्ता इव नर्मवादाशं राघुनेः प्री

तास्पवन्सीव १

रएशंकपाक्षुमितायाः ३२

१३२ कि०

इंदुमौलिः स्वं वलिं मतिमानं प्राप्तं लंबे

तिकरावभूवुः ३३ अस्मैः ^{तुल्यशक्तिः} समाना मतिरेकि ^{ततः अधिकं}
एणं वा पश्यन्ति पूरा मपि तस्य शक्तिं विषादवत्
व्यवलः ^{मथनशीलः} प्रमाथी ^{समा} ललंबे ^{वलि} मिंदुमौलिः
३४ ततः सपोवीर्यसमुद्धृतस्य पारयिया सोः स
मराणवस्य महेषु जाला ^{संज्ञा} यखिलानि जिह्मोर
कः पयां सीव ^{संज्ञा} समाचन्याम ३५ रिते सविश्रं
भमथा ^ज नस्य निषंगवत् निपपातपाणिः अ

ज १

१३२

उत्साहं गेन वक्तव्यवत्तायि यत्
सः २

सविश्रं संयथा तथा २

१७

शराः एव प्रवेधनं तस्मात् अतो महे तस्मिन्निषुधौ तूलीरे सति कौ इव सहस्रांशुकां दे म न व स रे ध सार्थ सारे न व
धन सारे एवं न ते वंधा विव तत्काल वंधा प्रणयः निर्मल यत्नः वितथ कामे मोघ प्रयासेति निर्मल यत्ने प्रथ
प्रार्थना सर्वः प्रकृतार्थः एवेति भावः सः पालिः निर्वाच्याता म कृत ध्रुवा द प वा द रा हि सं काम य त इति निर्वा
व्यता कामः सन् अत्रिमुख्यं सन्मुखं प्रवेदे प्राप यथा कश्चित् कृतज्ञः तत्कालं कृतोपकारं विवंधुं पूर्वोपकारस्मरणत्
पुनः पुनः अनुवधाति तद्विषयः ॥ ३५ ॥

अदिपापी त जले स तर्ष म तंग ज स्ये व न गा श्म रं
धे ३६ अमुते संत स्मिन् इषुधौ शरा र्था त्ध्व
सार्थ सारे सह से व वंधो तत्काल मोघ प्रणय प्र
वे दे निर्वाच्याता काम इवाभिमुख्यं ३७ व्यापा
रयामा संगता गताभ्यां सवेग मग्नं गुलिरस्य
तूलीरे विधेय मार्गे मतिरुन्मुखस्य नयं प्रयो
गा विवगं जिगीषोः ३८ वभार शून्या कृति रर्ज

तूलीरे

विधेय मार्गे कर्तव्यत्वे लोउन्मुखस्य प्रवृत्तस्य तस्यागं भुवं जिगीषोः नायकस्येति शेषः
मतिः बुद्धिः नयः वापुः प्रयोगः प्रयोगः उपायः तौ नय प्रयोग विवर

न्याय दृष्टा मासठ

नयः नीतिः प्रयोगः उपायः २

निस्तोत्र स्वरूपः १

श्रुत्यः २

वाण्डयस्ते ए २

न^१सौ^२महेषु^३धी^४वी^५तमहेषु^६जालै^७ युगा^८तसं^९शुष्क^{१०}
 जलै^{११}विजि^{१२}है^{१३}पूर्वा^{१४}परौ^{१५}लोक^{१६}इवां^{१७}बुरा^{१८}शी^{१९} ३८
 तेना^{२०}निमि^{२१}तेन^{२२}तथा^{२३}नपा^{२४}र्य^{२५}सयो^{२६}र्यथा^{२७}रित^{२८}त^{२९}
 या^{३०}नुते^{३१}पे^{३२}स्या^{३३}मा^{३४}पदं^{३५}प्रो^{३६}ह्य^{३७}विप^{३८}त्ति^{३९}मग्नं^{४०}शो^{४१}चंति^{४२}
 संतो^{४३}सु^{४४}पकारि^{४५}पक्षं^{४६} ४० प्रति^{४७}क्रिया^{४८}ये^{४९}वि^{५०}धुर^{५१}
 संत^{५२}स्मा^{५३}त्^{५४}क^{५५}छे^{५६}ए^{५७}वि^{५८}श्लेष^{५९}मि^{६०}या^{६१}य^{६२}ह^{६३}स्तः^{६४} परां^{६५}
 मुख^{६६}ले^{६७}पि^{६८}कृतो^{६९}प^{७०}कारा^{७१}तू^{७२}णी^{७३}मुखा^{७४}न्मित्र^{७५}कुला^{७६}दि^{७७}

तूलीरयोः ३

प्रतिकर्तुं प्रसमर्थः सः तसः ३

सः पाणिः परां श्रुतेऽपि तत्काले वै मुस्येपि कृतोपकारात् तस्मात्तूणी मुखान् मित्रकुला
 दार्थः साधुः कृतस्तः इव शार्थः साधुः कुलीनयो रिति विश्वः कृच्छ्रेण विस्तेजनिद्याय २

तदा नीमर्तुस्वामिनोऽर्जुनस्य तूणयुगस्य पञ्चाक्रिया पद्धतः करणं उपकारिक एव जज्ञे जज्ञे
तथा हि स्वयं ग्यतायां विपुली कृतायां सप्त पक्षुः स्वामिनः अग्रे आसितव्यं स्थितं साहस
मेव भवति ५२१०

वार्थः ४१ पञ्चाक्रिया तूणयुगस्य भर्तुः
जज्ञे तदानीं मुपकारिणीं संभावनायां ह्य
पुली कृतायां पक्षुः पुरः साहसमासितव्यं ४२
तं शम्भुं शक्तिं समहेषु जालं लोहेः शरैर्मर्मसु
निस्तुतो द ह तोतरं तत्तु विचारमार्गं वक्तुं
दो वै गुरुभिर्विपक्षम् ४४ जहार न्यासाद
चिरेण वर्मज्वलनमणि यो तितहे मलेखम्

शिवेति शेषः अस्मात्ऽर्जुनात् प्रविरेण ल्पकालेन वर्मकवचं संजहार २

शम्भुना आसितव्यं विपुली कृतायां
महेषु जालं लोहेः तं मुनिः ४

व्यथया मास ३

वक्तुं गुरुभिर्दो वैः निगृह्य
नैतत्तु विचारमार्गं विदम्ये
ह तोतरं निरुत्तरीकृतं विप
क्षं प्रतिवादिनमिव म ३॥

नं० प्रवत्तः परतपतंगतसूर्यात् तद्विहृतः तद्विद्युक्तस्य प्रवृत्तस्य मेघस्य एकनीलं केवलं कुरु
वर्णं खंडमिव १५५॥ भगवन्नाम यथा मुक्तकं मुक्तं मुक्तिः मेघनिर्मुक्तसूर्या इव दिदीपेति भावः ॥

१४१ कि०

कोशदुष्कृतो निर्धूततनुः शाले
ल्लीठमूर्तिः तस्य महाखड्गस्य

त२

१७

चंडुपतंगतसूर्यात् तद्विहृतः खंडमिव १५५॥
दस्य ४४ विकोशनिर्धूतनोर्महासेः फणवतः
श्रवयि विच्युतायां प्रतिदिपावधरुषः सम
क्षंगजस्य चक्षिष्टमुखधदस्य ४५ विबोधि
तस्य ध्वनिनाघनानां हरे रपेतस्य च शौले रं
प्रात् निरस्तधूमस्य चरात्रिवहेर्विनातनु
त्रेण रुचिं सत्तेमे ४६ युगं अचितताया

प्रतिद्विपः प्रावधरुषः बद्धको
पस्य समक्षं प्रतिगतस्याग्रे
निरस्तिमुखवरणस्य ना
गस्य गजस्य ३

शौले रं प्रात् रपेतस्य त्रिको
तस्य हरेः सिंहस्य ३

विनातनुत्रेण तनुं शयत इति तनुं वर्मते ना विना १५५

सोर्जना एतेषां रुचिं शोभां तेमे पूर्व एव यः ॥ महासेः खड्गस्य फणवतः सर्वस्य च गजस्य हरेः सिंहस्य

चरात्रिवहेः रात्राग्रेः १५५

१४१

तदातीं कवचपतनसमये मही गतौ तौ रघुधीनि वंगौ नामरति प्रसिद्धौ अचि ततायाः पि प्रयेत न लेपित सीय कृच्छ्रे स्नामि व्यसने युक्तां योग्यां प्रकिंचन करुणा
दिति भावः अनुद्धतां अवाप्नु स्वत्वं वा व्यारुह तत् प्राप्य येत न या योगं जैत न्ये विव व्रतुः कथयामास तुः इवेत्युत्प्रेक्षा प्रयेत न लेपि अवाप्नु
तु मौ न स्वात् येत न धर्मयोगादिति भावः ४७॥

सतोगुणे ३

मविना मयुक्ता मनुद्धतां प्राप्य तदीय कृच्छ्रे मही
ता र गतौ विषुधी तदा ती विव व्रतुं श्रेत न ये व योगं
४७ स्थितं विष्णुर्देन भसीव सत्वे धाम्ना तपो
वीर्यमयेन युक्तम् शस्त्राभिघातैः समं जस्रं
मी शं स्रंष्टा विव स्य तं मि वोल्लिले स्व ४८
संरंभवे गो हित वेदनेषु गात्रेषु वा धीर्यमुपाग
तेषु वभूव तस्यां गणितेषु शं लोहस्तिरस्का

विश्वकर्मा ३

संरंभाति शयेन संभ्रमाति शयेन युक्तदुःस्वेषु गात्रेषु वा धीर्यं वधिरस्य भावः
वा धीर्यं जउलं उपागतेषु ससु अगणितारघुराशयेन तस्यार्जुनस्य
आत्ममन्युः स्तकोपः लोहस्य विकारो लोहः काष्ठीयसः तिरस्त्रियते अ
ध्यायते तेनेति तिरस्कारः कंयुकरववभूव क्रोधैव चर्मवभूव क्रोधैव चर्मणो वीराणां किमप्ये लोहभारै रिति भावः ४८॥

११

१४२ कि०

नाशनि ४

ततः अनुपूर्वपूर्वमनुगतौ गोपुष्पाकारौ आयतौ दीर्घौ चतुर्लौचवाहूर्यस्यासौ ॥०॥ श्रीमान् शोभावान् ॥०॥
 तथाक्षरलोहितदिग्धदेहः स्रवदुधिरल्लिप्तगात्रः ॥०॥ पार्श्विघातैस्तुं विघुटिकेगुल्फैः पुमान् पार्श्वि
 रधस्तयो रियमरः क्षितिं विधुन्वन् प्रकंपयन्ति ववेगेन आस्कंद्य प्रभिदुसु विमुक्तनारः सौर्जनः ॥५०॥
 मघोनः इन्द्रस्य प्रशन्तितावज्जैः साम्यंगतेन कल्पेन प्रलयसदशेनेति भावः ॥०॥ शशंक १७
 स्पशकलं खंडं तस्यैवाकृतियस्य तद्वद्वक्रमिसूर्यः पांडुरं वतद्वदेवेति भावः इदं न धनुषा शंभुं भर्तुमिच्छुः स

रं इवात्ममन्युः ४८ ततोऽनुपूर्वायतवतवाहुः श्री
 मान्क्षरलोहितदिग्धदेहः आस्कंद्य वगेन वि
 मुक्तनारः क्षितिं विधुन्वन्ति व पार्श्विघातैः ५०
 साम्यंगतेनामधोनः शशंकलेखाकृतिकांडुरे
 ण शंभुं विभर्तुर्धनुषा जघान संभं विषाणेन म
 हा निवेभः ५१ युग्मं रयेण सा संनिदधे प
 तं तीभवो ह्रवेनात्मनि चापयष्टिः समुद्धता

न महा निभो हस्ती विषाणे
 न दंतेन संभमिव जघान
 ॥५१॥

रयेण पतंती सा चापयष्टिः भवेद्भवेन शिवेन आत्मनि शरीरे अंतर्दधे का इव परे उत्कृष्टे
 ओजसि परज्योतिर्विस्थितेन जनुना राजर्षिणा समुद्धता अनेकमार्गजा सिंधुगंगेव
 यथा केशपाशे संनिदधे अंतर्दधे तथा चापयष्टिः शरीरे अंतर्दधे हस्तः ५२ ॥०॥

१४२

सिंधुरनेकमार्गपरेस्थितेनौजसिजहुनेव ५२
 विकर्मकः^{एकर्मसु} कर्मसुशोचनीयः परिच्युतौ^{यथा तथा} दार्यः ५३
 वौपचारः विचिद्विषेष्टलभतासलीलं संप
 त्रिभिर्दूरमदूरपातैः ५३ उषोऽकल्याणफलो
 भिरक्षन्वीरव्रतं पुण्यं रणश्रमस्थः जपोपवा
 सैरिव संयतात्मा तेवेमुनिः सैरिषुभिः शिवस्य
 ५४ ततोऽग्रभूमिं व्यवसायसिद्धेः सीमानम

आहवान्तिवृत्तिरूपं तीव्रं
 तपश्चाभिरक्षन् २
 पुण्येयोरणवश्चाश्रमः त
 व्रतीवृत्तिरिति ३
 नियमितचित्तः २
 कश्चित्तपश्चो जपोपवासे
 रिवयथातेवे २

ततः आपातद्विज्ञानंतरं

विपदिनेतव्यस्थानं शरणमियर्थः मतसिं १

दानवर्जितः उपचारः सत्कारः
 इवयथाशोचनीयः २४

उषोऽकल्याणफलं
 अस्त्रलाभरूपं स्वर्गादिकं च
 यस्य सः उभयपक्षी ४

कार्यसिद्धेः वपिंसाधकत
 ममियर्थः १

१४३ कि०

अनवद्यकर्मप्रगर्हकर्मतया सा कंश्रुना उर्मिलप्रमिदीसुः प्रकाशितः वारिधिरिव तथानिस्त्रिंशभता
खड्गयुक्तेन हस्तेन प्रमिदीसुः प्रकाशितः सोर्जुनः शरान् प्रवद्यन्मुखे उयन्मन्त्रिन् यथा तथा
प्रविचारमार्गैः स्वकिन्तं गतिभेदैः चत्वार पृष्ठ ॥०॥

मैरतिदुस्तरं सः तेजः प्रतापाश्रयमुत्तमासिं
साक्षादहंकारमिवांललंवे ५५ शरानेवद्य
नेनवद्यकामाचचारचित्रं प्रविचारमार्गैः
हस्तेन निस्त्रिंशभतामिदीसुः सा कंश्रुना वारिधिरु
मिले व ५६ यथानिजैव तन्निभातिभाभिधायाम
पञ्चांशुसहस्ररश्मिः तच्चानभस्मांशुनगस्थली
षु स्पष्टद्वि मुर्तिददशोसभूतैः ५७ तस्य प्रदेशद

तथा सोर्जुनः भूतैः गलैः पर्वतभूमिषु भूमसन् नभसि प्राशुशीघ्रं स्पष्टद्वि मुर्तिददशोर

१७

तेजोऽत्रियं प्रतापः संपदं प्राश्र
यहेतुमिदं यः उत्तमासिं मदा
स्वकं १

पर्वतभूमिषु भूमसन्

१४३

शिवेन प्रमुक्तः क्षिप्तः तेन शिलीमुखेन सरप्रदेशात् मुदि प्रदेशं वधिं कृत्वा सरस्वतुदिमुदोऽस्य
 दिशमरः अपवर्जितांगः लूनविग्रहः असिः खड्गः तस्यार्जुनस्य पाणेः तस्मात् पपात् एतस्य मेघस्य
 वप्रात् तदात् वैद्युतो ग्निः ॥ ५८ ॥
 आक्षिप्तानिः पट्टानि व्यावधनुः आवरणं वर्मशुजालं नयस्य ३

पवर्जितांगः शिवः प्रणुनेन शिलीमुखेन ज्वलन्^{सर्ग}
 सिंहास्य पपातपाणेर्धनस्य वप्रादिवैद्युतो ग्निः ५८ वैर
 आक्षिप्तं व्यापावरणेषु जालः दिग्नेन तमासिस्समधे^{निरस्तः}
 अवधूतः^{भूयनिर्वाधः} रिक्तप्रकाशः अवभूव भूमे रुत्सारितोद्यो^{उत्सारितं उत्पादितं उद्यानं य}
 न इव प्रदेशः ५८ संखंडनं प्राप्य परादं मर्वतो भु^{स्पसः भूमेः प्रदेशः भूमिभागः}
 जदि तीर्थोपिविजेतुमिच्छया ससर्जवर्धिपरिच^{इव}
 गतपादपां जवेन मेघः पयसामिवाश्मनाम् ६०

परात्परस्मात् ध्रुवोः खंडने भगं प्राप्य अमर्षवान् सोर्जुनः भुजद्वितीयः भुजपात्रसहायसन् विजेतु
 मिच्छया जवेन अस्मत्तं सखंधितीं परिचिताः रुग्णाः भग्नाः पादपाययासातां वृद्धिं ससर्जं अश्मभि

॥ ५८ ॥ ३

१४४ कि०

भूतानामपि पतिना शिवेन शिला जाले पृथक्कृतैः क्षयंगमितवतिसति नीते सति रंद्रसूनुः उच्छ्रायेण उच्छ्रेयेन स्थगितं नमो दिशमंतरा
लं येन ते तथा नीरंध्रं संध्रं रोहं तीतिरुताः क्षितोरुताः तेषां जालं विक्षेप ॥ ६१ ॥

इशानः शिवः निःशेषं यथा तथा शकलितानि रंजितानि वल्कलानि लवः अंगानि शाखाः सारो मज्जा च ये वा तैः भुवम
मितः कषायो रागः स्वरसः तेन रंजितमिति यावत् रागे कषाये काषाये स्त्रीति वै जयंती तेन चित्रं च त्रवणं कुच

१७

नीरंध्रं गमितवति क्षयं पृथक् भूतानामपि पतिना शि
लाविताने उच्छ्रायस्थगित नमो दिगंतरालं विक्षेप
क्षितिरुहजालमिंद्रसूनुः ६१ निःशेषं शकलितवल्क
लांगसारैः कुर्वद्भिः भुवममितः कषायचित्राम् इश
नः सकुसुमपल्लवैर्नगैर्नैरातेने वलिमिव रंगदेव
ताभ्यः ६२ उन्मज्जनं मकरं रंजितं मरापगायां वेगेन
प्रतिमुखं मेघं वा एनद्याः गंगीवीकनकशिलानि

क्षिः सकुसुमपल्लवैः तैः
नगे रंजितं रंगस्थयुग्म
एव देवताभ्यो वलिं पू
जामिव द्यातेने ॥ ६२ ॥

गंगीवी प्रजुनः उन्मज्जनं उत्पतन् सव मकरः जलग्राह विशेषः मरापगायाः गंगायाः रव वा एनद्याः
वा ए प्रवाहस्थ वेगेन प्रतिमुखं अभिमुखं मेघं प्रागस्य कनकशिला त्रिमं कनकं हं काटि न्याति
शय द्योतनाय विषमि तले न न स्पत्रि नेत्र स्प वक्षः हृदयं भुजाभ्यामा ज द्यो हतवान् ॥ ६३ ॥

१४४

कीर्तिलक्ष्म्योः उपायं साधनभूतं तथा अरिसन्धेः असुगमं भीष्माद्यैः दुरासदमिति भावः इदं च
क्रमं पराक्रमं अभिलषतः शिशुस्तु पक्षेय किं चित् महत्फलं प्राप्यमानस्येयं अर्थः अ
तएव अंके अंतिकमभ्यागतस्य उत्संगमाकुरुते स्य पांडवस्य विनयं स्मरारिः अनेन उ

भं भुजाभ्यामाजघ्ने विषमविलोचनस्य वक्षः ॥ ६४ ॥

॥ अभिलषतं उपायं विक्रमं कीर्तिलक्ष्म्यो रसुगम
मरिसैन्धे रकमभ्यागतस्य ॥ जनकं इव शिशुसु
प्रियस्यैकसूतो रविनयमपि सेहे पांडवस्य स्मरारिः

॥ ६४ ॥ ॐ ॥ इति श्री किरातार्जुनीये महा
काव्ये लक्ष्म्यं केभारविकृतौ अस्त्रसंहारो नाम स
प्तदश सर्गः ॥ १७ ॥ ॐ ॥ शिवाय नमः ॥

क्तयास्तस्यैव सहनकारणं सत्यं ते शिशुसै सैवे प्रियस्य परमप्रेमास्पदस्य कुतः
एक एव स्तुतः तस्यैव सूतो रविनयं जनकः इव ॥ ६४ ॥ ० ॥

१४५ कि०

महति द्विरदे गजे रवः

सत्तुं धनुः प्रपात् २

स्फुटं तीनां दत्तं तीनां मन्त्राणां
नां प्रतीनां शिलानां रवः रवदा
रुहो भीषणो ध्वनिः ४

रहं उपेयु विप्रो ह्ये

प्रमदु निविडं यथा तथा संबलितां संधाटिताः अंग तयो ये वांते मुखिरुता इत्यर्थः तेषु
यातिषु जातः ध्वनिः ३

१८

तत उरैर्ग इव द्विरदे मुनौ रणमुपेयु विभीम मुजा युधे धनु
रपास्य सवै एधि शंकरः प्रतिजयान वनै रिव मुखिभिः १
हरपचा सुतयो ध्वनिः कृतं तन्न मंदु सेवलितं गुलिपा
लिजः स्फुटं दनत्प शिला रवदारुणः प्रतिननाद द
रीषु महीभृतः २ शिवमुजा हतिभिस्तप्युक्षतीः सु
खमिकां नुवभूव कपिध्वजः कं इव नाम वरुह मनसां भ
वेद नुकुते रवि सखवतां क्षमः ३ व्रं ए मुख च्युत शोणि
तशीकर स्थगित शैल तटामभुजांतरः अभिनवो ज

यत्ना कटिन संघात मेघ काटित्य
मुमरा इति वेनये ती ॥ १० ॥ वि सारे लो
ह मुमरे इति विश्वः ॥ च नैः लोह मु
मरे रिव ॥ २

ब्रह्ममुखेभ्यः च्युत शोणित स्वशी
करैः स्थगित मा वतं शिला त
टामं भुजांतरं वक्षो यस्य तयो
तोः उमापतिः २

कपिध्वजः शिवस्य मुजा हतिभिर्मुदिता तेभिर्नां विदीर्णः पथवः उरवः क्षतयः प्रहार ब्रह्मणः ताः मुखमिका
नुवभूव क्षतिदुःखं नाजिगणदि सार्थः ॥ ननु दुःखं दुःखं वेगेषु कथमगणने सत्राह ॥ कः इति ॥
सखवतां सखाधिकानां वरुह मनसां मनश्चिनां प्रनु कृते रनु कारुण स्या प्रिनस्य प्रविक्ष्य मोक्षो
ज्यः कः रवभवेत् नाम नकोपी सार्थः शै प्ररसा विह मनसां मनश्चिनां कुतः सुखदुःखगणनेति

१४५

शूलभतः शिवस्य उरसि प्रहिताः संलग्नाः प्रजुनमुखयः मुहुः प्रहितां ययुः सप्तानलस्य पचुनिरोधसित
 टेभशरयाः तीव्रवेगाः सिंधोः महोर्मयः ईव ॥ ५ ॥ ०

अभिभवमौषसं शं संध्यां
 गं विभ्रतीति तयो केन जल
 धरेण १

सैरागभतावमौ जलधरेण समानमुमापतिः ४ उरसि
 शूलभतः प्रहितां मुहुः प्रहितां ययुः प्रजुनमुखयः भश
 रया इव सप्त महीभतः पचुनिरोधसि सिंधुमहो
 र्मयः ५ निपतिते दिशि रोध रमायते सममरं त्रियु
 गे युगचाक्षुषः त्रिचतुरेषु पदेषु किरीटि नां लुलि
 तं दृष्टिं मदादिव च स्वले ६ अभिभवोऽपि तमन्यु
 विदीपितः सममिस्रसं भशं जवमौ जसां करयुगेन
 रोधरं अधिबं धरं समं युगपत् निपतिते सति किरीटि नां जनेन मदादिव
 त्रिचतुरेषु पदेषु लुलितं दृष्टिं पूरितं नेत्रं यथा तथा च स्वले स्वलि
 तं ॥ ६ ॥ ०

अयुगानि च क्षं विद्यस्य तस्या
 युगचक्षुषः त्रिलो नस्य आ
 यते दीर्घं अरति युगे आर
 त्योरावक्षो मुखयोर्हस
 यो युगे तुस्तो मुखया तु वक्ष
 या सरति स्मादरति स्तु
 निब्रति चे न मुदिने समरः
 शिरोधरायां अधिप्राप्ति शि
 विरीटि नां जनेन मदादिव
 त्रिचतुरेषु पदेषु लुलितं दृष्टिं पूरितं नेत्रं यथा तथा च स्वले स्वलि
 तं ॥ ६ ॥ ०

अभिभवो पशुभवः तेन उस्थितः
 उत्तनः यो मनुः क्रोधः तेन विदी
 पितः प्रज्वलितः प्रजुने त्रिशे
 षः भशं जवं नेत्रं सममिस्रसं
 प्राप्य चो जसा वलेन शशिकलाभरणं स्पंदुमौलं
 भुजद्वयं करयुगेन विभज्य विद्यो ज्यसमाददे
 जग्राह ॥ ७ ॥ ०

१४६ कि०

अथ महाहवे महाहवे मल्लयोः गुरुभुजावेवमायुधं तेन गवितयोः तयोः शिवाज्जेनयोः करणनिकरवरणानां यानिवंधना
नितानेवमंखलानि तेषां संकलना संघटना तया गुरुः दुस्तरः ॥० तथा अचलस्य हिमाद्रिः संमलनं कं ५ तस्य प्रा
तुरणः प्राध्मा रोपकः ॥० ईदृशः रणः प्रववते प्रवतः ॥३॥०

१८

विभज्यं समाददेशशिकलाभरणस्य भुजद्वयं ७ प्रवव
तैथ महाहवमल्लयो रचलसंचलनाहरणैरणः कर
णमंखलसंकलनागुरुं गुरुभुजायुधगवितयोस्तयोः ८
अथ मसौ भगवानु तपां उवः स्थितमवा ऊनिना शशि
मौलिना समधिरूठमजेन नुजिष्णुना स्यादिति वेगवा
शान्मुमुहेगणैः ९ प्रचलनेचलितं स्थितमास्थितं
विनमनेन तमुन्नतमुन्नतौ वषकपिध्वजयो रसहि

अथ पुरोवती पुमान्वा प्रसौ कश्चित् प्रसिद्धो देवः का भगवान् उत इति पां उवोवा ॥ अथ हि तिष्ठ तस्य वस्या यां भ्रमः इति वेदितव्यं ॥ अथ पतिता वस्या
यामाह ॥ नुवितर्के जिष्णुना मुनिना प्रवाउः अधः स्थितं किं अथ शशि मौलिना अजेन देवेन समधिरूठं किं इत्येवं स्या प्रीतिं स्वस्य भीतिः
भयं तस्य वेगवशात् गणैः प्रमथादि कैः मुमुहे मुहवैत्रिष्टे ॥६॥०

१४६

करणनिकरवरणनिबंधविशेषः तात्परेव श्रंखलानितेभ्यो निःसृतयोः मुहुर्मुहुः मुक्तबंधयोरित्यर्थः कृतभुजध्वनि
वल्लुयथा तथा विवल्गातोः कृतवमानयोः तयोः तुरपार्थयोः चरणपौतैः पादबिंद्वेनैः निपतिता निरोधं सियासांताः
सरितः स्थलीः परितः स्थलीषु प्रसस्युः ॥ कूलपातक्षोभात् उद्वेलसलिलाः सरितः स्थलानिभ्रमजयन्ति
सुर्थः एतेन तयोर्भक्तिः ॥ ११ ॥

असहिष्णुना तयोर्भ्रमसह
मानेन भ्रमता शैलेन च
भावमयात्विनाशमयात्
रवमुहुः दृष्टव्यविध्यजयो
श्रुतिने च तने सति प्रथ
लितं चैले ॥ १० ॥

कर्मणा १

सुना मुहुर्भावमया दिवभ्रमता १० करणं श्रंख
लनिःसृतयोः सयोः कृतभुजध्वनि वल्लुविवल्गातोः
चरणपातनिपातितशेषः प्रसस्युः सरितः परितः
स्थलीः ११ विपतिवेगपरिप्लुतमंतरा समभिस्सूर
येण कपिध्वजः चरणयोश्चरणानमितक्षितिर्नि
जगहेतिसृणां जयिनं पुरां १२ विस्मितं सपदितं
कर्मणां क्षयकरः परः पुमान् क्षुं काममवनीगतः
तेन कर्मणा चरणगृहकर्मणा सपदि विस्मितः सविस्मयः ॥ तथा कर्मणां क्षयकरः मोक्षप्र
दहसुर्थः ॥ तथा परः पुमान् तुरः ॥ अवनीक्षितो क्षुं कामो यस्य तं ॥ तथा गतकर्म
स्मात्तरहितं ॥ पापं वक्षसा परिरभ्य निषिष्य गाढं मालिलिङ्गं ॥ रथोद्धता च नं ॥ १३ ॥

विपतिवेगेनातिवेगेन परिप्लुतं तत्पतिर्निस्सृणां पुरां जयिनं
जिपुरां तं कपिध्वजः चरणमरेण जयितः क्षितिः स
रथो वेगेन समभिस्सूरयेण कपिध्वजः चरणमरेण जयितः क्षितिः स
नरथो वेगेन जयितः क्षितिः सूरयेण कपिध्वजः चरणमरेण जयितः क्षितिः स
वतः चरणौ कराम्बुजग्राहसुर्थः ॥ १२ ॥

१४७ कि०

सतांसाधूनां गुणसंहतेः
तपःसेवादिगुणसमुदाया
त्समतिरिक्तं प्रतिशयि
तं निजं सत्त्वं एव उपकारि उ
पकारकं च भूत् ॥१४॥१०॥

हिमवत् शुभं भस्मना भूषितं

लेमं निःपिपे षपरिरभ्यवक्षसां १३ तपसा तथा
नमुदमस्य ययौ भगवान्यथा विपुलसहस्रतया गु
रांसंहतेः समतिरक्तमहो निजमेव सत्त्वं मुपकारि सतां
१४ अथ हिमं शुचिभस्मभूषितं शिरसि विराजि
तमिंदुलेखया स्वेव पुरतिमन्तो हरं हरं दधत मुदी
क्ष्य ननामपां उवः १५ सहशरधिनिजं तथा कार्मुकं
वपुरतनुतथैव संवर्तितं विहितमपि तथैव पश्यन्

वृषभस्येव गतिर्घस्यसोर्जुनः तस्मिन् समये शरधीभ्यं सहवर्तत इति सहशरधी सनिष्ठां निजं कार्मु
कं तथा पूर्ववदेव पश्यन् तथा संवर्तितं सम्यक् कवचितं तनुमहत् निजं वपुः तथैव पूर्ववदेव प
श्यन् ॥ तथा तथैव निहितं यथा पूर्वस्थापितं असिं प्रविष्टं च पश्यन् विस्मयमुपाययौ ॥१५॥१०॥

१८

१४७

दिवः अंतरिक्षात्त्रिं विं विं सुरकुसुमं मंदारकुसुमानि जातो वेकवचनं प्राजगाम तथा नि
मलरुचिः अखिलं नभः भ्रशमतिशयेन प्रनाहतस्य प्रताडितस्य दुंदुभेर्जातो वेकवचनं
ध्वनिशानशेषा पप्रताडिता एव दुंदुभयो नेदुरित्यर्थः ॥१७॥

सिं व वचनगतिरुपाययौ विस्मयम् १६ सि वि च्युरं
वनिं मं वुवाहाः शनैः सुरकुसुममियाय नित्रं दिवः वि
मलरुचि नभो भ्रशं दुंदुभेर्ध्वनिं रखिलमनाहत
स्यां नशे १७ आसे दुषांगोत्रभिदो नुवया गोपाय
कानां भुवनत्रयस्य शनि सुरलावलिभिर्विमानै
द्यौराचिता तारकिते वरेजे १८ हंसा वहेतः सुरस
प्रवाहां निर्हादिकं टाभरणं पतंतः च कुं प्रयत्नेन
वहेतुं महंतः ॥ तथा सुरसप्राणि विमाना निवहेतीति सुरस प्रवाहाः ॥ तथा निर्हादि मुखरा
णि कंटाभरणानि ये वांते तथा पतंतो धावंतः हंसाः ॥ प्रयत्नेन विकीर्यमाणैर्विद्विष्यमाणैः
अग्रपक्षैः पक्षा गैः व्योमः प्रा कासे स्प परिख्यंगमालिंगनं च कुरि वे सु त्रे द्वा ॥१९॥

नेत्रप्रियः रं द्रस्मानुवृत्त्या अत्र सारं एव आसे दुषांगोत्रा सन्तानं उपविष्टा नमिनि
भीयः तथा भुवनत्रयस्य गोपायकानां रक्षकाणां लोकापालानामि
ति शेषः सो विष्णुवः प्रकाशशीलाः रत्नावलये ये वांते विमानैः पुष्पकैः प्रा
जिता व्यासु द्यौः प्राकशः तारकितो संजात तारकारवरेजे ॥१८॥

१४८ कि०

अथपरद्वयः जलदोमेघः वेषेनिषेदिवांसे उपविष्टं शिवं उपसुखयां वभूव किं ह्यसं तानकीः
संतानेभवः संतानकाः स्त्रीचेत् संतै नकीः संतानकुसुमविकाराः स्रजः मंसारमाला रसार्थः
उपरिवितसुविस्तार्यः कीदृशः स्रजः ॥ मुदितमधुलिहो भ्रमराः यामिस्ताः ॥ पुनः ॥ विता
नाकृताः उल्लोकाकाराः प्रसूतिवितानमुल्लोचय समरः ॥ २० ॥

१८

विकीर्यमानैर्ज्योत्स्नैः परिष्वंगमिवांगपदैः १८ मु
दितमधुलिहो वितानाकृताः स्रज उपरिवितसु संता
नकीः जलद इव निषेदिवांसे वेषे मरुदु पसुखयां
शिवं वभूव २० कृतं धृतिपरिवर्दितेनोच्चैर्गण
पतिभिर्भित्तरोमोद्गमैः तपसि कृतफले फलज्वा
यसी स्तुतिरिति जगदेहरेः स्रनुना २१ शरणं भ
वं तमति कारुणिकं भवभक्तिगम्य मधिगम्य जनाः

अभिन्नरोमोद्गमैः अलिलरोमैः गणपतिभिः प्रमथारवैः उच्चैः परिवर्दितेन साधुसा
धितिसंस्तुतेन च दिग्प्रभिवदनस्तुत्यैः हरेः स्रनुना अर्जनेन तपसा कृतं पूलं भगवा
न्साक्षात्कारं लक्षणं येन तस्मिन् कृतफले सति रसार्थः कृतिधृति कृतसंतोष
यथा तथा पूलज्वा यसी फलाधिक इति वक्ष्यमाणं स्तुतिर्जगदेकविता ॥ २१ ॥

१४८

हे ईश पुरुषे ऐतिशेषः यावत्
तव न तिन क्रियते तवत्पुरुषाः
तं एक पुरुषं एका किं न न
मंति ४

जितमयवो जितभवंति भये ससुरा सुरस्य जगतः श
रणं २२ विपदेति तावदवसादकरी न च काम सं
पदे भिकामयते न न मंति चैक पुरुषं पुरुषा सवया
वदीश न नतिः क्रियते २३ संसेवंते दानशीला
विमुक्तौ संपश्यंते जन्मदुखं पुमांसः निःसंगं स्व
यत्फलं न तेभ्यस्तत्कारुण्यं केवलं न स्वकार्यं
२४ प्राप्यते यदि ह दूरं गत्वा यत्फलं मरत्ने

१४८ कि०

सार्व१

१८

कगताय तीर्थमस्ति न भवा एव वा ह्येकामि कर्म ते भव
तस्तत् २५ व्रजति शुचिपदं त्वयि प्रीतिमान् प्रतिरु
ते मर्तिरिति घोरं गति इयमेतन्मनिसित शक्तिः परा
तव चरदनचित्तभेदः क्वचित् २६ दक्षिणं प्रणत
दक्षिणमूर्तिं तत्त्वतः शिवकरीमविदिता रागिण
विविहिता तव भक्त्या संस्तुतिर्भव भवत्युभवाय
२७ दक्षादृश्यान् चरणयानि विधाय प्रेक्षा

मोक्षाय

विप्रश्नकरी

संशरं २

१४८

कारीयातिपदं मुक्तमपायैः सप्पक्वद्वितस्यपरं
पश्यति यस्यां पञ्चोपास्ते साधुविधेयं संविधते २८
मुक्तास्वशक्त्या मुनयः प्रजानां हितोपदेशैरूपकार
वैतः समुद्धिनस्त्रिंशमधिधामाकर्माणि वेत
स्यदुक्ततराणि २९ संनिवर्द्धमपरुर्तुमहार्यभू
रिदुर्गतिभयं भुवनानां अद्भुता कृतिर्मिमामति
मायस्यं विभर्षिकरुर्लमयमायाम् ३० नराणि

चेतः परमाविलासितावधूशरीरेन तर्वास्ति मन्म
 थः नभस्त्रिया ज्योषसिधातुरित्येहो निसर्गदुर्व
 धमिदंतवैरुते ३१ तवोत्तरीयंगजचर्मसंग
 जं ज्वलन्मणिः सारसनं महानैहिः स्वर्गस्य पं
 तिः शवभस्मचंदनं कलाहिमांशोऽस्य संयुक्त
 सति ३२ अविग्रहस्यार्थं तुले न हेतुना संमे
 तमिन्नद्वयमूर्तिरिति ततः तवैव नान्यस्य जग

सलोप्रकंड

त्सुदृश्यते विरुद्धवेषाभरणस्य कांतता ३३ आत्म
 लामप रिणामतिरोधैर्भूतसंघाद्वनहृमुपेतः
 तेन सर्वभुवनतिगलोके नोपमान मसिनाप्यपमे
 यः ३४ लमेतकस्यावरजंगमानं ह या जगत्प्राणि
 तिदेव विश्वं संयोगिनो हेतुफलरूपसि संकारणं - -
 - कारणमूर्च्छाभिरुचोभिः सुरमनुजैर्दितैः सुतैर्वा यत्नो
 केष्वविफलमसौ मधिपसं पापि न्याशरणगताति

जीवति ४

सर्व ३

प्राप्तं १

१५१ कि०

शोधयति२

आनाथां प्रधातिकादि
दुःखं मरणं पंच ताभ्यां
भया त्वेव प्रसीदियस्य
तेन भवानलेन२

हारिणे तन्महात्म्यं भवभवते नमस्क्रियायाः ३६
तरसा भुवनानियो विभर्ति ध्वनिनिब्रह्मयतः परं पवित्रं
परितो दुरिता नियोः पुं नी ते शिवतस्मै पवनात्मने नमः
स्तो ३७ भवतस्मरतां सदा सने जयिनिब्रह्ममये निवे
दुषां दहते भववीजसं ततिं शिखिनेने कशिखायते नमः॥
३८ अवां धामरणा भयार्चिषा चिरायत्कथेभ्यः शिव
महता भवानलेन निर्वानं समुगमेन यद्येते ते वीजानां
यः शिखीभवतः स्मरतां पुत्राणां भववीजसंततिं दहते प्रसीकुर्वति तस्मै अनेकशिखायवत
ज्वालाय शिखिने वल्लिभूतये ते तुभ्यं नमः कथं भूतस्य भवतः सदा सने योगा सने निवेदुषां ४४

हे भववीजानां प्रभवकारण हे शिवयत जीवने जलं मृतं भवना जलेन संसा
राजिना निरायत्कथेभ्यः दग्धेभ्यः पुराणेभ्यः समुपगमे नसेसे वया
निगर्हं संपादयते यद्येते ते तस्मै जीवनाय जलात्मने
१५१ ते तुभ्यं नमोस्तु १५१

५१

१५१

सर्वैः शश्वत्प्रनाशदितः २

अपरिच्छेद्याय ३

उत्पत्तिविनाशरहितः २

आधादयिता १

प्रभवानमोस्तुजीवनाय ३८ यः सर्वेषामावैशितावैशित्यं १

यत्सर्वैः शश्वत्प्रनाशतो नदिनिष्ठः मागातीतायेन्द्रिया १

एणं नमस्तो विज्ञेयाय व्योमरूपाय तस्मै ४० अणाय

से विश्वविधायिने नमो नमो तिकस्याय नमो देवीयसे

अतीत्यवाच्यामनसो च गेचरं स्थिताय ते तत्त्वं तेन मोन १

मः ४१ असंविदानस्य ममेश संविदां तितिक्षातुं दुश्चरि ३

तत्त्वमर्हि विरुध्य मोहात् पुनररम्युपेयुषां गतिर्भवाने १

शरणगतानां १

वदुःरात्मनामपि ४२ आसिक्कमुद्धमवतः प्रियध
 मधमं धर्मात्मजस्य विहितापदिशत्रुवर्गे संप्राप्तुयां
 विजयमीशायया समध्या सांभूतनाय विभुतां वित
 राहवेषु ४३ इति निगदितवतं सुनुमैश्चैर्मघोनः प्रण
 तशिरसमिशः सादरं सांत्तजिह्वा जलदन्तलकरात्नरो
 द्रमस्रंदधानं धनुर्नपपदमसैवेदमभ्यादिदेशं
 ४४ संपिंगाक्षः श्रीमान्भुवनमहनीयेन महसा तनुंभ

पाशुपतं २

ऋतापराधे २

शिवं त्रिवारं परित्यज्य परिक्रम्य

परिवारोपकारः १

मां विभ्रतं त्रिगुणपरिवारप्रहरणः परित्ये शानं त्रि।
स्तुतिभिर्नैपगीतः सुरगणैः सुतंपात्रोर्वीरं जदमिव भा ल २
मैर स्वानमिययो ४५ अथ शशधरमौले रभ्यनुज्ञाम
वाय्वत्रिदशपतिपुरोगा पूर्णकामायतसौ प्रवितत
फलमां शीर्वादमा रोपयते विजयिविविधमस्त्रलोक जयश्रीलं ४
पालां वितेः ४६ असं त्रयोत्साहं जयिनमुदयं प्रा
व्यंतरसाधुरंगुर्वी बोदुस्थितमनवसादायजगतः पालनाय २
स्वधाम्ना लोकानां तमुपरि कृतस्यानममरास्तयो लक्ष्म्या

संस्तुतुमशक्योत्साहं ३

१५३ किरा त०

न ४२

सप्तदिनकृतमिर्वै औपजगुं ॥ ४७ ॥ इति श्री किरा
ता। र्ज्। नीये महाकाव्येलक्ष्यं के भारवि कृतौ तपः
लोदयो नामाष्टादश सर्गः १८ समाप्तः सुमंभूयात्
स्वाकाह्वं देगते विक्रमाद् १८ ८० सिते भाद्रमासे
गणेश प्रतिष्ठा ४ कुजे वासे रक्तास्वाती चतुर्द
लित्काव्यकीरातुपुत्री निवास ॥ ११ ॥ विश्वामित्रमुनेः
कुलाब्धिजविद्योः श्रीमत्सुंदर
गर्भरत्नमवनीपालैक ससेवितः मिश्रो रुद्र इति प
यामधिगतः मिश्रान्वया लंकृतिः श्रीमद्विष्णुपदम

पूत लंकं ॥ २ ॥

सर्ग १८

॥ २ ॥

२१

(१३)

श्रीहोले कृष्णत्मजः
इति ३

राम

१५३